T.C
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTÜTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

BİR KURUM MİTOLOJİSİ: TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ERSİN ÇELİK

KOCAELİ 2015

T.C
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTÜTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

BİR KURUM MİTOLOJİSİ: TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ERSİN ÇELİK

DANIŞMAN: PROF. DR. IŞIL ALTUN

KOCAELİ 2015

T.C
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTÜTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BİLİM DALI

BİR KURUM MİTOLOJİSİ: TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Tezi Hazırlayan: Ersin ÇELİK

Tezin Kabul Edildiği Enstitü Yönetim Kurulu Karar ve No:

Jüri Başkanı: Prof. Dr. Münevver TEKCAN

Jüri Üyesi: Prof. Dr. Işıl ALTUN

Jüri Üyesi: Yrd. Doç. Dr. Şenel GERÇEK

ÖN SÖZ

11 Haziran 1868 tarihinde *Mecruhin ve Marda-yı Askeriyeye İmdat ve Muavenet Cemiyeti* olarak kurulan Türkiye Kızılay Demeği, 14 Nisan 1877'de *Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti*; saltanatın kaldırılması üzerine 2 Kasım 1922'de *Türkiye Hilal-i Ahmer Cemiyeti*; 28 Nisan 1935'te *Türkiye Kızılay Cemiyeti*, ve 1945 yılında da *Türkiye Kızılay Demeği* adını almıştır.

Kızılay Genel Merkezi'nde yer alan arşiv belgeleri çok uzun yıllar boyunca kötü şartlarda muhafaza edilmiş ve araştırmacıların kullanımına açılmamıştır. Arşiv bölümü, 2006 yılında başlayan çalışmalarla birlikte bir değişim ve modernleşme sürecine girmiştir. Bu süreçte Türk Kızılayı'nın kuruluş tarihi olarak kabul edilen 1868'den günümüze değin oluşmuş tüm arşiv belgeleri üzerinde bir tasnif çalışması başlamıştır. 2007 yılında başlayan Osmanlıca belgelerin tasnifi çalışması şu an için sadece 1868-1928 yılları arasını kapsamaktadır. Bu tarihler arasında yer alan belgelerin büyük bir bölümü tercüme edilerek arşivde araştırmacıların kullanıma açılmıştır.

Hilal-i Ahmer Cemiyeti, Osmanlı Devleti'nde hayat bulmuş ve günümüze kadar ulaşabilmiş nadir kurumlardan biridir. Bu sebeple cemiyetin Kocaeli'de gerçekleştirdiği yapılanma süreci ve faaliyetlerini ortaya koymak toplumsal hafızanın aleyhimize işlediği şu günlerde oldukça büyük bir öneme sahiptir. Bu konu ile ilgili daha önce herhangi bir çalışma yapılmamış olması ve ulaşılabilecek sözlü kaynak sayısının gün geçtikçe azalıyor olması bu çalışmayı yapmamız için bizi teşvik etmiştir. Bu doğrultuda Kocaeli Üniversitesi BAP Birimi ile iletişime geçilerek bir proje hazırlanmıştır. Üniversite tarafından kabul edilen 2013/032 numaralı projemiz ile birlikte çalışmamızı gerçekleştirebileceğimiz ekipmanlar ve maddi destek sağlanmıştır.

Çalışmamız sırasında ilk olarak Kocaeli Dokümantasyon Merkezi'nde ve KÜGEM (Kent Kültürünü Araştırma ve Geliştirme Merkezi)'de yer alan basılı ve süreli yayınlar incelenmiştir. Burada yer alan kaynakların Kocaeli Şubesi'nin tarihini araştırmak için yeterli görülmemesi ile birlikte Ankara Etimesgut'ta bulunan Türkiye

Kızılay Derneği Genel Müdürlüğü Arşiv Bölümü ile irtibata geçilmiş ve Kızılay Kocaeli Şubesi'nden alınan görevlendirme yazısı ile birlikte çalışma burada devam ettirilmiştir. Arşivde yapılan çalışmada Kızılay'a ait basılı ve süreli yayınlar incelenmiş, gerekli görülen Osmanlıca belgeler izin ile alınmıştır. 1928 yılı sonrasındaki belgelere erişimin mümkün olmaması ve Kocaeli Şubesi'nin 1982 yılı öncesi karar defterlerinin muhafaza edilmemiş olması sebebiyle çalışmamızın büyük bir bölümünde kopukluk yaşanmıştır. Aradaki boşluğu doldurabilmek amacıyla sözlü kaynaklardan ve süreli yayınlardan yararlanılmıştır. Bununla birlikte İsviçre'de yer alan Uluslararası Kızılhaç ve Kızılay Cemiyetleri Arşivleri ile birebir görüşme yoluyla iletişime geçilmiş ancak Kocaeli'ye ait herhangi bir belge bulunamamıştır.

Kızılay arşivinde yaptığımız çalışmada Kocaeli il ve ilçelerine ait çok fazla Osmanlıca belge ile karşılaştık. Üzerinde günlerce, aylarca hatta yıllarca çalışılabilecek sayıda belge bulunması sebebiyle konu bütünlüğünü bozmadan bir eleme yaparak kısıtlı sayıda belge ile çalışma yapmak zorunda kaldık. Bununla birlikte Osmanlıca belgelerin okunması sürecinde karşılaştığımız yabancı isimleri teyit etme şansımız olmadığı için Türkçe okunuşları ile vermek zorunda kaldık. Çalışmamızın Kocaeli ayağında arşivlerden edinemediğimiz bilgileri ortaya çıkarabilmek amacıyla şubede başkanlık yapmış yahut yönetim kurulunda görev almış kişiler ile iletişime geçerek görüşme yöntemi ile bu eksikleri gidermeye çalıştık. Ayrıca Kızılay Kocaeli Şubesi'nin yer aldığı iş hanının çevresindeki esnaf ile iletişime geçmeye çalıştık ancak bu kişilerin bilgilerini paylaşmaktan kaçındıklarını gördük. Çalışmamız sırasında yaşadığımız en büyük zorluklardan biri de Kızılay Kocaeli Şubesi Başkanı T. Muzaffer Şişmanoğlu'ndan aldığımız şubeye ait geçmiş dönem fotoğraflarında yer alan kişilerin isimlerini bulma aşaması olmuştur. Bu fotoğrafların bir kısmı ekler bölümünde verilmiştir. 1982 – 2005 yılları arasında gerçekleştirilen bütün faaliyetler karar defterleri sayesinde tek tek incelenmiş ve önemli görülenler çalışmamızın üçüncü bölümünün büyük bir kısmını oluşturmuştur.

Çalışmamız toplam üç bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Kızılhaç gibi bir kuruma neden ihtiyaç duyulduğu ve Kızılhaç'ın tarihi verilmiştir. İkinci bölümde Hilal-i Ahmer Cemiyeti'nin defalarca kurulma çalışmaları, Milli Mücadele Dönemi'ndeki faaliyetleri ve 1940'lı yıllara kadar yaşadığı önemli değişimler

üzerinde durulmuştur. Çalışmamızın üçüncü bölümünde ise Kızılay Kocaeli Şubesi'nin kuruluşundan günümüze kadar gerçekleştirdiği faaliyetler ve kurumun geçirdiği sosyal değişimler kronolojik olarak verilmeye çalışılmıştır.

Bu çalışmayı hazırladığım süre boyunca birçok değerli insanın desteğini gördüm. Kocaeli ve Kızılay tarihi ile ilgili yapmış olduğu çalışmaları benimle paylaşan F. Yavuz ULUGÜN'e, kaynak kişilere ulaşmam konusunda yardımlarını esirgemeyen Mustafa KÜPÇÜ'ye, Osmanlıca belgelerin okunması sürecinde değerli yardımları ile katkı sunan Resul NARİN'e, bana vakit ayırarak çalışma ile ilgili sorularımı cevaplayan Kızılay Kocaeli Şubesi başkanlarına, maddi ve manevi büyük desteğini gördüğüm aileme müteşekkirim. Akademik çalışma disiplinini örnek aldığım, ihtiyaç duyduğum her konuda yardımlarını esirgemeyen danışmanım ve kıymetli hocam Sn. Prof. Dr. Işıl ALTUN'a sonsuz şükran duygularımı sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ ..... **I**
İÇİNDEKİLER ..... **IV**
ÖZET ..... **VI**
ABSTRACT ..... **VII**
KISALTMALAR ..... **VIII**
TABLO LİSTESİ ..... **IX**

BİRİNCİ BÖLÜM

1. KIZILHAÇ'IN DOĞUŞU **1**
1.1. Yaralı ve Hasta Askerlere Yardım Etme Fikri 1
1.2. Kızılhaç Cemiyeti'nin Kuruluşu ve İlk Faaliyetler 5

İKİNCİ BÖLÜM

1. TÜRK KIZILAYI TARİHÇESİ **10**
1. 1. Osmanlı Devleti'nin Kızılhaç ile Tanışması ve İlk Girişimler 10
1. 2. Osmanlı-Rus Savaşı ve Derneğin Yeniden Örgütlenmesi 16
1. 3. Cemiyetin Üçüncü Defa Örgütlenme Çabası ve Milli Mücadele Dönemi 20
1. 4. Hilal-i Ahmer'in 1923 - 1937 Yılları Arasındaki Başlıca Yenilikleri 24

2. KIZILAY'IN AMAÇ VE İLKELERİ **27**
2.1. Kızılay'ın Ülküsü 27
2.2. Temel İlkeler 27
2.2.1. İnsancıl Olmak 27
2.2.2. Ayrım Gözetmemek 27
2.2.3. Tarafsızlık 28
2.2.4. Bağımsızlık 28
2.2.5. Gönüllü Hizmet 28
2.2.6. Birlik 28
2.2.7. Evrensellik 28
2.3. Kızılay'ın Görevleri 29
2.4. Kızılay'ın Kurumsal Yapısı 29
2.5. Kızılay'ın Organizasyon Yapısı 29
2.6. Kızılay'ın Gelirleri 30
2.7. Kızılay'ın Özel Günleri 31
2.8. Kızılay'ın İlk Kan Hizmetleri 32
2.9. Fotoğraflarla Türk Kızılayı Genel Merkezi 33

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1.TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ 39
1.1. İstiklal Caddesi 39
1.2. Osmanlıca Belgeler İle Türk Kızılayı Kocaeli Şubesi 43
1.3. Milli Mücadele Dönemi'nde Hilal-i Ahmer İzmit Şubesi 70
1.3.1. Karamürsel Yardım Heyeti (Sekizinci îmdâd-ı Sıhhî Hey'eti) 71
1.4. Hilal-i Ahmer İzmit Şubesi'nin Kuruluşu 74
1.5. Milli Mücadele Dönemi Sonrası Kocaeli Halkının Hilal-i Ahmer'e Yardımları 78
1.6. Kızılay İzmit Aş Evi 85
1.7. İzmit Şubesi'nin Diğer Sosyal Yardımları 86
1.8. Türk Kızılayı Gençlik Kolları ve Hereke Çocuk Kampı 88
1.9. 1960 Sonrası Kızılay Kocaeli Şubesi 93
2. TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ BAŞKANLARI 97
2.1. Reis Nuri Bey 98
2.2. Şaban Bey 99
2.3. Dr. Rüştü Bey 99
2.4. İsmail Hakkı Bey 99
2.5. Dr. Nuri Necati 100
2.6. Nuri Şark 101
2.7. Dr. Sadi Arif 101
2.8. Ali Yörük Bey 102
2.9. Süleyman Şirin 102
2.10. Hilmi Ege 102
2.11. İsmail Kolaylı 103
2.12. Adem Gül 105
2.13. Osman Sinanlıoğlu 107
2.14. Özcan Hun 108
2.15. İsmet Genç 108
2.16. Kemal Cebeci 114
2.17. Ersin Zaralıoğlu 114
2.18. Muzaffer Şişmanoğlu 122
3. KARAR DEFTERLERİ İLE TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ 130
SONUÇ 187
KAYNAKÇA 191
EKLER 195
ÖZGEÇMİŞ 213

ÖZET

Türkiye Kızılay Derneği, Türkiye Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'nden devraldığı nadir kurumlardan biridir. Çalışmanın ilk bölümünde, insanların neden Kızılhaç gibi bir kuruma ihtiyaç duyduğu, Kızılhaç'ın kuruluşu ve faaliyetleri incelenmiştir. Çalışmanın ikinci bölümünde, Türkiye Kızılay Derneği'nin Osmanlı Devleti'nde yapılanma süreci ve Cumhuriyet Dönemi faaliyetleri bir araya getirilmiştir. Çalışmanın üçüncü bölümünde, Türkiye Kızılay Derneği Kocaeli Şubesi'nin kurulduğu tarihten günümüze kadar geçirdiği sosyal değişimler ve gerçekleştirdiği faaliyetler incelenmiştir. Oldukça geniş bir zaman yelpazesine sahip olan çalışmada kronolojik bir sıra izlenmiş ve şube için önemli olduğu düşünülen değişim ve faaliyetlere ağırlık verilmiştir.

Milli Mücadele Dönemi'nde yaptığı faaliyetler ile adından söz ettiren kurum, bu dönemden sonra kalıcı olarak faaliyetlerine devam etme şansı yakalamıştır. Muhtaç ve korumasız insanlara yardım etme fikrini ilke olarak kabul eden kurum, savaşların dışında; deprem, yangın, salgın hastalıklar gibi felaketlerde toplumun yanında olmaya gayret göstermiştir. Bu doğrultuda Türkiye genelinde şubeleşme çalışmaları başlamış ve Ankara – İstanbul arasında önemli bir güzergâhta yer alan Kocaeli Şubesi, özellikle son yirmi yıllık süreçte diğer şubeler tarafından örnek alınan bir konuma yerleşmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hilal-i Ahmer, Kocaeli, Kurum, Kızılay.

ABSTRACT

Turkish Red Crescent is one of the rare institutions that Turkish Republic took over from Ottoman Empire. In the first section of the study, the reason of the need for an institution like Red Cross, the foundation and activities of Red Cross have been investigated. In the second section of the study, the process of structuring of Turkish Red Cross in Ottoman Empire and its Republic period activities have been gathered. In the third section of the study, the social changes Turkish Red Cross Kocaeli department has undergone since it was founded and its activities have been investigated. A cronological order was followed in the study which has quite a large time scale; and the changes and the activities which were considered to be important for the department were focused on.

With the activities in the National struggle period, the institution made its mark. After that period, it grabbed the chance of proceeding its activities permanently. Adopting the idea of helping indigent and unprotected people as a principle, besides wars, the institution gave its all in the disasters like earthquakes, fires and plagues. Accordingly, branching studies began throughout Turkey and Kocaeli department, which is in an important route between Ankara and İstanbul, reached an exemplary position by other departments especially in the last twenty years.

Keywords: The Red Crescent, Kocaeli, institution.

KISALTMALAR

Bkz.	Bakınız
Çev.	Çeviren
Ed.	Editör
HA:	Hilal-i Ahmer
HAM	Hilal-i Ahmer Mecmuası
Haz.	Hazırlayan
KD.	Kızılay Dergisi
KGMA	Kızılay Genel Müdürlüğü Arşivi
OHAC	Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti
s.	sayfa
THAC	Türkiye Hilal-i Ahmer Cemiyeti
THAM	Türkiye Hilali Ahmer Mecmuası
TKD	Türkiye Kızılay Derneği

TABLO LİSTESİ

Tablo 1: 1927 Yılında Açılan İstanbul Haseki Hemşire Okulu'nun Mezuniyet Tablosu 25

Tablo 2: 1 Ocak 1929 – 30 Haziran 1929 Tarihleri Arası İzmit HA Merkezi 78

Tablo 3: 1 Nisan 1929 – 30 Haziran 1929 Arası İzmit Bilançosu 78

Tablo 4: 1 Ağustos 1929 – 20 Kasım 1929 Arası İzmit Bilançosu 79

Tablo 5: 1930 Senesi Kocaeli'de Yer Alan Şubelerin Gelir-Gider Tablosu 79

Tablo 6: 1930 Yılı Kocaeli Heyeti İdare Azaların Listesi 80

Tablo 7: Kuraklık Sebebiyle Kocaeli'den Yapılan Yardımlar 80

Tablo 8: 1929 Senesi İmal Edilen Şişelerin Muhtelif Yerlerdeki Satışı 81

Tablo 9: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Nisan 1931/30 Haziran 1931 . 82

Tablo 10: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Temmuz 1931 / 30 Eylül 1931 82

Tablo 11: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Ekim 1931 / 31 Aralık 1931 83

Tablo 12: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1931 Senesinde Meclis-i Umumiye Arz Olunan Rapor 83

Tablo 13: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Ocak 1932 / 31 Mart 1932 ... 83

Tablo 14: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları / 1 Temmuz 1932 – 30 Eylül 1932 84

Tablo 15: 1939 Erzincan Zelzelesi Sebebiyle Kocaeli Şubesi'nden Felaketzedelere Yardım Amacıyla Gönderilen Nakdi Yardımlar 87

Tablo 16: Kamplarda Genel Olarak Takip Edilen Günlük Kamp Programı 92

Tablo 17: 1942—1946 Arasında Açılan Kamplar Ve Öğrenci Sayısı 93

Tablo 18: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Bilançosu 94

Tablo 19: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Üye Sayısı 95

Tablo 20: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Sosyal Yardımları 95

Tablo 21: Yıllara Göre Kızılay İşhanı'nın Getirdiği Kira Miktarı 96

Tablo 22: Kocaeli Şubesi'nin Kurulduğu Tarihten Bugüne Kadar Görev Alan Başkanlar 98

Tablo 23: 31 Ağustos 1999 Depremi Kocaeli Kızılay Şubesi'ne Ait Gayrimenkullerin Hasar Durumu 169

BİRİNCİ BÖLÜM

1. KIZILHAÇ'IN DOĞUŞU

1.1. Yaralı ve Hasta Askerlere Yardım Etme Fikri

İnsanlık tarihi kadar eski bir terim olan savaşın, yıpratan ve acı veren yönü insanların bu tutkudan tarihin hiçbir döneminde vazgeçmemesine sebep olmuştur. Daha fazla güç ve daha fazla iktidar tutkusu savaşların ortadan kalkmamasının en önemli sebeplerindendir. Modern insan bu farkındalık sonucu savaşların etkisini en aza indirmek için girişimlerde bulunmuştur. İlk ciddi girişimler yakın yüzyılda olmasına rağmen kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre vicdan sahibi kimseler tarihin eski dönemlerinde savaş sonrası yaralılara yardım girişimlerinde bulunmuşlardır. Bu tarz girişimlerin ilk izlerini XII. yüzyılın başında bulmak olasıdır. 1189-92 yılları arasındaki III. Haçlı Seferinde Salahattin Eyyubi'nin Sen Jan Şövalyeleri'ne, yaralı Hristiyan asker ve esirlerinin bakımını yapmalarına izin vererek onları Müslüman karargâhlarına sokması bu düşüncenin ilk örneklerindendir (Akgün, Uluğtekin, 2002: 6).[1]

Uluslararası hukuk düşüncesinin oluşmasında önemli katkıları bulunan Hugo Grotius (1583-1645) *"De Jure Belli et Pacis"* (Harp ve Sulh Hukuku) adlı kitabında insanın önemsenmesi gereken bir varlık olduğunu, ülkeler arasında yaşanan çatışmaların insanlık kurallarını çiğnememesi gerektiğini söylemiştir. Nitekim bu söylemler sonrasında Jean-Jacques Rousseau; *"Harp fertler arasında şahsî bir münasebet değil, devletlerarasında bir münasebettir; şahıslar geçici (arızî) olarak düşman olurlar. Dolayısıyla, silahsız bir asker artık düşman değildir ve yaşamak hakkına sahiptir."* diyordu. Diğer yandan, günümüz modern hemşireliğin kurucusu olarak bilinen İngiliz Miss Florence Nightingale, özellikle Kırım Savaşı'nda yaptığı fedakârlıklarla, Cenevre prensiplerinin kabulünde öncü olarak gösterilebilir. Ancak bahsi geçen bütün bu düşünce ve çalışmalara rağmen ortaya genel bir kural konulamamıştır (Çapa, 2009: 9).

[1] Bu konu ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. Türkler Ansiklopedisi CXXII, 2002: 87.

1780'de Parisli kimya profesörü Bernard Peyrilhe, *"Hükümdarların, kendi aralarında, düşman esirlerine bakılmasını, askerî hastahanelerin içindeki hastalarla onlara bakanlar için dokunulmaz birer melce olmasını ve yaralılarla hastaların ve onlara bakanların esir sayılmayıp mübadele olunmalarını emreden, mukaddes bir kanun kabul etmeleri zamanı artık gelmedi mi?"* diyordu (Türkiye Kızılay Derneği, 1950: 6).

İtalyan cerrah Ferdinando Palasciano, 1848 ihtilalinde Mesina'nın kuşatılması sırasında, yaralı da olsa hiç bir asiye iyi davranılmaması emrine rağmen, ordu yaralılarına yaptığı tedaviyi aynen karşı taraf yaralılarına da yapmış, bu yüzden tutuklanmış; ancak Napoli kralının kişisel uğraşları ile kurtulabilmiştir. Palasciano fikirlerini yaymak için büyük çaba göstermiştir. İtalya'da, İsviçre'de ve Almanya'da yaralı ve ağır hasta olan savaşçıların tarafsızlığını savunmuştur (Kızılay, 1974: 1).

Napoli'de Dr. Palasciano, Paris'te Henri Arnoult ve Hollandalı Dr. Basting gibi bazı yardımsever kimseler çağının ötesindeki fikirlerini her tarafa yaymakta ve milletlerarası bir teşekkül amacıyla bu insani gayelerini hayata geçirmek için teşebbüse geçilmesine çalışmaktaydılar (TKD, 1950: 6).

İnsanlık onurunu kurtarmak amacıyla girişimde bulunan bu insanlar birbirlerinden yahut geçmişte yapılan girişimlerden haberdar olarak seslerini daha fazla yükseltme ihtiyacı duymuşlardır. Elimizdeki kaynaklarda ilk olarak Kırım Savaşı, daha sonra Solferino Savaşı -İtalyanlara göre ikinci bağımsızlık savaşı olarak anılır- ile ilgili hatıralar bulunmaktadır. Savaşın şiddetini ve çaresizliğini gösteren bu belgeler insanların örgütlenme bilincinin arttığı ve ilk ciddi girişimlerin gerçekleştiği döneme denk gelmektedir. Kızılay Dergisi'nin 15 Ekim 1938 tarihli sayısında Kırım Savaşı'na ait şu bilgiler yer almaktadır:

"Teşrinevvelin bir sabahı Filorans Niktengal isminde bir İngiliz kadını Kırım'a gitmek üzere vapura binmişti… …Büyük bir malzeme ile hareket eden bu hey'et hastaneler teşkil etmek, yaralıları kurtarmak için yapılan cerrahi ameliyelerde hekimlere müzaheret etmek, asker ailelerine mektuplar yazmak suretile elem ve ıztırap içinde çırpınan bu biçareleri teselli etmeğe muvaffak oluyorlardı. Bu muhterem heyeti teşkil eden ve ilk (Hasta Bakıcı Hemşireler) ünvanını alan bu

hanımlar arasında Filorans Niktengal'in pek genç olan yüzü bir azizenin yüzü gibi parlıyor, gece ve gündüzün verdiği tahammülsüz yorgunluğu telafi edecek yerde elinde zeytin yağının ianesile etrafa pek sönük bir ışık neşreden küçük bir el lambası olduğu halde karanlık koğuşları dolaşıyordu. ...Askerler açlıktan susuzluktan son derece feryat ediyor; bazıları(kahramanca döğüştüğümüz halde bizi bırakarak alçakça öldürüyorlar) diye haykırıyor; bazıları da tekrar göremeyecekleri ailelerini düşünerek çocuklar gibi ağlıyorlardı." (Kızılay Dergisi 162, 1938: 366).

Jean Henry Dunant, *Bir Solferino Hatırası*[2] isimli ünlü yapıtında Castiglione yakınındaki tepelerde rastlantıyla konaklamış bir turist olarak tanık olduğu ve 300,000 insanın çarpıştığı 24 Haziran Solferino çarpışmasındaki gözlemlerini anlatmaktadır. 24 kilometrelik bir alan içerisinde 15 saatten fazla süren bu çarpışmada Dunant'ın gözlemlediği şey yalnızca iki kuvvetin çarpışması değil; insanların çektikleri muazzam acılardır.

"Bir gün evvelki çarpışmaların bu muazzam meydanını bir baştan diğerine kat eden bir kimse, her adımda ve eşsiz bir karşılık içinde, ifade edilmesi imkansız ümitsizlikler ve her nev'i sefaletle karşılaşıyor." (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 30)

Savaş sırasında açlık ve susuzluktan ağlayan, uzuvlarını kaybetmiş, cephanesi bittiği için elindeki taş ile karşısındaki düşmana saldıran bu insanlar Dunant'ı oldukça etkilemiştir. Birbirini hiç tanımayan bu insanların tek kelimelik komutlarla bu şekilde ölüme gitmesine bir anlam verememiştir. Yaralanan kişilerin vuruldukları yerde acı çekmelerine, yetersiz doktor sayısına ve tıbbi malzemelerin yanlış kullanımına özellikle dikkat etmiştir.

"Muhafız kuvvetleri başhekimi Doktor Mery'nin emrindeki seyyar hastanede bulunan iki cerrah o kadar çok pansuman yapıyor ve o kadar çok sayıda uzuv kesmek zorunda kalıyorlar ki, nihayet baygın düşüyorlar." (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 26)

[2] Dunant'ın kitabı Avrupa'da büyük bir ilgi ile karşılanarak kısa zamanda on iki dile çevrildi (Yeniaras, 2000: 12).

Bu doktorların pek çoğu yorgun düştüğü için diğer askerler tarafından bir başka bölgeye koltuklarından desteklenerek taşınmıştır. Üstelik kırmızı bayrak taşıdıkları için ateş hattı dışında kalmaları gereken bu merkezlere de ateş açılmaktadır.

Dunant, ortada kalan cesetleri, kimi zaman cesetlerin arasındaki hafif kıpırdanmaları, buna karşın hepsinin saatler, günler sonra, kokular saçarak, üzerlerinden yükselen sinek bulutları arasında insanlık onuruna hiç yakışmayan biçimde, topluca gömüldüklerini gözlemledi.

"Su ve erzak mevcud olmasına rağmen yaralılar açlık ve susuzluktan ölüyorlar, bol miktarda pansuman ve sargı malzemesi var, fakat onlara tatbik edecek insan yok. Orduya mensup subayların çoğu Cavriana'ya hareket etmek mecburiyetinde kalmışlar, hasta bakıcı yok, bu kadar kritik anlarda yardımcılar bulunamıyor. Şu durumda, iyi veya kötü, gönüllü bir yardım teşkilatı kurmak gerekiyor." (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 40)

Durumun vahameti Dunant'ı o kadar etkiledi ki gönüllü olarak, acı çeken insanların yardımına koştu. Castiglioneli kadınlar ve genç kızları yardıma çağırdı. '*Tutti fratelli*' (Herkes kardeştir) diye bağrışan bu insanlar savaş alanındaki yaralıların yardımına koştu. Ne yazık ki herhangi bir tıbbi eğitimi bulunmayan bu insanların ellerinde malzemeler ziyan olmaktaydı. Savaş alanında yardıma koşan Dunant pek çok acıklı hikâye ile karşılaşmaktaydı.

"Birçok sırmalı şeritleri olan, yaşlı bir çavuş, derin bir teessür, inanç ve soğuk bir acılıkla bana şöyle diyordu; "Beni daha erken tedavi etselerdi, yaşayabilirdim, hâlbuki bu akşam ölmüş olacağım!" Akşamına ölmüştü." (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 50)

"Cremone hastanelerinin birindeki bir İtalyan hekim şöyle konuşmuştu: "İyi şeyleri dostlarımız müttefik askerleri için saklıyoruz, fakat düşmanlarımıza ancak lüzumlu olduğu kadarını veriyoruz, ölürlerse bize ne!" bu barbarca sözlerinden dolayı kendini mazur göstermek için, Verone ve Mantu'dan gelen birkaç İtalyan askerinin,

Avusturyalıların Fransız-İtalyan yaralı esirlerini, hiç yardım etmeden ölüme terk etmekte olduklarını naklettiklerini ilave etmişti." (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 75)

1.2. Kızılhaç Cemiyeti'nin Kuruluşu ve İlk Faaliyetler

Çok geniş yankılar uyandıran "*Bir Solferino Hatırası"* kitabının sonunda Dunant, "*Barış zamanından itibaren, gayesi harp zamanında gönüllüler tarafından yaralıları tedavi ettirmek olan cemiyetler kurmak mümkün olamaz mı? Bir kongrede bu derneklere temel olabilecek uluslararası sözleşmelere dayanan kutsal bazı prensiplerin formule edilmesi şayan-ı temenni değil mi dir?"* diyerek örgütlenme düşüncesinin ilk önerisini yaptı (Akgün, Uluğtekin, 2000: 8).

Bu öneri sonrasında İsviçreli hukukçu Moynier, Dunant'ın fikirlerine sahip çıkarak İsviçre Ordu Başkomutanı General Dufor, Doktor Theodore Muanoir ve Doktor Louis Appia ile birlikte Uluslararası Kızılhaç Komitesi'ni (Comite International de la Croix Rougie, CICR[3]) 17.2.1863'te kurdular (Kızılay, 1974: 2).

Sonradan "Milletlerarası Kızılhaç Komitesi"[4] ismini alacak olan ve General Dufour[5], Gustave Moynier[6], Henri Dunant[7], Dr. Appia ile Dr. Maunoir'den teşekkül eden "Beşler Komitesi"nin teşebbüsiyle, ilk olarak 1863'de Cenevre'de gayrı resmî bir toplantı yapıldı. 26-29 Ekim 1863'te Cenevre'de devam eden konferansa Avrupa'dan 16 devlet ve 36 temsilci katılmıştır. (Çapa, 2009: 10).

---

[3] İlk olarak "Uluslararası Askerî Yaralılara Daimi Yardım Komitesi" adı altında toplanmaya başlayan dernek 20 Aralık 1875'te "Uluslararası Kızılhaç Komitesi" adını almıştır. (Özaydın, 2002: 1239)

[4] Bu uluslararası komitenin başkanlığına içlerinde en yaşlı olan tarihçi General Dufour seçiliyorsa da aktif genel başkanlığı 40 sene süreyle hukukçu Moynier sürdürüyor. Asıl fikir babası olan ve 1910'da huzurevinde ölünceye kadar bu kuruluş için heyecanını yitirmeyen Dunant'a 1901'de Dünya Nobel Barış Ödülü verilmiştir (Kızılay, 1974: 2).

[5] General Guillaume H. Dufour (1787-1875) : İsviçre Orduları Başkomutanı olan Dufour, İnsanî yardımdan dolayı hassas bir kişiliğe sahipti. Savaşta karşı taraf yaralılarına hiçbir fark gözetmeden yardım etmesi ondaki samimi insancıl duyguların kanıtıdır. Yaşının hayli ilerlemiş olmasına karşın, Uluslararası Kızılhaç Örgütü'ne başkan seçildi. Fakat hasta ve yaşlı olduğu için yerine Gustove Moiner bakıyordu (Yeniaras, 2000: 14).

[6] Gustave Moiner (1826-1910): Uluslararası Hukuk Enstitüsü'nün kurucusudur. Uluslararası Kızılhaç Örgütüne de 40 yıl başkanlık yapmıştır (Yeniaras, 2000: 14).

[7] İnsanlık için yapmış olduğu değerli çalışmalarından dolayı Dunant, 1860'da St.Mauric Et Lazers Nişanı, 1866'de Etnografya Cemiyetinin, 1867'de Genel Sergi'nin, 1870'de ise İyiliğe Teşvik Cemiyeti'nin altın madalyalarını aldı (Yeniaras, 2000: 13).

Toplantıya katılan delegeler bu gayeler etrafında birleşerek (Cenevre Mukavelenamesi)'nin şu üç ilk esasını ortaya attılar:

1— Harp zamanında seyyar ve sabit hasta hanelerin bütün memur ve müstahdemlerinin ve bizzat yaralı ve hastaların muharip devletlerce tarafsız tanınması;

2— Ordunun sıhhiye heyetlerini ayırt edecek müşterek bir alâmet kabulü;

3— Bu alâmetin bayrak halinde istimalinde bu bayrağın çekildiği her yerin tarafsız tanınması. (Bu alâmet, İsviçre millî bayrağına uygun olmak üzere beyaz zemin üzerine kırmızı salip olarak kabul edildi. Bu suretle konferansın İsviçre'de ve İsviçrelilerin teşebbüsü ile toplanmış olması sebebiyle İsviçre'ye karşı hoşgörü gösterilmektedir.)

Fakat bu kararlar resmi mahiyette değildi. Bu kararlara resmiyet kazandırmak için İsviçre Cumhuriyeti parlamentosuna müracaat edildi. İsviçre Hükümeti, bütün medeni memleketleri bu meseleleri konuşmak üzere delege göndermeye davet etmeyi kabul etti. On altı devlet delegesinin katılımıyla 22 Ağustos 1864'de Cenevre Mukavelenamesi (Sözleşmesi) ismi altında anılan bir mukavelename düzenlendi ve 12 hükümet adına imza edildi.[89] Cenevre'ye delege göndermemiş hükümetlerin de bu mukavele hükümlerini kabul ve imza etmeleri için bir sene mühlet bırakılmıştı. Verilen mühlet içinde pek çok devlet mukaveleyi imzalamıştır (Kızılay, 1974: 7).

"Yaralı ve hasta askerlere" sağlık yardımları ile başlayan hizmetler, esirlere, yaralı ve hasta sivillere, siyasi mültecilere, evsizlere, işgal edilen bölgelerin halkına yardım şeklinde gelişerek devam etti (Dunant. Çev. Arpacıoğlu, 1964: 106).

Tıp Tarihi Uzmanı Zühal Özaydın'dan alarak Cenevre Mukavelenamesini şöyle özetleyebiliriz:

[8] 22 Ağustos 1864'te 10 madde olan sözleşme, 1906'da 12 maddeye çıkarılmıştır (La Convention de Geneve) (Kızılay, 1974: 2).

[9] Bu sözleşme kabul edildiği tarihte İsviçre gazeteleri tarafından yazılmamışken İstanbul'daki Havadis gazetesi (Ruzname-i Ceride-i Havadis) 11 Eylül 1864'te anlaşmanın tam metnini kamuoyuna duyurmuştur. Bu esnada Osmanlı Devleti cemiyete resmi olarak katılmamıştır (Kızılay, 1974: 4).

a- Savaş meydanlarında yaralanan askerleri ele geçiren taraf milliyet ayırmaksızın onları tedavi ettirecektir. Yaralılarını düşmana bırakmak zorunda kalan taraf, tedavi için sağlık memur ve malzemelerinin bir kısmını bırakacaktır.

b- Düşman eline düşen yaralılar tedavi koşuluyla savaş esiri sayılırlar.

c- Savaş meydanında kazanan taraf, yaralıları ve onların eşyalarını yağmadan koruyacaktır.

d- Cesetler iyice muayene edildikten sonra kaldırılacaktır.

e- Ölen askerlerin üzerinden çıkan kimlikleri imkan olunca karşı orduya ve ilgili oldukları ülkelere bildirilecektir.

f- Savaşanlardan her biri karşı tarafa ait ne kadar yaralı ve hasta nakil olduğunu, ne kadar ölüm olduğunu birbirine haber vereceklerdir.

g- Yaralılar tarafından bırakılan senetler, tahviller, mektuplar v sahiplerine veya varislerine gönderilmek üzere saklanacaktır.

h- Yaralı ve hastalara yardım için savaşa katılan seyyar ve sabit sağlık kurullarına saygı gösterilecek ve esir muamelesi yapılmayacaktır. Fakat her hükümet ordusundaki resmi sağlık heyetine yardım için izin verdiği derneklerin isimlerini, gerek daha barış zamanlarında, gerek düşmanlığın başlangıç ve süresinde diğer tarafa bildirmeye zorunludur.

ı- Tarafsız bir ülkeye bağlı sağlık yardım kurumlan bir orduya katılacağı ve yardım edeceği zaman bunların kullanılmalarından önce durumu diğer tarafa bildireceklerdir.

i- Seferberlikte bulunan ordulara eşlik etmek üzere oluşturulan gezici ve devamlı sağlık kuruluşlarına karşı savaşanlar tarafından saygıyla korunacaksa da bu kuruluş düşmana karşı kullanılırsa hürmet ve koruma hükmü ortadan kalkar. Ancak bu yardım müessesesi memurlarının kendilerini ve hastalarını korumak üzere silah bulundurmaları, silahlı koruyucuları olmayıp bir asker karakolu tarafından korunmaları, yaralılardan alınıp henüz ilgili yere teslim edilmemiş silah ve fişek bulundurması bu müesseseyi koruma ve saygıdan yoksun bırakmaz.

j- Salip (Kızılhaç) ve Hilal-i Ahmer (Kızılay) hastaneleri sağlık ve diğer personeli düşman eline düşecek olursa onun yönetimi altında görevlerine devam ederler. Sağlık ve diğer personelin yardımına gerek kalmadığında ordu veya ülkelerine iade edilirler. Kendilerine ait eşya, araç, gereç silah ve yüklerini birlikte götürürler.

k- Bu görevliler düşman yanında bulundukları sürece kendilerine düşman ordusunun aynı derecede olan memurlarına verilen maaş ve ödenek verilir (Kızılay, 1974: 3-4).

Zamanla sözleşmeyi imzalayan devletlerin sayısı giderek artmaya başladı. 1870 Almanya-Fransa savaşında yaralı askerlere ve savaş felaketine uğramış sivillere Kızılhaç tarafından yardım yapıldı. 1904 Japonya-Rusya savaşına Kızılhaç heyetleri yollandı (Kızılay, 1974: 4). Bu yardımlar sayesinde sözleşmeyi imzalamamış devletlerin Kızılhaç'a karşı yaklaşımı değişti. Kızılhaç'ın yardım yelpazesi de zaman içerisinde değişim gösterdi. Dünyanın farklı ülkelerindeki yardımsever ve görevli insanlar Kızılhaç'ın savaşlar dışında da etkin olması gerektiğine karar verdi. Salgın hastalıklar, doğal afetler, yangınlar yeni faaliyet alanlarına girdi. Ayrıca ulusal ve uluslararası kongreler ile örgüt kurumsallaşma yolunda önemli adımlar attı. Bu doğrultuda gerçekleşen ilk uluslararası konferans 1867 senesinde Paris'te gerçekleşti.[10]

Cenevre Sözleşmesi'nin esasları sadece kara ordularını bağlayıcı kılıyordu. Böyle önemli bir eksiklik ilk konferanstan yirmi iki sene sonra gündeme getirildi. 29 Temmuz 1899'da Lahey de toplanan uluslararası konferansta deniz savaşları ile ilgili konular gündeme getirilerek tartışıldı. Nitekim tartışılan bu konular milli mücadele döneminde Hilal-i Ahmer Cemiyeti'ne önemli katkılar sunacaktı. Konferansa katılan devletler 18 Ekim 1907'de yeni bir sözleşme imzaladılar. İmzalanan bu sözleşme içerik olarak şu konulardan oluşuyordu:

a) Hastalara, yaralılara ve denizde kazaya uğrayanlara yardım amacı ile Kızılhaç tarafından donatılan gemiler resmi belgelerle karşı tarafa bildirilecektir.

b) Kızılhaç gemileri savaş süresince tarafların saldırısına uğramayacaktır.

c) Bu gemilerin askeri amaçla kullanılamayacağı önceden taraflarca taahhüt edilecektir.

d) Bu gemiler milliyetine bakılmaksızın savaşan tarafların hasta ve yaralılarına yardım edeceklerdir.

[10] Uluslararası ilk Kızılhaç Konferansı 1867'de Paris'te toplandı. Diğerleri sırasıyla 1869'da Berlin'de, 1884'te Cenevre'de, 1887'de Karlsruhe'de, 1892'de Roma'da, 1897'de Viyana'da, 1902'de Petersburg'da, 1907'de Londra'da, 1912'de Washington'da, 1921, 1923 ve 1925'te ise Cenevre'de toplanmıştır.

e) Bu gemiler hiçbir şekilde savaşın seyrini değiştirecek harekete katılamayacaklardır.

f) Savaşan tarafların, gemileri kontrol yetkisi vardır. İstedikleri zaman gemileri kontrol edebilirler, yardımlarını reddedebilirler veya başka bir yöne doğru gitmelerini isteyebildikleri gerekli görürlerse gemilere el koyabilirler (Yeniaras, 2000: 6).

I. Dünya Savaşı sonrasında derneklerin elinde çok miktarda para kalmıştı. Yardım yelpazesini genişletme kararı alan Kızılhaç dernekleri artan bu parayı insanların sağlığı ve doğal afetler için kullanmaya başladı. Kızılhaç Dernekleri Ligi de bu görüşler sonrasında doğmuştur. 5 Mayıs 1919'da kurulan örgüt ilkelerinde Uluslararası Kızılhaç Komitesi'ne bağlı kalarak uluslararası yardımlaşmada büyük çaba sarf etmiştir (Özaydın, 2002: 1240).

1928 senesinde, Uluslararası Kızılhaç Komitesi, Ligue ve Milli Dernekler "Uluslararası Kızılhaç'ı" ismini taşıyan en yüksek derecede bir teşkilat halinde birleştiler (Dunant, Çev. Arpacıoğlu, 1964: 107).

1929 senesinde savaş esirlerinin artması sebebiyle bir sözleşme daha yapıldı. Cenevre'de Nisan 1949'da gerçekleşen görüşmelerde daha önce yapılan sözleşmeler ele alındı ve dört ay süren müzakerelerinden sonra 12 Ağustos 1949'da yeni bir sözleşme imzalandı. Sözleşme maddeleri şu şekildedir:

1. Sefer halindeki ordularda yaralı ve hastaların durumlarının ıslahı,

2. Deniz kuvvetlerindeki hasta, yaralı ve deniz kazazedelerinin durumlarının ıslahı,

3. Savaş esirlerine yapılacak muamele,

4. Savaş zamanlarında sivil halkın korunması (Özaydın, 2002: 1240).

İKİNCİ BÖLÜM

1. TÜRK KIZILAYI TARİHÇESİ

1. 1. Osmanlı Devleti'nin Kızılhaç ile Tanışması ve İlk Girişimler

Türk tarihinde demokratikleşmenin ilk adımı olarak görülen Tanzimat Fermanı'nın 3 Kasım 1839 tarihinde ilanı ile birlikte Osmanlı kurumlarının hemen hemen hepsinde sistemli bir şekilde batılılaşma hareketleri başlamıştır. Hatırlandığı üzere 1864 senesinde Cenevre'de bir toplantı yapılmış ve bazı kararlar alınmıştır. Bu kararlar kamuoyu ile paylaşılarak devletlere imzaya sunulmuştur.

"*Geneve'deki (Menafiiumumiye Cemiyeti) tarafından « muharib ordularda gönüllü hastabakıcılardan mürekkeb heyetlerin bulunması», «her memlekette yaralı askerlere imdad için Miillî Cemiyetler teşkili » gibi hususatın müzakere ve tetkiki ile icrası kabil bir takım kararlara vasıl olmak üzere ilk defa Hanri Düna'nın da dâhil olduğu Komisyonun her memleket erbabı şefkat ve merhametini ve bir çok maruf şahsiyetleri dâvet suretiyle topladığı iptidaî ve ihzarî bir konferansa, Osmanlı İmparatorluğu, dahilî, haricî işlerdeki tam bir bîgânelik sebebile iştirake lüzum görmemiş ve mukarreratın resmî bir şekle vaz'ı için Genève'de toplanmış olan bu toplantı neticesinde 1864 mukavelenamesini doğuran Beynelmilel Konferansa da murahhas göndermemiştir."* (KD 157, 1937: 58)

1863'te Cenevre'de toplanan Uluslararası Salib-i Ahmer konferansına birçok ülke gibi Osmanlı Hükümeti de katılmamıştır. 22 Ağustos 1864 tarihinde imzalanan Cenevre Sözleşmesinin bir maddesi konferansa katılmayan devletlere bir yıl içinde sözleşmeyi imzalama hakkı tanımıştır.

"*İstanbul'da yayınlanan 11 Eylül 1864 tarihli Ruzname-i Ceride-i Havadis Gazetesi Cenevre Sözleşmesi'nin tam metnini yayınlamıştı. Sözleşme konferansa katılmayan devletlere, isterlerse bir yıl için sözleşmeye imza koyma hakkı tanıyordu."* (Yeniaras, 2000: 15)

Ahmet Midhat Efendi'nin deyimiyle Osmanlı Devleti, "*faidesi me'mûl olmayan şu işden bir mazarrat da husûle gelmeyeceğini görünce*" 5 Temmuz 1865 tarihinde Cenevre Sözleşmesini imzalamıştır[11] (Çapa, 2009: 10).

"Yalnız bu muahedename bazı devletlerin tasdik ve kabulüne iktiran ettiği sırada Osmanlı Hükümeti de mukaveleyi kabul için vakî olan teklifleri büsbütün redde imkân göremediğinden dolayı, 1865 senesi temmuzunun beşinde mukavelename metnini imzaya mecbur olmuş, fakat bu mukavele ahkâmım memleketimizde tatbik için ne hükümet ne de efrad meşgul olmağa lüzum görmemiş ve mesele icrası kabil olmıyan bir vehim ve hayalden ibaret addolunmuştu." (KD 157, 1937: 58).

Askeri Tıbbiye hocalarından Albay Dr. Abdullah Bey 1867'de Paris'te toplanan Sağlık Sergisi Kongresi'ne katılmak amacıyla Paris'e gitmiştir. Bu tarihte toplanan Uluslararası Kızılhaç Komitesi ile tanışması bu rastlantı sayesinde gerçekleşmiştir.

Başka bir sebeple bir Osmanlı aydınının Paris'te bulunduğunu gören Kızılhaç yetkilileri, Osmanlı Hükümeti'nin kongreye delege göndermemiş olmamasını üzüntüyle karşılamış ve bu hissiyatlarını Abdullah Bey'e bildirmişlerdir.

"... O zamanlar ve o zamanki tabirile (Mektebi Tıbbiye-i Şahane İlmülarz ve maidin) muallimi olan Abdullah Bey Paris'te toplanan sıhhiye konferansında murahhas olarak bulunduğu sırada ayni şehirde Salibiahmer konferansı toplanmıştı ve Jenev merkez komitası mürahhası meşhur Dünan'ın bulunduğu Salibiahmer konferansında Jenev mukavelenamesini kabul eden hükümetler memleketlerinde mukaveleahkâmını tatbik ettikleri halde ayni mukavelenameyi imzalayan Osmanlı hükümetinin mürahhas göndererek bu kongreye iştirak etmemesi diğer devletler mürahhaslarının nazarı dikkatlerini celbetmesi üzerine Fransız murahhası Kont Dö Serüriye ile Dünan, Abdullah Bey'e birer mektup göndermişlerdi." (KD 162, 1938: 368).

[11]Berlin'de toplanan Salib-i Ahmer kongresine hükümetçe Paris Sefareti ataşelerinden Hüsnü Efendi ile Berlin büyükelçisi olan Aristaki Bey de müzakerelere katıldığı halde Hilal-i Ahmer müessesesi kurulması söz konusu edilmemiştir. (Kızılay, 1974: 4).

Abdullah Bey burada Kızılhaç örgütünün faaliyetlerinden haberdar olmuş ve öncü isimlerle tanışma fırsatı bulmuştur. Ayrıca toplantı sırasında Paris'te açılan Kızılhaç Sergisi'ni de görebilmiş ve bu toplantıda, kuruluşun daimi üyeliğine seçilmiştir (Akgün, Uluğtekin, 2000: 13). Dr. Abdullah Bey, İstanbul'a döndükten sonra Paris'te Sağlık Kongresi Başkanı Comte Seurier ve Kızılhaç öncüsü Henry Dunant'tan İstanbul'da yaralı askerlere yardım için böyle bir derneğin kurulmasının yararlı olacağını öneren mektuplar almıştır (Kızılay, 1974: 5).

"*Uluslararası Kızılhaç Sıhhiye Konferansına Osmanlı delegesi olarak katılan Mekteb-i Tıbbiye hocalarından Dr. Abdullah Bey, dönüşünde, Cenevre Sözleşmesinin Türkiye tarafından da uygulanması için Bâbıâli nezdinde tavassutta bulunmayı vaat etti. Türkiye aynı zamanda, ilk defa toplanan Uluslararası Kızılhaç Konferansında resmen temsil edilmiş oluyordu.*" (Çapa, 2009: 11).

Gözlenen kayıtsızlığa karşın Dr. Abdullah Bey'in ısrarlı girişimleri sonunda Serdar-ı Ekrem Ömer Paşa'nın konuya ilgisi uyanmıştır.

"Başkomutan (Serdar-ı Ekrem) Ömer paşa bu öneriyi benimseyerek kendi başkanlığında Askeri Tıbbiye Müdürü (Mekteb-i Tıbbiye nazırı) Marko Paşa, Osmanlı Tıp Meclisi Başkanı Biyokimya hocası Kırımlı Aziz Bey gibi aydın kişilerin öncülüğünde 38'i tıp doktoru olan içinde bir çok vali, general, yönetici bulunan 66 kişilik bir kurul tarafından "Mecruhin ve Mardayı Askeriyeye îmdat ve Muavenet Cemiyeti" (Osmanlı Hasta ve Yaralı Askerlere İmdat ve Yardım Cemiyeti) adı altında 11 Haziran 1868 tarihinde bir taahhütname imzalanarak bugünkü "Kızılay" kuruldu." (Kızılay, 1974: 5)[12]

Serdar-ı Ekrem Ömer Paşa'nın büyük desteğini alan cemiyet bir nizamname hazırlamıştır. Geçici Komite tarafından 19 Temmuz 1869 tarihinde hazırlanan bu nizamname Bab-ı Ali'ye sunmuştur. Bab-ı Ali bu nizamnameyi askeri meseleleri ilgilendirdiği için Bab-ı Seraskeriye'ye yollamıştır. Geçici Komite tarafından hazırlanan nizamnamenin maddeleri şu şekildedir:

[12] Ayrıca Sultan Abdülaziz'in de büyük desteğini gören cemiyet ilkin 22, daha sonra 25 kurucu üye ile örgütlenmiştir. Daha sonra 66 kişi kurucu üye olarak kaydolmuştur (Akgün, Uluğtekin, 2000: 15).

"Madde 1: Cemiyet, elindeki tüm olanakları kullanarak savaş alanlarındaki hasta ve yaralıların acılarını dindirmeye çalışmayı hedefler.

Madde 2: Cemiyet, yıllık ödeneği 100 kuruş olan kurucu üyelerden, yıllık ödeneği en az 200 kuruş olan asil üyelerden ve yıllık ödenek ödemeksizin 100 kuruş veya Cemiyet'e gerekli araç-gereç bağışlarında bulunan ya da Cemiyet etkinliklerine katkıda bulunan Cemiyet Yönetim Kurulu tarafından kabul edilmiş üyelerden oluşur. Cemiyet, projelerinin gerçekleşmesinde özverili ve inançlı çalışmalarıyla değerli katkılarda bulunan kişileri, genel kurul kararıyla onur üyesi yapabilir. Kadınlar da yukarıda belirtilen esaslar çerçevesinde Cemiyet üyesi olabilirler.

Madde 3: Cemiyet, 1863 Uluslararası Konferansı'nın Osmanlı Hükümeti'nin de onadığı 22 Ağustos 1864'te imzalanan Cenevre Anlaşmasının genel ilkelerini ve Paris Konferansı'nda yardım cemiyetlerinin askeri sağlık hizmetlerinin tarafsızlaştırılmasına ilişkin ek düzenlemelerini kabul eder.

Madde 4: Cemiyet çalışmalarının yönetimi, Deniz ve Savaş bakanlarının onursal başkanlığını yaptığı İstanbul'da Merkez ve Yüksek Kurulu'nca yürütülmektedir. Merkez Kurul, asil ve kurucu üyelerden Genel Kurulca beş yıl için seçilen 30 üyeden oluşur. Her yıl üyelerin beşte biri yenilenir. Kura sonucu üyeliği sona eren üyeler, yeniden seçilebilir. Kurulun üye sayısı gerekirse artırılabilir.

Madde 5: Kurul üyeleri, aralarından bir başkan, iki başkan yardımcısı, bir genel sekreter ve bir veznedar görevlendirir. Kurul, üç yıl için, üyeleri arasından 15 kişiden oluşan İstanbul'daki Merkez Yönetim Kurulu'nu da atar. Kurul başkanı, iki başkan yardımcısı, genel sekreter ve veznedar Yönetim Kurulu üyeleridir. Yönetim Kurulu 5 üyeden başka 10 üye daha atar, ihtiyaç ya da savaş durumunda, Yüksek Kurul usulüne uygun biçimde Yönetim Kurulu üye sayısını arttırabilir. Yönetim Kurulu, üyeleri yeniden seçilebilir.

Madde 6: Merkez Yönetim Kurulu, araç - gereç ve personelle ilgili gerekli işleri örgütler. Merkez Yönetim Kurulu, çalışanlarının mesleki eğitimini yaptırır, yardım istenen tüm alanlarda duyulan gereksinimlerini karşılar, yardım ve bağışlar kabul eder ve hizmetlerin gerektirdiği gibi onları kullanır. Merkez Yönetim Kurulu, etkinliklerin sağlıklı yürümesiyle ilgili alınacak önlemlerin onaylanmasını sağlamak amacıyla bakanlarla görüşür, yabancı merkez yönetim kurullarıyla ve alt birimleriyle ilişki kurulmasını sağlar. Kurum, başkalarını savunmak için savaş alanlarında yaşamlarını tehlikeye atan ve kanlarını dökenlerin acılarını dindirmek için, hiçbir çıkar

beklemeksizin çabaladığını ve yaptığı etkinlikleri geniş halk kitlelerine anlatarak halkın yardım duygularını kamçılayıp ilgilerini kazanmaya çalışacaktır.

Madde 7: Cemiyet'in gelişmesi ve diğer illerde halkın Cemiyete ilgi duyması durumunda, Yüksek Kurul, Merkez Yönetim Kuruluna bağlı alt yönetim kurulları kurabilir; (İstanbul dışında) kurulacak alt yönetim kurulları merkez yönetim kurullarına bağlı ve eşit statüde olacaklardır. Kurumun sağlıklı çalışması için kaçınılmaz olan eylem birliği, elden geldiğince güçlü bir merkeziyetçilik gerektirir. Bu bağlamda, taşradaki yönetim kurulları, İstanbul'daki Merkez Yönetim Kurulu'na düzenli rapor göndermek ve toplanan bağışlarla aidatları Merkez Yönetim Kurulu emrinde tutmak zorundadır.

Madde 8: İstanbul dışındaki yönetim kurulları da Merkez Yönetim Kurulu gibi oluşacaktır. Şube üyeleri, Bölge Yönetim Kurulunu oluşturacak 30 üyeyi seçmek için, bölge merkezlerinde toplanırlar. Seçilen üyeler de bir başkan, iki başkan yardımcısı, bir sekreter, bir veznedar ve Bölge Yönetim Kurulunu oluşturacak 10 üyeyi atar.

Madde 9: Kadınlar, bütün ülkelerdeki yardım cemiyetlerinde özellikle çaresiz ve düşkün yaralılara uzanarak yaptıkları yardım çalışmalarındaki büyük rollerini kanıtlamış bulunmaktadırlar. O halde, gerekli koşullar sağlanabilirse, üst tabakaya mensup bir hanımın himayesinde bir Kadınlar Yönetim Kurulu kurulabilir. Kadınlar Yönetim Kurulu, üyelerinin yardım etkinliklerine aktif olarak katılabilmelerini sağlayacaktır. Kadınlar Yönetim Kurulu, Yüksek Konsey Genel Sekreteri'nin aracılığıyla Merkez Yönetim Kurulu'yla ilişki kuracaktır. Merkez Yönetim Kurulu da Cemiyet'le ilgili bilgileri Kadınlar Yönetim Kurulu'na aktarmak zorundadır." (Akgün, Uluğtekin, 2000: 18-20)

Bab-ı Seraskeriye tarafından incelenen nizamname sivillerin askeri işlere karışması olarak algılanmış ve nizamname onaylanmamıştır.

"...Nizamname ve teşkilatının ruhu askeri mahiyeti haiz olduğundan bahisle Babıali bu nizamnameyi, Babı seraskeriye havale etmesi üzerine serasker kapusu bunu sivillerin askeri işlere müdahalesi suretinde telakki ederek bu nizamnamenin terviç edilmesini Babıali'ye bildirdi. Abdullah Bey'in de teşebbüsü bu suretle akamete mahkum olmuştu." (KD 162, 1938: 369)[13]

[13] Kızılay'ın önemli isimlerinden Besim Ömer (Akalın) Paşa'ya göre, "bu mesele gerek ahâlice ve gerek ricâl-i devletçe ehemmiyetsiz görüldüğü gibi, Bâbıâli'ce de 'gayri kabil-i icrâ evham ve hayalâttan' ibaret addedilmiş"tir (Çapa, 2009: 12).

Dönemin aydınlarına göre Osmanlı yönetiminin bu tüzüğü reddetme sebebi batılılaşma hamlelerini geçici çözümler olarak görmesinden kaynaklanmaktadır. Zor durumda olan imparatorluk devamlılığını bir süre daha sağlamak amacıyla geçici çözümler üretmeye çalışmıştır. Tamamen yardım amaçlı oluşturulmak istenen bir kurum, eşitlik, özgürlük gibi kavramların tam olarak benimsenememesi sebebiyle sekteye uğramıştır. Bunun yanı sıra ikinci maddede yer alan kadınların da üye olabilmesi önerisi dönemin şartları sebebiyle tüzüğün reddedilmesinde etkili olmuştur. Amblemin haç şeklinde olması ise kuruma karşı çıkmak ve halkın desteğini alabilmek amacıyla Bab-ı Ali tarafından yeterince geçerli bir sebep olarak görülmüştür. Sonuç olarak; tamamıyla insancıl içerikli bir girişim, sivillerin askeri hadiselere karışması olarak yorumlanmış ve sunulan nizamname reddedilmiştir.

Tüzüğün kabul edilmemesine rağmen kurum adını korumuştur fakat Abdullah Bey'in kişisel gayreti yeterli olmamış ve ölümünden sonra pek ilgilenmeyen cemiyet, 1874'te dağılmak zorunda kalmıştır.

"Tıbbiye Mektebi muallimlerinden Abdullah (Bey) in musirrane teşebbüsleri üzerine Genève Mukavelenamesine tevfikan o vakit Tıbbiye Mektebi Nazırı Marko (Paşa) nın riyasetinde bir « Yaralı askerlere iane Cemiyeti umumiyesi İstanbul Komitesi » teşekkül etmiş idi. Bu bapta kaleme alınan lâyiha uzun müddet sürüncemede kalmış ve bilâhare lâyiha Beyoğlu'ndaki « Cemiyeti Tıbbiye » ye havale edilerek mezkûr cemiyet tarafından hazırlanan kararnamede « .... esasen bir Salibiahmerden ibaret olup icabına göre isminin Hilâliahmere tahvili kolay olacağı » zikredilmiş ve bu lâyiha ve kararname üzerine Avrupa'daki benzerleri ayarında bir Cemiyetin teşekkül ettiği zehab ve kanaati hasrl olmuş idi ise de, bu zan tahakkuk edememiştir. Nihayet bir hayli zaman bu komite varlıkla yokluk arasında çalkanıp durduktan sonra 1875 senesinde zuhur eden Sırb ve Karadağ muharebeleri neticesi olarak payitahta her taraftan akın eden yaralı askerî kafilelerin fecî halleri umumun nazarı dikkatini uyandırmış ve bu biçarelere yardım ihtiyacı hissedilmeğe başlanmıştır." (KD157, 1937: 59) .

1. 2. Osmanlı-Rus Savaşı ve Derneğin Yeniden Örgütlenmesi

Bir süre sessizliğe gömülen derneğin yeniden örgütlenmesini sağlayan gelişme, Osmanlı-Rus savaşı arifesinde Kızılhaç'ın yararlarının kavranması olmuştur. 1875 yılında Sırbistan ve Karadağ bölgesinde başlayan huzursuzluklar ve 1876'da II. Abdülhamit'in tahta geçişi ile birlikte bölgedeki huzursuzluk beraberinde çatışmaları getirmiştir.

93 Harbi'nde Uluslararası Kızılhaç Örgütü Osmanlı askerlerine yardım etmek istemekte fakat karşılarında diyalog kurabilecek bir kurum bulamamaktaydı. Bu sebeple Henri Dunant, Cemiyet-i Tıbbiye-i Şahane üyelerinden Doktor Peştemalcıyan'a bazı öneriler sunan bir mektup yazmıştır. Mektupta Osmanlı hükümetinin Cenevre Sözleşmesi'ni imzalamış olduğunu ve cephede savaşan askerlerinin yardım hakkına sahip olduğundan bahsetmiştir. Bu konuda Marko Paşa ile girişimde bulunarak İstanbul'da bir cemiyet kurulmasını istemiştir. Böylece savaş alanında yaralanan askerlerin yardım alabilmeleri sağlanacaktır (Akgün, Uluğtekin, 2000: 23).

Bu durum dönemin sadrazamı Rüştü Paşa'ya iletilmiştir. Rüştü Paşa, "Mecruhin ve Mardayı Askeriyeye İmdat ve Muavenet Cemiyeti" adıyla yaralı ve yardıma muhtaç askerler için kurtarma ve yardım derneği fikrinin yeniden canlandırılması için bir toplantı yapılmasına karar vermiştir (Kızılay, 1974: 6).

"Bunun üzerine 12 Ağustos'ta İstanbul'da konu ile ilgililer arasında Mekteb-i Tıbbiye salonlarında Marko Paşa başkanlığında Mekteb-i Tıbbiye, Tıbbiye-i Mülkiye Meclisi, İdare-i Sıhhiye-i Askeriye, Sıhhiye İdaresi, Cemiyet-i Etibba ve Bahriye Nezareti temsilcilerinin de katıldığı bir toplantı yapıldı." (Akgün, Uluğtekin, 2000: 26).

10'u doktor 16 kişi ile gerçekleştirilen toplantıda şu konuların incelenmesine karar verilmiştir:

"Evvela, Cenevre Mukavelenamesi'nin ahkâmının Devlet-i Aliyye nezdinde dahi merriy-ül icra tutulması için ne yapmak lazım gelirse katiyyen tayin eylemek,

Saniyen, Cenevre Mukavelesi iktizasınca alamet-i farika ittihaz kılman Salib-i Ahmer'in asakir-i Osmaniye meyanında dahi alamet-i farika ittihazı müşkil olduğundan, ona bedel diğer bir alamet-i farika ittihazına imkân olup olmadığı araştırılmak,

Salisen, bir iane cemiyetinin teşkili için lazım gelen nizamat-ı esasiyeyi kaleme alınmak,

Rabian, bu işler görülünceye kadar bir taraftan dahi erbab-ı şefkat ve mürüvetten ianeler toplamak,

Hamisen, asıl iane cemiyetini teşkil edecek olan aza-yı muaveneyi bit-teşvik bir mikdar-ı matluba isal eyledikten sonra onlardan dahi bir heyet intiabı ile emr-i ianeyi heyet-i mezkureye havale eylemek." (Akgün, Uluğtekin, 2000: 26).

Toplantıda, Cenevre Sözleşmesi'nin hükümet tarafından nasıl uygulanacağı, haç sembolü yerine başka bir sembol kullanılacağı, bir tüzük hazırlanacağı, devam eden savaş sebebiyle yardım toplanmaya başlanacağı, cemiyeti idare edecek bir kurul seçilmesi gerektiği konuşulmuştur.

"*Harbiye Nezareti, ordularımızda salib (haç) sembolünün kullanılmasını istemediğinden salib yerine hilal (ay) sembolünün kullanılması bu toplantıda uygun görüldü. Bu Cemiyette bir yandan salib yerine hilal sembolü kullanılacağı Cenevre aracılığı ile diğer devletlere bildirilirken, Cemiyet (demek) tüzüğünü hazırladı ve Bab-ı Ali'ye sundu. Harbiye Nezareti (Milli Savunma Bakanlığı) nizamnameyi (tüzüğü) tasdik etti."*(Kızılay, 1974: 6).

Cemiyetin kurucuları 2 Nisan 1877'de toplanarak idare heyetini seçtiler. Aşağıdaki isimleri yazılı kişiler Umumî Merkez azalıklarına seçilmiştir.

Reis	*Meclisi Umuru Sıhhiye ikinci Reisi Hacı Arif Bey*
Reis Vekili	*P. Sarell*
Reis Vekili	*Devlet Şurası azasından Nuriyan Efendi*
Veznedar	*Osmanlı Bankası Umum Müdürü M. Foster*
Umumî Kâtip	*Hariciye Nezareti Umuru Sıhhiye Md. Feridun Bey*
Azalar	*M. Barrington Kennetti*
"	*Sıhhiye Müfettişi Umumisi Dr. Bartoletti*

Azalar	*Dr. Dickson*
“	*Dellasuda Faik Paşa*
“	*M. Von Has*
“	*M. Leral*
“	*Amerikalı General Mott*
“	*Dr. Baron Munddy*
“	*Mabeyn Kâtiplerinden Nuri Bey*
“	*Doktor Peştemalcı Efendi*
“	*Ayandan Serçiven Efendi*
“	*Doktor Servastopoli* (TKD: 1950: 12).

14 Nisan 1877’de kurum, Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti adını alarak resmen kurulmuştur.

II. Abdülhamid’in himayesi altında çalışmalara başlayan topluluk ilk toplantısını Beşiktaş Sarayı’nda gerçekleştirmiştir. Cemiyetin kurulması ile birlikte devam etmekte olan savaş için çalışmalara başlanmıştır.

“HiIal-i Ahmer Cemiyeti tarafından cephe gerisinde 9 gezici hastahane. Ayrıca İstanbul'da da 4 ilkyardım istasyonu kuruldu ve buralarda da 25.000 yaralı ve hasta bakım gördü. Bu olanağın sağlanabilmesi, Cemiyet’in hızla harekete geçerek Hindistan ve Afrika Müslümanları başta gelmek üzere çeşitli ülkelerin Salib-i Ahmer’lerine de başvurarak 72.000 altın toplayabilmesiyle gerçekleşmişti.”[14] (TKD, 1950: 13).

Osmanlı-Rus Savaşı’nın hemen ardından Rus-Japon savaşı başlamıştır. Rus Harbi’nde yabancı devletlerden büyük yardım gören Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti, Uluslararası Kızılhaç teşkilatına yardımda bulunmak istemiştir. Bab-ı Ali, Rus savaşı bitmiş olduğu için cemiyetin görevinin de bitmiş olduğunu söyleyerek dernek çalışmalarını engellemiştir. Savaşın kaybedilmiş olması nedeniyle II.

[14] Konu ile ilgili Kızılay kitabında farklı rakamlar yer almaktadır. “Devam eden Osmanlı-Rus savaşı nedeniyle ülke içinden ve dışından (Hindistan ve Afrika Müslümanları) derneğin topladığı para ile savaş alanlarında 50 doktor çalıştırıldı, 11 seyyar hastane (K. Özbay’a göre 22 seyyar hastane) kuruldu. 4 ambulans alındı, hastane trenleri kiralandı, 25.000 yaralıya hizmet götürüldü, tedavi edildi, göçmenlere yardım yapıldı.” (Kızılay, 1974: 6)

Abdülhamit 13 Şubat'ta meclisi kapatmış, anayasayı yürürlükten kaldırmış ve yaklaşık otuz sene süren bir istibdat dönemi başlatmıştır. Bu süreç içerisinde sosyal ve siyasal pek çok etkinlik yasaklanmış ve kurumlar kapatılmıştır. Hilal-i Ahmer Cemiyeti de bu yasaklamalardan nasibini alarak 1897 yılına kadar suskun kalmıştır.

"28 Mayıs 1897'de Osmanlı-Yunan savaşı başlaması üzerine 24 Mayıs 1897 tarihli hükümet kararnamesiyle (Tezkere-i samiye) hayatta olan eski üyeler ve bazı yeni üyelerle Hilal-i Ahmer yeniden geçici olarak çalışmaya başlatıldı." (Kızılay, 1974: 7)

Cemiyet, ikinci başkan Nuriyan Efendi'nin yönetiminde hızlı bir şekilde yardım toplamaya başladı. Elindeki parasına yeni bağışlar ekleyerek iki hastane vapuru kiraladı. Bu vapurlar savaşta yaralanan askerleri İstanbul'a getirecekti. Ayrıca orduya sağlık malzemesi temin edildi. Savaşın bitiminde cemiyetin elinde yaklaşık on bin lira gibi bir meblağ kaldı ve bu para Osmanlı Bankası'na yatırıldı (Akgün, Uluğtekin, 2000: 30).

Osmanlı-Yunan savaşı sonrası cemiyet bir kez daha suskunluğa itilmiştir. Ayrıca II. Abdülhamit, cemiyeti bir kez daha dağıtarak bankadaki parasına el koymak istemiştir. Tüm bu engellemelere rağmen cemiyetin yaptığı yardımlar Osmanlı aydınları tarafından fark edilmiş ve sadece kendi insanına değil; tüm insanlığa yardım fikri bu aydınlar arasında yaşamaya devam etmiştir.

"Cemiyet sözünden ürken padişah böyle bir teşekkülün mevcut olduğunu bu vesile ile öğrenince hemen Cemiyeti dağıtmağa ve 10.000 lira tutan sermayesini elinden almağa kalktı. Gerçi Cemiyeti dağıttı, fakat Bankadaki parasını alamadı." (TKD, 1950: 13).[15]

12 Ağustos 1876 tarihinde yapılan cemiyet toplantısında simge olarak haç sembolünün kullanılmasının "Müslümanların hissiyat-ı diniye ve vicdaniyesine

[15] Bu konuda ayrıca Kızılay dergisinde şöyle bir bilgi yer almaktadır. *"Teşekkül etmiş olan (Hilâliahmer Merkez Komitesi) harbin devamı müddetince bu vazifeyi yaptıktan sonra bermutad diğer bütün hayırlı teşebbüsler gibi, o devrin icabatındân olarak atalete girmek mecburiyetinde kalmış ve devr-i istibdadın, canına, malına susamışcasına vaki olan savletlerine, sarkıntılıklarına göğüs gererek Meşrutiyetin ilânına kadar muhafaza-i nefs edebilmiş ve parasına el uzatmak isteyen hükümete karşı, bil-hassa Dellâsuda Faik (Paşa)'nın himmetiyle büyük bir celâdet gösterebilmiştir."*(KD 157, 1937: 60).

tecavüz" sayılacağından olumsuz tepki alacağı söylenmişti. Bu tepki aydın kesim tarafından doğal karşılanmış ve uluslararası kamuoyuna bu hassasiyeti tanıtmak gerekmiştir. 1907 senesinde Londra'da yapılan toplantıya Osmanlı'yı temsil etmek amacıyla Dr. Besim Ömer Paşa katılmıştır. Bu toplantı sırasında ilk kez haç yerine hilal sembolü kullanılmasını önermiştir. Uluslararası kamuoyu bu öneriye olumlu tepki vermiştir fakat gerekli girişimler başlatılamamıştır (Akgün, Uluğtekin, 2000: 32).[16]

1. 3. Cemiyetin Üçüncü Defa Örgütlenme Çabası ve Milli Mücadele Dönemi

II. Meşrutiyet'in ilânına kadar Hilal-i Ahmer hiçbir zaman sürekli olarak faaliyette bulunamamıştır. 1868 yılı Kızılay'ın kuruluşu olarak kabul ediliyorsa da, esaslı ve sürekli bir oluşumun meydana gelmesi 1911 yılında gerçekleşmiştir diyebiliriz.

II. Meşrutiyet'in ilanı ile birlikte pek çok kurum ara verdiği faaliyetlerine devam etmek şansı yakalamıştır. 1911 yılında İstanbul'da çıkan büyük Aksaray Yangını'nda Hilal-i Ahmer büyük katkı sağlamış ve cemiyetin yeniden yapılanması süreci bu şekilde hız kazanmıştır.

"'İhyaen Tesis' olarak anılan yeniden yapılanma döneminde Hilal-ı Ahmer Cemiyeti'nin kurulması için ilk adımlar, Prof. Dr. Weting Paşa, Eski Dışişleri Bakanı ve o zamanki Paris Elçisi Rıfat Paşa'nın eşi Madam Rıfat Paşa, Ali Galip ve Mazhar beyler gibi devletin üst kademelerindeki bürokratları tarafından atıldı." (Akgün, Uluğtekin, 2000: 37)

[16] Bu konu hakkında Kızılay kitabında yer alan bilgi ise şu şekildedir. *"1907'de Londra'da toplanan Uluslararası Kızılhaç toplantısına hükümetçe katılmasına uzun süre izin vermediği için sonradan verilen izinle toplantıya son gün katılan Besim Ömer Paşa uluslararası dernek isminin Kızılhaç olmasının dini bir anlam taşıdığı için Müslüman ülkelerce benimsenmeyeceğini, dini bir kuruluş olmadığına göre bizim Hilal-i Ahmer (Kızılay) ismini de devamlı olarak kullanmamızı önerdi. Böylece 15 Haziran 1907'den itibaren ismimiz Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti olarak tescil edildi. Mazhar Osman Usman'ın bildirdiğine göre Ali Paşa bu hilal sembolünün Kırımlı Aziz Bey tarafından tescilinin sağlandığını ileri sürmüştür. Fakat belgelere göre bu ilk verilen kullanma hakkı geçici olarak verilmiştir."* (Kızılay, 1974: 7).

Resmi girişimlerin başlaması ile birlikte Hilal-i Ahmer'in eski kurucularından Dellasuda Faik Paşa, Rıfat Paşa, Dr. Esad Bey, Dr. Besim Ömer ve birkaç doktor toplanarak bir tüzük hazırladılar.[17] Tüzüğün hazırlandığı tarihten üç sene sonra danıştay tarafından onaylanması ile birlikte 100 kurucu üye ile ilk genel kurul 21 Nisan 1911'de Tokatlayan Oteli'nde toplanmıştır.[18] (KD 162, 1938: 371)

"*Bu kurulda sadrazam (başbakan) Mahmut Şevket Paşa 5 eski başbakan, 16 bakan ve 15 doktor, birçok tanınmış kişilerden başka Ermeni, Musevi ve Bulgar dini kuruluşlarının önde gelenleri vardı. Derneğe borç para ve bina bağışları da oldu."* (Kızılay, 1974: 8)

Yeniden teşkilatlanma sürecinde, özellikle Madam Rıfat, cemiyet için bağış toplamaya başlamıştır. Toplanan bağışların yanı sıra cemiyetin halk tarafından tanınması için gazetelerde propaganda yapılmıştır. Rıfat Paşa'nın eşinin Osmanlı İmparatorluğu'nda böyle bir girişimde bulunması daha önce sık karşılaşılmış bir durum değildir. Madam Rıfat, etrafındaki kadınlar ile birlikte cemiyete katkı sunmaya çalışmıştır. Bu yenilikçi adım Hilal-i Ahmer Cemiyeti Kadınlar Merkezi kurulması fikrinin doğmasını sağlamıştır. Toplumdaki kadın-erkek eşitliğini sağlayabilmek ve kadınları daha aktif bir konuma getirebilmek amacıyla gerekli girişimler başlatılmıştır (Akgün, Uluğtekin, 2000: 40).

[17] Birinci fasıl Hilal-i Ahmer'in Devlet korumasında ve güvencesinde olduğunu belirtir biçimde hazırlanmıştı.
İkinci fasılda cemiyet üyeleri ve idari teşkilat belirlenmişti. Üçüncü fasıl, meclis-i umumi'yi, Dördüncü fasıl merkez-i umumi'yi tanımlıyor ve işlevlerini belirliyordu. Beşinci fasılda vilayet meclis-i umumileri ve merkezleri, Altıncı fasıl'da şubeler ele alınmıştı. Yedinci Fasıl olan "Umur-ı Maliye"de Cemiyet'in mal varlığının üyeye aidatları ve bağışlarla gelir getirmek üzere düzenlenen müsamereler, sergiler ve konferanslardan toplanan paralardan meydana geldiği belirtilmekteydi. Sekizinci Fasıl'da "Cemiyet'in Hükümetle Münasebeti" başlığı altında, kuruluşun Meclis-i Umumi'de hükümet tarafından atanmış müfettişler tarafından denetleneceği ve her zaman hükümetin incelemesine açık olacağı belirtilmişti. Dokuzuncu Fasıl "Alamet-i Farika" idi. Burada kırmızı renkte ay'ın kurum amblemi olarak uluslararası boyutta tanındığı, Onuncu Fasıl'da da Mevadd-ı Umumiye başlığı altında nizamnamenin hangi koşullar altında değiştirilebileceği ele alınmıştı.

[18] Bu konu ile ilgili Kızılay Dergisinde şöyle bir bilgi bulunmaktadır: "Müessisler 1911 senesi nisanında Tokatlıyan otelinin salonunda ilk kongreyi akdetmişlerdir. Bu içtimada sadrıâzam Hakkı (Paşa) Kongre riyasetine intihab edildi. Merkeziumumî intihabında da Rifat (Paşa) riyasete ve diğer 29 zat Merkeziumumî âzalığına tayin olundu. Merkezi umumî bir hafta sonra Galata'da Umuru sıhhiyei umumiye dairesinde toplanarak heyeti idaresini intihab etti." (KD 157, 1937: 59)

Cemiyet mevcut binasının üye sayısını karşılamakta yetersiz kalması üzerine, Tophane'deki üç katlı bir bina Veliaht Yusuf İzzettin Efendi'nin emekleri sayesinde Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti'nin ilk genel merkezi oldu. Cemiyetin etkinliklerinin gittikçe artması sonucu Sultan Mahmut Türbesi civarında[19] dört katlı kagir bir bina kiralandı ve genel merkez buraya taşındı.

Hilal-i Ahmer Cemiyeti'nin gittikçe çoğalan etkinlikleri ile birlikte hesap işlerinin de düzenle yürütülmesi gerekmekteydi. 1911-1912 yıllarından itibaren daha ayrıntılı ve sistemli bilançolar düzenlendiği görülmektedir. Bu bilançolar ilerleyen yıllarda cemiyet tarafından çıkarılan dergide yayınlanmıştır.

"Hilal-i Ahmer Cemiyeti yeniden yapılanmak üzere 7 Nisan 1911 de toplandığında, Cemiyet'in mal varlığı Osmanlı Bankası kasasındaki 11.521 liradan oluşuyordu. Hariciye Nazırı Rıfat Paşa'nın eşinin değindiğimiz sergi v. etkinlikleri, bu mikdara 3286 lira eklemişti. Ayrıca, eski hesabın nemasından 1127 lira da eklenince, kurum sermayesi toplam 15.935 Osmanlı lirasını bulmuştu." (Akgün, Uluğtekin, 2000: 42)

Cemiyetin bu dönemde topladığı bağışları aktif bir şekilde Trablusgarp Savaşı'nda kullandığını görmekteyiz. Ekim ayında başlayan bu savaşta temin edilen tıbbi malzemelerin dışında, Aziziye'de 160 yataklı bir hastane cemiyet adına ilk kez kullanılmıştır. Yapılan görev dağılımında her sedyeye bir doktor ve bir hastabakıcı sorumlu kılınmış fakat savaş şartlarının getirdiği olumsuzluklar bu görev dağılımının dışına çıkılmasına sebep olmuştur. Balkan savaşlarında da aktif olarak görev alan Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti, hasta ve yaralı askerlere, esir ve göçmenlere yardımda bulunarak savaşın acılarını hafifletmeye çalışmıştır.

Savaşların devam ettiği dönemlerde iletişimin daha sağlıklı yapılması amacıyla İstanbul dışındaki merkezlerde, kazalarda ve livalarda şubeler açılması

[19] Çağaoğlu'nda Mahmudiye sokağında bir haneye nakledilmiştir (KD 162, 1938: 371).

gereksinimi duyulmuştur. Açılan bu merkezler ve şubeler, reis, reis-i sani, kâtip, veznedar ve üyelerden oluşmaktaydı. Açılan ilk şubeleri şu şekilde sıralayabiliriz:[20]

Merkezler: İzmir, Bursa, Hanya, Trabzon

Şubeler: Adalar, Ayastefanos-Makriköy Kadınlar Şubesi, Kadıköy, Erenköy ve Göztepe, Kütahya, İznik, Bodrum, Gemlik, Maçka-Kadıköy ve Adana Kazası (Akgün, Uluğtekin, 2000: 42).

26 Nisan 1912 tarihinde cemiyet Birinci Olağan Genel Kongre'sini gerçekleştirmiş ve bu kongre 3 gün sürmüştür.

Dr. Besim Ömer tarafından Londra ve La Hey Konferanslarında önerilen kırmızı ay sembolü, 10 Mayıs 1912 tarihinde toplanan IX. Washington Salib-i Ahmer Konferası'nda bütün devletler tarafından onaylanmıştır (Akgün, Uluğtekin, 2000: 32).

Trablusgarp Savaşı ve Balkan Savaşları ile birlikte ismini büyük ölçüde duyurmayı başarmış olan cemiyetin çalışmaları özellikle Milli Mücadele döneminde en üst düzeye çıkmıştır. Yaralıların nakledilmesi için vapur kiralanması, salgın hastalıkları önlemek amacıyla yapılan yardımlar, muhacirlere yapılan yardımlar, kurulan aşhaneler, seyyar hastaneler, nekahethaneler, çayhaneler, hemşirelik kursları gibi faaliyetler cemiyet için öncelikli durumdaydı. Bu çalışmalar ile birlikte binlerce kişiye ulaşılmış ve yardım edilmiştir.

Birinci Dünya Savaşı sırasında insanların aç kalmamaları için birçok yerde et ve tarım ürünü çoğaltılması amacıyla cemiyet tarafından yardımlar yapılmış, ormanlardan ise odun sağlanmasına çalışılmıştır. Aynı zamanda yaralıların tedavisi, kol ve bacağı sakatlanan veya bu organlarını kaybedenlerin tedavi ve takma uzuv (Protez) teminine çalışılmıştır (Kızılay, 1974: 12).

[20] Bu şubeler ve merkezler 1911-1912 yılları arasında açılmıştır.

1. 4. Hilal-i Ahmer'in 1923 - 1937 Yılları Arasındaki Başlıca Yenilikleri

29 Ekim 1923' te Cumhuriyetin ilanından sonraki ilk genel kurulda Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti'nin adı "*Türkiye Hilal-i Ahmer Cemiyeti*" olarak değişmiş ve genel başkanlığa Prof. Dr. Tevfik (Sağlam) [21] seçilmiştir (Kızılay, 1974: 15).

4 Ağustos 1925'te genel kurul kararı ile Hilal-i Ahmer Cemiyeti Merkezi, Bakanlar Kurulu onayı ile 13 Eylül 1925'ten itibaren İstanbul'dan Ankara'ya ve İstanbul eşya deposu da daha merkezi olan Eskişehir'e alınmıştır (Kızılay, 1974: 18).

21 Haziran 1927'de çıkarılan yasayla birlikte oyun kâğıtlarının Türkiye'ye getirilmesi ve dağıtım hakkı ile birlikte kârının %75'i Hilal-i Ahmer Cemiyeti'ne bırakılmıştır (Kızılay, 1974: 19).

Cemiyet idaresi 1929 senesinde Ankara'da Yenişehir'de yaptırılmış olan Genel Merkez binasına nakledilmiştir (KD, 1937: 59).

1930 senesinde oyun kâğıtları ve madensuyu satış işleri için İstanbul'da bir satış deposu kurulmuştur. Yine aynı yıl Ankara'da Genel Merkez binası tamamlanarak 28 Nisan 1930 yılında hizmete açılmıştır (Kızılay, 1974: 21).

1930 yılında Maarif Bakanlığı'nın tetkikine sunulan "Gençlik Hilal-i Ahmeri Talimatnamesi" 1931 yılında tasdik edilmiştir. Böylece okullarda gençlik kolları kurulmaya başlamıştır (Kızılay, 1974: 21).

1934 senesinde Etimesgut'taki merkez deponun inşaatı için temel atılmıştır. Yine aynı yıl içinde yurt dışından getirilen gaz maskelerinin satım işi yalnızca Kızılay'a verilmiştir (Kızılay, 1974: 22).

"Hilâliahmer 'in asıl inkişaf ve tealî devri Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet idaresiyle başlar. Cemiyetin Hâmisi Cumhur Reisi Büyük Atatürk'ün tensibiyle KIZILAY

[21] Sonradan İstanbul Üniversitesi rektörü olmuş ve Türkiye Verem Savaş Derneği ve mücadelesinin öncüsü olmuştur. (Kızılay, 1974: 15)

adını alan Cemiyetimizin bu mes'ud devre kavuştuktan sonra tevalî eden velûd faaliyetlerini kısmı mahsusu-i muzda derç ve beyan ediyoruz." (KD 157, 1937: 58)

7 Haziran 1935 tarih ve 2767 sayılı kanun ile Kızılay'ın gelirlerini arttırabilmesi için sıtma ve frengi ilaçlarının, ithali ve ülkemizde üretimi yalnızca Kızılay'ın tekeline verilmiştir (Kızılay, 1974: 22).

Ülkedeki ilk hemşire okulu 21 Şubat 1925 tarihinde İstanbul Haseki'de açılmıştır. Okul 1937 senesine kadar 252 mezun vermiştir. Bu hemşirelerin mezun oldukları yıllar şu şekildedir: (KD 157, 1937: 67).

Yıl	Mezun Adedi	Yıl	Mezun Adedi
1927A	16	1933	16
1927B	20	1934	22
1928	17	1935	28
1929	22	1936	30
1930	20	1937	36
1931	25		

Tablo 1: 1927 Yılında Açılan İstanbul Haseki Hemşire Okulu'nun Mezuniyet Tablosu

Kızılay Cemiyeti faaliyeti çerçevesinde 23 Mayıs 1933'de Avrupa'daki benzerlerine tamamen uygun bir şekilde Gençlik Kızılay teşekkül edilmiştir. 1937 senesinde Türkiye Gençlik Kızılay Kurumu üye sayısı 70.000'e ulaşmıştır.

Atatürk'ün önerisi ile 28 Nisan 1935 tarihinde toplanan umumi meclis kararı ile cemiyetin adı Kızılay'a çevrilmiş ve 1 Temmuz 1935 tarihinden beri bu isim kullanılmaya başlanmıştır.

29 Ekim 1935 tarihinde Ankara civarında Mamak'da zamanının en son teknolojisine uygun bir şekilde, Kızılay Gaz Maske Fabrikası kurulmuştur.

1937 senesinde Eskişehir'de yer alan savaş malzemeleri deposu Ankara, Etimesgut'ta inşa ettirilen modern binalara taşınmıştır. Yine aynı sene içinde işletme imtiyazı cemiyete ait olan Afyonkarahisar'daki maden suyu tesisine filtre, temizleme ve doldurma makineleri temin edilmiştir.

Romanya ve Bulgaristan'dan gelen göçmenler, cemiyetin sadece bu iş için açtığı aş evlerinde ihtiyaçlarını gidermiştir. Ayrıca sağlık hizmeti ve giyecek yardımı yapılmıştır. Bu yardımların toplamı 226.449 lirayı geçmiştir (KD 157, 1937: 59-61).

1936 ve 1937 Ağustos aylarında Hereke'de kurulmuş olan çocuk kamplarının neticeleri beklenenden daha iyi olmuş ve bu kampların sayılarının arttırılması gündeme gelmiştir (KD 157, 1937: 68).

2. KIZILAY'IN AMAÇ ve İLKELERİ

Çalışmamızın bu aşamasında Kızılay'ın amaç ve ilkelerini özümseyerek okumak, Kocaeli Şubesi'nin ve Türkiye Kızılay Derneği'nin faaliyetlerini rahat bir şekilde değerlendirmemizi sağlayacaktır.

2.1. Kızılay'ın Ülküsü

Toplumun güç ve kaynaklarını harekete geçirerek, insan saygınlığının korunması doğrultusunda her koşulda, her yerde ve her zamanda muhtaç ve korunmasız insanlara yardım etmek ve toplumun afetlerle mücadele kapasitesinin geliştirilmesini desteklemek.

2.2. Temel İlkeler

Uluslararası Kızılay ve Kızılhaç Hareketi öğretisi, 1965'de ilan edilen Hareketin Temel İlkeleriyle özetlenmiştir. Bu Temel İlkeler, Uluslararası Federasyon (IFRC), Ulusal Dernekler (Kızılay/Kızılhaç) ve Uluslararası Kızılhaç Komitesi'nin (ICRC) görevli ve gönüllülerine yardım çalışmalarındaki faaliyet alanlarını belirleme ve kolaylaştırma konularında yol gösterirken, aynı zamanda Hareketin amacını ve yardımseverlik değerlerini tanıtmak için evrensel bir temel oluşturur.

2.2.1. İnsancıl Olmak

Savaş alanında yaralılara ayrım gözetmeksizin yardım etme isteğinden doğan Kızılay, her nerede olursa olsun insan ıstırabını ulusal ve uluslararası kapasitesi dâhilinde önlemek ve dindirmek için çabalar. Amacı insan hayatının, sağlığının korunması ve insan onuruna saygı duyulmasının sağlanmasıdır. Bütün insanlar arasında karşılıklı anlayışı, dostluğu, işbirliğini ve kalıcı barışı destekler.

2.2.2. Ayrım Gözetmemek

Kızılay, milliyet, ırk, dini inanç, sınıf veya siyasi düşünce farkı gözetmez. İnsan ıstırabını, en ivedi ve zaruri ihtiyaçlara öncelik vererek dindirmeye çalışır.

2.2.3. Tarafsızlık

Kızılay, herkesin güvenini kazanmak amacıyla, düşmanlıklara taraf olmaz ve hiçbir zaman siyasal, ırksal, dinsel ve ideolojik nitelikteki ihtilaflara girmez.

2.2.4. Bağımsızlık

Kızılay bağımsız bir kurumdur. Kızılay, insancıl faaliyetlerinde kamu otoritelerinin yardımcısı olarak, Türkiye Cumhuriyeti Devleti yasalarına tabii, ancak kendisine her daim Uluslararası Kızılay-Kızılhaç Hareketi temel ilkelerine uygun hareket etme olanağı veren bir özerkliğe sahiptir.

2.2.5. Gönüllü Hizmet

Kızılay, hizmetlerinden hiçbir şekilde çıkar gözetmeyen gönüllü bir yardım kurumudur.

2.2.6. Birlik

Türkiye'de "Kızılay" adı altında tek bir dernek kurulabilir. Bu dernek herkese açıktır. İnsancıl faaliyetlerini bütün yurdu kapsayacak şekilde yürütür.

2.2.7. Evrensellik

Diğer ülke ulusal dernekleri ile eşit statüye sahip ve karşılıklı yardımlaşmada onlarla eşit sorumlulukları ve görevleri paylaşan Kızılay, dünya çapında bir organizasyonun içinde yer alır (http://www.kizilay.org.tr/kurumsal/temel-ilkelerimiz, Erişim tarihi: 22 Kasım 2014).

2.3. Kızılay'ın Görevleri

Kızılay ihtiyaç anında dayanışmanın, ıstırap anından şefkatin, farklılıklar karşısında hoşgörünün, savaşın en kızgın anından insancıllığın, merhametin, tarafsızlığın ve barışın simgesidir

Türk Kızılayı'nın görevi; uluslararası hayır kuruluşu niteliği ile savaşta ve barışta, yararlananlardan hiçbir bedel almadan ve karşılık beklemeden, amacına uygun ve gönüllülük anlayışına göre ürettiği hizmetler ve yaptığı faaliyetlerdir[22] (http://www.kizilay.org.tr/ Erişim Tarihi: 22 Kasım 2014).

2.4. Kızılay'ın Kurumsal Yapısı

Kızılay'ın amaç ve hizmet konuları doğrultusunda özerk olarak işleyişini yürütülen birimlerden oluşur. Türkiye Kızılay Derneği'nin kurumsal yapısı; temsilcilik, şube ve genel merkezden; genel merkez teşkilatı ise teftiş kurulu ve genel müdürlükten oluşur.

2.5. Kızılay'ın Organizasyon Yapısı

Kızılay'ın kurumsal yapı birimleri ve organları şu şekildedir:

a) Temsilcilik

b) Şube;

1) Şube Genel Kurulu

2) Şube Yönetim Kurulu

3) Şube Denetçisi

c) Genel Merkez;

1) Genel Merkez Genel Kurulu

2) Genel Merkez Yönetim Kurulu,

3) Genel Merkez Denetim Kurulu,

ç) Genel Merkez İhtiyari Organları (http://www.kizilay.org.tr, Erişim Tarihi: 23 Kasım 2014)

[22] 19 Şubat 2009 tarihinde resmi gazetede yayınlanan Türkiye Kızılay Derneği Tüzüğü'nde Kızılay'ın görevleri; ulusal ve uluslararası genel görevleri, sosyal yardım ve afet yönetimi görevleri, sağlık hizmetleri görevleri, kan hizmetleri görevleri alt başlıkları ile detaylandırılmıştır.

2.6. Kızılay'ın Gelirleri

Gültekin Özdemir'in "*Türk Kızılayı*" isimli kitabında yer alan derneğe ait gelirlerin listesi şu şekildedir:

a) Üye aidatları,

b) Ayni ve nakdi bağışlar,

c) Konser, gezinti, sergi ve konferanslar ile bayram ve dini günlerde yayınlanan gazete, kitap ve broşür gelirleri,

d) Rozet, pul, zarf, kart, eşya piyangosu vb. işlerden sağlanan gelirler,

e) Mabet, hastane ve okul gibi yerlere konulacak bağış kutusu gelirleri,

f) Hükümet, vakıflar, özel idare ve belediyeler ile köy bütçelerinden ve diğer bütün kurumlardan yapılacak yardımlar,

g) Sahibi bulunduğu tekel ve imtiyazlarla işletmelerinin gelirleri,

h) Kanun ve usuller çerçevesinde, özel idare ve belediyeler ile diğer resmi ve özel kuruluşlarca Kızılay'a tahsis edilmiş ve edilecek kaynakların gelirleri,

i) İhtiyat ve diğer mevduatın faiz ve gelirleri,

j) Taşınır ve taşınmaz malların satış ve kira gelirleri,

k) Şubelerden gelecek genel merkez payları (Özdemir, 1992: 39).

19 Şubat 2009 tarihinde resmi gazetede yayınlanan Türkiye Kızılay Derneği Tüzüğü'nde Kızılay'ın gelirleri şu şekilde belirlenmiştir:

a) Giriş aidatı

b) Yıllık aidat

c) Kızılay'ın taşınır ve taşınmaz malları ile marka ve haklarının işletilmesinden ya da kiraya verilmesinden sağlanan gelirler ile taşınır değerlerin gelirleri,

ç) Her türlü yayın satışları ve piyango ile toplantı, festival, fuar, yarışma, gösteri, kongre, konferans, sempozyum, panel, seminer, eğitim, sosyal etkinlikler, ayrıca benzeri düzenlemelerden elde edilen gelirler,

d) Gerekli görülecek yerlerde sabit ya da dolaştırılabilecek bağış kutuları ya da servislerinden elde edilecek gelirler,

e) Hükümet, vakıflar, özel idare ve belediyelerle köy bütçelerinden ve diğer kurumlardan yapılacak bağış ve yardımlar,

f) Diğer bağış, vasiyet ve yardımlar,

g) Kızılay'ın sahibi bulunduğu tekel ve imtiyazlar ile işletmelerinin gelirleri,

ğ) Hükümet, özel idare ve belediyelerle diğer resmi ve özel kuruluşlarca kanunlara ve teamüllere göre Kızılay'a tahsis edilmiş gelirler,

h) Afet hazırlık ve müdahale faaliyetleri sonucunda Kızılay depolarından halka dağıtılan temel afet malzemelerinin yeniden stoklanması için devlet tarafından aktarılacak kaynak

ı) Türk Kızılayı tarafından veya Türk Kızılayı'nın amaç ve faaliyetlerine katkı sağlayacak işletmeler ile kurulacak ortaklıklar, şirketler, eğitim kurumları, lokaller ve iktisadi işletmelerden sağlanacak gelirler,

i) 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu hükümleri uyarınca sağlanacak gelirler,

j) Dış kaynaklı yardımlar ve bağışlar,

k) Şubelerden gelecek genel merkez payları,

l) Ayni ve nakdi bağışlar,

m) Diğer gelirler (http://www.kizilay.org.tr, Erişim Tarihi: 23 Kasım 2014).

1992 ve 2009 kaynaklı iki tüzüğü incelediğimizde Kızılay'ın gelirlerinin önemli bir miktarda arttığını ve tüzükte yer alan hükümlerin genişletildiğini görmekteyiz.

2.7. Kızılay'ın Özel Günleri

Gültekin Özdemir'in aktardığı bilgiye göre 1992 yılına ait özel günler şu şekildedir:

21 Şubat Hemşire Okulu Kep Giyme Töreni

6-12 Mayıs Kan Haftası

11 Haziran Kızılay Kuruluş Yıldönümü ve Hemşire Okulu Diploma Töreni

7 Temmuz Kızılay Gençlik Kampları

8 Ağustos Kızılay Gençlik Kampları Ateş Gecesi Törenleri

29 Ekim - 4 Kasım Kızılay Haftası olarak kutlanır. (Özdemir: 1992, 40)

Türkiye Kızılay Derneği'nin, 2 Şubat 2009 tarihinde Bakanlar Kurulu'nca onaylanan tüzük kararına göre Kızılay'ın özel günleri şu şekilde belirtilmiştir:

Her yıl; 8 Mayıs Dünya Kızılay ve Kızılhaç Günü,

5-11 Haziran Kızılay'ın Kuruluş Haftası,

14 Haziran Dünya Kan Bağışçıları Günü,

13 Eylül Dünya İlk Yardım Günü

29 Ekim-4 Kasım Kızılay Haftası olarak kutlanır. (http://www.kizilay.org.tr, Erişim Tarihi: 23 Kasım 2014).

2.8. Kızılay'ın İlk Kan Hizmetleri

Kızılay, ilk kan merkezlerini 1957 yılında Ankara ve İstanbul'da hizmete sokarak, bu alanda da öncülük etmiştir. Büyük yatırımlar yapmak suretiyle yurdun çeşitli bölgelerinde 6 Kan merkezi, kontrol araştırma, plazma franksionasyon laboratuvarlarını açarak kan programını faydalı ve yeterli bir şekilde yürütmeye başlamıştır. 1992 tarihine kadar değişik yörelerde 21 kan merkezi ve 14 kan istasyonu kurulmuştur. Sadece 1991 yılında toplanan kan miktarı 750 bin ünite civarındadır. Ayrıca toplanan bu kanların yaklaşık yüzde atmışlık kısmını Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının düzenli bağışları karşılamıştır. Günümüzde bu rakamlar çok daha fazladır ve ülke kan ihtiyacının çok büyük bir çoğunluğu bu merkezler ile karşılanmaktadır (Özdemir, 1992: 48).

Günümüzde Kızılay, bir kamu görevi anlayışıyla, kâr amacı gütmeden sürdürdüğü kan hizmetlerini, çağın gereklerine uygun modern cihazlarla yürütmekte ve bu konuda hiçbir fedakârlıktan kaçınmamaktadır.

2.9. Fotoğraflarla Türk Kızılayı Genel Merkezi

Kızılay Genel Merkezi Arşiv Bölümü 2013

Arşivde yer alan kitaplardan bir bölümü

Arşivde bulunan malzemelerin raf sistemi ve Osmanlıca belgelerin bulunduğu bölüm

Çeşitli yıllara ait rozetler ve kartpostallar

Kullanılan cerrahi aletler, sağlık ekipmanları ve kan testi aparatları

1920 senesine ait göz muayene cihazı

Hilal-i Ahmer tarafından kullanılan çeşitli yıllara ait malzemeler

Hilal-i Ahmer tarafından kullanılan çeşitli yıllara ait malzemeler

Hilal-i Ahmer tarafından kullanılan çeşitli yıllara ait malzemeler

Hilal-i Ahmer tarafından gelir sağlaması amacıyla üretilen oyuncaklar

Kızılay Genel Merkezi’nde yer alan çadır üretim merkezi

Kızılay Genel Merkezi’nde bulunan ve Kızılay tarafından üretilmiş çadırlar

Kızılay Genel Merkezi’nde bulunan 1938 yılına ait bir ambulans

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1.TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ

1.1. İstiklal Caddesi

Kocaeli Hilal-i Ahmer şubesinin kurulmuş olduğu İstiklal Caddesi, kaynaklara göre daha önce Yahudilerin ağırlıklı olarak yaşadığı bir mahalledir. Avni Öztüre'nin belirttiği üzere İspanya'dan gelen bir kol sadece İzmit şehir içinde yer alan bu mahalleye yerleşmiştir (Öztüre, 1981: 126). 19. Yüzyıl sonunda mahallede 1 havra ve 1 talmud tora bulunmaktadır. İzmit'in işgali sonrası çıkan yangında zarar gören yapılar 1921-1922 yıllarına ait olması muhtemel kent haritalarında da mevcuttur (Kaya, 2009: 98). Fransız arkeolog Charles Texier'in aktardığı bilgiye göre 1843 yılı itibariyle İzmit'te 2500 Türk, 500 Yahudi, 1200 Rum, 800 Ermeni ve 120 Katolik Latin aile bulunmaktadır. Bu dönemde 19 mahallede Türkler, 3 mahallede Hristiyanlar ve 1 mahallede Yahudiler yaşamaktadır. İlerleyen yıllarda gerçekleştirilen sayımlarda mahalle sayısının arttığını, nüfus sayısının azaldığını görmekteyiz. Bu konudaki en önemli etkenlerden biri 1915 yılında Ermenilerin şehri terk etmek zorunda kalması gösterilebilir. Ayrıca savaşlarda gerçekleşen kayıplar kent nüfusunun azalmasına sebebiyet vermiştir.[23] Günümüzde İstiklal Caddesi olarak anılan bu cadde, o dönemde Yahudi Mahallesi yahut Hanlariçi olarak adlandırılmakta ve Hristiyan ve Yahudilerin ağırlıklı olarak yaşadığı bir mahalledir. İzmit'in işgali sonrasında Yunanlıların geri çekilirken büyük zarar verdiği bu bölge, Büyük Millet Meclisi tarafından İzmit Sancağı'na ilk atanan mutasarrıf Sadettin Bey tarafından yeniden düzenlenmiştir.

Oya Şenyurt'un aktardığı bilgiye göre bu cadde üzerinde yer alan çok katlı Kızılay İşhanı'nın arsası 1949 yılında İzmitliler tarafından bağışlanmış ve Kocaeli Milletvekili Saadettin Yalım'ın katkıları ile 1958 yılına kadar hizmet verilmiş bir bina inşa edilmiştir. 1960'lı yılların başında dönemin şube başkanı Hilmi Ege'nin

[23] Bu konu ile ilgili daha ayrıntılı bilgi için bkz. Şennur Kaya, *Tanzimat'tan Günümüze İzmit Kenti (1839-1938).*

genel merkeze yaptığı ısrarlar sonucu 13 dükkânlı ve 2 katlı yeni bir pasaj inşa edilmiştir (Şenyurt, 2010: 122) Muzaffer Şişmanoğlu'ndan edindiğimiz belgeye göre arsa Mayıs 1927'de Kocaeli Hilal-i Ahmer Cemiyeti tarafından satın alınmıştır. (Bkz. Ek II) Arsaya inşa edilmesi planlanan proje Ağustos 1927 tarihlidir. Şenyurt'un aktardığı bilgi ile elimizdeki belgeyi karşılaştırdığımızda, 1927 yılında hazırlanan projenin hayata geçirilmediğini söyleyebiliriz.

İstiklal Caddesi'ni[24] Kocaeli Kızılay şubesi ile iç içe düşünmek gerekmektedir. Uzun süre bu muhitte yaşamış olan Merzuka Yazıcı'nın anıları, caddenin geçmiş dönemde, İzmit ticari ve sosyal hayatına yaptığı katkıları göstermektedir.

"*İzmit şehrinin en eski pazarı Perşembe günü İstiklal Caddesi boyunda kuruluyordu. ... Bu tezgâhların aralarında yoğurt bakırları ile köyden gelmiş, kiminin başında sarı, kiminin başında beyaz örtüleri olan genelde köylü kadınlar bulunurdu. Yoğurt bakırlarının üzerleri renkli kanaviçe işli örtülerle kapatılırdı. Henüz Pazar Fethiye Caddesine dönecek hale gelmemişti. 1947 yıllarında hal böyleyken yenilikler yavaş adımlarla başlamıştı."* (Yazıcı, 2009: 37)

"Sakin çarşımızda dolaşırken her dükkânı tanıyor ve alışveriş nedeniyle hepsiyle tanışıyordum. İstiklal Caddesi'nin doğu istikametinde PTT'ye yakın köşesinde altı eczane olan dükkân yerinde ayrı bir Vakıf Apartmanı daha vardı. Onun bitişiğinde İlyas Uyguların evi, altında bir dükkân vardı. Bitişik eve "Süslü Mehmet'in evi" denilirdi." (Yazıcı, 2009: 38).

Anılardan yola çıkarak bugün şube genel merkezinin bulunduğu binaya ait bazı bilgilere ulaşmamız mümkündür. 1943 senesinde binanın yer aldığı alanın boş bir arsa olduğunu öğrenmekteyiz.

"Unutamadığım önemli bir olay da şuydu. 1943 yılında öğlen saatlerinde Adapazarı'nda olan depremin artçı sarsıntısının devam ettiği günlerden biriydi. Ali

[24] Bazı kaynaklarda caddeyi tam tarif edebilmek amacıyla Kızılay'ın yer aldığı cadde olarak anılmaktadır.

Amca'nın küpçü dükkanı cadde üzerinde, doğu istikametinde son dükkandı. Yan duvarı boş olan büyük bir arsaya bakıyordu.(Bugünkü Kızılay İş Merkezinin yeri.) Bir gün önce muhtelif şehirleri dolaşan bir cambaz grubu geniş alanı olan bu arsada gösteriler yapıyordu. Ertesi günü öğleye doğru cambaz iki direk arasında gerilen tel üzerinde kurban keseceğini tellal bağırtarak ilan etmişti. O gün hepimiz merakla gittik. (Özellikle çocuklar) kurbanlık koyun getirtilmişti. Cambaz direğin ucunda dikkatlice ortaya yürümeye başladı. Tam bu sırada ne olduğumuzu anlayamadan yer sarsılmaya başladı. Direk yere doğru eğildi. Cambaz kendini yerde buldu "Deprem" diye sesler yükselmeye başladı ve çok kısa sürede panik yaşandı. Herkesi gibi biz de açık alanda olmamıza rağmen koşmak, oradan kaçmak istedik. Fakat ne ilginçtir ki koşmamız mümkün değildi. Her attığımız adımda yere kapaklanıyorduk. (Yazıcı, 2009: 40).

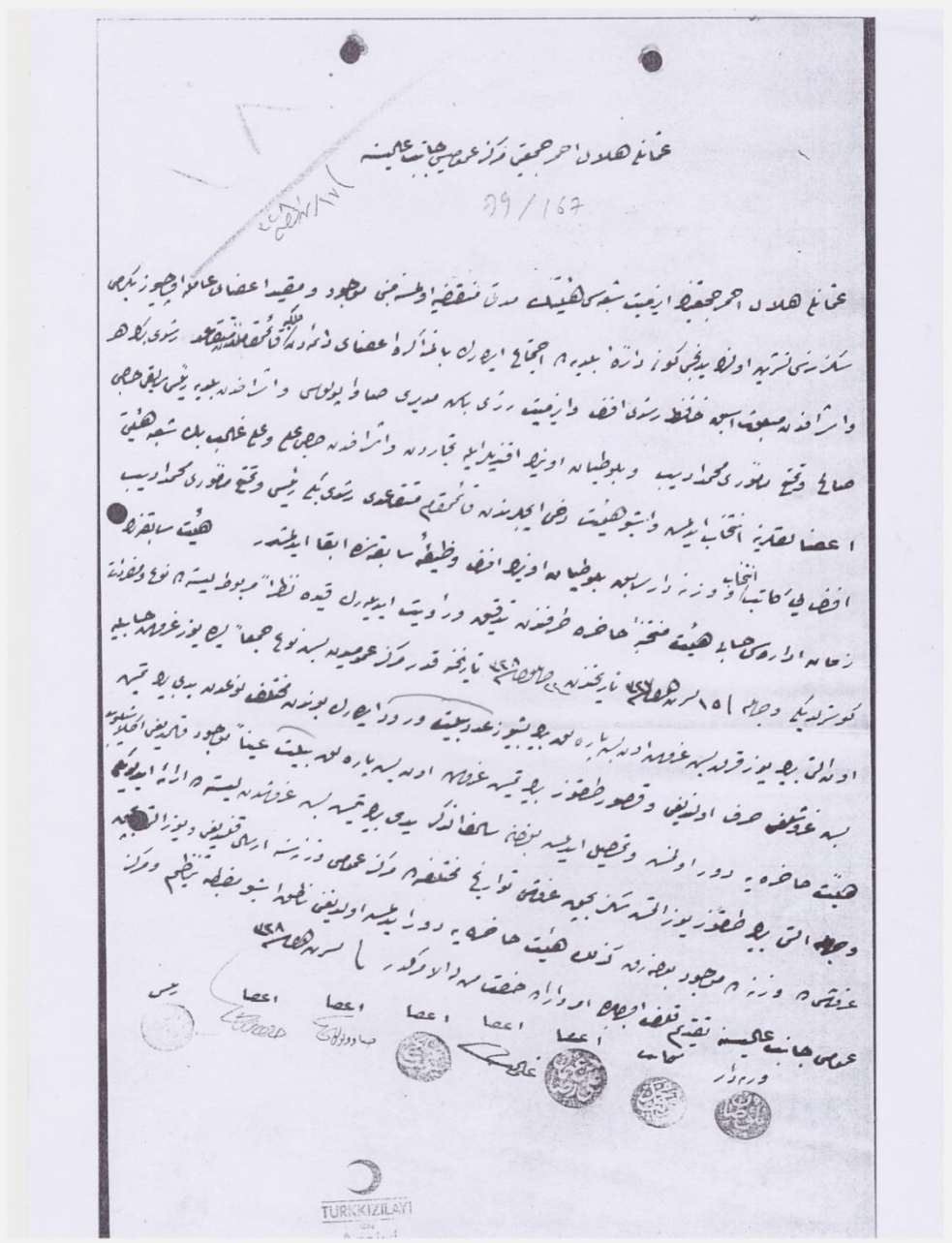
Kocaeli şubesinde başkanlık yapmış yahut yönetimde görev almış pek çok kişi bu dönemde Kızılay İşhanı'nda ve çevresinde esnaflık yapmıştır. Hikmet Bayar'ın anıları bize bu isimler hakkında bilgi vermektedir.

"Amcamın şekerci dükkânının bir yanında İbrahim Ege'nin, sonrasında oğlu Hakkı Ege'nin nalbur, Mustafa Efendinin yorgancı; diğer yanında önceleri Arif Efendinin tenekeci, sonrasında Şükrü Efendinin aktar, karşısında Osman Tanaydın'ın ciğerci, Yusuf Dinçkal'ın bakkal, Parlak Hasan'ın kabzımal dükkânları ve Hasan Efendinin, içinde bir köşesinde, bölünüp berber dükkânı oluşturulan kahvehanesi bulunmaktaydı. Giriş kapısı Yorgancı Mustafa'nın dükkanına bitişik olan sebze halinin yol üzerindeki üst katında İzmit Musiki Derneği faaliyet gösterirdi. Çarşıbaşına doğru, Kel Ağa'nın fırınından sonra bir nalbur dükkânı, yola bir miktar çıkmış vaziyette bir manav ve onun yanında da o yıllarda kırsal kesimlerde kullanılan düven, yaba çarık, ip ve benzeri malzemeleri satan bir dükkân, karşısında İzzet Efendi'nin aktar dükkânı, devamında Hamit Efendinin kasap, ilersinde akrabamız olan İbrahim Çınar'ın şekerci ve karşısında da İzmit Esnaf Kefalet Kooperatifinin uzun yıllar başkanlığını yapan Rıdvan Alyörük'ün babasına ait kasap dükkanı vardı." (Bayar, 2002: 231-232)

Ticaretin en hareketli olduğu yerde bir büroya sahip olan Kocaeli Şubesi, etrafında bulunan esnaf ile iyi ilişkiler kurmuş ve bu şekilde bağış toplamaya çalışmıştır. Ayrıca Kızılay'ın tanınırlığını artırmak, insanları bu kurumdan haberdar etmek için de şüphesiz önemli bir mevkide yer almaktadır.

"Perşembe günleri, İstiklal Caddesinin; Çarşıbaşı'ndan 1930'lu yıllarda Fethiye Caddesi; 1940'lı yıllarda ise; Alemdar Caddesi ile kesiştiği yere kadarki bölümünde pazar kurulurdu. Burada; köylüler, kırsal kesimde ürettikleri ürünlerini ve besleyip büyüttükleri hayvanları; pazarcı esnafı da dükkânlarından getirdikleri veya toptancıdan aldıkları her türlü sebze ve yiyecek maddeleri ile yaşam için ihtiyaç duyulan malzemeleri, açtıkları tezgâhlarında, müşterilerinin beğenilerine sunarlardı. O gün, İstiklal Caddesinin pazar kurulan bölümünde, mallarını pazarlayanlarla; bir şeyler satın almak isteyenler ve onlara, hizmet vermek için yol üzerinde devamlı dolaşan küfeciler; ilaveten herkese hizmet veren su ve meşrubat satıcıları ile acıkanların, kısa sürede ayaküstü karınlarını doyurup işlerine devam etmelerine imkân sağlayan köfte ekmek ağırlıklı fast food türü yiyecekleri hazırlayıp satanlar ve bazı pazarcıların, müşteri celp etmek için; birbirine karışan sloganları; bu çarşıya bambaşka bir özellik ve hareketlilik getirirdi (Yazıcı, 2009: 233).

1.2. Osmanlıca Belgeler İle Türk Kızılayı Kocaeli Şubesi

KGMA, Kutu No: 79, Belge No: 167 (1912)

17 Kanunievel 328

OHAC Merkezi Umumiyesi Cenabı Aliyesine,

OHAC'nın İzmit Şubesi heyetinin müddete mütekanife olunmasına mebni mevcut ve mukayyit azası amili 328 resmi teşrinievvelinde 7. Günü daire-i belediyeden ictima' ederek bil-müzakere ? daireden mülkiye kaymakamından mütekayyit Rüştü Bey eşraftan mebus esbak hafız reisi efendi ve İzmit reji

başmüdürü Savapolis ve eşraftan Hacı Salih ve temettü memuru Mehmet Eyüp ve Bolutyan Onin efendiler ile tüccardan ve eşraftan Hacı Ali ve Ali Galip Bey şube heyeti azalıklarına intihab edilmiş ve işbu heyet dahi içlerinden kaymakam müstek'di. Rüştü Bey reisi ve temettü memuru Mehmet Edip Efendi'yi katip intihab ve veznedar sabık Bulutyan Onin efendi vazife-i sabıkasından inba edilmiştir. Heyet-i sabıktan zaman idaresi havi heyet mütehabir hazre tarafından tetkik ve raviyet edilerek kayda nazaran merbut listede nev'i ve müfredat gösterildiği vechle fi 15 kanunievel 327 tarihinden 24 Eylül 328 tarihine kadar merkez-i umumiyeden bir nevi ceman 700 guruş hesabı ile 16140 guruş on bin para bin beş yüz vürüd ederek bundan muhtelif nev'iden yedi yüz yetmiş bin guruşluğa sarf olunduğu ve küsür dokuz bin yetmiş guruşluk on beş paralık balis aynen mevcut kılındığı anlaşılıyor. Heyet-i hazreye devr olunmuş ve tahsil edilmiş bundan salifül zikr yedi bin yetmiş bir guruşun listede iraen ayrıldığı vechle altı bin dokuz yüz altmış sekiz buçuk guruşu tevasi muhtelife de merkez-i umumi veznesine irsal kılındığı ve yüz altı buçuk guruşu da veznede mevcut bulunarak gerek heyet-i hazreye devr edilmiş olduğunu nutuk işbu mazbata tanzim ve merkez-i umumi cenabı alisine takdim kılınmağla ol bapta emir ve irade hazret menlehül emrindir.

Fi Kanunievel 328

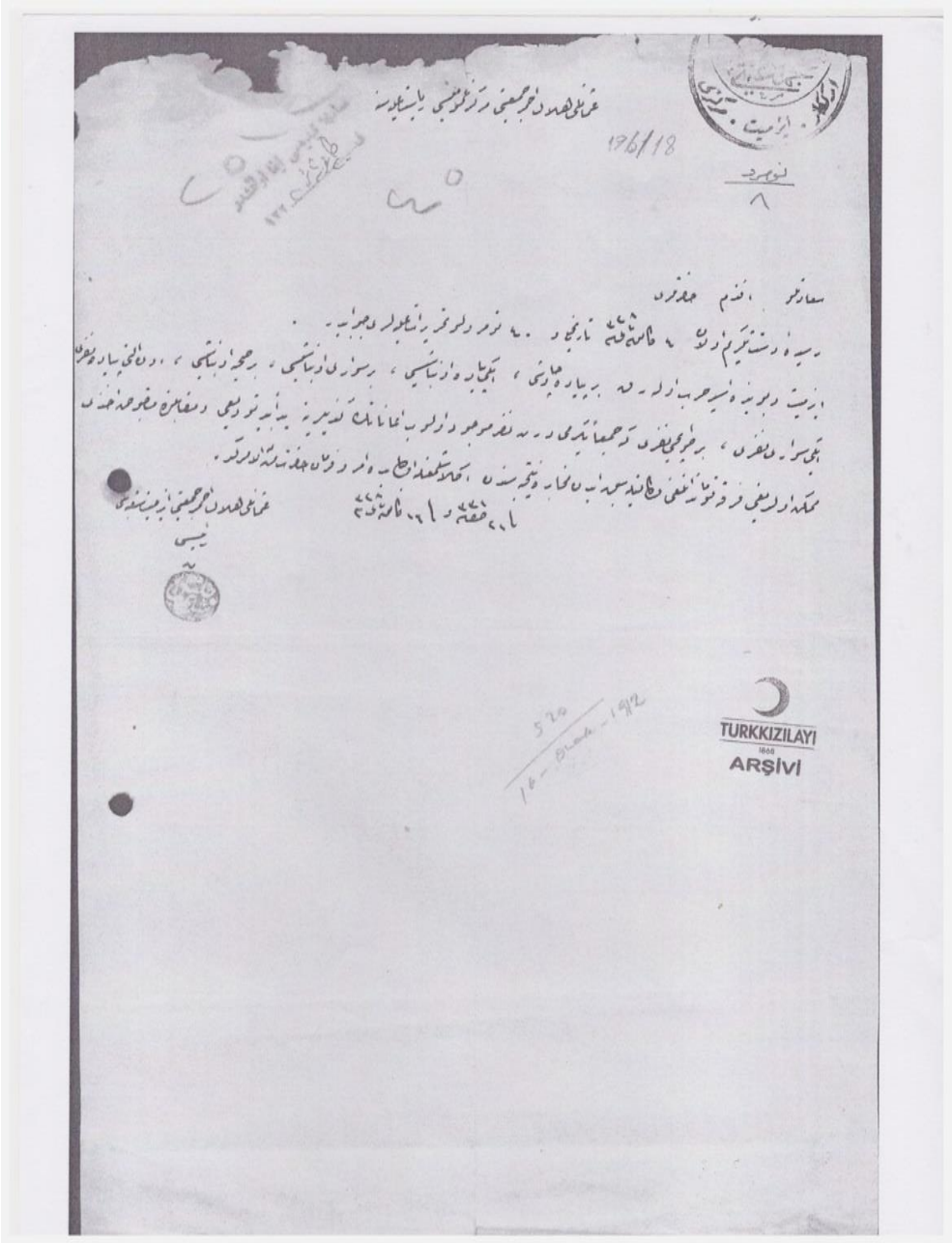
Veznedar	Muhasip	Aza	Aza	Aza	Reis
Bolutyan	Mehmet	Ali Rıza			

KGMA, Kutu No: 79, Belge No: 167 (1912)

Kocaeli şubesine ait elimizdeki en eski belge bu belgedir. Kocaeli şubesindeki heyetlerin görev dağılımı ve idare heyetinin elinde kalan 16145 liranın paylaşımı ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. Bu paranın 1500 paralık kısmı masraflara ayrılmıştır. 7075 kuruşu ise çeşitli giderlere harcanmıştır. Geri kalan paranın elde tutulduğu bildirilmektedir.

20 Ekim 1912 tarihinde belediyede binasında toplanılmış ve anlaşma ile kaymakamlıktan emekli Rüştü Bey, eşraftan eski milletvekili Hafız Reis Efendi, İzmit Reji Başmüdürü Savapolis, eşraftan Hacı Salih, gelir memuru Mehmet Eyüp ve Bolutyan Onin Efendiler ile tüccardan ve eşraftan Hacı Ali ve Ali Galip Bey şube heyeti üyeliklerine seçilmiştir. Elimizdeki resmi belge kuruluş tarihini 1913-1914

olarak gösterse de 1912 yılında şubenin seçilerek göreve dağılımı yapmış bir idare heyetinin olduğunu görmekteyiz. Ayrıca toplanan ve harcanan paranın miktarını elimizdeki belgelerde yer alan diğer şube gelirleri ile karşılaştırdığımızda İzmit halkının bu konuya oldukça ilgi gösterdiğini söyleyebiliriz. Seçilen üyelerin görev süreleri hakkında bir bilgimiz yoktur.

KGMA, Kutu No: 196, Belge No: 18 (1913)

Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti Merkezi Umumiyesi Riyaset-i Aliyesine

Saadetlü efendim hazretleri

Reside-i dest tekrim olan 4 kanunisani 328 tarihli ve 40 numrolu tahriratı alileri cevabıdır.

İzmit'te bulunan esir-i harb olarak bir piyade çavuşu, iki piyade onbaşısı, bir süvari onbaşısı, bir sıhhıye onbaşısı, on altı piyade neferi, iki süvari neferi, bir topçu neferi ki himmeten yirmi dört nefer mevcut olup ainatın gönderilmesine beraber

tutuklu ve mukabilinde mahkus ahzı mümkün olduğu fırka kumandanlığı mukabili ile sebk eden münhara yetmesinden anlaşılmağla ol baptan hazret menlehül emrindir.

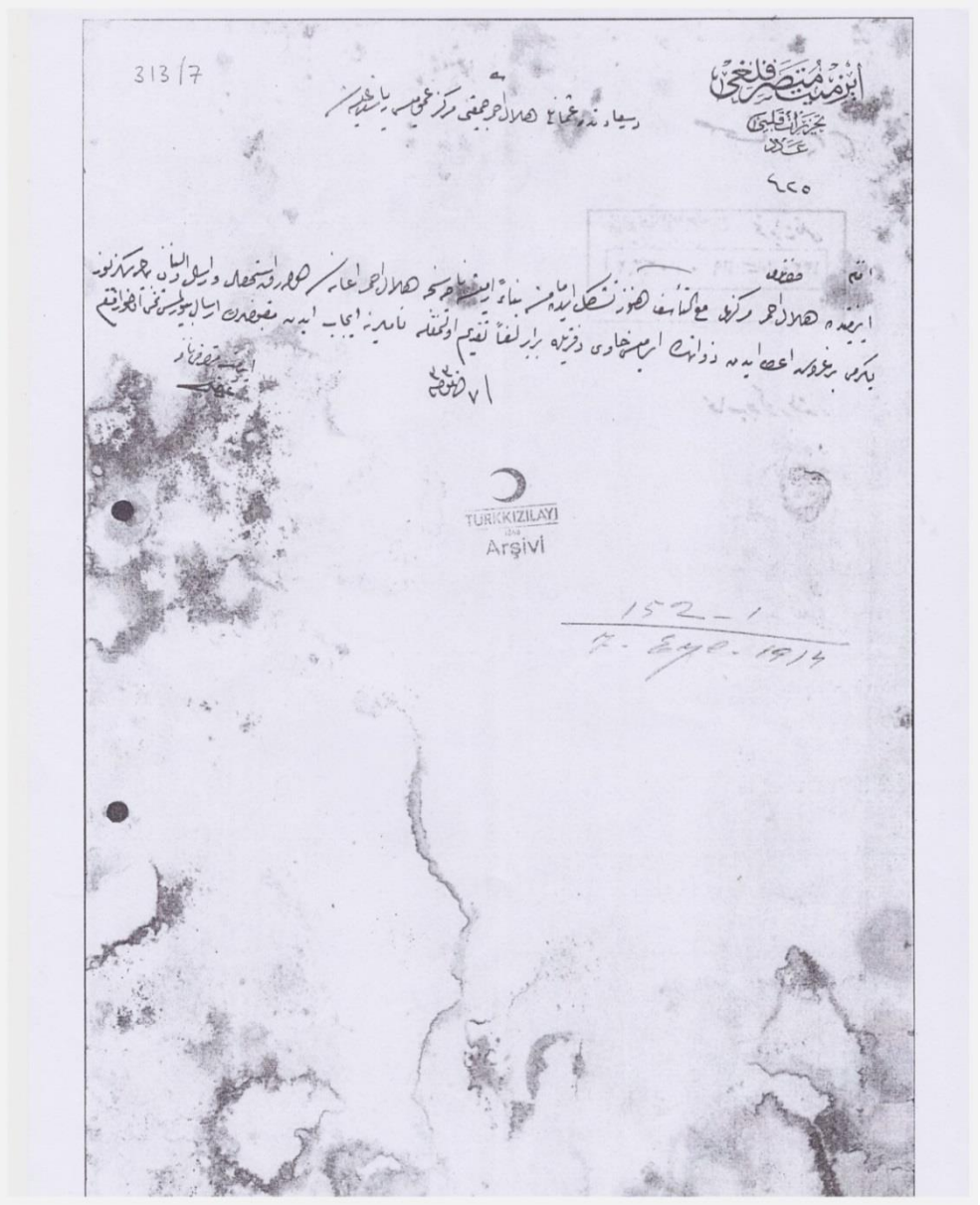
16 kanunisani 328

Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti İzmit Şube Reisi

KGMA, Kutu No: 196, Belge No: 18 (1913)

29 Ocak 1913 tarihinde şube reisi (muhtemelen dönemin mutasarrıfı) tarafından genel merkeze gönderilen yazıda İzmit'te savaş esiri olarak bulunan kişilerin bir listesi verilmiştir. Bu listeye göre bir piyade çavuşu, iki piyade onbaşısı, bir süvari onbaşısı, bir sıhhiye onbaşısı, on altı piyade askeri, iki süvari askeri, bir topçu askeri, toplamda yirmi dört asker bulunmaktadır. Savaş sırasında ve sonrasında gerçekleştirilen esirlerin değişimi konusunda HAC önemli bir rol oynamıştır. Kocaeli şubesi de bu konuda oldukça aktif bir rol üstlenmiştir.[25]

[25] Kızılay arşivlerinde ve elimizde bulunan belgelerde binlerce savaş esirinin ismi yer almaktadır. Bu isimleri ve akıbetlerini saptamak ayrı bir çalışmanın konusu olabilir.

KGMA, Kutu No: 313, Belge No: 7 (1914)

Dersaadette Osmanlı HAC Merkezi Umumiyesi Riyaset-i Alisine

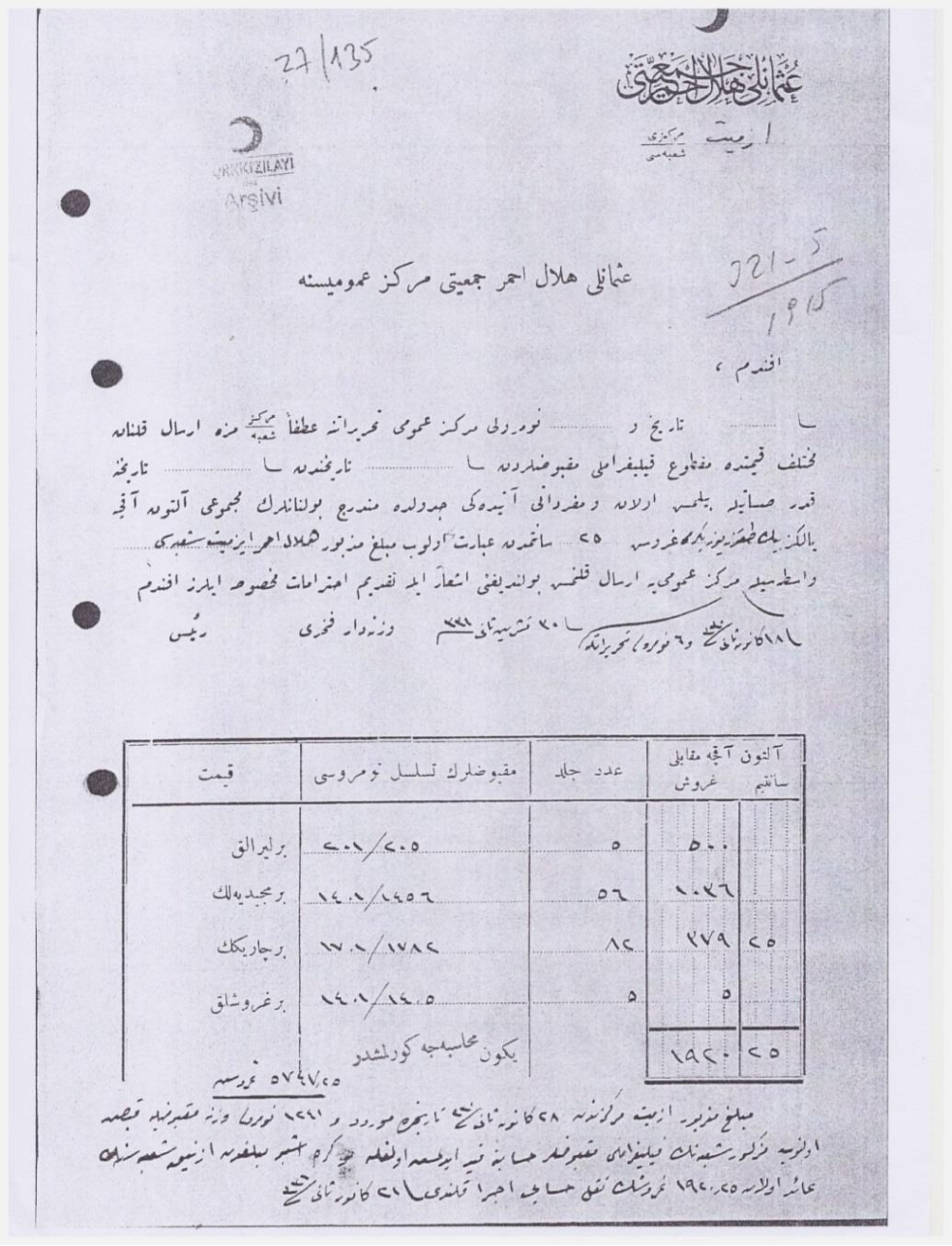
Efendim hazretleri İzmit'te Hilal-i Ahmer Merkezi maalesef huzuru teşkil edilememesine binayen Armeşe nahiyesince Hilal-i Ahmer umumiyesi olarak istislal ve irsal olunan 1221 guruş itaa eden zevatın Armeşe havi defteriyle beraber lefen takdim olunmagla namlarına icap eden makbuzdan irsal buyrulmasını temenni olur efendim

İzmit mutasarrıfı namına

7 Eylül 330

KGMA, Kutu No: 313, Belge No: 7 (1914)

16 Eylül 1914 tarihinde mutasarrıflık tarafından Hilal-i Ahmer genel merkezine gönderilen yazıda İzmit'te henüz bir merkez kurulmadığından bahsetmektedir. 1912 yılında seçilen yönetim kurulu üyeleri muhtemelen göreve başlama fırsatı bulamamıştır. Bu sebeple toplanan yardım paraları ve esir değişimleri mutasarrıflık tarafından değerlendirilmiştir. Belgede yer alan bilgiye göre Armeşe bucağından 1221 kuruşluk bir bağış alındığı ve bu durumu belgelendirmek için gerekli olan makbuzun gönderilmesi istenmiştir.

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 135 (1916)

Osmanlı Hilali Ahmer Cemiyeti Merkezi Umumiyesine

Efendim,

Fitarihli … numaralı merkez-i umumi tahriratına atfen merkez şubemizce irsal kılınan muhtelif kıymette belirtilmiş olan ve muktevafı atideki cetvelde münderiç bulunanların mecmunu altun, akçe yalnız 1920 guruş 25 santimden ibaret olup nezba-ı mebur HA İzmit vasıtasıyla, 18 Kanunisani 330 ve 2 numrolu tahriratta, merkezi

umumiye irsal kılınmış bulunduğunu işar edildiğini takdim-i ihtimarat mahsus eyleriz efendim.

30 Teşrinisani 331

Veznedar Fahri

Kıymet	Makbusların teselsül numrosu	Aded Cilt	Altun(Guruş)	Akçe (santim)
Bir liralık	201/205	5	500	
Bir mecidiyelik	1401/1406	56	1036	
Bir ?	1501/1582	82	379	25
Bir guruşluk	1401/1405	5	5	
	Yekun Muhasebece görülmüştür.		1920	25

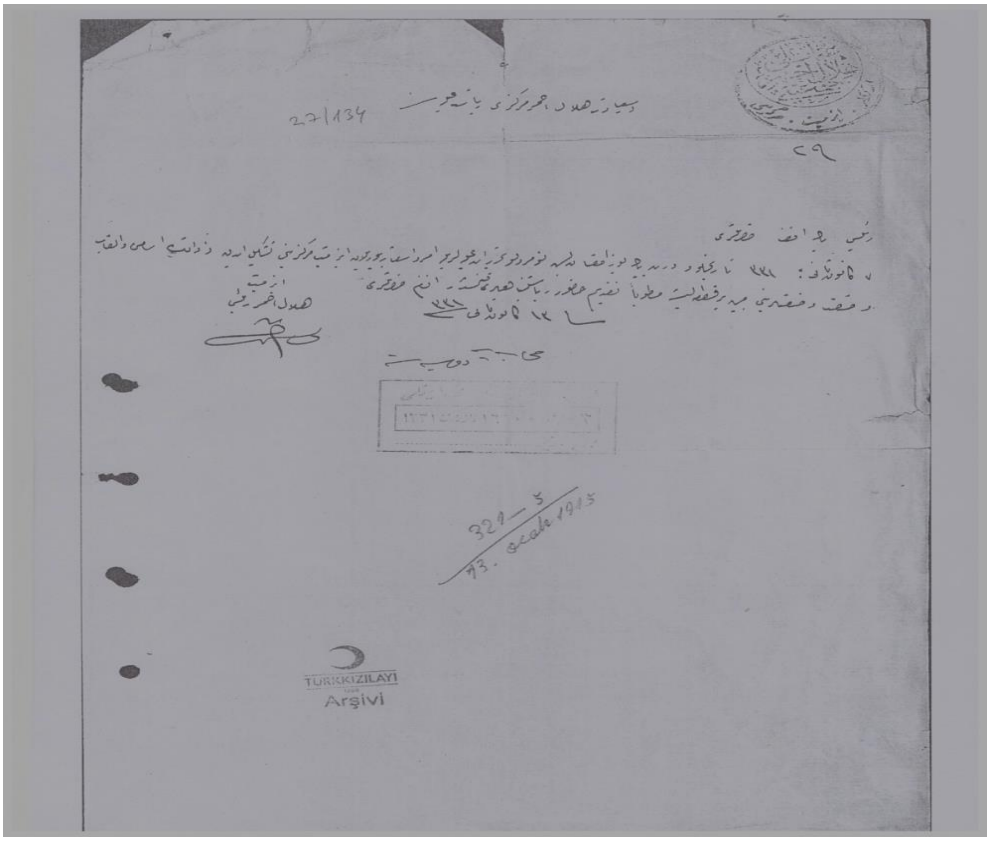
Mebla-ı mezbur İzmit merkezinden 28 Kanunisani 330 tarihinde murut ve 1241 numrolu 5457,25 numrosuna.

Numroludan vezne makbuzuyla teslim olunup meşkûr şubenin filigramlı makbuzlar hesabına kayt edilmiş olmağla bu kere işbu mebladan İznik şubesine ait olan 1920,25 numrosunun nakil hesabi icra kılındı.

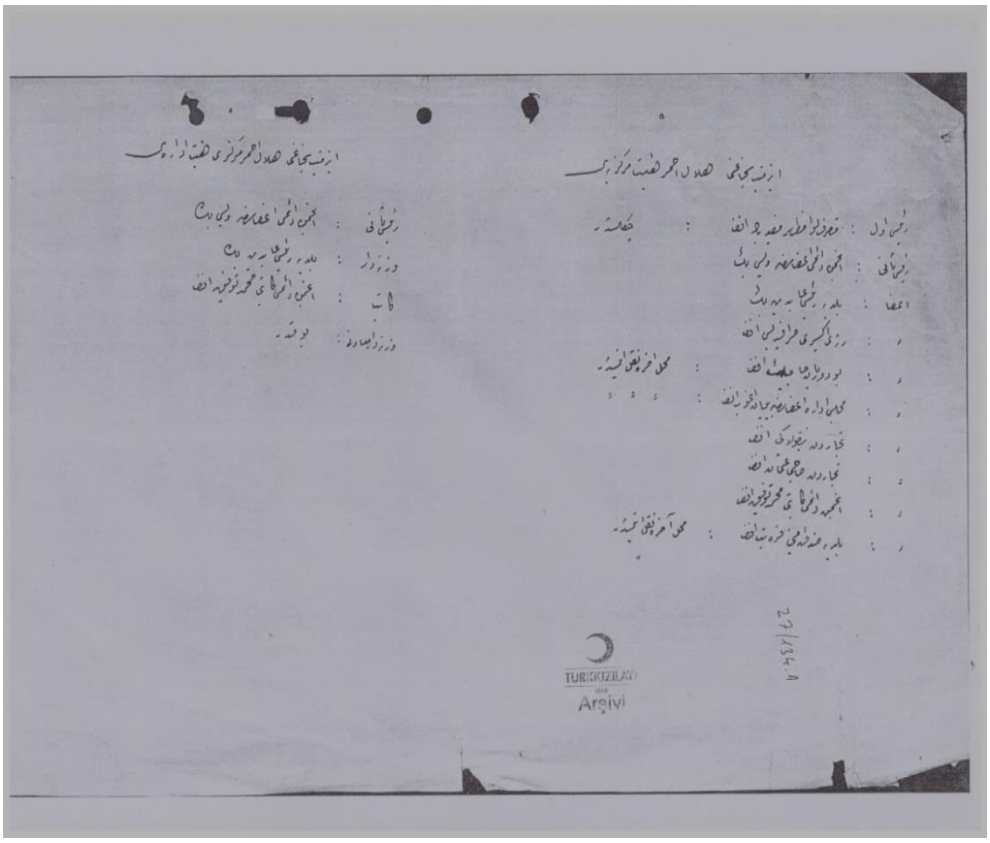
21 Kanunisani 331

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 135 (1916)

13 Aralık 1915 tarihinde şube veznedarı tarafından OHAC merkezine gönderilen yazıda şubeden merkeze gönderilen hasılat bir tablo halinde sunulmuştur. Şubenin bu tarihte aktif olarak bağış topladığını görmekteyiz.

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 134 (1918A)

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 134 (1918B)

Dersaadet Hilal-i Ahmer Merkezi Riyaset-i Aliyesine

Reis beyefendi hazretleri 7 kanunisani 331 tarihli ve 4195 numrolu tahrirat-ı alileri ile emir ve iş'ar buyrulan izmit merkezini teşkil eden zevatın ismi ve elkabiri hususat ve hususlarını mebni bir kıta liste matviyyen_takdim-i husus riyaseti alileri kılınmıştır efendim hazretleri

Kanunisani 333 İzmit Hilal-i Ahmer Reisi

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 134 (1918A)

İzmit Sancağı Hilal-i Ahmer Cemiyeti Merkeziyesi

Reisi Evel: Mutasarrıf-ı Liva Mahzar Müfit Beyefendi çekilmiştir

Reis-i Sani: ? Reisi azasından Veysi bey

Aza: Belediye Reisi Abidin Bey

Aza: Reji Ekabiri Hiafirlisi Efendi

Aza: Boduryancı Cilk Efendi mahali ahiri nakil etmiştir.

Aza: Mahali İdari Azasından Agop Efendi mahali ahiri nakil etmiştir.

Aza: Tüccardan Nikolaki Efendi

Aza: Tüccardan Hacı Osman Efendi

Aza: Reis-i ? Katibi Mehmet Tevfik Efendi

Aza: Belediye Harita Emini Karabet Efendi mahali ahiri nakil etmiştir.

İzmit Sancağı Hilal-i Ahmer Merkezi Heyeti İdaresi

Reis-i Sani: ? Reisi azasından Veysi Bey

Veznedar: Belediye Reisi Abidin Bey

Kâtip: ? Reisi katibi Mehmet Tevfik Efendi

Veznedar muavini yoktur.

KGMA, Kutu No: 27, Belge No: 134 (1918B)

20 Ocak 1916 tarihli ve 4195 numrolu resmi yazı ile bildirilen İzmit Sancağı Merkezi'ni oluşturan kişilerin isimleri ve bu kişilerin durumlarını açıklayan liste 1918 senesi başında (tam tarih verilmemiştir) HA merkezine gönderilmiştir. Bu listeye göre 1916 tarihinde İzmit Sancağı Merkezi'nde yer alan isimlerin listesi şu şekildedir:

İzmit Sancağı HA Cemiyeti Merkezi

Başkan: Liva Mutasarrıfı Mahzar Müfit Beyefendi (görevinden ayrılmıştır)

İkinci Başkan: ? azasından Veysi Bey

Aza: Belediye Reisi Abidin Bey

Aza: Hiafirlisi Efendi

Aza: Boduryancı Cilk Efendi (sonradan çekilmiştir)

Aza: Mahalli İdare üyelerinden Agop Efendi (sonradan çekilmiştir)

Aza: Tüccar Nikolaki Efendi

Aza: Tüccar Hacı Osman Efendi

Aza: Mehmet Tevfik Efendi

Aza: Karabet Efendi (sonradan çekilmiştir)

1918 senesinde merkez yönetim kurulunda görev yapan isimler şu şekildedir:

İzmit Sancağı HA Merkezi Yönetim Kurulu

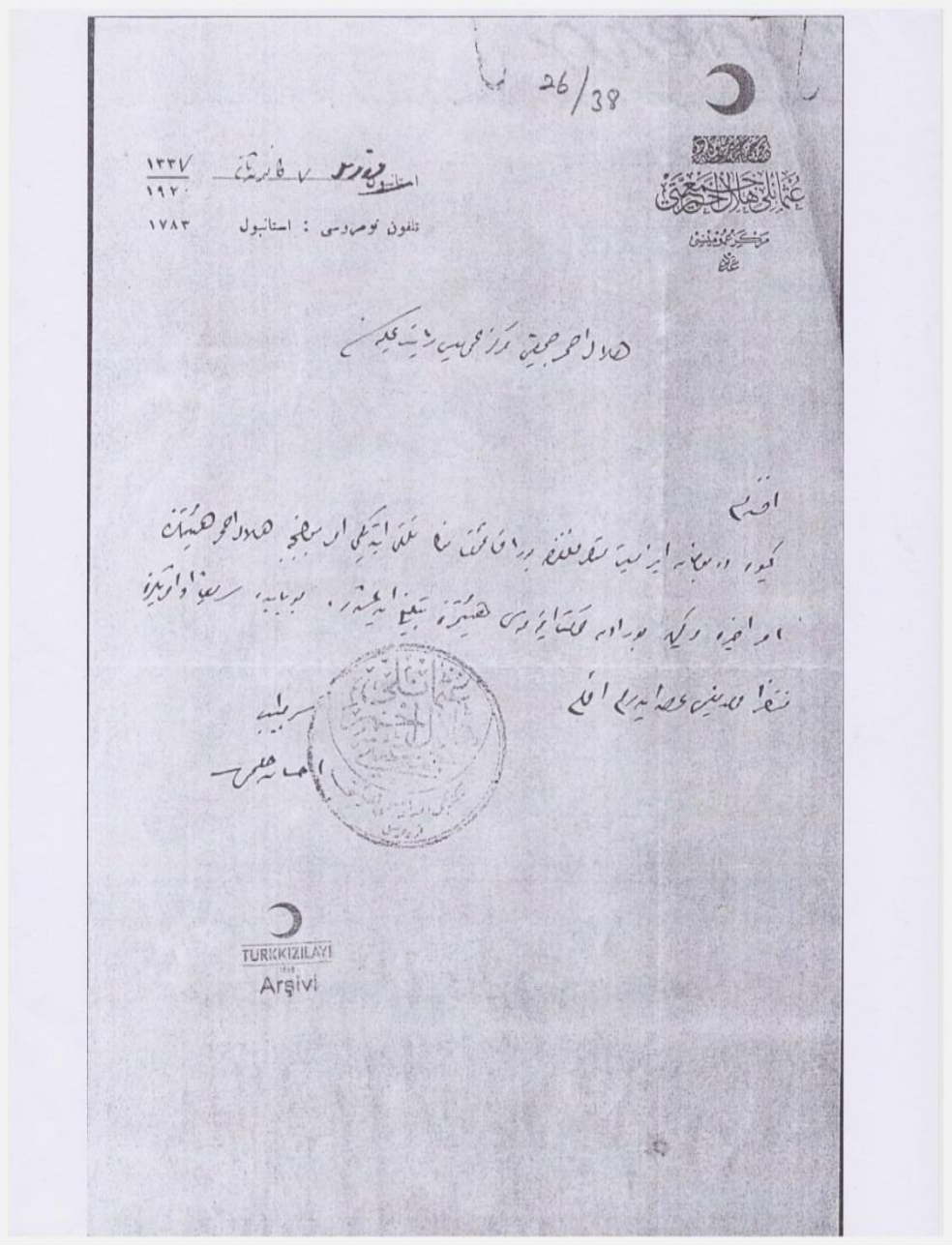
İkinci Başkan: Veysi Bey

Veznedar: Belediye Başkanı Abidin Bey

Katip: Mehmet Tevfik Efendi

Veznedar yardımcısı yoktur.

Geçen zaman içerisinde şubeye başkanlık yapan mutasarrıf Mahzar Müfit Beyefendi'nin çekilmiş olduğunu görmekteyiz. Bu dönemde şubeye başkanlık yapan isimler genelde dönemin mutasarrıfları olmuştur. Bu sebeple Kocaeli şubesinin 1923 yılına kadar oturmuş bir düzeni olmamıştır. Ancak İzmit halkının Hilal-i Ahmer'den haberdar olmadığını söylemek yanlış olur. Şube azalarında dikkati çeken özellik hemen hemen herkesin tüccarlık yapıyor olması yahut belediyede görev alıyor olmasıdır. Bu özellik sayesinde İzmit livasının Hilal-i Ahmer'e ciddi yardımları olmuştur.

KGMA, Kutu No: 26, Belge No: 38 (1921)

HA Cemiyeti Merkezi umumiye riyaseti alisine

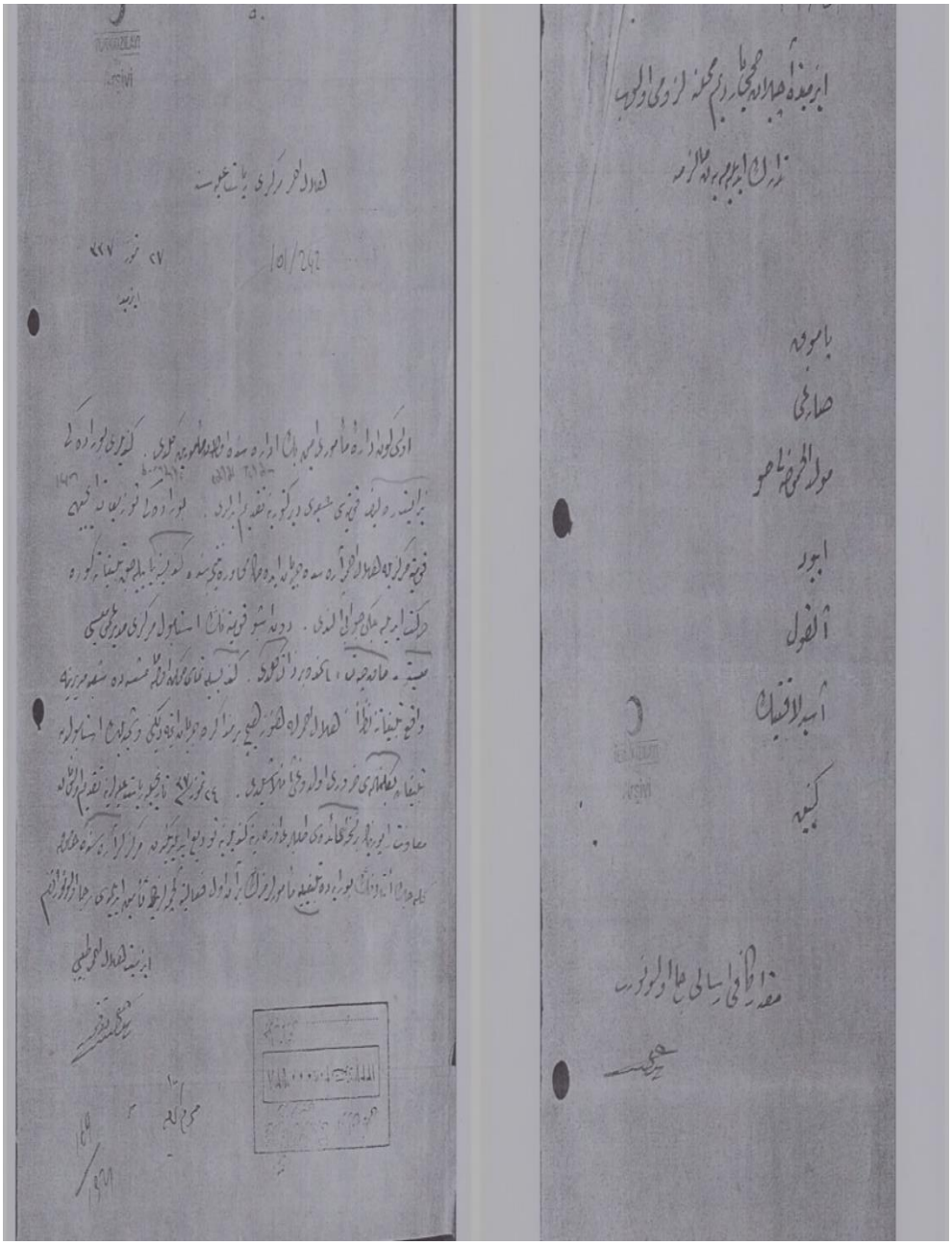
7 Kanunisani 1337

Efendim,

Geyve şubesinden İzmit merkez kılındığından bir yer inşasının talep edildiği o bahisle HA cemiyetinin o ahire vergi buradan hükümet-i İzmit etmemesi hakkında tebliğ etmiştir. Bu babda şubenin evvel emirde meşkûr münta-zira memuriyetimize arz ederim efendim.

Sertabib İhsan Hilmi
KGMA, Kutu No: 26, Belge No: 38 (1921)

7 Ocak 1921 tarihinde İzmit merkez kabul edildiğinden Geyve bölgesi için bir yer inşası talep edilmiştir. Dönemin şube başhekimi İhsan Hilmi Bey genel merkeze önceki memuriyet için şükranlarını sunmuştur.

KGMA, Kutu No: 101, Belge No: 242 (1921)

Hilal-i Ahmer Merkezi Riyaset-i Aliyesine

Evelki gün idare memuru emin bey idaresinde olarak memurin geldi. Kendileri buradaki (?) komitesi şube direktörüne takdim edildi. Buradaki tevziyat için komite merkezi ile HA arasında ceryan edecek muhabere neticesinde kendileri ile yapılacak tahkikata göre hareket edileceği cevabı alındı. Dün işbu komitenin İstanbul merkezi müdürü umumisinden bir zat geldi. Kendileri ile teması mümkün olamamasından şube müdürüne vuku' tebligata nazaran HA henüz hiçbir müzakere

ceryan etmediği ve şimdilik İstanbul'dan tebligat beklemeleri huzuru olduğu anlaşılmıştır. 24 temmuz 337 tarihiyle riyaseti alilerine takdim olunan muavenat raporunun bir numunesi talepleri üzerine kendilerine tevdi edildiğinden merkezleri arasında hususa gelecek ithilafın buraya da talepleriyle memurlarımızın biran evvel faaliyete geçmelerinin temin etmeleri rica olunur efendim.

İzmit Hilal-i Ahmer Tabibi

101/242.1

İzmit'te açılan sıhhi yardım mahaline lüzümu olup tedarik edilemeyen malzeme

Pamuk

Sargı

?

İyot

Alkol

Asirlaktin (?)

Kinin

Miktarı kafi irsali havi olmuştur.

KGMA, Kutu No: 101, Belge No: 242 (1921)

Şubede gelişen bazı olaylar üzerine HA merkezine İzmit şubesi doktoru tarafından gönderilen belgenin üzerinde tarih yoktur. Yazışma içerisinde geçen 24 Temmuz 1921 tarihinde İzmit şubesi bazı sağlık malzemeleri talebinde bulunmuştur. Ayrıca şubede gelişen olaylarla ilgili bazı müfettişlerin teftişe geldiği ve bir soruşturma yürütüldüğü belirtilmektedir. Şubenin bir an evvel aktif olması gerektiği belirtilmektedir. Bu tarihlerdeki yazışmaların pek çoğu şube doktoru tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu durumun en önemli sebebi şubedeki yönetim boşluğu ve doktorların sağlık hizmetleri gerekçesiyle şubede çok fazla vakit geçiriyor olmaları olarak gösterilebilir. Ayrıca aldıkları eğitim doğrultusunda yazışmaları daha sağlıklı bir dil ile gerçekleştirmektelerdir.

Kızılay Dergisi 15 Eylül 1921 tarihli İzmit Muhacirleri Haberi (KD 1, 1921: 2)

İzmit Muhacirleri

Geçen Temmuz'da Yunanlılar İzmit'ten çıkılmazdan evvel şehrin bir kısmını ihrak ve ihlaliyi muracirete ihbar etmişler idi. O sırada İzmit limanında bulunan iki Yunan vapuru İstanbul'a yolcu alacaklarını ilan ederek, gayet yüksek nevl ile birkaç yüz kişi bindirmeye muvaffak olmuşlardır. Biçare yolcular İstanbul'a gelecek yerde sıra ile Tefkur Dağı, Lemini, Midilli, Susam, Gulus, Katakule, (?) ikinci reis-i sanisi Hamdi Bey Efendi ile Amerika Salib-i Ahmeri erkanı arasında cereyan eden

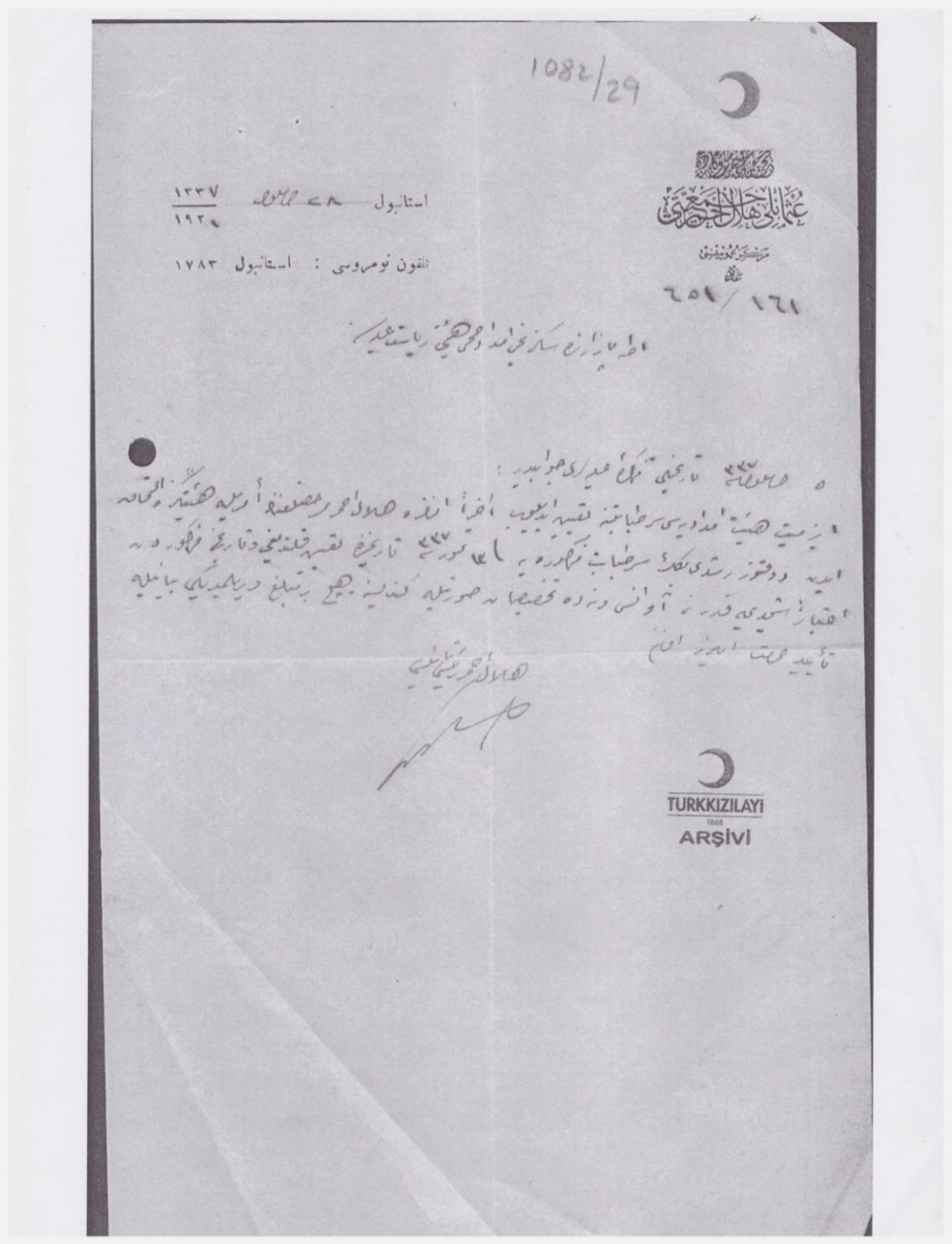
müzakerede, Amerika Salib-i Ahmer'inin şark şube-i reisi Miralay Oides Amerika Salib-i Ahmer'inin Osmanlı Hilal-i Ahmer'ine yardım etmek arzusunu izhar etmekle minnettar olduğunu ve bir gün belki aynı suretle Osmanlı Hilal-i Ahmer'inin de Amerika Salib-i Ahmer'ine mukabelen yardım edebileceğini kelam-ı nezaket ile söylemiştir. Hamdi Bey Efendi vakıadan dolayı Miralay Oides cenablarına teşekkür ettikten sonra Hilal-i Ahmer'in Amerika Salib-i Ahmer'i gibi büyük hemşire bir cemiyete yardım etmek duasına cami yolunda cevap verdi. Miralay cenapları "Hiçbir kimse dünyanın mukadderatını keşif edemez, bugün gayrı mümkün adlonulan şey, yarın pek mümkün hale gelebilir." demiştir.

Birkaç gün sonra Amerika Salib-i Ahmer'i (?) tebriğ edilen aylık eşya listeleri merkez-i umumimize iki gün sonra teslim edildi. Bu cemiyetin merkezimize tebliğ etmiş olduğu eşya ve levazım-ı sıhhiyeye, bir milyon liraya garip bir kıymet verirsek aldanmayız.

Amerika Salib-i Ahmer'inin arzusu veçhiyle mu'teberan cihet saffına dair kendisine (?) yüz gönderilmiş ve bunun bir sureti İstanbul Hilal-i Ahmer Cemiyeti bu muavenatı alenen ilan ederken, Amerika Salib-i Ahmer'i merkeziyle İstanbul şubesi erkanını teşkil eden Miralay Oldes, binbaşı Devin ve binbaşı Deyeansaru samimi teşekküratını takdim eder.

Bu satırlar yazıldıktan sonra Amerika Salib-i Ahmer'i 22 Ağustos 1921'de Hilal-i Ahmer'e yeniden tahminen 160 ton sıkletinde tebliğ etti. Tekrar takdim-i teşekkür ederiz. (KD 1, 1921: 2)

Bu dönemde özellikle Amerikan Salib-i Ahmer'i ile yakın ilişkiler kurulduğunu görmekteyiz. İzmit halkının özellikle gıda ve sağlık malzemesi ihtiyacının büyük bir bölümü Amerikan Salib-i Ahmer'i tarafından karşılanmıştır.

KGMA, Kutu No: 1082, Belge No: 29 (1922)

28 Eylül 1338

Adapazarı'nda 2. İmdadı Sıhhiye Heyeti Riyset-i Aliyesine

5 Eylül 337 tarihli tezkire-i alileri cevabıdır.

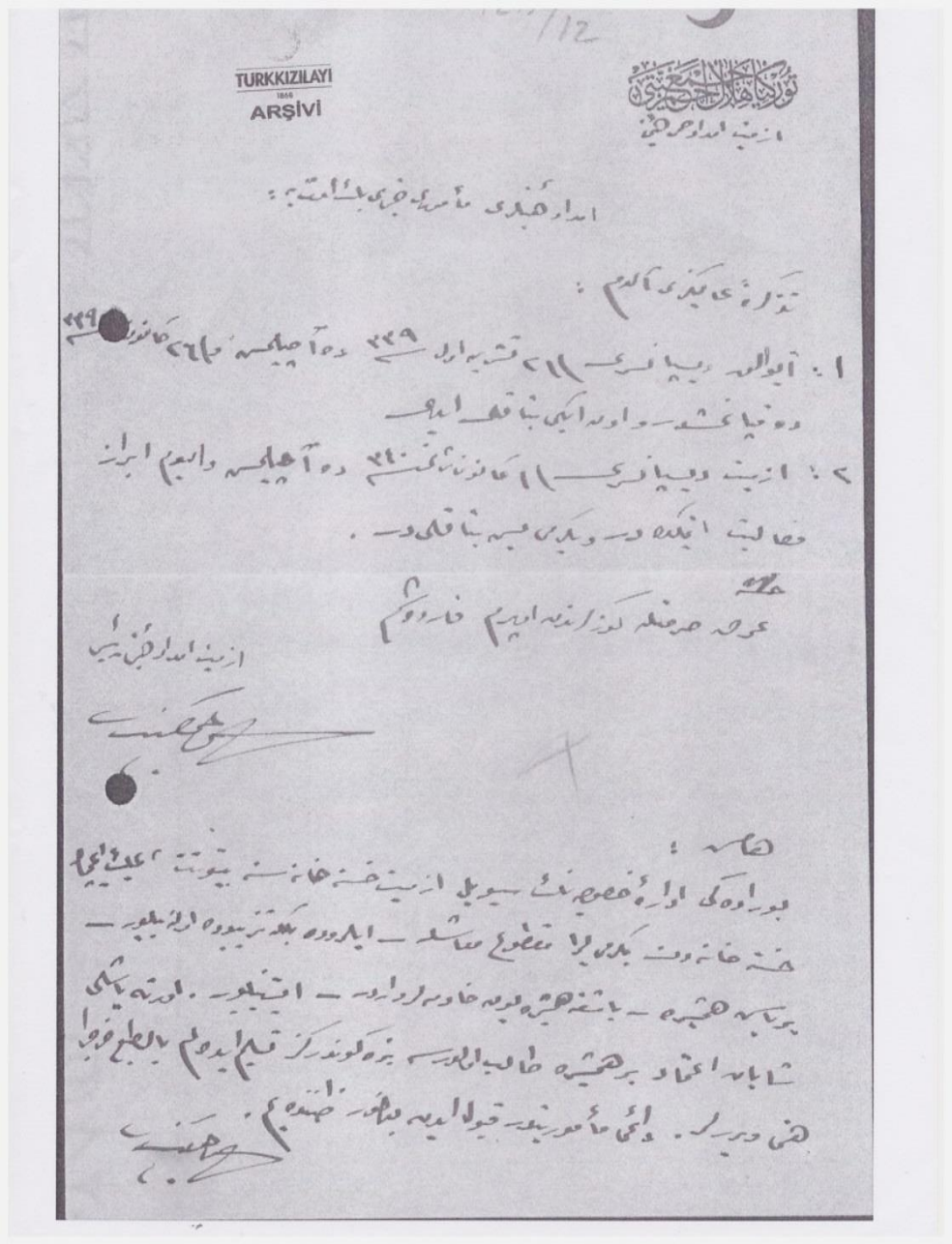
İzmit heyeti imdad-ı sıhhiyesi tebabetine temin edilmeyüb ahirel İzmit'te HA hasılatından emir ile heyetimize iltihak Doktor Rüştü Bey'in sertababet meskureye 13 Temmuz 337 tarihinde tayin kılındığı ve tarihi merkezden ihtibas şimdiye kadar

ne avanesi ve ne de tahsisat suretiyle kendilerine hiçbir tebliğ verilmediği beyanıyla te'yit-i himmet eylerim efendim.

Hilal-i Ahmer Reis-i Sanisi

KGMA, Kutu No: 1082, Belge No: 29 (1922)

28 Eylül 1922 tarihli bu belgeye göre 13 Temmuz 1921 tarihinde şube doktorluğuna Doktor Rüştü Bey atanmıştır. Kendisine maaş ve ödenek verilmediği hakkında bilgi içermektedir. 1921 yılında şubeye gelen Rüştü Bey, 1929-1930 yıllarında şube başkanlığı görevini yapmıştır. Ayrıca bu yıl aralıklarında Hilal-i Ahmer Genel Merkezi ile yazışmaların pek çoğunu Doktor Rüştü Bey yürütmüştür.

KGMA, Kutu No: 1275, Belge No: 12 (1924)

İmdat Heyetleri Memuru Hayri Beyefendi'ye

Tezkere-i ilinin merkezi aldım:

1) Ayvalık dispanseri fi 21 Teşrinevvel 339'da açılmış ve 26 kanunisani 339'da kapanmıştır. Ve 12 yataklı idi.

2) İzmit dispanseri 1 Kanunisani 340'da açılmış ve elyem ibraz ve faaliyet etmektedir ve 25 yataklıdır.

Arzu hürmetle gözlerinden öperim

Kardeşin

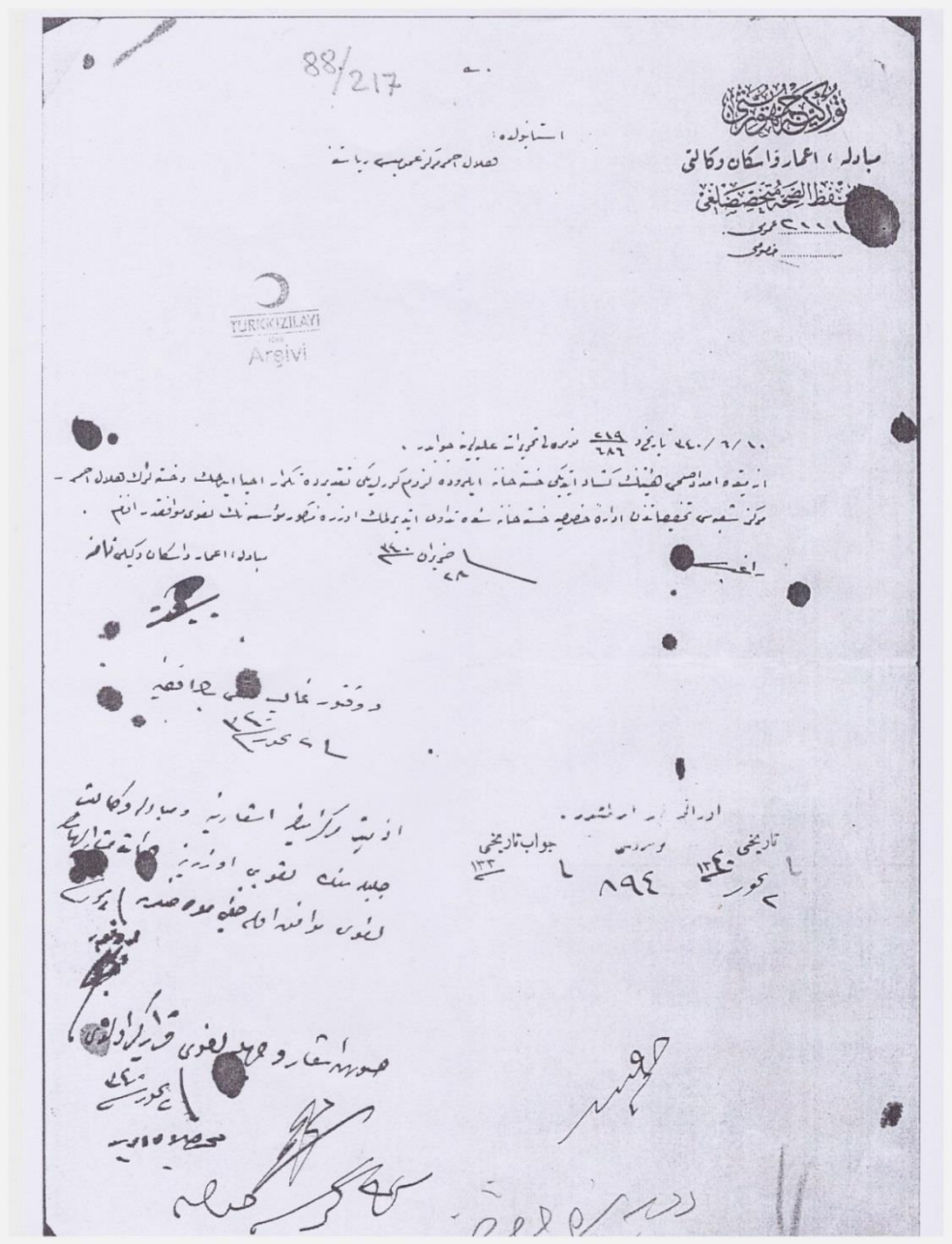
İzmit imdat heyeti reisi

KGMA, Kutu No: 1275, Belge No: 12 (1924)

1924 yılında İzmit'te görev alan İmdat Heyeti Reisi tarafından Ayvalık ve İzmit'te açılan dispanserler ile ilgili bilgiler görevli memura iletilmiştir. Buna göre:

1) 12 yataklı Ayvalık dispanseri 21 Ekim 1923'de açılmış ve 26 Ocak 1923'de kapanmıştır.

2) 25 yataklı İzmit dispanseri 1 Ocak 1924'de açılmış ve faaliyete devam etmektedir.

KGMA, Kutu No: 88, Belge No: 217 (1924)

İstanbul'da Hilal-i Ahmer Merkez Umumiyesi Riyasetine

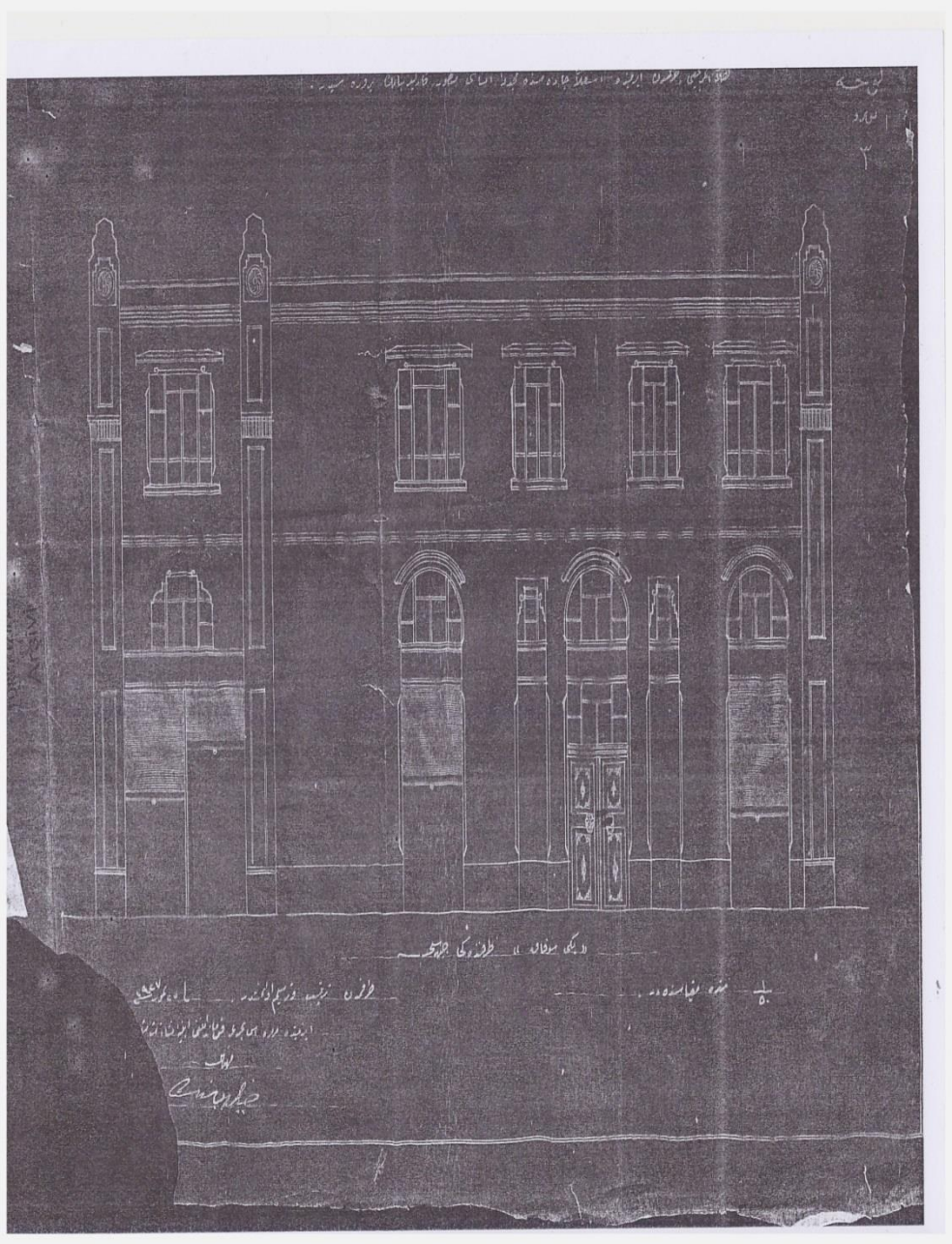
10.6.340 tarihli ve 249/686 numrolu tahrirat alilerine cevabıdır.

İzmit'de imdadı sıhhıye heyetinin küşad ettiği hastane ileride lüzum görüldüğü takdirde tekrar açabimek ve hastaların HA merkez şubesi tahsisatından idare-i hususiyesine hastanesinde tedavi ettirilmek üzere merkez müessesenin lüzumu muvaffaktır efendim.

28 Haziran 340

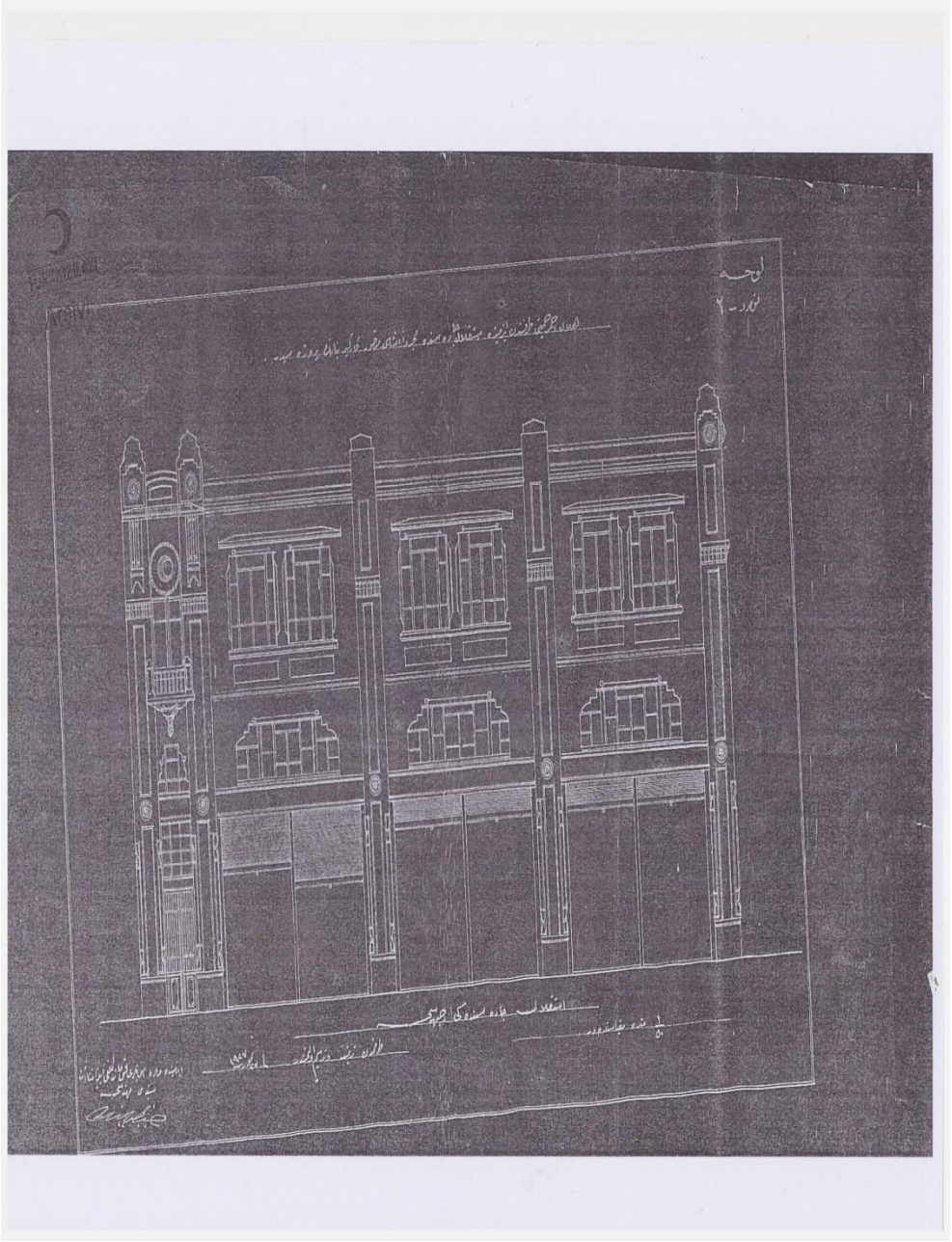
Mübadil, imar ve iskan vekili namına imza
İzmit Hilal-i Ahmer'i Dr. Galip Beyefendi
2 Temmuz 340
Vekalet celilesinin talebi üzerine küşad olunan
KGMA, Kutu No: 88, Belge No: 217 (1924)

28 Haziran 1924 tarihinde şube doktoru Galip Beyefendi tarafından İzmit'te Acil Heyeti'nin açtığı hastanenin gelecekte lüzum görüldüğü takdirde tekrar açabilmesi ile ilgili temenni dile getirilmiştir.

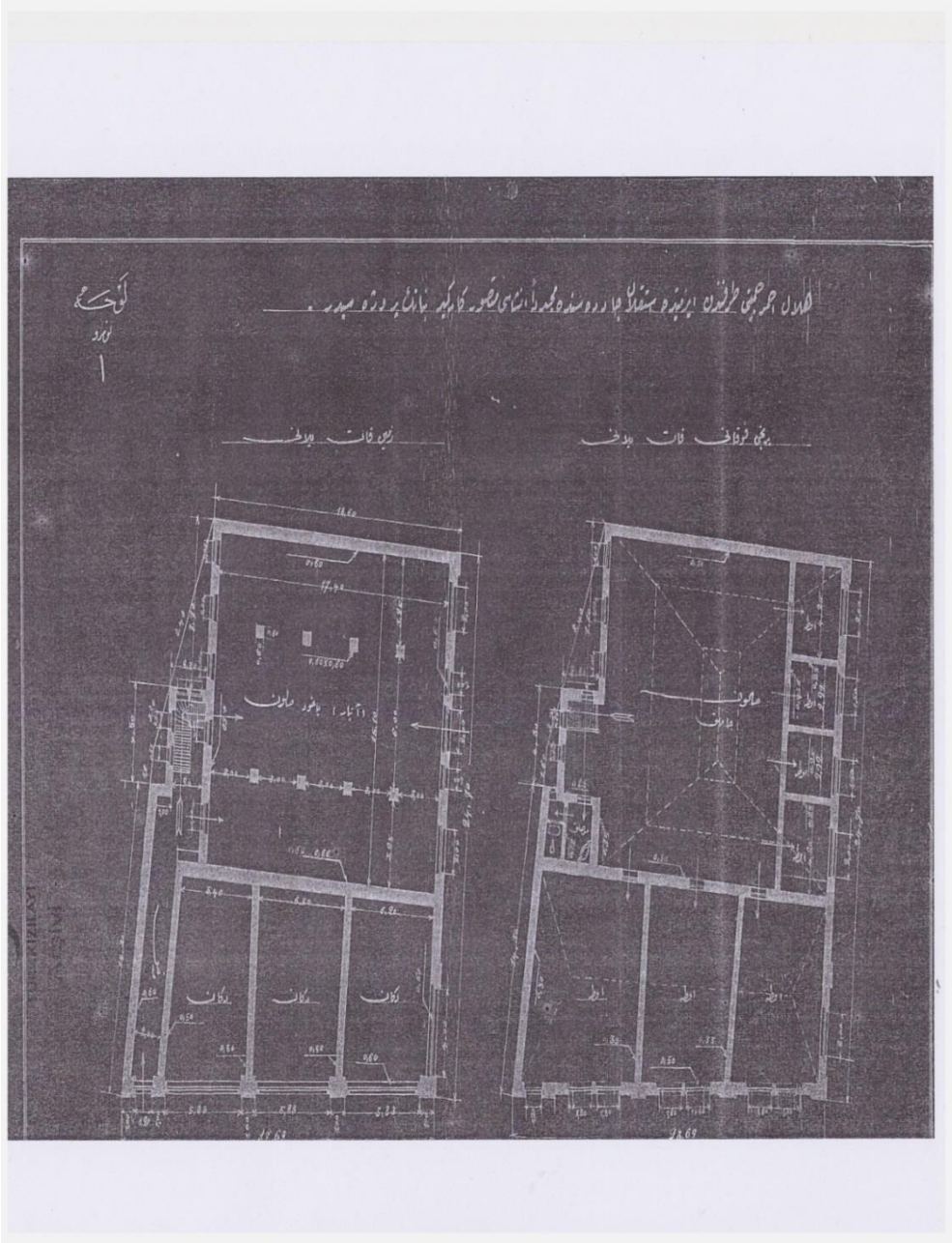
KGMA, Kutu No: 1452, Belge No: 1 (1927)

HAC tarafından İzmit'te İstiklal Caddesi'nde yeniden inşa edilmesi düşünülen taş binanın projesidir. Projenin bu yüzü "Yeni sokak" olarak adlandırılan yere bakmaktadır.

KGMA, Kutu No: 1452, Belge No: 1.1 (1927)

HAC tarafından İzmit'te İstiklal Caddesi'nde yeniden inşa edilmesi düşünülen taş binanın projesidir. Projenin bu yüzü İstiklal Caddesi tarafına bakmaktadır.

KGMA, Kutu No: 1452, Belge No: 1.2 (1927)

HAC tarafından İzmit'te İstiklal Caddesi'nde yeniden inşa edilmesi düşünülen taş binanın projesidir. Projenin bu yüzü İstiklal Caddesi tarafına bakmaktadır. Sağdaki plan birinci kata aittir. Önde 3 oda, sağ tarafta 4 oda yer almaktadır. Orta kesim salon ve tuvaletten oluşmaktadır. Soldaki plan ise zemin kata aittir. Önünde üç adet dükkan vardır. Ortası ambar veya salon olarak planlanmıştır. 11 Ağustos 1927 tarihli belgenin diğer bölümlerinde projenin nasıl gerçekleştirileceği ve hangi malzemelerin kullanılacağı

anlatılmıştır. Toplam 544 metrekare ve 3.487,62 kuruş olarak planlanmıştır. (KGMA, Kutu No: 1452, Belge No: 1.2 (1927))

1.3. Milli Mücadele Dönemi'nde Hilal-i Ahmer İzmit Şubesi

1919-1921 yılları arasında süren Yunan işgali[26] sırasında İzmit, Karamürsel, Bahçecik, Geyve ve Adapazarı yöresinde yüz binlerce insan oldukça zor şartlar altında yaşam savaşı vermişlerdir.

Marmara sahilinde İngilizlerin işgali[27] altında bulunan yerlerin 1920 yılı sonuna doğru yavaş yavaş Yunan birliklerine bırakılmasıyla birlikte Karamürsel, İzmit, Yalova gibi yerlerde 1920 sonlarından 1921 Mayıs ayına kadar Yunan askerlerinin yapmış olduğu zulümler sebebiyle buraya ikinci bir tahkik heyeti[28] gönderilmiştir (Arslan, 2003: 305).

Bu heyetin alanda yapmış oldukları incelemeler sonucu hazırladıkları raporda şu ifadeler yer almaktadır: "Yunan işgal-i askeriyesi anâsırının, iki aydan beri Samanlıdağ şube-i ceziresi ahâli-yi Müslimesini imhâ etmek gayesini takip ettiklerine kanaat getirilmiştir." (Çapa, 2009: 151)

Yunanlılar, İzmit ve çevresinden geri çekilirken arkalarında bıraktıkları her yeri yakıp yıkmaya çalışmıştır. Sahil köylerinin gaz dökülerek yakıldığını başka bir heyetin raporları arasında bulmak mümkündür. Bu sebeple 18 Mayıs 1921 tarihinde tahliyeler başlamış ve yaklaşık 4 ay sürmüştür (Çapa, 2009: 151).

[26] Yunan kuvvetlerinin işgal tarihi olarak 27 Ekim 1920 tarihi kabul edilmektedir.
[27] İngiliz kuvvetlerinin işgal tarihi olarak 20 Kasım 1918 tarihi kabul edilmektedir.
[28] Bu heyet Kızılhaç temsilcisi Mösyö Mevris Gehri, İngiliz temsilcisi General Frenks, Fransız temsilcisi Miralay Veyg ve İtalyan miralayı Roleto'dur (Arslan, 2003: 307). Ayrıca bkz. Mayıs 1921'de Yunanlıların Marmara kıyılarındaki kasaba ve köyleri yağmalayarak yakmaları üzerine, Kızılay İtilâf devletlerine müracaat ederek Gemlik ve civarına milletlerarası bir tahkik heyetinin gönderilmesini istemiştir. Teşkil edilen heyette İngiliz delegesi ve aynı zamanda heyet başkanı General Franks'tan başka, Fransız delegesi Miralay Viğ, İtalyan delegesi Miralay Ruleto ve Milletlerarası Kızılhaç Komitesi temsilcisi Maurice Gehri ile refakate memur bir yüzbaşı bulunmaktadır. Bu arada Kızılay, Üniversite öğretim üyelerinden Ali Macid Bey başkanlığındaki bir heyeti Gelibolu vapuruyla Kumla'ya göndermiştir (Çapa, 2009: 150).

Nebahat Oran Arslan'ın aktardığı bilgilere göre Yunan ilerleyişi sırasında gayr-i Müslimler hariç ahalinin bütün hayvanları yok pahasına alınıp Yunanistan'a gönderilmiş, hasta ve yaralıların bulundukları mevkiden tedavi için bile çıkarılmalarına izin verilmemiştir. Bu dönemde İzmit ve Yalova ahalisi yapılan katliam ve soygunlar için İtilaf Devletleri nezdinde etkili bir teşebbüs yapılması için müracaatta bulunmuşlar fakat olumlu bir sonuç alamamışlardır (Arslan, 2003: 306).

Bu esnada halk arasında örgütlenme çalışmaları devam etmektedir. Özellikle İzmit'in önde gelen isimleri kurulmaya çalışılan düzenli ordu için yardımda bulunmaktadır. Katipzade Sabri Bey ordu için 120 kaput, 50 çift dolak bağışlamıştır. Çubuklulu Mehmetzade Mehmet Rifat Efendi bir felaketzede olmasına rağmen Hilal-i Ahmer için önemli miktarda mal ve para bağışında bulunmuştur. Aynı şekilde Hafız Rüştü Bey de yaptığı maddi yardımlar dışında manevi olarak da İzmit'in kurtarılması için fedakârlıklardan kaçmamıştır (Özel, 2009: 251).

1.3.1. Karamürsel Yardım Heyeti (Sekizinci îmdâd-ı Sıhhî Hey'eti)

5 Kasım 1920'de Karamürsel kazasında yer alan bütün köyler Yunanlılar tarafından yakılmış ve evsiz kalan halk tehcir edilmişti. Bu durum üzerine Hilal-i Ahmer cemiyeti bölgeye bir imdat heyeti göndermiştir.

"5 Teşrîn-i sânî 336 (M. 5 Kasım 1920) târihinde Yalova'dan gelen Yunan kıt'âtı tarafından Karamürsel Kazası dâhilinde yirmi beş köyün ihrâk edilmesi (yakılması) ve bu yüzden bî-çâre köylülerimizin büyük bir sefalet ve mahrûmiyete maruz kalmaları hasebiyle Hilâl-i Ahmer Merkez-i Umûmîsi'nden bu felâketzedeleri iâşe ve hastalarını tedâvî etmek üzere Karamürsel Sekizinci Imdâd-ı Sıhhî Hey'eti göndermiş ve Hey'et Anadolu'ya duhûlünü müteâkip bi't-tabi Ankara Murahhaslığı emrine girmiştir" (Hacıfettahoğlu, 2007: 62).

Kış ortasında çaresiz kalan insanlar için bölgeye sağlık ve yiyecek malzemelerinin yanında üç doktor ve Hilal-i Ahmer adına görevli memurlar gönderilmiştir.

"Bu hey'et, Şubat ibtidâ'sına kadar 8-10 bin kadar ahâliyi iâşe ve hastahânesinde mecrûh ve hastaları tedâvî etmiştir. Ba'dehû Karamürsel'de bir dispanser açılıp fa'âliyete başlamıştır." (Hacıfettahoğlu, 2007: 63).

İleri gazetesinin verdiği habere göre, İznik ve çevresinde faaliyette bulunan çetelerden kaçan halk da imdat heyetinin burada bulunması sebebiyle Karamürsel'e sığınmaya başlamışlardı. Hilal-i Ahmer'in bütün bu göçmenlere yaptığı 15 günlük ekmek sarfiyatı 21.526 kiloyu aşmıştır. Yine aynı süre içinde halka 118 kilo zeytinyağı, 2.503 kilo fasulye ve 103 kilo et dağıtılmıştır. Karamürsel'in 14 köyünden şehre dönen 4.677 kişiye yiyecek ve giyecek dağıtılmıştır (Çapa, 2009: 149).

Yunan askerlerinin Karamürsel'den uzaklaşması üzerine kasabaya geri dönmeye başlayan halkın gereksinimlerini karşılamak amacıyla fırın ve aşhane inşasına başlanılmakla beraber, bu inşaat tamam oluncaya kadar İstanbul'dan mavnalarla ekmek gönderilmek suretiyle açlığın önü alınmıştır. Kurulan aşhane ile birlikte günde yaklaşık dört bin kişiye yemek ve ekmek dağıtılmıştır. Ayrıca bir hastane ve muayenehane açılmıştır. Dağınık vaziyette olan hastalar için de seyyar doktorlar tayin edilmiştir. İki aylık yardım faaliyetinin ardından harp vaziyeti sebebiyle Karamürsel'in tahliyesine karar verilmiştir. Bölgede bulunan heyete ait eşyaların bir kısmı geri gönderilmiş, bir kısmı milli mücadele sırasında kullanılmak üzere gerekli teşkilatlara hediye edilmiştir.[29] (TKD, 1950: 53)

Karamürsel'in tahliyesinden sonra heyet Geyve bölgesine çekilmiştir. Yardımlara burada devam eden heyet için Eskişehir'den hızla yeni eşya ve malzemeler yollanmıştır. Bu malzemeler ile bir dispanser kurulmuştur. Bölgeye yardımlara devam eden heyet, Bahçecik ve Değirmendere'ye seyyar doktorlar göndermiştir. Gerçekleştirilecek askeri harekâta yardımcı olmak amacıyla Eşme'de bulunan askeri hastanenin yönetimi, 27 Şubat 1921 tarihinde heyet tarafından devralınmıştır.

[29] Bu konu ile ilgili daha ayrıntılı bilgi için bkz. (Özel, 2009: 252)

"Diğer taraftan 27 Şubat 337 (M. 1921)'de Kocaeli Kumandanlığının talebi üzerine yüz elli yataklı olan Eşme Mevki Hastahânesi'nin idâresi dahi Sekizinci Hey'et tarafından deruhde edilmiştir. Buradaki fa'âliyetimiz 1 Mayısa kadar devam etmiş ve bu münâsebetle hey'et, kumandanlığın bir kıt'a takdîrnâmesiyle taltif edilmiştir." (Hacıfettahoğlu, 2007: 64).

Mesut Çapa'nın aktardıklarına göre, 13 Temmuz'dan itibaren Bahçecik, Değirmendere, Karamürsel ve Kapaklı mıntıkalarında görev yapan Hilal-i Ahmer doktoru Rüşdü Bey bir yazısında; "*iâşe olunan köylerin kısm-ı azami yanmış ve bir kısmı da yağma edilmişdir*" demektedir. Heyette bulunan diğer doktor ise Ankara Murahhaslığının görevlendirdiği Memduh Bey'dir. Rüştü Bey ayrıca; "Ankara ve Geyve Hilal-i Ahmeri'nin buralara muaveneti kabil değildir. Amerikalıların muaveneti, bugünkü temasıma nazaran İstanbul merkeziyle komite arasında cereyan eden müzakere neticesinde buradaki depoya verilecek talimat ve karara talik edilmektedir." diyordu. O dönemde merkezi Derince'de bulunan Amerikan Yakındoğu Yardım Cemiyeti, bu heyet ile temas halindeydi. Cemiyet, ahali için fasulye ve un yardımında bulunmuştur (Çapa, 2009: 150).

13 Temmuz 1921'de İzmit'te ikinci bir dispanser açılmıştır. Geyve'de bir dispanser ve 10 Temmuz 1921'de 30 yataklı bir hastane açılmıştır. 27 Şubat 1921'de Kocaeli Komutanlığının isteği üzerine, 150 yataklı Eşme mevkii hastanesinin idaresi de Kızılay heyetine verilmiştir (Çapa, 2009: 149).

"Geyve'de mevcûd bir dispanserden mâ-adâ 10 Temmuz'da otuz yataklı bir mecrûhîn hastahânesi küşâd edildi. Bil'âhire bu hastahâne yirmi beş yataklı olarak Adapazarı'na nakil ve orada te'sîs olundu. 13 Temmuz târihinde de İzmit'te ikinci bir dispanser açıldı. 15 Eylülde Adapazarı Hastahânesi mevcûdu elliye iblâğ olundu."

"Adapazarı ve havâlisinde Hilâl-i Ahmerce yapılacak iş kalmadığı anlaşıldığından[30] *bu hey'etin eşya ve levâzımından bir kısm-ı mühimi mahallî hükümet*

[30] 28 Ekim 1921 tarihi ile işgal kuvvetleri İzmit ve civarını terk etmiştir.

hastahânesine terk ve teberru‘ olunarak Teşrîn-i sânî 337 {M./Kasm 1921) târihinde hey’etin lâğvma karar verilmiştir.[31] ”(Hacıfettahoğlu, 2007: 64).

30 Ağustos 1921 tarihinde, Kocaeli bölgesinin işgalden kurtarılması ile bu bölgedeki ihtiyaç sahibi kimselere gerekli yardımın yapılması için dört doktor ve yeterli idari ve sağlık görevlisinden oluşan bir yardım heyeti düzenlenerek bölgeye gönderilmiştir. Bu kurul ihtiyaç sahibi kimselere 20.000 kilo fasulye, 10.000 kilo un, 500 takım elbise ve çamaşır dağıttığı gibi, doktorlar vasıtasıyla hastaların tedavi ve ilaçlarını parasız karşılamıştır (Özel, 2009: 252).

İzmit’in düşman işgalinden kurtarılmasından sonra Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti yeniden kuruldu. Ayrıca kurtuluş sonrası, Türk Varlığı, Müslüman Esnaf Cemiyeti, Hilaliahmer Cemiyeti ve Hamallar ve Nakliyatçılar Cemiyeti gibi kuruluşlar oluşturuldu (Özel, 2009: 54).

1.4. Hilal-i Ahmer İzmit Şubesi’nin Kuruluşu

Sabahattin Özel’in aktardığı bilgiye göre, İzmit şubesi 9 Nisan 1921’de, Geyve’de, Sadettin Bey’in başkanlığında kurulmuştur.[32] Elimizdeki Osmanlıca belgelere göre İzmit şubesinin kurulduğu tarihe dair net bir bilgi yoktur. Genel merkez arşivinden edindiğimiz 1429/73 numaralı (Bkz. EK XVIII) belgeye göre ilk açıldığı tarih Rumi 1330 olarak görünmektedir. Net bir tarih verilmediği için Miladi 1913/1914 ilk açıldığı tarih olarak kabul edilebilir.[33] Bu belgeye göre İzmit şubesi üç defa açılmıştır. İkinci defa açıldığı tarih 1337 Rumi (1921 Miladi) olarak gözükmektedir. Üçüncü defa açılış ise 1339 Rumi (1923 Miladi) olarak gözükmektedir. Belgenin üzerinde herhangi bir tarih bulunmamaktadır. Kızılay

[31] Bu süre zarfında imdat heyetlerinin yaptıkları yardımların lira hesabı şu şekildedir: Karamürsel-Adapazarı İmdat Heyeti’nin 1920 yılı nakit harcamaları toplamı 7.195 lira, 77 kuruş, 655 santimdi. 1921 yılında ise 232.154.750 nakit, 71.147.100 ayni harcama yapılmıştı. 1922 yılı toplam harcaması 164.438.965 olup, üç yılın toplamı 26.676 lira,88 kuruş, 470 santime ulaşıyordu. İzmit İmdat Heyeti 1921 yılında 36.575.500 nakit, 4.178.770 ayni katkıda bulunmuştu. 1922 yılında toplam 673.627.860 harcama yapılmıştı. İki yılın toplamı, 714.382.130 olarak gerçekleşmişti (Özel, 2009: 253).

[32] 21 Mayıs 2002 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği Merkezi tarafından Kocaeli şubesine gönderilen yazıda ilk başkan Reis Nuri Bey (1924 – 1927) gözükmektedir.

[33] Hilal-i Ahmer’in şube ve merkezlerinin sayısı özellikle 1912-1913 yıllarında hızlı bir şekilde artmıştır.

Genel Müdürlüğü Arşivi'ndeki kütüphane görevlisinden aldığımız bilgilere göre bu belge bir teftiş raporudur. O dönemde sağlıklı teftiş yöntemleri belirlenmediğinden bu tarz belgelerde hatalara rastlamak mümkündür. Ancak *Osmanlıca Belgeler İle Türk Kızılayı Kocaeli Şubesi* adlı bölümümüzde yer alan KGMA, 79/167 numaralı belge 1912 yılına aittir ve şubenin seçimle göreve gelen bir idare heyeti vardır. Bununla birlikte 1921 yılına kadar yapılan yazışmaların bazılarında dönemin mutasarrıflarının mühürlerine rastlanmıştır. Tahmini olarak 1932 yılına ait bu teftiş raporuna göre İzmit şubesinin açıldığı tarih, Miladi 1913/1914'e denk gelmektedir. Sabahattin Özel'in aktardığı bilgi ile elimizdeki metni karşılaştırdığımızda, Özel'in verdiği tarihin ikinci kuruluş tarihine denk geldiğini söyleyebiliriz.

"Hilaliahmer Cemiyeti'nin İzmit merkezi 9 Nisan 1921'de Geyve'de Sadettin Beyin başkanlığında kurulmuş görev yaptığı 1922 yılı sonuna kadar 11.787 lira yardım toplanmıştı. Sadettin Bey'in Geyve'deki mutasarrıflık görevi Adapazarı ve İzmit'in Yunan işgalinden kurtarılmasına kadar devam etti. Mutasarrıflık önce işgalden kurtarılan Adapazarı'na (21 Haziran 1921) İzmit'in kurtarılmasından sonra da (28 Haziran 1921) buraya nakledilmişti." (Özel, 2009: 100).

Ayrıca Özel, 1923 senesinde Sadettin Bey'den sonra şubeye Nuri Bey'in başkanlık ettiğini belirtmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz tezimize göre bu tarih üçüncü açılış tarihine denk gelmektedir.

*"Hilaliahmer İzmit şubesi 9 Nisan 1921'de Mutasarrıf Sadettin Bey'in başkanlığında kuruldu. 1922 yılı sonuna kadar görev yaptı. Bu süre içinde 11.787 lira gelir sağladı. 10 Haziran 1923'te yeniden şu isimlerden oluştu: Başkan Tüccardan Nuri Bey, Veznedar Hacı Şefik Bey, Katip Eczacı Behçet Bey, üyeler: Esnaf Cemiyeti Başkanı Hakkı Bey, Cemal Efendi, Esnaftan Hilmi Bey."(*Özel, 2009: 253).

Hilal-i Ahmer'in savaş sırasında ve sonrasında yaptığı yardımlar bölge halkı tarafından büyük takdir toplamıştır. Bu doğrultuda İzmit şubesi ile birlikte yakın

tarihte birkaç şube daha açılmıştır. İzmit Livası'na bağlı olan Adapazarı ve Geyve[34] şubeleri buna örnektir.

"Adapazarı Şubesi Temmuz 1922'de Mehmet Hulusi Bey'in başkanlığında kuruldu. Aynı yıl içinde altı ayda 3.862 lira yardım topladı. 1.140 lirasını İzmit merkezine gönderdi.

Geyve şubesi 24 Nisan 1921'de Kaymakam Necip Bey'in başkanlığında kuruldu. Yılsonuna kadar topladığı 144.363 kuruşun 94.000 kuruşunu İzmit merkezine gönderdi.

Bahçecik Şubesi 1922 yılı başında Mehmet Rüştü Bey'in başkanlığında kuruldu. 30 Mart 1923 tarihine kadar topladığı 64.628 kuruşun 40.100 kuruşunu İzmit merkezine, 20.000 kuruşunu Ankara temsilciliğine göndermişti." (Özel, 2009: 254).

İzmit'in düşman işgalinden kurtuluşundan yaklaşık bir yıl sonra Gazi Mustafa Kemal Paşa İzmit'e gitme kararı aldı. Bu haberin İzmit'e ulaşması ile birlikte hazırlıklara başlandı. Aynı günlerde İzmit Müftüsü Hasan Fehmi Efendi, ahaliyi orduya yardıma çağıran bir beyanname yayınlamıştı.

"Müslümanların dinlerini, canlarını, mallarını, ırzlarını muhafaza etmek için icabı halinde canlarıyla, mallarıyla düşmana müdafaaya, mücahadeye koyulmaları ve bu hususta sebat ve metanet göstermeleri şer'i şerifin ve Kuran-ı mübinin emrettiği en büyük bir vazife-i mukaddesedir. Görüyoruz ki zalim düşmanın eline geçen memleketimizdeki bedbaht ehl-i İslam her gün türlü türlü edalara, cefalara duçar oluyorlar. İşte hükümetimiz vatanımızı düşman istilasından kurtarmak, istiklâlimizi mevcudiyet-i milliyemizi âleme tanıttırmak ve bu sayede milletimizin, ahalimizin selametle, saadetle yaşayabilmesi ve ah- kam-ı diniyyemizin serbestçe icra olunabilmesi için muharebeye mecbur oluyor. Ordumuz çalışıyor, askerlerimiz Allahüazımüşşan hazretlerinin nusret ve inayetine sığınarak ve Peygamber-i zişan efendimizin ruhaniyet-i seniyyesinden istimdad ederek her gün muharebe meydanlarında da düşmanla çarpışıyorlar ve nail-i muzafferiyet oluyorlar.

[34] Adapazarı, Geyve, Akyazı, Hendek ve Karasu ilçeleri 1954 senesinde Kocaeli'den ayrılarak yeni kurulan Sakarya iline bağlanmıştır.

Ey Müslümanlar! Memleketlerinde oturan, işiyle, gücüyle, kazancıyla, ziraatıyla meşgul olan ahalimize de şeriât-ı garrârrıız iki vazife gösteriyor. Birincisi, ordumuzun takviyesi için erbab-ı isnanı davet vukuunda vakit ve zamanıyla mahalline göndermek, askerlerimizin ihtiyaçlarının tesviyesi ve mecruhlarının, hastalarının tedavisi için elden geldiği kadar Hilâliahmer Cemiyeti vasıtasıyla muavenette, teberruatta bulunmak ve asker ailelerinin imdatlarına koşarak işlerine, güçlerine yardım etmek. İkincisi, ordumuzun muzafferiyeti ve galebesi için kendimiz ahkâm-ı şer'iye dairesinde hareket ederek günahlardan, münkirattan, fuhşiyattan, ictinab eyleyerek ibadâta, tâata muvazebet ve hukukullaha ve hukuk-ı ibade riayet ederek daima Allahuazimuşşan hazretlerinin ordumuza fevz-ı nusret ihsan etmesi hakkında beş vakitte duada bulunmak lâzımdır.

Bilhassa bu gibi zamanlarda ehl-i İslam'ın erkek kadın bilcümle efrâd-ı namusunu ve şeref-i Islamiyetini muhafaza ile en küçük fenalıklardan bile sakınarak daima adâb-ı diniyye dairesinde hareket etmesi icab eder ki Cenab-ı Hak'da nusret ve inayât-ı ilahiyesini ihsan buyursun da amâl-ı milliyemiz husul bularak şan ve şerefle, selamet-i saadetle yaşamaya muvaffak olalım." (Özel, 2009: 103).

Mutasarrıf ve Hilal-i Ahmer İzmit Şubesi Reisi Sadettin Bey, 17 Haziran 1922'de Mustafa Kemal Paşayı Doğançay İstasyonu'nda karşıladı.[35] 17 Haziran'da İzmit'e gelen Mustafa Kemal Paşa'ya iki gün süresince ev sahipliği yaptı. 19 Haziran'da Adapazarı'na dönen Mustafa Kemal Paşa'ya refakat etti. Burada konuk ettikleri Fransız edibi Claude Farrere ile birlikte İzmit Livası'nın en seçkin okulu olan Sabiha Hanım kız okulunu ziyaret etti (Özel, 2009: 104).

Özel'in aktardığına göre İzmit Hanımlar Şubesi ise ilk kez 1923 yılında oluşturulmuş ve şu isimlerden oluşmuştur:

"*Başkan Saniye Cemal Hanım, İkinci Başkan Bedia Veznedar Gülsüm Ali, Katibe Muallime Şaziment. Üyeler: Makbule Ragıp, Hamde Ahmet, Seher Şerif, Hatice Mehmet, Şaziye N'abi, Kaya Sabri."*(Özel, 2009: 253).

[35] Bu ziyarete ayrıca Hilal-i Ahmer'in o dönemki başkanı Hamit Bey de katılmıştır.

1.5. Milli Mücadele Dönemi Sonrası Kocaeli Halkının Hilal-i Ahmer'e Yardımları

Çalışmamızın daha önceki bölümlerinde olduğu gibi bu bölümde de kronolojik bir sıra izlemek gerektiğini düşündük. Kızılay arşivlerindeki belgeler 1928 senesine kadar tasnif edilip araştırmacılara açıldığından ötürü bu bölümde özellikle Kızılay'ın düzenli olarak çıkarttığı mecmualardan faydalandık. Hesaplarda şeffaflığı ilke edinen cemiyet, mecmua aracılığı ile şubelerin gelir giderlerini düzenli olarak yayınlamaya çalışmıştır. Aşağıda yer alan 3 tablo Kızılay Dergisi'nden alınmıştır. (KD 99, 1929: 466) (KD 97, 1929: 419) (KD 102, 1930, 673)

İzmit HA Merkezi	**Kuruş**
Maktu makbuz mukabili olmayan ianat	100
Pul Hasılatı	4245
Çiçek	957
Müsamere	16.275
Yekun	21.577
Merkez-i Umumi irsalat	17.031
Masarifi idare	4.675
Pul beyiyesi	636
Yekun	22.342

Tablo 2: 1 Ocak 1929 – 30 Haziran 1929 Tarihleri Arası İzmit HA Merkezi

İzmit H.A Merkezi	**Kuruş**
Maktu makbuz mukabili aidat	300
Maktu makbuz mukabili olmayan ianat	40.083
Pul Hasılatı	2000
Çiçek Hastalığı	2495
Gazete	1534
Yekun	54.865
Merkezi umumiye irsalat	176.534
Masarifi idare	20.083
Muavanatı muhtelife	803
Yekun	197.420

Tablo 3: 1 Nisan 1929 – 30 Haziran 1929 Arası İzmit Bilançosu

İzmit H.A Merkezi	Kuruş
Pul hasılatı:	9.177
Maktu makbuz mukabilinde aidat:	300
Yekûn:	9.477
Masarifi idare:	3.189
Muaveneti muhtelife:	4.523
Yekûn:	26.666

Tablo 4: 1 Ağustos 1929 – 20 Kasım 1929 Arası İzmit Bilançosu

1930 tarihli Kızılay Dergisi'nde yer alan habere göre İzmit Şubesi'nin özellikle pul satışı gelirlerinde Kızılay'a ciddi bir kaynak sağladığı anlatılmaktadır (KD 101, 1930: 598).

Şube	Varidat	İrsalat
Kandere	16.681	-
Adapazarı	483.092	330.850
Hendek	108.761	109.000
Geyve	36.287	20.000
Gebze	20.000	30.000
Karamürsel	125.744	86.500
Toplam:	790.565	576.350

Tablo 5: 1930 Senesi Kocaeli'de Yer Alan Şubelerin Gelir-Gider Tablosu

Kızılay'a ait süreli yayınların bütçeler dışında zaman zaman şubelerin idare heyetleri hakkında bilgi verdiklerini görmekteyiz. 15 Temmuz 1930 tarihinde dergide yer alan bilgilere göre Kocaeli Heyeti idare listesi şu şekildedir: (KD 105, 1930: 1035)

İsim	**Meslek**	**Görev**
Hacı Şefik Bey[36]	Tüccar	Reis
Naci Bey	Polis Müdürü	İkinci Reis
Macit Bey		Muhasip
Hafız İbrahim Bey		Veznedar
Mustafa Bey		Katip

Tablo 6: 1930 Yılı Kocaeli Heyeti İdare Azaların Listesi

1930 senesi öncesinde Anadolu coğrafyasında ciddi bir kuraklık gerçekleşmiştir. Anadolu'nun büyük bir kesimi açlık felaketine uğramıştır. Her türlü felakete yardım etme bilincindeki Hilal-i Ahmer Cemiyeti hemen şubelerle iletişime geçerek yardım toplama çağrısında bulunmuştur. Açlık ile kırılan köylüye buğday, un, mısır ve kimi yerlerde para yardımında bulunulmuştur.

Esami	**Kocaeli Mıntıkası**
Tevzi, amele ve sevkiyat masrafile müteferrika	3 Lira 63 Kuruş
Nakten muavenet	500 Lira
Yekun	503 Lira 63 Kuruş

Tablo 7: Kuraklık Sebebiyle Kocaeli'den Yapılan Yardımlar

"Bu dönemde baş gösteren kuraklık nedeniyle Kızılay pek çok ihtiyaç sahibi kimseye yardım eli uzatmıştır. Türkiye'nin hemen hemen her bölgesine yardım ulaştırılmıştır. Özellikle Diyarbekir, Malatya ve Ankara yüklü miktarda nakit yardım almıştır. Konya, Eskişehir ve Ankara yüklü miktarda buğday bedeli yardımı

[36] Kızılay Genel Merkezi'nden 2002 yılında gönderilen belgeye göre 1930 yılında başkan Doktor Rüştü Bey gözükmektedir.

almıştır. Konya, Eskişehir ve Yozgat yüklü miktarda un bedeli yardımı almıştır." (KD 97, 1929: 355)

1930 senesinden sonra ekinler biraz daha verimli olunca köylü yapılan yardımları unutmamış ve Kızılay'a bağışta bulunmuştur. Kocaeli merkezinden 343 okka buğday ve 1135 kuruş yardım toplanarak Eskişehir Çifteler Köyleri halkına gönderilmiştir. (KD 101, 1930: 593)

1929 senesinde işletme hakkı Kızılay'a ait olan soda satışında İzmit'in cemiyete sunduğu katkı şu şekildedir: (KD 108, 1930: 1172)

Merkez Adı	**Yarım Litrelik (adet)**	**Bir Litrelik (adet)**	**Kuruş**
Eskişehir	1300	6200	183.300
Konya		1950	50.700
Çivril		50	1.250
Mersin	600	2950	93.400
Bilecik	200		3.600
Adapazarı	300	150	9.600
Orhaneli	100		1.800
Adana		5000	135.000
İzmit	2000	10000	304.000
Aydın	700	800	35.000
Ankara Deposu	50607	25705	1.630.666
İstanbul	15900	15500	641.900
Yekun	70707	68305	3.090.316

Tablo 8: 1929 Senesi İmal Edilen Şişelerin Muhtelif Yerlerdeki Satışı

Dergide yer alan habere göre Kocaeli şubesi, İkinci Mıntıka alanında vilayet merkezi olarak yer almaktadır. Birinci mıntıkada Ankara il ve ilçeleri, Kırşehir, Eskişehir yer almaktadır. İkinci mıntıka genel itibariyle Marmara bölgesini kapsamakta fakat İstanbul bu mıntıkada yer almamaktadır. Şubenin teftiş edilmesi

dergide haber olmasını sağlamıştır. Türkiye geneli altı mıntıkaya ayrılmış ve bu doğrultuda teftişler gerçekleştirilmiştir.[37] (KD, 1930: 1170)

1 Nisan 1931 – 30 Haziran 1931 tarihleri arasında 288 lira 987 kuruş gelir elde eden şube, 261 lira 425 kuruşu OHAC'a göndermiş; 15 lira 769 kuruşluk masraf yapmıştır. (Türkiye Hilal-i Ahmer Mecmuası 120[38], 1931: 1080)

Varidat (Kuruş)	İrsalat (Kuruş)	Masarifa (Kuruş)
288.987	261.425	15.769

Tablo 9: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Nisan 1931/30 Haziran 1931

1 Temmuz 1931 – 30 Eylül 1931 tarihleri arasında 80 lira 393 kuruş gelir elde eden şube, OHAC'a nakdi yardım göndermemiş; 23 lira 4 kuruşluk masraf yapmıştır. (THAM 122, 1932: 166)

Varidat (Kuruş)	İrsalat (Kuruş)	Sarfiyat (Kuruş)
80.393	-	23.004

Tablo 10: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Temmuz 1931 / 30 Eylül 1931

[37] Kocaeli şubesinin kurulduğu tarihi dayandırdığımız belgemiz bu dönemde gerçekleşmiş bir teftişe ait olabilir.

[38] Genel merkez arşivlerinde yer alan dergiler ciltlenmiş durumdadır. Yer alan ciltlerin hepsi tek bir isimle anılmadığı için birden fazla dergi olduğu algısı doğabilir. Böyle bir durum olmamakla birlikte ciltlerin sadece isimleri farklıdır. Bu isimler, Kızılay Dergisi, Kızılay Mecmuası, Türkiye Hilal-i Ahmer Mecmuası olarak sıralanabilir. Kaynaklara daha kolay ulaşılabilmesi açısından biz ciltlerde yer alan isimlere yer verdik.

1 Ekim 1931 – 31 Aralık 1931 tarihleri arasında 37 lira 727 kuruş gelir elde eden şube, OHAC'a nakdi yardım göndermemiş; 23 lira 554 kuruş masraf yapmıştır. (THAM 123, 1932: 267)

Varidat (Kuruş)	İrsalat (Kuruş)	Sarfiyat (Kuruş)
37.727	-	23.554

Tablo 11: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Ekim 1931 / 31 Aralık 1931

1931 senesinde meclise sunulan rapora göre Kocaeli şubesi, 388 lira 889 kuruş gelir elde etmiş, 325 lirasını OHAC'a göndermiş ve 101 lira 765 kuruş masraf yapmıştır. (THAM 121, 1931: 86)

Varidat (Kuruş)	İrsalat (Kuruş)	Sarfiyat (Kuruş)
388.889	325.000	101.765

Tablo 12: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1931 Senesinde Meclis-i Umumiye Arz Olunan Rapor

1 Ocak 1932 – 31 Mart 1932 tarihleri arasında 63 lira 165 kuruş gelir elde eden şube, 100 lira 700 kuruş OHAC'a göndermiş; 68 lira 769 kuruşluk masraf yapmıştır. (THAM 125, 1932: 406)

Varidat (Kuruş)	İrsalat (Kuruş)	Sarfiyat (Kuruş)
63.165	100.700	68.769

Tablo 13: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları – 1 Ocak 1932 / 31 Mart 1932

1 Temmuz 1932 – 30 Eylül 1932 tarihleri arasında 43 lira gelir elde eden şube, 70 lira 823 kuruş OHAC'a göndermiş; 11 lira 803 kuruşluk masraf yapmıştır. (KD 127, 1932: 539)

Varidat(Kuruş	İrsalat (Kuruş)	Sarfiyat (Kuruş)
43.000	70.823	11.803

Tablo 14: Kocaeli Merkez Şubesi Hesap Hülasaları / 1 Temmuz 1932 – 30 Eylül 1932

15 Temmuz 1932 tarihli mecmuaya göre Kocaeli şubesinin tasdik olunan yeni idare listesi şu şekildedir:[39]

Reis	Nuri Necati Bey	Doktor
İkinci Reis	Mehmet Ali Bey	Avukat
Muhasip	Rıfkı Bey	Halk Bankası Müdürü
Veznedar	İbrahim Nazif Bey	Saatçı
Katip	Mustafa Bey	Muhasebeci Husüsiye Baş Katibi
Aza	Ziya Bey	Eczacı
Aza	Celal Bey	Doktor
Aza	Ziya Bey	Doktor
Aza	Kadri Bey	Ticaret Bankası Müdürü
Aza	Nail Bey	Avukat
Aza	Ferit Bey	Tüccardan
Aza	Emin Efendi	Terzi Zade
Aza	Rıza Oruç Bey	
Aza	Aziz Bey	Avukat
Aza	Faik Nüshet Bey	Manifaturacı (KD 125, 1932: 415)

Hilal-i Ahmer Mecmuası'nda yer alan habere göre, 1936 senesinde Kocaeli şubesi tarafından kimsesiz çocuklara giyim ve yiyecek yardımı yapılmıştır.

[39] Kızılay süreli yayınlarında ilk defa Kocaeli Şubesi'nin idare heyeti bu kadar detaylı bir şekilde verilmiştir.

"*Kocaeli Merkezimiz Cumhuriyet Bayramı münasebetiyle köylerdeki kimsesiz 131 çocuğu giydirmiş ve iki gün sıcak yemek vermek suretiyle sevindirmiştir.*

Büyük bayram günü Kızılay'ın giydirdiği yavruların geçit resmine iştirakiyle göğüsleri kabartan güzel manzaradan mütehassis olan köylü ve şehirli binlerce halk (Yaşasın Kızılay) diye bağırmaktan kendilerini alamamışlar ve Cemiyetimize karşı alaka ve takdirlerini izhar etmişlerdir.

Yavruların, geçit resminden sonra bir arada çekilen fotoğraflarını resim kısmına koyuyoruz. Bu güzel ve yerinde hareketiyle halkımızı Cemiyetimize karşı ilgilendirmeğe muvaffak olan Kocaeli Merkezimize teşekkürlerimizi arzederiz". (HA Mecmuası 151, 1936: 95)

1.6. Kızılay İzmit Aş Evi

Satış deposundan 1 Aralık 1935'de İzmit'e gönderilen bir memur, vilayet ve belediye ile temas ederek aş evi için gerekli olan tertibata başlamış ve belediye tarafından gösterilen yere gerekli tesisat, ocaklar vb. yaptırılmıştır. Ayrıca gerekli görülen kazan, kâse, kepçe ve diğer malzemeler birkaç memur ve hademe ile birlikte aş evi kurulması için gönderilmiştir.

Bu aş evinde, Romanya'dan Nazım vapuruyla gelen 1941, Cumhuriyet vapuruyla gelen 1841 göçmen ile serbest pasaportlu 20 ve Ulukışla'dan İzmit'e yerleştirilmek üzere gönderilen 85, toplamda 3887 kişiye günde iki defa bol yemek verilmek suretiyle yardımda bulunulmuştur. Çıkarılan yemekler arasında etli çorba, etli patates, etli kuru fasulye, etli nohut, etli pirinç ve bulgur pilavı bulunmaktadır. Ayrıca bu göçmenlere daha sonra sevk edilecekleri yerlere giderken yolluk olarak ekmek, zeytin ve helva verilmiştir.

Bu aş evi 1 Aralık 1935'den 2 Ocak 1936 tarihine kadar faaliyette bulunmuş ve bu müddet zarfında aşçı yevmiyeleri, yiyecek, yakacak, tesisat ve diğer masrafların dâhil olduğu toplamda 6432 lira 41 kuruş harcama yapmıştır. İzmit Aş Evi'nden 1936 senesi Şubat ayı itibariyle 62500 kişi faydalanmıştır. (THAM 155, 1936: 94-96)

Bu konu ile ilgili Kızılay Dergisi'nin ertesi yıl yayınlanan bir haberinde şu bilgiler yer almaktadır:

"Bu aş evine 2 Şubat 936 tarihine kadar 3945 göçmen gelmiş ve gün itibariyle 53.690 nüfusa sıcak yemek ve kumanya verilmiştir. Aş evinin masraf yekûnu 7182 lira 19 kuruş olduğuna göre, beher göçmenin bir günlük iaşesi için vasati olarak 13,37 kuruş sarf edilmiştir." (KD 157, 1937: 71)

1.7. İzmit Şubesi'nin Diğer Sosyal Yardımları

Şubelerin özellikle okulların açıldığı tarihte ve bayramlarda eğitim gören çocuklara yaptıkları yardımları görmekteyiz. Şişli ve Kocaeli şubeleri de 1939 senesi kurban bayramında yoksul çocuklara yardımda bulunmuştur. (Bkz. EK V)

"Şişli ve Kocaeli şubelerimiz her zamanki gibi yine bu sene de kurban bayramında kazaları dâhilindeki yoksul okul çocuklarına müşfik ellerini uzatmışlar ve onlara şapka, elbise, ayakkabı, kitap ve sairelerini tedarik ederek yekûnu 80 küsürü bulan yavruları sevindirmişlerdir. Bu yoksul yavruların yeni elbiseleriyle çekilen fotoğrafları kısmı mahsusumuzdadır." (KD 164, 1939: 80)

27 Aralık 1939 – 18 Mart 1940 tarihleri arasında 1939 Erzincan zelzelesi sebebiyle felaketzedelere yardım amacıyla Kocaeli şubesi tarafından nakdi yardım gönderilmiştir. Kızılay teşkilatına gönderilen meblağın listesi şu şekildedir: (KD 171, 1940: 517)

İzahat	TL
Valiliklere, kaymakamlıklara ve Kızılay teşkilatına gönderilen	1.308.940
1.2.3 numaralı Kızılay Hastaneleri'ne gönderilen	39.342
Ankara, Sivas, Erzurum ve Diyarbakır nümune hastanelerine	25.000
Samsun, Amasya, Kayseri, Malatya, Elazığ, Seyhan, İçel memleket hastanelerine	25.000
Nafia velaketen verilen	70.0
Enkaz kaldırma ekibine verilen	3.500
Müfettişlere verilen	6.025
Zelzele işleriyle vazifedar olan memurlara	4.890
Zelzele işleri için yapılan yardım ve masraflar	82.979
YEKÛN	1.566.177

Tablo 15: 1939 Erzincan Zelzelesi Sebebiyle Kocaeli Şubesi'nden Felaketzedelere Yardım Amacıyla Gönderilen Nakdi Yardımlar

1940 senesinde İzmitliler askerlik görevini yerine getirenler için bir yardım toplamaya karar vermiştir. Kasım ayında gerçekleştirilen bu yardım kampanyası için bir komite oluşturulmuştur. Kış mevsimi nedeniyle kullanılmamış yün, kazak, çorap, atkı ve eldiven toplanacağı bildirilmiştir. Bu doğrultuda İzmit Valisi Ziya Tekeli, 25 Kasım günü askerlere yardım için Halkevinde bir toplantı yapmaya karar vermiştir. Toplantıda alınan karar sonrası yardım kampanyasına katkıda bulunan Türk Yolu gazetesi ve Halkevi'nde bulunan komite eşyaların toplanması için yardımcı olacaktır. Bunun dışında Köy İhtiyar Heyetleri de yardım edebilecektir. Kampanyaya teşvik etmek amacıyla Türk Yolu gazetesi yardımda bulunan kişilerin isimlerini gazetede yayınlayacağını ilan etmiştir. Bu doğrultuda ilk yapılan yardım İzmit Emniyet Müdürlüğü memurları tarafından gerçekleşmiştir. Demiryolu'nda, Kızılay Cemiyeti'nde, Halkevi'nde ve Yukarı Pazar'da görevli memurlar makbuz karşılığı bağışlanan eşyaları almışlardır. Toplamda 2648 parça eşya toplanarak Kızılay'a teslim edilmiştir. Yardım haberi diğer ilçelerden de duyulmuş ve Derbent nahiyesi köylerinden 892, Akyazı nahiyesinden 263 parça eşya toplanmıştır.(Türk Yolu:1940)

1.8. Türk Kızılayı Gençlik Kolları ve Hereke Çocuk Kampı

Kanada ve Avustralya gibi bazı ülkelerde savaş sırasında yaralı askerlere tıbbi malzeme taşımak için çocukların yardımını istemek fikri doğmuştur. Ayrıca bu çocukların dikiş dikmek, örgü örmek ve hastanelere lazım gelen bazı malzemeleri üretmek amacıyla yeteneklerinden faydalanılması düşünülmüştür. Bu fikir Kızılhaç tarafından ilk kez 1919 senesinde ciddiye alınmış ve bu yıl itibariyle gençlerin de üye kabulüne başlanmıştır.[40] (HAM 151, 1936: 147)

Okulların yaz tatili dönemine girdiği zamanlarda başarılı, zayıf, fakir ve bakımsız çocukların daha iyi şartlar altında eğitilmesi ve sağlık açısından bir gelişme göstermesi amaçlanmıştır (Bulut, 2007: 104).

Kampların özellikle açık havada çadırlarla yapılmasına öncelik verilmişse de ahşap yahut betonarme yapılar da kullanılmıştır. Kamp alanı için en önemli koşul ise, alanın geniş, temiz ve doğal güzellikler açısından zengin olmasıdır. Ayrıca ulaşım yerlerine çok uzak olmamalı, acil ihtiyaçların karşılanması için ulaşımının kolay olması gerekmektedir. Diğer bir dikkat edilmesi gereken özellik ise kampların temiz su kaynaklarına yakın olmasıdır (Bulut, 2007: 115).

Kamplarda eğitim işini bizzat öğretmenler (önderler) vermiştir. Gönüllülük esasına dayanan önderlik görevinde zaman zaman ücret alan öğretmenler de olmuştur. Her on beş çocuğa bir önder planına uyulmaya çalışılmıştır. Önderlerde aranan en önemli özellikler ise, çocuklarla iyi anlaşabilmek, iyi bir karaktere sahip olmak, ruhen ve bedenen genç olmak, spor, el işi, müzik gibi etkinliklerden en az birinde uzman olmak olarak sıralanabilir (Bulut, 2007: 116).

Gençlik kamplarının ilk örnekleri yazları İstanbul'un plaj semtlerinde açılan ve finansmanı büyük ölçüde ticaret ve sanayi şirketleri tarafından karşılanan kamplardır. Kızılay kamplarının ilki ise 1936 senesinde Hereke'de kurulmuştur. İlk

[40] Kızılay'a bağlı gençlik teşkilatının Türkiye'de kurulması Cumhuriyet'in ilanından yaklaşık 10 yıl sonra, 23 Mayıs 1933 tarihinde gerçekleşmiştir (Bulut, 2007: 107).

aşamada 120 öğrenci ve 50 öğretmenin katıldığı kamp kırk beş gün sürmüş ve örnek teşkil edebilmesi amacıyla oldukça özverili davranılmıştır (HAK2, 2001: 322).

1937 Senesinde Kocaeli vilayeti okulları Gençlik Kızılay Kolları'nın Hereke'de kurdukları çocuk kampı 1 Temmuz'da başlamış ve 15 Ağustos'ta sona ermiştir. Hereke Çocuk Kampı için Eskişehir Kızılay deposundan 63 mahruti çadır Hereke'ye gönderilmiş ve ayrıca sıhhi ve içtimai malzemeler temin edilmiştir. Ayrıca ilk dönem için 200 ciltlik bir kütüphane oluşturulmuştur. Vilayetin kaza ve köylerindeki 160 bakımsız, sıtmalı ve yorgun öğrenci, öğretmen ve idarecileriyle birlikte 250 kişilik bir kafile halinde Hereke'ye gitmiştir. Maddi durumu yetersiz başarılı çocukların daha sağlıklı ve daha eğitimli olmaları amacıyla gerçekleştirilen kamp bir buçuk ay sürmüş ve olumlu sonuçlar vermiştir. Kampa katılan 164 çocuktan 141 tanesinde 1 ila 6 kilo arasında olumlu yönde bir değişim olmuştur. 23 çocukta herhangi bir değişim gerçekleşmemiştir. Yapılan gözlemlere göre çocukların hemen hemen hepsinde neşe ve canlılık artmış, müşterek yaşama dolayısıyla birbirleri ile yardımlaşma duygusunun arttığı görülmüştür. Ayrıca bu kamp sürecinde çocuklara haftada iki defa film gösterimi yapılmıştır (HAM 155, 1937: 328).

"Gençlik Kızılay Kurumu Başkanı Tekirdağı Mebusu Bay Cemil Uybadın ve Kocaeli Valisi Bay Hamit Oskay kampı ziyaret etmişler, idareciler, öğretmenler ve çocuklarla konuşmuşlar, gördükleri intizam ve canlılıktan dolayı memnuniyet ve takdirlerini beyan etmişlerdir. Bu seneki kamptan sonra gelecek seneler daha umumî ve şümullü neticeler almak için azamî mesaî sarf edileceğine şüphe etmiyoruz. Bu faydalı işi muvaffakiyetle başaran Kocaeli Kültür Direktörü Bay Kemâl Ermat, Kamp İdarecileri, Mıntaka İspekter ve Öğretmenlerini gösterdikleri faaliyetten dolayı tebrik ederiz." (KD 156, 1937: 40)

Kamp başlarken her çocuğa birer fanila, iç donu, şapka, lastik ayakkabı, gri renkte ceket, pantolon, kemer, havlu, diş fırçası ve diş macunu verilmiştir.

Hereke Çocuk Kampı ile ilgili Kızılay Dergisi'nde detaylı bir haber yapılmıştır.

"63 çadır ve 250 mevcutlu kampın süslediği Hereke sırtları güneşin ilk ışıklariyle yıkanırken her tarafta hummalı bir faaliyet başlamaktadır. 6,30 da ferahla uyanan çocuklar, yataklarını güneşletiyor, çadırlarını tanzim ediyorlar. Kamp bayrağı çekilip indirilirken yapılan merasimde 250 kişinin temiz varlığından kopan, körfezin lâcivert sathını, çiçekli vadilerini çınlatan İstiklâl Marşı, kalplere yeni bir heyecan ve kuvvet vermektedir. Her gün 8-9 ve 16-17 arasında doktorun müsaadesiyle deniz banyosu yapılmaktadır. Çocuklara sabah kahvaltılarında çay, peynir veya zeytin, ikindi kahvaltılarında birer avuç kuru üzüm veya bir kaç patates verilmektedir. Saat 13 de yenilen öğle yemeklerinde et, sebze, meyva, akşam yemeklerinde ise kalorisi tam, hazmı kolay yiyecekler verilmektedir. Sabah kahvaltısından kalkan çocuklar öğretmenlerinin nezaretinde guruplara ayrılarak bir tarafa çekilmekte, yaşayışlarının umumî cephesinde göze çarpan mühim hadiseler üzerindeki umumî alâkaları tatmin edilmektedir. Kendilerine yeme, içine, konuşma ve sair gibi şeylerle günlük hayatın heyeti umumiye sinde aranan nizamlar öğretilmektedir. Mütekabil sevgi ve samimiyet havası içinde geçen kanıp hayatının mühim hadiselerini her çocuk defterine kaydetmektedir. 14 den 15 e kadar istirahat eden çocuklar, 17-20 arasında tetkik ve müşahede gezintileri yapmakta, şarkı söylemekte veya terbiyevî oyunlar oynamaktadırlar. Akşam yemeklerinden sonra Kültür Direktörünün kamp için getirttiği seyyar sinemada çocuklara terbiyevî ve faydalı filimler gösterilmekte, monologlar, hikâyeler söylenmekte, rondlar yapılmaktadır. Akşama kadar koşan, oynayan, öğrenen ve eğlenen çocuklar saat 22 de, ertesi gün daha zinde kalkmak için yataklarına girmektedirler.

Kampta çocukların okuma zevkini tenmiye edecek bir de kütüphane vardır. Kampta çocuk gurupları birer gün ara ile 14 öğretmen ve 15 idareci tarafından organize edilmektedir. Mutfak, temizlik vesair işler idareci arkadaşlar arasında paylaşılmış ve okullardan getirilen işçiler de bu esasa göre ayrılmışlardır. Umumî işler çok iyi paylaşıldığı için hiç bir iş geri kalmamakta, kimseyi fazla yormamaktadır. Kampta şimdiye kadar hiç bir sıhhî arıza kaydedilmemiştir. Sağlık durumu gayet iyidir. Öğretmenler ve âileleri için haftada iki gece,-çocuklar yattıktan sonra, hususî eğlenceler tertib edilmektedir. 160 yavrunun samimî bir muhitte, temiz hava, bol su ve parlak güneş altında vücutlarını kuvvetlendiren, dimağlarını dinlendiren ve kalplerini şevklendiren kamp, 15 Ağustosta bitecektir. Kampın fahri doktorluğunu deruhte eden ve çocukların sıhhi vaziyetlerile gece gündüz çok dikkatle

alakadar olan Şimendifer Hekimi Bay Ali Rıza Oğultürk'e gösterdiği alakadan dolayı takdir ve teşekkürlerimizi bildirir, ayrıca, bu faydalı işi muvaffakiyetle başaran Kocaeli Kültür Direktörü Sayın Bay Kemal Ermat'a, Mıntaka İspekter ve Öğretmenlerine derin şükranlarımızı arz eyleriz." (HAM 155, 1937: 328-330)

Hereke'de ilk yıl 160 olan çocuk sayısı kampın verimi göz önüne alınarak ikinci yıl 300'e çıkarılmıştır. Ayrıca alınan olumlu sonuçlar sonrası Hereke'de deniz kenarında bir kamp yeri Kızılay adına satın alınmıştır.[41] (Bulut, 2007: 118)

Kamplarda öğrencilere sağlık, yardımlaşma, vatandaşlık bilgisi, ilk yardım, yüzme ve can kurtarma, temizlik, sofra adabı, el işi, müzik, tiyatro, kampçılık gibi konularda eğitim verilmiştir (Bulut, 2007: 117).

[41]Sonraki dönemlerde ise Hereke Kampında Kızılay Gençlik Derneği İzmit Şubesi'nin kararıyla öğretmenlerin ailelerinden birer kişinin kampa ücretsiz olarak katılabileceği, iki kişiden fazlası için büyüklerden 15 lira, öğrenim çağındaki çocuklarından da 7,5 lira ücret karşılığında aynı olanağın sağlanacağı kararlaştırılmıştır (HAK2, 2001: 324).

Kalkma	7:00	Okuma ve el işleri	15:00
Bayram Merasimi	7:30	Toplu Oyunlar	16:00
Jimnastik	7:40	İkindi Kahvaltısı	17:00
Kahvaltı	8:00	Kısa Gezinti ve Oyun	17:15
Kamp Temizliği	8:30	Bayrak İndirme	19:00
Serbest Zaman	9:00	Akşam Yemeği	19:15
Deniz Banyosu	10:00	Eğlence-Kamp Sineması	20:00
Serbest Zaman	11:30	Yatağa Hazırlık	21:00
Yemek	12:15	Uyku	21:30
Öğle İstirahatı	13:15		

Tablo 16: Kamplarda Genel Olarak Takip Edilen Günlük Kamp Programı

Hereke Kampıyla başlayan ilk Kızılay kamplarına, 1944'te Buca, 1945'te Tekirdağ ve daha sonra Çamkoru, Samsun, Çeşme, Finike ve Girne'de Genel Merkez'in, Eskişehir, Adana ve Adapazarı'nda da şubelerin açtığı kamplar eklenmiştir. Yapılan yeni düzenleme ile kamplara 15 günlük devrelerle 4 grup öğrenci alınmaya başlanmıştır. (HAK2, 2001: 325)

Yıl	Kamp Adedi	Kamp Yerleri	Öğrenci Sayısı
1942	2	Hereke, Buca	265
1943	3	Hereke, Buca, Bürücek	280
1944	4	Hereke, Barbaros, Buca, Bürücek	850
1945	6	Hereke, Barbaros, Buca, Bürücek, Keçiören, Hazırlık Kampı	1200
1946	11	Hereke, Barbaros, Buca, Bürücek, Keçiören, Hazırlık Kampı, Antalya, Diyarbakır	1700

Tablo 17: 1942—1946 Arasında Açılan Kamplar Ve Öğrenci Sayısı

"Günümüzdeki Kızılay kamplarının, turizm amaçlı birer otel veya tatil köylerinden herhangi bir farkının kalmadığına dikkat edilirse, dönemin çok sıkıntılı şartlarına rağmen kampların, çocuk ve gençlerin özellikle kişisel eğitimlerinde, sağlıklarının iyileştirilmesinde ne kadar verimli oldukları ve ne kadar büyük bir işin üstesinden gelindiği görülmelidir." (Bulut, 2007: 120)

1.9. 1960 Sonrası Kızılay Kocaeli Şubesi

1967 Kocaeli İl Yıllığı'ndan İzmit şubesinin her ay devamlı olarak 22 muhtaç vatandaşa para yardımında bulunduğunu ve 1967 senesinde yoksulluk sebebiyle memleketine gidemeyenlere 14368 TL yardımda bulunduğunu öğrenmekteyiz. Ayrıca 1967 senesi itibariyle Kocaeli merkezinde bütün ilçelerde, merkeze bağlı Akmeşe, Derbent ve Bahçecik bucaklarında birer Kızılay şubesi olduğunu görmekteyiz (1967 Kocaeli İl Yıllığı, 1967: 211).

1973 yılı Kocaeli İl Yıllığı'na göre Kızılay İzmit Şubesi İstiklal Caddesi Kızılay İşhanı No. 112 de kendi binasında çalışmaktadır. Yıllıkta yer alan bilgiye göre Kızılay İzmit Şubesi 1923 yılında Hakkı Selçuk, Nazif Tüysüz, Cevdet Moralı,

Şefik Bülbül, Doktor Hasan Ömer tarafından kurulmuştur. Savunduğumuz tez ile örtüşen isimler olsa da bu konuda 1973 senesinde bir bilgi kirliliği olduğu ortadadır.

1973 yılında görevde bulunan yönetim kurulu Başkan ve üyelerinin isimleri şu şekildedir:

GÖREV:	ADI SOYADI:
Başkan	Adem Gül
İkinci Başkan	Orhan Kalelioğlu
Muhasip	Orhan Saner
Sekreter	Nizamettin Yüksel
Veznedar	Kasım Yenice
Onursal Üye	Hilmi Ege
Onursal Üye	Nihat Durak (1973 İl Yıllığı, 1973: 209)

Yıl	**TL**
1923	2500
1968	143935
1969	182172
1970	898833
1971	557728
1972	627057

Tablo 18: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Bilançosu

1973 İl Yıllığı'nda yer alan bilgiye göre Kızılay üye sayısı verilen tarihlerle düzenli bir artış göstermiştir. (1973 İl Yıllığı, 1973: 210)

Yıl	Üye Miktarı
1923	50
1940	135
1950	210
1960	307
1970	520
1972	542

Tablo 19: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Üye Sayısı

Şubenin artan üye sayısı ile birlikte gerçekleştirdiği sosyal yardımların miktarı da ciddi bir artış göstermiştir. (1973 İl Yıllığı, 1973: 210)

Sosyal Yardımlar	Miktar
1923-1930	385 TL
1930-1937	1000TL
1943-1950	4000TL
1950-1955	10000TL
1965-1970	36000TL
1970-1972	25000TL

Tablo 20: Kızılay İzmit Şubesinin Kurulduğu 1923 Yılından Başlamak Üzere Sosyal Yardımları

Ayrıca 1973 İl Yıllığı'na göre 15 kişiye sakat arabası temin edilmiş, 14 kişiye protez takma bacak temin edilmiş, 14 kişiye protez takma kol temin edilmiş, 63 çocuğun sünnet merasimi gerçekleştirilmiş ve 124 çocuk yeni eğitim-öğretim yılı için giydirilmiştir. (1973 İl Yıllığı, 1973: 211)

Şubeye ait gayrimenkullerin 1973 yılı piyasa değeri 2.500.000 TL'dir. Şubeye ait binada 28 dükkan ve 13 yazıhane vardır. (1973 İl Yıllığı, 1973: 211)

Yıl	Miktar
1968	63180TL
1969	80000TL
1970	95000TL
1971	93643TL
1972	157450TL

Tablo 21: Yıllara Göre Kızılay İşhanı'nın Getirdiği Kira Miktarı

2. TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ BAŞKANLARI

Kızılay Genel Merkezi'nden 21 Mayıs 2002 tarihinde gönderilen belgeye göre Kocaeli Şubesi'nde görev alan isimlerin listesi şu şekildedir: (Bkz. EK XIX)

Başkan	**Yıl**	**Başkan**	**Yıl**
Reis Nuri Bey	1924	İsmail Kolaylı	1970
^	1925	Adem Gül	1971
^	1926	^	1972
Şaban Bey	1927	^	1973
^	1928	^	1974
Dr. Rüştü Bey	1929	^	1975
^	1930	^	1976
İsmail Hakkı Bey	1931	^	1977
Dr. Nuri Necati	1932	^	1978
^	1933	^	1979
^	1934	^	1980
^	1935	^	1981
Nuri Şark	1936	^	1982
^	1937	^	1983
^	1938	^	1984
Dr. Sadi Arif	1939	Osman Sinanoğlu	1985
^	1940	Kongre Yapılmamış	1986
^	1941	Özcan Hun	1987
Ali Yörük Bey	1942	İsmet Genç	1988
Süleyman Şirin	1943	^	1989
Hilmi Ege	1944	Kongre Yapılmamış	1990
^	1945	Kemal Cebeci	1991
^	1946	^	1992
^	1947	^	1993
^	1948	^	1994
Hilmi Ege	1949	Kemal Cebeci	1995
^	1950	^	1996
^	1951	Ersin Zaralıoğlu	1997
^	1952	^	1998

Hilmi Ege	1953	Ersin Zaralıoğlu	1999
^	1954	^	2000
^	1955	^	2001
^	1956	^	2002
^	1957	^	2003
^	1958	^	2004
^	1959	T. Muzaffer Şişmanoğlu	2005
^	1960	^	2006
^	1961	^	2007
^	1962	^	2008
^	1963	^	2009
^	1964	^	2010
^	1965	^	2011
^	1966	^	2012
İsmail Kolaylı	1967	^	2013
^	1968	^	2014
^	1969		

Tablo 22: Kocaeli Şubesi'nin Kurulduğu Tarihten Bugüne Kadar Görev Alan Başkanlar

2.1. Reis Nuri Bey

Reis Nuri Bey'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Kızılay Genel Merkezi'nin gönderdiği belgeye göre İzmit Şubesi'nin ilk başkanı Reis Nuri Bey görünmektedir. Ancak elimizdeki belgelere göre şubenin açılış tarihi 1913/14 yıllarına kadar uzanmaktadır. Arada geçen zamanda şube başkanlık görevini muhtemelen dönemin mutasarrıfları üstlenmiştir. Bununla birlikte Reis Nuri Bey'den önce İzmit Sancağı'na ilk atanan mutasarrıf olan Sadettin Bey'in Hilal-i Ahmer'e başkanlık yaptığını biliyoruz. Kızılay arşivinde yer alan Osmanlıca belgelere göre Reis Nuri Bey döneminde İzmit'te 25 yataklı bir dispanser bulunmaktadır. Yine aynı dönemde şubede Galip Bey'in doktorluk yaptığını İstanbul HA Merkezi ile yaptığı yazışmalardan öğreniyoruz.

2.2. Şaban Bey

Şaban Bey'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Şaban Bey döneminde gerçekleşen en önemli olay Kocaeli Kızılay Şubesi'nin bugün binasının bulunduğu arsanın HAC tarafından satın alınmasıdır. Arsanın satın alınmasından sonra HAC tarafından İstiklal Caddesi'nde yeniden inşa edilmesi düşünülen taş binaya ait proje çizimleri yapılmıştır. Ancak çizilen projeler o dönemde hayata geçmemiştir.

2.3. Dr. Rüştü Bey

Dr. Rüştü Bey'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Özellikle 1922 yılında şubenin yapmış olduğu yazışmalar şube doktoru Rüştü Bey tarafından yürütülmüştür. Muhtemelen kendisi yıllarca şubede doktorluk görevinde bulunmuş ve 1929 yılında başkanlık görevini üstlenmiştir. Ayrıca 1929-1930 senelerinin şubeye ait gelir gider tabloları Kızılay Dergisi tarafından detaylı ve düzenli olarak verilmiştir. Yazışmaları yürüten Dr. Rüştü Bey'in bu tabloların düzenli olarak tutulmasında etkisi olduğunu düşünmekteyiz.

2.4. İsmail Hakkı Bey

İsmail Hakkı Bey'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Atilla Oral'ın aktardığı bilgiye göre İsmail Hakkı Bey, Türk Hava Kurumu'nun İzmit'te oluşturduğu ilk heyette yer almış ve şube reisliği yapmıştır. (Oral, 2007: 165) Türk Hava Kurumu ve Kızılay'ın uzun yıllar birlikte hareket ettiğini ve yönetim kadrosunda görev alan isimlerin zaman zaman iki kurumda da çalışmalar yürüttüğünü söyleyebiliriz.

Türk Yolu arşivinde yer alan bilgiye göre ise İsmail Hakkı Bey genç ve hürriyet aşkı ile hareket eden yurtsever bir insandır. İttihat ve Terakki Müfettişi olarak 1916 yılı Aralık ayı sonunda Adapazarı'ndan İzmit'e yaptığı yolculuktan bahsedilmektedir. Ayrıca kendisinden Kuva-yı Milliye teşkilatını kuran emektar olarak söz edilmektedir.

Dr. Rüştü Bey'in detaylı olarak paylaştığı gelir/gider tablosu İsmail Hakkı Bey döneminde de devam etmiştir.

2.5. Dr. Nuri Necati

Dr. Nuri Necati'nin hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Türk Yolu Gazetesi'nde yer alan bilgiye göre doktorluk mesleğini icra eden Nuri Bey, İzmit esnafı tarafından Halkevi'ne destek amacıyla yapılan çalışmalara katılmıştır. Fakir ve muhtaç kimselere kömür yardımı yapılması amacıyla İzmit'in önde gelen isimleri bir toplantı gerçekleştirmiştir. Bu toplantıya Türk Yolu Gazetesi Yayın Müdürü Rıfat Yüce, Kızılay Başkanı Doktor Nuri, CHP İlçe Başkanı Salih Kalemci, Halkevi Sosyal Yardım Şubesi üyesi Şevki Göksel ve tüccar Muhittin Eren katılmıştır. Yapılan toplantı sonucu 3.500 kilo kömür dağıtılması için gerekli yerlerden söz alınmıştır. Muhtaç ailelerin isimleri mahalle muhtarlarından alınmış ve yaklaşık 600 aileye kömür yardımı yapılmıştır.

Ayrıca Kızılay Dergisi'nin 15 Temmuz 1932 tarihli haberine göre Kocaeli şubesinin 1932 senesi idare listesi şu şekildedir:

Reis	Nuri Necati Bey	Doktor
İkinci Reis	Mehmet Ali Bey	Avukat
Muhasip	Rıkfı Bey	Halk Bankası Müdürü
Veznedar	İbrahim Nazif Bey	Saatçı
Katip	Mustafa Bey	Muhasebeci Husüsiye Baş Katibi
Aza	Ziya Bey	Eczacı
Aza	Celal Bey	Doktor
Aza	Ziya Bey	Doktor
Aza	Kadri Bey	Ticaret Bankası Müdürü
Aza	Nail Bey	Avukat
Aza	Ferit Bey	Tüccardan
Aza	Emin Efendi	Terzi Zade
Aza	Rıza Oruç Bey	
Aza	Aziz Bey	Avukat
Aza	Faik Nüshet Bey	Manifaturacı (KD 125, 1932: 415)

1 Aralık 1935 tarihinde İzmit'te toplamda 62500 kişinin faydalandığı bir aş evi kurulmuştur. Özellikle Romanya'dan gelen göçmenler bir süre ihtiyaçlarını bu aş evinden gidermiştir.

Şube idare heyeti seçimlerinin o dönemde Temmuz ayında yapıldığını hesaba katarsak 15 Aralık 1936 tarihinde Kocaeli şubesi tarafından 131 kimsesiz çocuğa giyim ve yiyecek yardımı da Dr. Nuri Necati Bey döneminde yapılmıştır.

2.6. Nuri Şark

Nuri Şark'ın hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Şubede başkanlık görevini sürdürdüğü dönemde yaşanan en önemli gelişme Hereke'de açılan Gençlik Kampı ile ilgili yazışmalardır.

2.7. Dr. Sadi Arif

Dr. Sadi Arif'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Kızılay Dergisi'nde yer alan habere göre; Kocaeli Şubesi tarafından 1939 senesi kurban bayramında yoksul çocuklara yardımda bulunulmuştur. Sayıları 80'e yakın ihtiyaç sahibi çocuk için şapka, elbise, ayakkabı ve kitap yardımı yapılmıştır. 1939 yılında gerçekleşen Erzincan Depremi'nde şube tarafından toplanan yardımlar sonucu depremzedelere 1.566.177 TL'lik yardımda bulunulmuştur. 1940 yılında ise İzmit halkı askerlik görevini yerine getiren erler için bir yardım kampanyası başlatmak istemiş ve toplanan yardım Kızılay aracılığı ile iletilmiştir.

2.8. Ali Yörük Bey

Ali Yörük Bey'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur.

2.9. Süleyman Şirin

Süleyman Şirin'in hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Bu tarihte Kocaeli Şubesi'nin bugün bulunduğu arazinin boş bir arsa olduğunu biliyoruz.

2.10. Hilmi Ege

"Nalbur Hilmi Ege, 1909 yılında İzmit'te doğdu. Doğduğu ev Hacıhasan Mahallesinde Kırk Merdivenler'deydi. Baba adı Mehmet, anne adı Rahile idi. Babası Hacı Mehmet Bey de nalburdu. Nalbur dükkânı Fevziye Camii karşısında Demiryolu Caddesi, No.73 adresinde idi. Hacı Mehmet Bey, 136 yıllık bu binayı bir Ermeni vatandaştan satın almıştı. İki kardeşi vardı. Hatice Feriser ve Ali. Yenituran İlkokulunda okudu.

O günlerde Fransız Okulu olarak kullanılan eski Ruhban Okulunda (Acısu Parkının güneyinde kalan taş bina) eğitimine devam ederken, savaş çıktı. Eğitimi yarım kaldı. Bu okulda Türk Sinemasında "Baba Hulusi" lakabı ile tanınan "Hulusi Kentmen" ile birlikte okudu. Eğitimi yarım kalınca babasını yanında çalışmaya başladı. Zaten çok küçükken babası onu dükkâna alıştırmıştı. Hilmi Ege nalbur dükkânında küçük el aletleri, boya, zücaciye, tel, çivi ve o dönemlerde kullanılan her türlü metal mamulü satardı. 1930 yılında İznik Müftüsünün kızı Huriye Hanımla evlendi. Bu evliliğinden üç çocuğu oldu. Makbule, Mesrure ve Cahit.

Hilmi Ege sosyal yönü kuvvetli bir kişiydi. Cemiyet hayatını çok severdi. Dükkânındaki yazıhanesi İzmit'li esnaflarının toplanma yerlerinden biriydi. Burada dost sohbetleri yapılırdı. Dükkân komşuları arasında Züccaciyeci Nihat Öz, Kırtasiyeci Sadettin Yalım, Kırtasiyeci Edip Kaya Morsallıoğlu, Ayakkabıcı Tüysüzler, Köfteci Behçet Karan bulunmaktaydı. Dostları ile de Alaattin Beyin Şehir Lokantasında buluşur, sohbet ederdi.

1950 yılında Cumhuriyet Halk Partisi İl Başkanlığı görevini üstlendi. O dönemin en aktif politikacılarından olan Turan Güneş, Nihat Erim, Nazmi Oğuz, Hasan Korucuoğlu ve Şahabettin Bilgisu, Hilmi Ege'nin nalbur dükkânına gelir,

yazıhanesinde siyaset konuşurlardı. 1940 yılında başladığı Kızılay İzmit Şube Başkanlığı görevini otuz yıl gibi uzun bir süre yaptıktan sonra, 1970 yılında dönerci Âdem Gül'e devretti. 1979 yılında dostu Prof. Dr. Sabahattin Kerimoğlu'nun Balaban'da ki evinde rahatsızlandı. Kalp krizi geçiren Hilmi Ege, Fethiye Caddesinde ki Özel Hastaneye getirildi. Yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı." (Erol, 2013: 78-79)

2.11. İsmail Kolaylı

"İsmail Kolaylı, 1927 yılında Trabzon'un Akçaabat ilçesinde doğdu. Baba adı Zekeriya, anne adı Cevahir idi. Babası inşaat ustasıydı. Kolaylı ailesi 1943 yılında İzmit'e geldi. Tabakhane'de (Turgut Mahallesi) ikamet etti. İsmail Kolaylı İzmit'e geldiğinde on altı yaşındaydı. İlyas, Hüseyin, Mithat, Mustafa, Sevim ve Nevin isimli altı kardeşi vardı.

İzmit'e ilk geldiklerinde Mannesman Boru Fabrikası'nın inşaatında çalıştı. Sıva yaptı. Askere gidene kadar çeşitli inşaat işlerinde ter döktü. Ailesi için para kazandı. 1947 yılında Denizli'de askerliğini yaptı. Askerden döndükten sonra, kalfa olarak inşaat yapmaya başladı. Yanına kardeşi İlyas'ı da alarak götürü işler yapmaya başladı. Bu işlerden kazandığı sermaye ile 1953 yılında Alemdar Caddesi, no.16 adresinde inşaat malzemeleri satan bir dükkan açtı.

Bu dükkanda çimento, demir, DYO ve ÇBS marka boyaları sattı. İnşaat işlerine de devam etti.

1965 yılından sonra, kent merkezinde konut yapımına başladı. Yenidoğan mevkii D-100 Karayolu kenarında Türk Kablo sitesini, Hürriyet Caddesi'nde Şafak ve Akdoğan apartmanlarını inşa etti. 1969 yılında otomotiv sektörüne yatırım yapmak istedi. İzmitli siyaset adamı Nihat Erim'in yardımlarıyla Oyak ile anlaştı. Volvo marka araçların İzmit Bayisi olarak satış yapacaktı. Daha sonra, Oyak ile Volvo arasında bir anlaşmazlık oldu.

Oyak, Volvo'yu bırakarak Fransız Renault ile sözleşme yaptı. Dolayısı ile İsmail Kolaylı, Renault İzmit Bayiliği'ni üstlendi. Yarımcalı Kemal Sadi Şirin ile Ocakgaz'ı kurdu. Arçelik ve tüpgaz bayiliği yaptı.

1946 yılında Trabzonlu Emine Hanım ile evlendi. Bu evliliğinden Vesile, Kadir ve Emel adlarında üç çocuğu oldu. Emine Hanım 1963 yılında vefat etti. 1964

yılında Özen Hanım ile evlendi. Bu evliliğinden üç çocuğu dünyaya geldi. Eser, Kaya ve Elif.

1966 yılında kurulan Kocaelispor'un kurucuları arasında yer alarak ilk yönetim kurulu başkanı olarak tarihe geçti. İzmit Sanayi ve Ticaret Odası'nda, Verem Savaş Derneği'nde ve Kızılay'da görev aldı. (Erol, 2013: 348-349)

Kaynaklarımıza göre Hilmi Ege'den sonra Kocaeli şubesi başkanlığı görevini Adem Gül üstlenmiştir. Kızılay'dan gelen resmi yazıya göre aradaki üç yıl boyunca İsmail Kolaylı görev almıştır. Bu doğrultuda İsmail Kolaylı'nın aktif bir başkanlık dönemi geçirmediğini ve imzalara öncülük ettiğini söyleyebiliriz. Bahsi geçen başkanlık yıllarında CHP'den siyasete katılmış, mevcut inşaatlarına devam etmiş ve oto bayiliği için girişimlerde bulunmuştur. Bu sebeple çok uzun yıllar başkanlık yapmış Hilmi Ege'nin ardından şubenin dağılmaması için göreve gelmiştir.

1968 yılında CHP'de siyasete atıldı. Leyla Atakan'ın İzmit Belediye Başkanlığı'nı kazandığı seçimde Belediye Meclis Üyesi seçildi. Belediye Başkan Yardımcılığı görevini üstlendi. Leyla Atakan'ın liderliğindeki kadrolarında Abdurrahman Yüksel, Feridun Özbay, Şahabettin Bilgisu, Cemil Karakadılar ve Dündar Çiğit vardı.

Genç yaşına rağmen çok başarılı bir ticari yaşam sürerken 1971 yılında İzmit Belediye Başkanı Leyla Atakan ile İzmit Belediye Meclis üyesi arkadaşları Abdurrahman Yüksel ve Feridun Özbay'la birlikte, Değirmendere'den dönerken Seymen mevkiinde geçirdiği elim trafik kazası sonucu yaşama veda etti." (Erol, 2013: 349)

Oğlu Kadir Kolaylı'nın aktardığı bilgilere göre oldukça çalışkan ve disiplinli bir insandı. Sabah çok erken saatte kalkar ve inşaatları gezerdi. İzmit Belediyesi'ndeki meclis üyeliği görevini oldukça önemserdi. Eli açık, cömert bir insandı. Pek çok kimsenin hayır duasını almıştır. Birçok insana ve kuruma yardım yapmıştır. Belediye işlerinde kullanılması amacıyla belediyeye borç verdiği bile olurdu (Erol, 2013: 349).

2.12. Adem Gül

Babaannem burada, İzmit'te büyümüş. İstiklal harbinde babamın babası Makedonya'dan gelmiştir. Savaştaki yenilgi sonrası mübadil olarak Amasya'ya gelmişlerdir. Daha sonra buraya gelmişler. Amasya'da verilen yerler Makedonya'ya göre az gelmiş. Ama daha sonra burada da harp çıkmış. Bu vakit evleniyorlar ve daha sonra babam doğuyor. Babam askere gitmeden önce Seka'da işe başlıyor. Seka'nın ilk çalışanlarındandır kendisi. Askerliğini Fahri Korutürk'ün emireli olarak donanmada yapıyor. Sonra 1943 senesinde ben doğuyorum. Anne sütü yok ve iyi beslenemiyorum. O dönemde doktor da yok. Babaannem kocakarı ilaçlarını deniyor. Eşek sütünün faydalı olacağını öğreniyorlar ve o dönem babam her akşam eve eşek sütü getiriyor. Babam askerden döndükten sonra SEKA'da çalışmaya devam ediyor fakat burada olacak gibi değil diyerek ayrılıyor. İzmit belediye bahçesindeki meyhaneyi işletmeye başlıyor. Bu bahçenin yanında bir belediye sineması vardı ve meyhane onun yanındaydı. Günümüzdeki gibi meyhaneler değil bu meyhane. Herkesin hanımıyla geldiği bir meyhanedir. Biz de kardeşimle babama yardıma giderdik. Istakozlar yengeçler tutulur ve pişirilirdi. Oradan da akşam sinemaya geçerdik. Daha sonra babaannem sen o meyhaneyi bırakacaksın bize yakışmaz dedi. Bu arada babam içki sigara kullanmazdı. Meyhaneyi bıraktıktan sonra çorbacılık ve köftecilik yapıyor. Kızılay pasajının olduğu binada bir dükkan açıyor. Daha sonra buraya Bolulu bir usta geliyor. Cemal Bey… Babama biz burada dönercilik yapalım diyor. Babam kendisinden dönerciliği öğreniyor. O dönem işkembe çorbacılığı yapıyor. Bu çorbaların kıvamına babaannem bakıp onay veriyor. Babamın dönerciliğe başladığı sırada İzmit'te hiç dönerci yokmuş. Dönerin ne olduğunu bilen de yokmuş. Babam ile birlikte İzmit'te döner meşhur oluyor ve sonra alıyor başını gidiyor. Babamın Kızılay başkanlığı görevine nasıl başladığını net olarak hatırlamıyorum. Hilmi Bey amca vardı sanırım o dönem başkanlıkta. Çok terbiyeli ve dürüst bir insandı. O nasıl bıraktı ve babam nasıl başladı bilmiyorum. Babamın Kızılay'ın yanında Yeşilay Derneği ve Yardımsevenler Derneği ile yakın ilişkileri vardı. O dönem İzmit'in en popüler kadını olan Saliha Yazıcı ile arkadaşlardı. Eğitimli ve görgülü bir insandı. Diş hekimi olan Cevale abla (Cevale Güney) vardı. Muhtemelen bu başkanlık ve yardımseverlik konularında babamı onlar teşvik etmiştir. O kadınlar İzmit'in en iyi insanlarıydı. Depremlerde eşya götürürlerdi.

Sünnet düğünleri yaparlardı. Toplu sünnet merasimleri babamla birlikte başlamıştır. O zamanlar sünnetçi yokmuş pek ve birçok çocuk da yanlış sünnet ettiriliyormuş. Babam bu durumu gördükten sonra buna biz el atalım demiş. Bir sağlık memuru bulmuşlar ve köylere giderek çocukları sünnet ettirmişler. Aynı şekilde burada İzmit'te de sünnet merasimleri yaptılar. Sünnet düğünlerinde zerde yapılırdı. Babam İzmit'te ilk yapan insandı ve şimdilerde yapan yok sanırım. Sünnet ile birlikte hasta insanlara giderek onları tedavi etmişler. O dönemde dış ülkelerden eşyalar hibeler gelirdi. Onları toplarlar, dikerler, temizlerler ve nerede fakir varsa ona verirlerdi. Ramazan'da iftar geceleri yaparlardı. Babam bu iftar gecelerini dükkanda yapardı ve para da almazdı. 1970 senesinde ben devlet hastanesinde çalışmaya başladım. Bir süre Adapazarı'nda çalıştım. O dönemde hastaları tedavi edebilmek için Kızılay 'da bir yer yaptılar. Pek çok hasta gelirdi buraya ve benim muayenehanem olduğu için gidip ilgilenemiyordum. Babama benimle ilgili olanları bana göndermesini istedim ve elimden geldiğince yardım etmeye çalıştım. Benim muayenehanemde her türlü tesisat vardı fakat Kızılay'daki odada yoktu. Şubedeki kadınlar özellikle dışarıdan gelen yardımlarda babama çok yardımcı olmuştur. Mesela Suriye'den, Irak'tan kumaşlar gelirdi. O zamanlar bizim giyebileceğimiz şeyler değildi. Onlar işlenir ve dağıtılırdı. Şubede kadın erkek ayrılığı hiç yoktu. Leyla Atakan ile babamın arası çok iyiydi. Leyla Atakan her şeyi yapan bir kadındı. Yol da kazar, sokak da süpürürdü. Daha sonra Değirmendere Belediye Başkanı olan Saniye Hanım vardı. Çok güzel bir dönemdi. Saniye abla Kocaeli Yardımsevenler Derneği'nin başkanıydı. O dönemde bu dernek İzmit'te Kızılay'dan önce gelirdi. Sanırım hepsi sonradan geldi Kızılay'a ve birlikte kalkındırdılar. Şimdiki aklım olsa o dönem yaşanan her şeyi yazardım. Ama çok yoğundum ve çalışma şartlarım ağırdı. Kızılay başkanlığı ile birlikte babam Türk Hava Kurumu'nun başkanlığını da yapıyordu. Amaçları hemen hemen aynıydı. Babam hava kurumunda ne kadar başkanlık yaptı bilmiyorum ama bütün kurban bayramlarında babamın bir gün evde olduğunu bilmem. Kurbanı keser ve deri toplamaya giderdi. İzmitliler babamdan başka kimseye deri vermezdi. Babamın yanında Zafer Balyan vardı ve ona çok yardımcı olurdu. Aynı şekilde Hayati abi (Hayati Yazıcı) babamı hayatı boyunca hiç yalnız bırakmamıştır. Babamın kadınlardan oluşan grubu beni o dönemde oldukça etkilemiştir. Her şeyden önce bu kadınlar çok çalışkanlardı. Ramazanda iftar yemeğinde servisler hep birlikte açılır, bulaşıklar hep birlikte yıkanırdı. Sen ben ayrımı yoktu. Ben zenginim bu işi

yapamam diyen yoktu. Aralarındaki geçim ve insan sevgisi çok güzeldi. Mesela Van'da bir deprem oldu ve hep birlikte oraya gittiler. Buradan bir sürü şey toplayarak götürdüler. Babam oradan ağlaya ağlaya geri döndü. Bir kısım depremzede babam ile birlikte İzmit'e geldi. Babam onların bütün yemeklerini yapar, sabah götürüp verirdi. Babamın iyi anlaştığı insanlardan biri de Vecdi Gönül'dü. Birlikte çok hareket ederlerdi. Bu kişiler aynı zamanda Verem Savaş Derneği'nin de üyeleriydiler. Devlet hastanesinde çalıştığım dönemde kan lazım oluyordu ama kan yoktu. Babam şubeye bir kan bankası kurdu. Çapa'daki merkez ile görüştü ve o şekilde kan ihtiyacını gidermeye çalıştı. Babamın şubedeki son zamanlarında bazı siyasi olaylar yaşandı. Babam ben daha fazla uğraşamayacağım diyerek şubedeki görevini bıraktı. (A. Gül, ile kişisel iletişim, 17 Ekim 2004)

2.13. Osman Sinanlıoğlu

Osman Sinanlıoğlu'nun hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur. Kızılay Genel Merkezi'nden 2002 yılında şubeye gönderilen belgeye göre 1985 yılında başkanlık yaptığı bildirilmektedir. Yine bu belgeye göre 1986 yılında kongre yapılmadığı belirtilmektedir. Şubeye ait karar defterlerini incelediğimizde, Osman Sinanlıoğlu'nun 18 Mart 1986 tarihinde göreve başladığını görmekteyiz. Kızılay'ın mevcut pasajının yıkılarak yerine modern bir iş hanı yapılması fikri ilk defa bu dönemde dile getirilmiş ve genel merkezle bu doğrultuda yazışmalar başlatılmıştır. Kızılay'ın bu dönemde halk tarafından daha tanınır hale getirilmesi amacıyla Kocaeli Sanayi Fuarı'nda stant açılarak kan bağışı kampanyası düzenlenmiştir. Şube idare heyetinin göreve yeni gelmiş olması ve gerekli hazırlıkların yapılmaması sebebiyle 13 Ekim 1986 tarihinde yapılması gereken kongrenin bir yıl ertelenmesi üzerine Osman Sinanoğlu görevine devam etmiştir. Osman Sinanoğlu'nun kısa süren başkanlık döneminde ağırlıklı olarak Kızılay'ı tanıtmaya özen gösterdiğini söyleyebiliriz. 22 Eylül 1987 tarihinde Kızılay Haftası'nın yaklaşıyor olması sebebiyle özellikle Milli Eğitim camiasında bütün İzmit'i kapsayan ilk, orta ve lise seviyesindeki okullarda Kızılaycılık ve kan bağışının önemini konu alan kompozisyon, şiir, resim yarışması düzenlenmesi hususunda Milli Eğitim Müdürlüğü ile koordineli çalışılmalar başlatılmıştır. 1986 senesinde yapılmayan kongre 3 Ekim 1987 tarihinde gerçekleşmiş ve Osman Sinanoğlu bu seçimlere katılmamıştır.

2.14. Özcan Hun

Özcan Hun'un hayatı hakkında elimizde detaylı bilgi bulunmamaktadır.

2.15. İsmet Genç

İlkokulu bitirdikten sonra iki tane seçeneğim vardı. Ailem mutlaka eğitim almamı istiyordu. Bu sebeple sanat enstitüsüne kaydoldum. O zaman adı sanat enstitüsüydü. 3 yıl orada okudum. Bu yıllarda mevcut hükümet sanat enstitülerini açmak ve mesleki eğitimi geliştirmek politikası güdüyordu. Ankara'da teknik öğretmen okulları vardı. Biri kız teknik öğretmen okulu; diğeri erkek teknik öğretmen okuluydu. Sanat enstitülerindeki başarılı öğrenciler yatılı olarak teknik öğretmen okullarına alınırdı. 1952 yılında sanat enstitüsünden mezun oldum. 1955 yılında teknik öğretmen okuluna kayıt oldum. Başarılı bir öğrenciydim. Öğretmen okulunda Mehmet Akpolat adında bir hocam vardı. Senden çok iyi bir öğretmen olur fakat sen daha iyilerini yapmalısın dedi. Onun tavsiyesi ve yardımları sayesinde daha birinci sınıfta Yıldız Teknik'e başvurdum. O zamanlar öğrenciler imtihanla alınırdı. Sanat enstitüsünde aldığım eğitime paralel olarak orada makine mühendisliğine başvurdum. Bir yıl Ankara'da teknik öğretmen okulunda eğitim aldıktan sonra Yıldız Teknik'e geçiş yaptım. Burası daha sonradan akademi oldu. Ailem ekonomik olarak iyi durumda değildi bu yüzden burs almayı tercih ediyordum. Burs almak amacıyla Sümerbank'a başvurdum. O zamanlar demiryolları, Sümerbank Demir-Çelik gibi iktisadi devlet teşekkülleri burs veriyorlardı. 4 kişiye burs verdiler ve biri de ben oldum. Ben Yıldız Teknik'te ikinci senemdeyken ihtilal oldu. İhtilalden sonra okulun statüsü değişti. 1962 yılında buradan mezun oldum. Burs aldığım Sümerbank'ta vardiya mühendisi olarak göreve başladım. Daha sonra gündüz çalışan mühendis konumuna geldim. Ardından askere gittim. Benim gittiğim yıllarda askerlik 24 aydı. 1964 yılında Ordu Donatım Bakım Okulu'nda yedek subay talebesi olarak askerliğe başladım. O yıllarda ordunun teknik personel ihtiyacı olduğu için özellikle mühendislik eğitimi alanlara meslek kurası çektiriyorlardı. 6 ay Balıkesir'de görev aldıktan sonra kura ile İzmir İnşaat-Emlak Daire Başkanlığı'na atandım. Teğmen olarak 1,5 yıl İzmir'de görev aldım. Balıkesir, Manisa, İzmir, Aydın civarındaki askeri birliklerin mühendislik işlerini yaptım. 1966 yılında terhis oldum ve tekrar

Sümerbank'taki görevime döndüm. Mecburi hizmetim dolayısıyla Sümerbank'ın muhtelif fabrikalarında üretim şefi, planlama şefi, üretim müdürü, planlama müdürü, işletme müdürü gibi alanlarda görev yaptım. Farklı alanlarda bilgi ve tecrübe kazandıkça kıdem kazanmaya başladım. 1977'de Sümerbank Malatya Müessese Müdürlüğü görevi yaptım. 1979'da İzmir Basma Sanayi Müessese Müdürü olarak atandım. 5 yıl burada görev yaptım. 1980 ihtilali sırasında ülkedeki pek çok fabrikada sorunlar yaşanmıştır. Bizim fabrikamızda sağ-sol çatışması çıkmadı. Toplumsal çatışmalar yaşanmadı. Üretimi, kaliteyi, ekonomik başarıyı gölgeleyecek hadiseler yaşanmadı. O zamanın Sanayi Bakanı Mehmet Turgut beni Sakarya Genel Müdür Yardımcısı ve Yönetim Kurulu Üyesi olarak atadı. O yıllarda enerji işlerini yürüten Enerji Bakanlığı vardı. SEKA, Sümerbank, Azot Sanayi, Şeker Sanayi, Çimento Sanayi, Karabük Demir-Çelik vb. hepsi Sanayi Bakanlığı'na bağlıydı. Enerji Bakanlığı ise kömür ocakları, elektrik işletmeleri gibi alanlardan sorumluydu. Tek elden koordinasyon sağlanabiliyordu. Daha sonraki yıllarda bu uygulamadan vazgeçildi. 1983 yılında Sümerbank'ın müessese müdürlüğünden SEKA'nın genel müdür yardımcılığına atandım. 1992 yılına kadar SEKA'da kaldım. 1991'de zamanın genel müdürü yaş haddinden emekli oldu. 10 yıldır kurumun içinde olduğum için potansiyel müdür olarak beni uygun gördüler. SEKA Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Üyesi olarak atandım. 1992 yılında, 1991 seçimleri sonrası hükümet değişti. Beni de o dönemde Sanayi Bakanlığı müşavirliği görevine atadılar. Zamanın başbakanı iktisadi devlet teşekkülleriyle çok ilgilenirdi. Kâğıt sektörünü bilen bir kişiyi müşavir olarak alma ihtiyacı hissetmiş. Bu sebeple mevcut görevimden Başbakanlık Müşavirliği görevine atandım. 1994 yılının ortalarına kadar Başbakan Müşaviri olarak görev yaptım. O dönemde İzmit Büyükşehir Belediye Başkan Adayı oldum. İzmit, büyükşehir statüsüne yeni alınmıştı. Bütün partileri takip ediyordum fakat herhangi biriyle ne yakınlığım ne de düşmanlığım vardı. Anavatan Partisi'nden bir teklif geldi. Devleti tanıyan bir insansınız ve bunun ötesinde çocukluğunuz İzmit'te geçti. Kocaeli'ye faydalı olacağınızı düşünüyoruz dediler. O dönem Anavatan Partisi'nin resesyon dönemi başlamıştı. Bir çöküntü dönemiydi ve benim adaylığım da bu döneme denk geldi. Bir önceki dönemde başkanlık yapmış olan Sefa Sirmen Beyefendi'nin de yeniden aday olması ve halk tarafından seviliyor olması seçimi kaybetmeme sebep olmuştur. Sefa Bey ile oldukça dostane bir seçim yarışımız oldu. Birbirimizin yüzüne bakamayacağımız şeyler asla söylemedik.

Günümüzdeki dilden oldukça uzaktık. Seçim sonrası şöyle bir dönüp baktığımda memuriyette 34 yılımı doldurmuş olduğumu fark ettim. Ankara'da siyasi çalkantılar oldukça fazlaydı. Bu sebeple emekliliğimi istedim. Çocuklarımı da yetiştirmiştim artık. Kağıt sektöründe evvelden tanıdığım iki yabancı şirketin Türkiye mümessilliğini aldım. İzmit'te bir büro açarak işlerimi burada yürüttüm. 2002 yılında işyerini de kapattım. Kocaeli'nin Değirmendere beldesine yerleştim. Benim imkanlarım vardı. İstanbul'a da yerleşebilirdim. Ama çocukluğumun geçtiği Kocaeli'yi tercih ettim ve Hereke'den itibaren ta Karamürsel'e kadar bütün körfezi biliyordum. En çok hoşuma giden yer olarak Değirmendere'yi tercih ettim.

Kızılay adını ilk defa nerede duydum oradan başlayayım. Bizler ilkokuldayken tam gün okurduk. Yani akşam dörde kadar okul devam ediyordu. Cumartesi de öğleye kadardı. Sümer İlkokulu'nda okurken 4 ve 5'inci sınıfta hayat bilgisi dersleri vardı. O derslerimize de kendi sınıf öğretmenlerimiz değil baş öğretmenimiz gelirdi. Allah rahmet eylesin Fazıl Yeniceli diye çok muhterem eli öpülesi bir hocamız vardı. Bize hayat bilgisi kapsamına giren konularda ders verirdi. O zaman Türkiye'deki müesses kurumları tanıtırken işte Türk Hava Kurumu'ndan bahsederdi, Kızılay'dan bahsederdi. Yeşilay'dan bahsederdi. Bu şekildeki yardım derneklerinden falan bahsederdi. Kızılay'ın adını ben ilk defa hayat bilgisi dersinde duydum. Sonra Sanat Enstitüsü'ne girdiğimizde bir hocamız vardı. Kızılay kolu başkanıydı. O zaman eğitim camialarında Kızılay'la ilgilenen yani diğer kurumlarla da ilgilenen öğretmenler vardı. Bedri Biçer adındaki bu teknik resim hocamız Kızılay'ın temsilcisiydi. Bizlere sürekli olarak derse geldiğinde Kızılay'ın yardıma muhtaç olan kişilere yardım ettiğini yangın, sel felaketi, zelzele vb. sıkıntılara maruz kalan kimselerin elinden önce Kızılay'ın tuttuğunu anlatır ve biz de onun anlattıkları vakaları çok duygulanarak dinlerdik yani derslerin arasına hep böyle anekdot olarak bunları koyardı. O dönemlerde şimdiki gibi sandviç sektörü, hamburger sektörü yoktu. Rahmetli annem sabahleyin evden çıkarken bana 2 dilim ekmek verirdi. Çünkü öyle dilim ekmek almak da mümkün değildi. Bakkaldan yanına da 10 kuruş, 15 kuruş, 25 kuruş o zaman para kıymetliydi. 10 kuruşa siz helva peynir ya da zeytin alabiliyordunuz. Peynir şimdiki gibi marketlerde değil, bakkallarda tezgah üzerinde kesilerek satılırdı. İşte o zaman 10 kuruş, 15 kuruş, bazen 25 kuruş verirdi. Onunla biz öğlen yemeği alırdık. Sanat enstitüsü İzmit'in bir başında ben

Yenidoğan'daydım. Yani gidip gelme olanağım yoktu. Bir saat öğlen yemeği ihtiyacımı öyle karşılardım. Fakat hocanın anlattıklarından o kadar duygulandım ki annemden habersiz bazı günler katığımı almaz o parayla Bedri Biçer hocanın sattığı pulu alırdım. Kızılay pulu satarlardı o zaman 10 kuruşluk, 25 kuruşluk, 50 kuruşluk böyle pulları vardı ve o pulları satarlardı. Annem öğleyin yedin mi diye sorduğundan yedim derdim. Kuru ekmek yerdim. Yani o kadar duygulanırdım. 1988 yılında Seka Genel Müdür yardımcılığı yaptığım dönemde sekreter hanım Kızılay'dan arıyorlar dedi ve bağlandık. Biz dediler İzmit Kızılay Yönetim Kurulu'ndan falan filan kimse. Sizinle görüşmek istiyoruz dediler. Randevu istediler. Randevulaştık ve SEKA'ya geldiler. Siz bizi tanımıyorsunuz fakat biz sizi tanıyoruz dediler. Siz eski İzmitlisiniz, eğitiminizi burada almışsınız, İzmit'te bilinen bir kişisiniz. Biz burada Kızılay yönetimindeyiz ama maalesef Kızılay'ı bir türlü istenilen seviyeye çıkaramıyoruz. Ekonomik kaynaklar sağlayamıyoruz. Kızılay olarak aktivitelerde bulunamıyoruz. Gerekli yardımları toplayabilecek, kaynak ve hizmet sağlayabilecek bir başkana ihtiyacımız var. Bunun için de arkadaşlarla konuştuk, birkaç kişiden fikir aldık ve sizi önerdiler. Bunun üzerine ben, henüz üyesi bile değilim nasıl başkan olabilirim dedim. Hemen sizi üye yapalım, birkaç ay içinde bizim genel kurulumuz olacak önerge ile adaylığınızı genel kurula sunarız dediler. Nitekim olaylar da bu şekilde gelişti. Aslında o günlerde epey yoğunduk ama İzmit'e ve İzmit insanına yardımcı olmak adına bu işe giriştim. Mesai saatlerinde görev alamayacağımı belirttim. Onlar da adımın bile başkanlık makamında bulunmasının Kızılay'a katkı sağlayacağını söylediler. Kızılay'ın o zamanlar, şimdiki Kızılay binasının bulunduğu yerde yarı pasaj yarı han tarzında çok eski, salaş bir binası vardı. Bu binanın içinde de küçük küçük dükkanlar vardı. Bu dükkanlar kiraya veriliyordu. Kızılay yönetim kurulunun toplandığı küçük de bir odası hemen onun ikinci katında bulunmaktaydı. Toplantılarımızı orada yapardık. Şubeye ait aktif bir dispanser yoktu. İnönü caddesinde de işlevsel olmayan bir kan merkezi vardı. Burada ilk gözlemlediğim şey ekonomik bir kaynağın eksikliğiydi. Hizmet verebilmek için öncelikle ekonomik bir kaynak yaratmak gerekiyordu. Ekonomik gücü olmayan bir derneğin sadece ziyaretler gerçekleştirerek, hal hatır sorarak hizmet üretemeyeceği hepimizin bildiği bir gerçektir. Nitekim biz ilk üç beş ayda bu süreci yaşadık. Kızılay binasında toplanıyor yeni fikir ve projeler üretiyorduk ancak bu fikirleri hayata koyacak finansal kaynağı bulamıyorduk. Ben o arada diğer şubelerin neler yaptıklarını, nasıl

başarılı olduklarını öğrenmeye çalıştım. Kartal Kızılay Şubesi'ni randevu alarak ziyaret ettim. Burası benim model aldığım bir şube olmuştur. Orada gördüm ki çoğu şubenin kalıcı gayrimenkulleri var. Buralardan ciddi finansman elde etmekteler. Bahsettiğim yarı pasaj yarı han şeklindeki binada yer alan dükkanlarımız adeta bir çorba parasına kiraya verilmişti. Buradan tatmin edici bir gelir elde etmemiz mümkün değildi. Özellikle Kartal Şubesi'nin görkemli bir binaya sahip olduğunu, bu binada sağlık hizmetleri verildiğini, kiraya verdikleri gayrimenkullerden önemli miktarda gelir elde ettiklerini gördüm. Ayrıca burada bir kan merkezi bulunmaktaydı. Biz de bu şekilde bir kan merkezi projesi tasarladık. Genel merkezle bu konuda görüşmelerim oldu. Hatta bazı arkadaşlar şaka yoluyla hayalci olduğumu dile getirdiler. Kan merkezi açmak, temin etmek, muhafaza etmek ve servis etmek öyle kolay iş değildir. Bunları gördükten sonra kafamda bir şimşek çaktı. Biz İzmit'in merkezinde, çarşının merkezinde çok güzel bir yere sahibiz. Eğer biz burada güzel bir mekan oluşturarak kiraya verebilirsek diğer kurumlara muhtaç olmadan, bağış toplamadan kendi ayaklarımız üzerinde durabilecek bir duruma geçebiliriz. Konuyu arkadaşlara açtım. Bizim İzmit şubesi olarak bu inşaatı gerçekleştirebilecek kaynağımız yok dediler. Genel merkezin de katiyen bu konuya yanaşmayacağını söylediler. İsteyenin bir yüzü kara vermeyenin iki yüzü kara diyerek genel merkezi aradım ve genel başkanla görüşmek istediğimi ilettim. O zamanlar genel başkan Kemal Demir'di. O dönemlerde kendisinin ağırlıkla İstanbul'da olduğunu öğrendim. İstanbul'da, Sultanahmet'te Kızılay'a ait bir binada kendisi ile görüşmek üzere randevu aldım. Görüşme sırasında kendimi tanıttım, pozisyonumu anlattım, hedeflerimden bahsettim. Mutlaka kalıcı gelir getirecek bir kaynağa ihtiyacımız olduğunu söyledim. İnşaat projesini anlattım. Bu projenin benden sonra gelecek arkadaşlara da faydalı olacağını belirttim. Ben oraya arkadaşları yollayacağım, siz arkadaşlara binanın yerini gösterin ve bana bir rapor versinler dedi. Gelen rapor doğrultusunda yönetim kurulunun kararı ile bir neticeye varılacağını söyledi. Kısa bir süre sonra Ankara'dan bir heyet geldi. Onlara da şubenin vaziyetini ve binanın merkezi konumunu ayrıntılı bir şekilde anlattım. Sonuç olarak ikna olduklarını ve yönetim kuruluna olumlu rapor vereceklerini söyleyerek gittiler. Daha sonra ben genel başkanı Ankara'da da ziyaret ettim. Biraz rica, biraz minnet, biraz yalvarma ile projeyi gündeme alacaklarının sözünü aldım. Kendim için kimseye yalvarmam. Ancak İzmit şubesi için olmazsa olmaz bir durumdu. Sonuç olarak Kızılay Genel

Merkez Yönetim Kurulu'ndan yeni pasaj inşaatı kararı geçti. Daha sonra proje hazırlandı. Bu süreçte projeyi hazırlayan ekip üç dört defa İzmit'e geldi. Her seferinde kendilerini özenle karşıladım. Çünkü İzmit'i ve binanın olduğu bölgeyi çok iyi bir şekilde aktarmam gerekiyordu. Bu hazırlık süreci beş altı ay kadar sürdü. Bu arada projelerin çizimi hususunda bizim de bazı katkılarımız oldu. Özellikle ikinci kattaki ofislerin poliklinik hizmeti verebilecek şekilde düzenlenmesini rica ettik. Projeler çizildikten sonra ihaleye çıkıldı ve binanın yapım aşamasına gelindi. Ancak şöyle bir sıkıntı vardı. Kirada oturanların binayı boşaltması gerekiyordu. Çok ucuza oturdukları için çıkmak istemiyorlardı. Ayrıca şu an nereye gideceklerini bilmediklerini ve yeni yapılacak binadan bir dükkanın kendilerini verilmesini istediklerini söylüyorlardı. Böyle bir söz vermek bizim için zordu. O dönemde Kızılay ile ilgilenen avukat Hayrettin Çetinkaya vardı. Onun da yardımları ile adliyede ilgili hakimlerle görüştük. Onlar bize çok yardımcı oldular. Tahliye için ihbarname göndermemizi istediler. Şahsa yönelik bir durum olmadığı için bize yardımcı olacaklarını dile getirdiler. Esnafın bir kısmı kendi isteği ile çıktı, bir kısmı da mahkemenin aleyhimize sonuçlanacağını öğrenerek çıktı. Öyle uzun boylu bir direniş göstermediler. O yüzden onları da şükranla anarım. Önce mevcut bina yıkıldı ve molozlar taşındı. Temel atıldıktan sonra orada bulunan bir trafo inşaata mani oldu. O trafoyla ilgili olarak Kocaeli benim yetkim yok diyordu. Sakarya'daki kurumun bu işle yetkili olduğunu söylediler. Bu sebeple Sakarya'ya gittim birkaç sefer. SEKA'dan tanıdığım bir mühendis abimizin yardımı ile o trafoyu oradan söktürdük ve inşaata bir mani kalmadı. İnşaat tahminen bir yıla yakın sürdü. Tam olarak hatırlayamıyorum. Fevziye Cami'nin karşısında belediye iş hanında ofis tahsis ettik. Yeni binanın yapım aşamasında. Toplantılarımızı yapabileceğimiz evraklarımızı saklayabileceğimiz bir ofise ihtiyacımız vardı. Belediye başkanı ile görüşmeler sonucunda böyle bir yer temin ettim. Bina tamamlanma aşamasına geldiğinde işlerimin yoğunluğu nedeniyle görevimin tamamlandığına kanaat getirerek istifa ettim. Daha sonra benim yerime çok iyi bir dostum olan Kemal Cebeci görevi kabul etti. Dükkanlara ve ofislere kiracı bulunması süreci Kemal Bey'in başkanlığı sürecinde başladı. Kemal Bey de başarılı bir yönetim sergiledi. Oralar Kızılay'a daimi gelir yaratmak amacıyla kiraya verildi. Bugün Kızılay bir hizmet üretebiliyorsa o kalıcı gelir sayesindedir. Ayrıca şunu da söylemem gerekir. O dönemde Ankara'ya gidiş gelişlerim SEKA'daki görevim sayesinde olmuştur. Kızılay'ın mevcut

kaynakları ile bu ulaşımı yapamaz ve görüşmeleri gerçekleştiremezdim. Ankara'ya her gidişimde Kızılay Genel Merkezi'ne mutlaka uğrardım. (İ. Genç ile kişisel iletişim, 6 Ağustos 2014)

2.16. Kemal Cebeci

Kemal Cebeci'nin hayatı ile ilgili elimizde detaylı bilgi yoktur.

2.17. Ersin Zaralıoğlu

1946 yılında Sivas Merkez'de doğdum. 42 yıldır İzmit'teyim ve avukatlık yapıyorum. Stajımı Sivas'ta yaptım. 1.1.1973'te İzmit'te yazıhanemi açtım. İzmit'i tercih etmem biraz kısmet, biraz da Sivas'ta yaşanan ekonomik durgunluktu. Bu sebeple İzmit'in daha iyi bir seçim olacağını düşündüm. Aslında ilkokulu bitirdikten sonra çıktım Sivas'tan. 7 sene Samsun Maarif Koleji'nde yatılı olarak okudum. Sonra Ankara'da 7-8 senem geçti. O yüzden ha Sivas'ta başlamışım, ha burada başlamışım benim için önemli olmayacaktı. Ailem de benden önce koştu geldi. Ev tuttuk ve yerleştik buraya. Aslında biz Sivaslılar olarak İstanbul'da, Bursa'da, burada her yerde varız. İnsan ihraç ediyoruz.

Başkan olmadan önce Kızılay ile hiçbir ilişkim yoktu. Genel merkezde, genel sekreterlik görevini üstlenen Ahmet Kalkanoğlu vardı. Kendisi benim hemşerim olur. O sıralar birileri geldi ve seni Kızılay'a üye yapalım dediler. O şekilde bir anda üye oldum. Aradan biraz zaman geçti ve bu müteşebbis heyet söz konusu oldu. Biz Kocaeli'de göreve müteşebbis heyet olarak başladık. Ahmet Almaz, sağlık müdürü, eczacı vs. isimleri sizde vardır. Onlarla birlikte başladık ve sonra bu arkadaşlar geldiler bana başkanlık teklif ettiler. Müteşebbis olarak görev yaparken o dönem birlikte seçilip çalıştığım arkadaşlar geldiler, seçimleri erteleme bizim başkanımız ol, bizim iki bin tane kayıtlı üyemiz var ve burada kimse bizden seçim alamaz dediler. Ben de birlikte görev yaptığım arkadaşlarıma danıştım. Onlar da kabul edince onlarla birlikte seçime girdim ve seçimi kazandım. Seçildiğim günden itibaren de çalışmalara başladım. Burada avukat olmam ve Ankara ile olan münasebetlerimin bilinmesi önemli rol oynamış aslında. Benimle birlikte bu yola girmenin iyi olacağını düşünmüşler. Eğer bir yerde, önemli bir görev alıyorsanız mutlaka isminizden söz

ettirmelisiniz. Ben gittiğim yerde fark yaratmayı severim. İzmit'te iki tane Lions kulübünün kurucusuyum. Bir dönem de başkanlıklarını yaptım. Bu farkındalık ile bütün Kızılay camiası da beni tanıdı ve bildi. Bir şeyi yaptığınız zaman en iyisini yapacaksınız.

Göreve 98 senesinde geldim ve geldiğim gün çalışmalara başladım. Önce dispanser adını sağlık merkezine çevirdik. Sonrasında laboratuvarı yaptık. Bu sırada Türkiye'deki örneklerini incelemeye gittik. Pendik'teki Kızılay bu konuda bize iyi bir örnekti. Pendik'i yapan arkadaş genel merkez başkanlığına aday olmuştu, öyle başarılı bir arkadaştı. Aslında ben de onu örnek aldım. Son geldiğinde bizim yaptığımız çalışmaları gördü ve neredeyse bizi geçeceksiniz demişti. Bir tıp merkezi yaptık ve bitti şeklinde düşünmedik. Çok değerli doktor arkadaşlarımız vardı. Göz bölümünde çalışan hocalarımız şu an İzmit'in en iyi göz hastanelerinde çalışmaktadır. Çok başarılı ameliyatlar gerçekleştirdiler.

Herkesi dinlerim bana en iyi gelen fikir üzerinde dururum. Zaten o da onların ortak fikri olur genelde. O şekilde kavga etmeden karar alırdık.

Kurum yapılanmasında Kızılay Genel Merkezi ve bu merkeze bağlı şubeler var. Bu şubelerin içinde Kayseri, Pendik, Bursa gibi çok önemli şubeler vardı. Benim görev aldığım dönemde bu şubelerin ayarına ulaştık.

Kurumda bulunan şubelerde her sene durmadan başkan seçiliyordu. Kimse yeter artık diyerek gitmiyor. O dönemlerde bir meclis araştırması yapılıyordu ve bana gelip sordular neden hep başkan seçilmek istiyorsunuz diye. Ben de dedim siz niye hep milletvekili seçilmek istiyorsunuz? Millete hizmet etmek için değil mi? Ben de burada halka hizmet etmekten keyif alıyorum. Halka hizmet etmek, onlara faydalı olduğunu görmek çok güzel bir duygudur. Ben görevde bulunduğum süreçte o hazzı fazlasıyla yaşadım. Başkan oldum daha ne olduğumuzu anlamadan deprem oldu. Çok zor bir dönemdi. O depremde dünyaya ilk mesajı veren kişi benim. Amerikan NBC televizyonundan gelmişlerdi. Vilayetin önünde, büyük bir felaket ile karşı karşıya olduğumuzu ve bütün dünyanın yardım etmesi gerektiğini kameramana bizzat kendim söyledim. Bu benim için çok önemlidir.

Bizler şube başkanı olarak orada gönüllü faaliyetler yaptık. Sadece bir yere gidip gelmemiz gerekirse yol ve yemek masrafımızı alıyorduk. Kişisel olarak da çoğu yere kendi aracımla gittim. Özellikle depremde çok yere gidip gelmek gerekti.

Şubemizden Mustafa Çavuş'u genel merkeze üye yaptım. Genel merkezde baya bir etkinliğimiz vardı ama onu son zamanlarda verimli kullanamadık. Bu tıp merkezinin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesi konusunda gerekli mücadeleyi göstermediklerini düşünüyorum.

Yerel yönetimlerle ve özellikle sonradan Ankara valisi olan o dönem valimiz Kemal Önal ile güzel çalışmalarımız oldu. Herkesle iyi münasebetlerde bulunmaya çalıştık. Kötü münasebetin kimseye bir faydası olmaz.

Her şey Kızılay'ın genel merkezinde toplanıyor. Buradaki şubenin bir hükmü yok. Kızılay'ın alttan yukarıya doğru yapılanması gerek. Şubelerin daha özerk olması gerek. Merkezden yönetim her zaman iyi bir şey değil. Siz o kadar şubeyi nasıl bileceksiniz nerden bileceksiniz.

Ben göreve geldiğimde binada yer alan dükkânların kiralarında bir dengesizlik vardı. Kiminin kirası fazla kiminin azdı. Genel merkez oraya rayiç bir bedel tespit ederek kirada adalet sağlamalıydı. Bununla ilgili bir çalışma yapmak gerekir. Görüşmelerde bulunmak, şikâyetleri genel merkeze anlatmak lazım.

Fazla kar amacı gütmeyen bir merkezimiz vardı. Biz orada ticaret yapmadık; halka hizmet etmeye çalıştık.

Depremden önce Kızılay'daki mevcutları dağıtmıştık ancak deprem sonrası çok fazla yardım geldi. Depremden sonra çadır kentler yaptırdım. İsviçre Kızılhaç'ı ile birlikte organize ederek Yahya Kaptan'daki çadır kenti yaptırdık. İlk yapım sürecinde İsviçre Kızılhaç'ı bütün masrafları karşıladı ama onların yapılması süreci, altlarına konulan keçeler gerçekten zahmetli işler oldu. İsviçre Kızılhaç'ı ile üçlü bir protokol imzaladık ve 2000 tane çadır yapıldı. Bu çadırların hepsi İstanbul

Sarıgazi'de bir yerde imal edildi. Hazır çadır almadık. Onların yapımı ile çok uğraştım. Sonra geldik kurduk onları. Çadır öyle kolay kurulan bir şey değil. Altlarına keçe sermemiz gerekti. İmal edilen çadırlar askeriyenin çadırları gibi sıcağı, soğuğu geçirmeyen bir şekilde yapıldı.

Kızılay'ın o dönemde sıkıntıları vardı ama sonradan toparlandılar. Sonuçta deprem aniden oluşan bir şey ve o dönemde günümüz teknolojisi yok. Mevcut çadırlar kötü durumdaydı, su geçiriyordu.

Depremden hemen sonra İsviçre Kızılhaç'ı geldi ve ne yapalım, nasıl yardımcı olalım diye sordular. Şunu da övünçle belirtmeliyim ki o dönem gelen yabancılar benden başka muhatap kabul etmediler. Orada bir kriz merkezi vardı fakat biz kriz merkezini bilmeyiz, sizinle çalışmak istiyoruz dediler. Bunu yaşamamızın sebebi bizleri izleyerek bir şeyler yapabildiğimizi fark etmeleriydi. O çadırların yapımında inanın çok yoruldum. Hatta bir seferinde adalelerim kemik gibi oldu. Bir süre ilaç kullanmak zorunda kaldım. Kendi sorunlarım dışında bazı bürokratik sorunlarla da karşılaştım. Yahya Kaptan'daki çadır kentte çadırların altında keçe yok. İnsanlar bu sebeple çadırlara girmek istemiyorlar. O dönem vali yardımcısı Caner Bey vardı. Çok iyi bir insandı. Ondan rica ettim ve kendilerinde kalmadığını, keçeleri aldıkları firmanın adresini verebileceğini söyledi. Kayseri'de bulunan bu firma ile irtibata geçtim ve 6.000 liralık keçe aldık. Sonrasında genel merkeze yazı yazdık ve bu keçelerin tutarını ödemelerini istedik. Genel merkez bize, ne keçesi ne parası dedi. İnanın faturayı iade etmek zorunda kaldım. Firma ile görüştüm ve bu faturayı 500 liralık ayrı ayrı kesmelerini, ücretini kendim ödeyeceğimi söyledim. İsviçre Kızılhaç'ı, Türk Kızılayı ve Kocaeli şubesi olarak üçlü protokolümüz bulunuyordu. Bu protokol gereğince benim harcama yetkim vardı. Sonrasında benim adıma soruşturma açıldı. Müfettiş gönderdiler ve ben de elimdeki protokole göre savunmamı yaptım. Sonucunda benim haklılığım ortaya çıktı. Bu soruşturmanın asıl sebebi şudur: Çadırların üzerine Türk Kızılayı yazdırmayıp İzmit Kızılay Şubesi yazdırmam. Bence bütün mesele buydu. Bana o dönem teşekkür edeceklerine soruşturma açtılar. Böyle olaylar da yaşandı.

Depremden sonra Ankara'da bir başkanlık krizi yaşandı. Çok metanetli bir genel kurul idare ettim. Benim için çok önemli bir anıdır. Tüm şube ile Anıtkabir'e gittik, Atatürk'ün defterine yazılar yazdık. Bu ziyareti sonrasında üç kez daha gerçekleştirdik.

Deprem bizim için zor bir süreçti. Bir dönem oraya yoğunlaştık. Ama diyebilirim ki yüzümüzün akıyla çıktık.

Başkanlık görevini Kemal Cebeci'den devir aldıktan sonra Kızılay binasındaki kiracıları çıkartarak güzel bir görüntüleme merkezi oluşturma fikrimiz vardı. Fakülte ayarında bir sağlık kurumu olacaktı. Hocalarımızdan da bu konuda yardım isteyecektik.

Göreve geldiğimde Kızılay binasının üst katında bir düğün salonu vardı. Sadece laboratuvarın bulunduğu kat dispanserdi. Onun altında üçüncü katta kan merkezi ve kiracılar vardı. İlk olarak düğün salonunu çıkarttık. Aşağıda bir taksi durağı vardı. Orada bulunan arkadaşlardan rica ettik ve onları başka yere taşıdık. Bunları yaparken de kimseyle kötü olmadık. Kiracıların kimini rica ile kimini de borcunu ödemediği için çıkarttık ve binanın tümünü tıp merkezi haline getirdik. Bu arada orada iki tane asansör vardı. Bir tanesi girişte hemen sağ tarafta yer alıyordu. Diğeri ise ortada yer alıyordu. Sağ tarafta bulunan asansör arızalıydı ve çalışmıyordu. Bayındırlıktan bir heyet getirttim. Bu asansörden adam olmaz bunun yenisinin yapılması gerekiyor dediler. Asansör tehlike arz ettiği için kullanıma kapattım. Yeni bir asansör ile ilgili çalışmalara başladım. Bu sırada gazetede bir haber çıktı. Kan merkezi üçüncü katta bulunmaktaydı ve hemşireler bu kata yürüyerek çıktıkları için rahatsızdı. Bu hemşirelerden bir tanesinin kocası gazeteciymiş. Kızılay'da ne oluyor, asansörü bile çalışmıyor şeklinde bir haber yayınladılar. Ben de gazeteye müdürümüzü gönderdim ve asansörün çalışmasının tehlike arz ettiğini, yenisinin yapılması ile ilgili çalışmalar yürüttüğümüzü anlatmasını istedim. Ertesi gün yeni bir yazı yazdılar. Yeni bir asansör yapıyorlarmış, ne de çok paraları var. Böyle bir haber yaptılar. Bizim insanımız gerçekten çok tuhaf. Sonrasında o asansörü yaptırdık ancak randıman vermedi. Programını düzgün bir şekilde ayarlayamamışlar. Birkaç yere daha gösterdik. Hintli bir arkadaş geldi ve asansörü programladı. Asansör o günden

beri tıkır tıkır çalışıyor. O asansörü biz yapamadık, bir Hintli gelip yaptı. Ortada yer alan büyük asansörü de zorunlu olarak yaptırdık. Eğer o asansörü yaptırmasaydık tıp merkezi ruhsatı alamayacaktık. İçine bir sedye sığacak büyüklükte bir asansör olmalıydı. Sonra acil servisimizi yaptırdık. Çok uzun mücadeleler sonucunda tıp merkezi ruhsatını da aldık.

Ben başkanlık görevine başladığımda bizim 50.000 lira gibi bir paramız vardı. O zamanlar faizler yüksekti ve o para iyi faiz getiriyordu. Faizini kullanarak yardımlarımızı gerçekleştiriyorduk. Sonrasında faizler düşünce o para orada neden ziyan olsun diyerek bu işlere giriştim. Biraz genel merkez destekli, biraz burası ve kazandığımız paralarla biz bu tıp merkezini yaptık. O aletleri satın aldığımız kişilerle keşke görüşebilseniz de yaşadığımız zorlukları bir de onlardan dinleseniz. Ankara'da bir arkadaş vardı. Aletleri taksitle ve indirimli olarak almamıza yardımcı oldu. Bize her türlü kolaylığı sağladı. Bu arada ben çok hızlı karar alır ve uygularım. Herhangi bir oylamada ben bir tarafta, on dört kişi diğer tarafta olurdu. Bu duruma rağmen kavgasız, gürültüsüz buraya kadar getirdik.

98 senesinin sonu, 99'un başları gibi bir zaman dilimindeydi. Bir laboratuvar yaptık. Aslında bir laboratuvarımız vardı fakat iyi durumda değildi. Sefa Sirmen'in yardımları ile 6000 lira bir para harcayarak burayı yeniledik.

Oluşturduğumuz tıp merkezinde özellikle göz bölümü bizim için bir lokomotifti. Önceleri bir tane aletimiz, iki tane doktorumuz vardı. Sonra ikinci aleti aldık. Arkasından biz burada ameliyat yapamaz mıyız dedik ve ameliyathane kurduk. Ameliyat mikroskobu gerekti. Daha önce de bahsettiğim gibi 500 liradan fazla para harcayamıyorsunuz, limitiniz yok. Bir şey lazım olduğunda Ankara'ya başvurmanız gerekiyor ve Ankara onay verirse uygulamayı hayata geçiriyorsunuz. Hem çok uzun bir prosedür hem de istediğiniz sonucu alamıyorsunuz. Bana tuttular 6000 liralık Çin malı bir mikroskop önerdiler. Ben o aleti kapıdan içeri sokmam dedim. Bu olaya da baya üzüldüm. Şimdi orada 6000 liralık mikroskop varken ben 150.000 marka nasıl mikroskop alırım. Depremde Almanlarla aramızda özel bir bağ oluşmuştu. Onlara gittim ve ihtiyacımızı anlattım. Sorun para da değil, paramız olsa da alamıyoruz dedim. Onlar yarı parasını ödemeyi kabul ettiler. Biz o mikroskobu şöyle aldık.

150.000 markın tamamını Alman Kızılhaç'ı ödedi. Bize düşen payı biz onlara borçlandık ve taksitle ödedik. Bu mikroskobu bize veren firmanın sahibi de çok iyi bir insandı. Biz daha herhangi bir ücret ödemeden getirdi, mikroskobu kurdu ve biz kullanmaya başladık. Aradan bir sene geçti ve biz hala alma işlemini tamamlayamadık. Bunun üstüne adam o mikroskobu geri almak durumunda kaldı. Biz evrakları tamamladıktan sonra bize o kullandığımız mikroskobu getirmedi. Sıfırdan bir mikroskop açtı. Böyle güzel bir hikâyesi var. Orada kullandığımız diğer aletlerin hepsi kaliteli ve üniversite seviyesinde aletlerdi. Yani üniversitelerde bulunması gereken aletlerdi. Sonrasında fizik tedavi merkezi yaptık. Şu an hepsini hatırlayamıyorum ama çok güzel hizmetler yaptık.

Şube şu anda bakanlıktan alınan kira ve dükkânlardan alınan kira ile ayakta kalmaya çalışıyor. Dükkânların olduğu binanın yeri çok iyi ve merkezi bir konumdadır. Oradaki sağlık merkezi neden bakanlığa verildi hala içimde bir ukdedir. Kesinlikle bu konuda bir savaş vermek gerekirdi. Ben oraya ruhsat almaya çalışırken Kızılay'ın sağlıkla ne işi var demişlerdi. Biz orada çok önemli hizmetler verdik. Sigorta ile anlaşmamız vardı. Katarakt ameliyatını çok ucuza yapıyorduk. İnsanlar rahatlıkla gelip, kuyruk sıkıntısı yaşamadan hizmet alıyorlardı. Hem biz gelir elde ediyorduk hem de hizmet veriyorduk. Kapı kapı gezip bana bağış yapın demekten daha iyi bir durumdaydık. Kendi kendine ayakta durabilen bir yapımız vardı. Bütün bunları yaptığım dönemde genel merkeze sadece 300.000 TL borcum vardı. O da rahatlıkla ödenebilecek bir borçtu.

Unutamadığım bir anımdan bahsedeyim. Tıp merkezi acil katında tuvalet yoktu. Bir gün benim müşavirliğini yaptığım şirketin patronu hastalandı. Tedavi için hemen aldım Kızılay'a getirdim. Oraya biraz yatırdık ettik sonra adamın tuvaleti geldi. Aşağıda tuvalet yok ki. Aldık adamı birinci kata çıkarttık getirdik. Yahu bu ne biçim acil tuvalet yok dedi. Ben ertesi gün geldim ve çocuklar bir tuvalet yapalım dedim. Tuvalet yapımı için uygun bir yer bulduk. Hemen gideri de arka tarafında bulunan oldukça uygun bir yer. Buna bile karşı çıktılar. Orada koku yapar dediler. Temiz tutarsan kokmaz. Şu olur bu olur diye en sonda ben yaptıracağım dedim ve yaptırdım hala duruyor ve kullanılıyor.

Ben şimdi konuşuyorum ben ben diye ama her türlü şey benimle başladı ve benimle devam etti.

Asansör meselesi de baya zorladı bizi. İlk üç katı deldik çelik konstrüksiyon üzerine oturttuk. Aşağı garaja girip çıkmaya da mani olmadı. Oraya oturttuk dışardan devam ettirdik ve katlarla bağlantısını sağladık. Mimar ya da mühendis değilim ama onun planlanmasında önemli fikir yardımında bulundum. Çok da güzel bir asansör oldu. Tıp merkezi ruhsatını da her türlü engellemeye rağmen almayı başardık. O dönemde ciddi bir rekabet oluşmaya başlıyordu. Özellikle göz konusunda çok meşhurduk ve bu rekabet dolayısıyla bizim ruhsat almamızı engellemeye çalıştılar.

Bursa, Kayseri ve Pendik Kızılayları çok iyiydi. Hatta Kayseri hastane bile yaptırdı. İyi bir başkanı vardı. Ama Pendik şubesi bu işlerin öncüsüdür.

Wes Otel'in yanında bir yer var şimdilerde otopark olarak kullanılıyor. O yerde kullanılmayan eski bir bina vardı. Bu binada Kızılay'ın hissesi bulunmaktaydı. Biz burada izale-i şüyu davası açtık ve tamamını mülk edindik. O binayı restore ederek kan merkezi yapma planımız vardı ancak ona muvaffak olamadım ve orası yarım kaldı. Kızılay'ın bu tür yerlerinin elden çıkacak olanları vardır muhafaza edilecek yerleri vardır. Burası elde tutulmalıydı.

Depremden sonra Kandıra'da bir gençlik kampı yaptık. Çocukların yaz tatillerini geçirebildikleri çok güzel bir kamptı. Almanlar bize o konuda yardımcı olmuşlardı ve kampı müşterek olarak yapmıştık. O kamp kapatılmış. Kapatılmasına çok üzüldüm.

Rutin bir şekilde ihtiyaç sahibi kimselere yardımlarımız vardı. Özellikle ramazanda yardımlarımız vardı. Benden sonra bu kadar bol yardım alınmadı diye tahmin ediyorum. Bunun yanında düzenli olarak sünnet törenleri de yaptık. Rahmetli Kemal Özkan'ı getirdik. Toplu sünnet törenleri yaptık.

Kızılay'ın tıp merkezinin Sağlık Bakanlığı'na verilmesiyle Kızılay pasif konuma geçmiştir. Tıp merkezini yönetmek idare etmek pek kolay işler değil. Şimdi

oturup kira alınmak zorunda kalınıyor. Gıda yardımları ile halka yapılacak yardımlar kısıtlı kalıyor. (E. Zaralıoğlu ile kişisel iletişim. 25 Kasım 2014)

2.18. Muzaffer Şişmanoğlu

25 Kasım 1948 doğumluyum. İnşaat mühendisiyim. Işık mühendislik okulu mezunuyum. Diplomamızı yıldız teknikten aldık. 1972 yılında mezun oldum. 1973 yılında mesleğime başladım. 1975 yılında İzmit'e geldim. İzmit'te mesleğimi devam ettirdim. Daha sonra mesleğimle beraber yap sat işi yapmaya başladım. Devlet işiyle uğraşmadım. Devlet ihalelerine girmedim. Kızılay başkanı olduktan sonra da işimi bıraktım. Daha önce zaten proje işini bırakmıştım. İnşaat işiyle uğraşıyordum. 2005 yılından itibaren de mesaimin tamamını Kızılay başkanı olarak geçirdim. Sabah 9, 8.30 akşam 6, 7 civarında çıktım. Çünkü burada bir tıp merkezi vardı. 2005 yılı için konuşuyorum. 2005 den önce de ben 7 sene başkanvekilliği yaptım. O zaman da bizim tıp merkezi 1997'den itibaren devam ediyor. Küçük bir dispanserdi. 2005 yılından itibaren de onu yukarlara çekmeye başladım. 1983 yılında üye olarak Kızılay'a müracaat ettim. 1984 yılından 1997 yılına kadar Kızılay'ın çeşitli kademelerinde görev aldım. Mesela şube kurulu üyesi oldum. Yönetim kurulu sekreteri olarak görev aldım. Daha sonra da yönetim kurulu başkanvekili oldum. 2005 yılında da yönetim kurulu başkanı oldum. Başkanvekili iken mesleğime devam ediyordum. Ama tıp merkezini büyütüp Kocaeli'nin bir numaralı tıp merkezi yapmak idealimdi. Düşündüm işim de devam ediyordu. Birinden birini seçmek zorundaydım. Çocuklarımla görüştüm ve şirketimi onlara devrettim. Ankara caddesinde bir firmam var onlar yönetiyor. Ben de 2005'ten itibaren devamlı olarak ücret almadan buradayım. Bizimki önceden İzmit şubesiydi. 3 yıl evvel müracaat ettim genel merkeze. Burasını Kocaeli şubesi yapalım. Genel merkezden abi şubesiniz deniyordu. Aynı statüde gözüküyordu fakat. Böyle olunca Kocaeli şubesi yapalım dedik. Tıp merkezini o hale getirdik ki günlük 750 hastası 30 hekimi 58 çalışanı olan yıllık 11 trilyon -eski parayla- cirosu olan herkesin de çok sevdiği çok tuttuğu bir tıp merkezi haline getirdik.

Kızılay Kocaeli şubesinin günümüzde hizmet verdiği binanın arsası 1927 senesinde satın alınmıştır. Elimizde yer alan tapuya göre o yıllarda bu muhit Yahudilere aittir. Yahudi Tenekeci Mişom, Attar Marko ve Tavukçu oğlu

Haskiya'ya ait olan bu arazi üç bin yüz seksen altı lira kırk dört kuruşa Hilâliahmer Cemiyeti tarafından 12 Mayıs 1927 tarihinde satın alınmıştır.

Elimizde bulunan belgeye göre arsa Cumhuriyet'in ilanından sonra İstiklal Caddesi ismini alan cadde üzerinde yer alan bu arsa uzun yıllar boş kalmış ve bayramlık eğlencelerin düzenlendiği bir yer haline gelmiştir. 1950li yıllarda bu arsaya Kızılay Kocaeli şubesi için bir bina yapılmış ve bu bina 1986 yılına kadar hizmet vermiştir. 1986 yılında yıkılan bina 1990 tarihinde yeniden yapılmış ve o günden günümüze aynı binada hizmet verilmektedir.

Muzaffer Şişmanoğlu'nun Kocaeli şubesi başkanlığı yaptığı yıllarda en büyük arzularından biri Kocaeli şubesinin tarihini araştırmak, bulmak ve yayınlamak olmuştur.

Esnaf tıp merkezi olunca esnafın işi engellenecekmiş gibi algıladılar. Günlük 750 hastaya ulaştık biz. Terasını kapatmak istedik. Dilekçe yazdım. Belediye de bana yapabilirsin diye cevap verdi. Bu doğrultuda yola çıktık. Tam bitmek üzereyken belediyeden geldiler. Şikâyet var. Biz dedik kendi yerimizi yapıyoruz. Gittiler geldiler. Filiz hanım imar müdürü, Erdinç beyle geldiler. Selami Bey geldiler. Başkanım burayı ruhsata bağlayalım çok şikayet var. Yurtdışına çıktım geldim. Vaziyet nedir? Yıkma kararı çıkmış. Halil Bey'e çıktım biz ruhsat beklerken yıkım kararı çıktı. Ben imar müdürüne çıktım imar müdürü halletti. Sonuç olarak mahkemeye gidildi. Arkasından yıkma kararı getirdi. Ben yürütmeyi durdurma kararı getirdim. Aradan 3 gün geçti bana asansör kaçak diye ekip yolladı. Asansör kaçak dediği de Metin Alan zamanında biz asansörü yapmışız. Projesini bayındırlık müdürlüğü yapmış. Ruhsatını almışız. 4 yıldır da işletiliyor. Sanki orayı izinsiz yapmışız gibi terası yıkmak zorunda kaldık ve 30 milyar zararımız oldu. Asansör davasını da biz kazandık. Kızılay'ın hakkının yendiğini düşündüm.

Nevzat Doğan son zamanda çok güzel bir şey yaptı. Onun için de plaket götürmek istiyorum. Sanayi mahallesindeki bir parka "Kızılay Parkı" adı verildi. Hiçbir talebimiz olmadan. Belediye meclisinin aldığı bir karar doğrultusunda.

Kızılay haftasında. Bu bizi onurlandırdı. İlk defa da bir belediye böyle bir şey yaptı. Ben ona özel olarak bir plaket vermek istiyorum.

Bizim çok az fotoğrafımız var. 1980 de hani Seka'ya gönderildi ya kağıtlar… Kağıt yapmak üzere gönderildi. Bazıları yurtdışına çıkarılmış. O tarihte buranın pek çok belgesi gitmiş. 80den önceye rastlamanız mümkün değil. Ha 80'den önceye de tek tük rastlarsınız. Kocaeli'nde bu arşivcilik bir şeyleri bir yerde tutmak gibi bir gelenek olmamış.

Ben size başkanların isminin yazılı olduğu bir liste vermiştim. O liste esas. Genel merkezden elde ettik. Hayatta olanlarla görüşülmesi iyi olur. Orası 1924'e dayanıyor aslında bizim 1920 kuruluşumuz. İstiklal harbiyle ilgili Türk Kızılayı adlı kitaptan bakmıştım ben. "Milli Mücadelede Hilal-i Ahmer" bu kitabın içinde işaretlemişim sayfalarından bakın orda bir tarih var. İzmit Hilal-i Ahmer merkezinden at yarışı hasılatı olarak 1000 lira. 23 Eylül 1921 - 23 Nisan 1920 arasında bir tarih. Bu da 1920 yılında yollanmış. Bunun gibi birkaç tane daha vardı. Mesela gene İzmit Hilal-i Ahmer merkezinden 500 lira-i Osmani. Böylece 1920'ye dayandığını buldum. 1911'e kadar gittiğini duydum ama onunla ilgili bir kaynak bulamadım. Ben size Kızılay'la ilgili birçok kitap vereyim. Ben burada kendimce bir kütüphane yaptım. Ben şuraya bir kütüphane yaptırdım ilk geldiğimde bir iki bir iki alıp gidiyordu gelen. Öyle olunca ben birer nüshalarını koruma altına almak zorunda kaldım.

Bu bina yaklaşık 6 bin küsür metrekare bir bina. Bizden yukarda Seka polikliniği var. Tıp merkezi sisteme devam ederken 2012 yılında tam gün yasası çıkarıldı. Bu yasanın içine 16. Madde diye bir madde ilave edildi bununla birlikte tüm tıp merkezleri Sağlık Bakanlığı'na devredildi. Tabii büyük sansasyon oldu burada. Vatandaş tepki gösterdi. Esnafı korumak için. Ben özellikle bir kampanya başlattım Sağlık Müdürlüğü ve iktidarla dayanışma içinde bir kampanya oldu bu. Seka devlet hastanesi buraya ek poliklinik açtı. Aynı katlarda bizim malzememizle. Kendi malzemelerimizi Sağlık Bakanlığına devrettik. Personelin kıdem tazminatına karşılık olarak... Personel direk memur oldu 4 b den. Onlar için büyük şans oldu bu. Biz de buraya sağlık hizmetini başlatınca hem esnaf mağdur olmadı hem de

vatandaşın pek çoğu halen Kızılay'ın tıp merkezine geldiğini zannediyor. Kızılay'dan hizmet aldığını zannediyor. Hâlbuki Seka'ya ait bir tıp merkezi.

6 bin küsür metrekaredeki işletme gelirlerinin tamamı bize ait. Kocaeli şubesine. Aşağıdaki dükkânların hepsi kirada… Seka devlet hastanesi 19.900 lira kira veriyor. Tıp merkezi zamanında günlük 750 hastası, 30 hekimi, 55 personeli vardı. Buranın tüm geliri bize aitti. Ek gelir olarak. Dükkânları da tıp merkezine katıyorduk. Röntgeni büyütecektik. Tomografi mr koyacaktık vs. Seka hastanesi 19.900 lira aylık ücret ödüyor. 500 metrekare alana. Onlar olmasaydı biz bu alandan 60.000 lira üzerinde para alırdık. Öyle olsa hizmet alanımız daha geniş olabilirdi. Bu binada şu an 10 adet dükkân var.

84 yılında belediye meclis üyesi oldum. Bu bina 2 katlı idi o dönem. Benim zamanımda Adem Gül başkandı. Ben de belediyede başkanvekili idim ve imar hareketleri benim üzerimdeydi. O zaman da burayı yıkıp yerine yeni bina yapmak istiyorlardı. İmar için İzmit belediyesine başvurdular. Ben de imarı ile ilgili bazı önerilerde bulundum. Hasan Koçak yönetimdeydi. Halıcı Hasan Koçak... Ona dedim ki daha yüksek imar verebiliriz. Hatta bir teklifte bulundum. Kemal Öz'ün bir binası vardı onu da alın birleştirin dedim. Hatta bunu İsmet Genç'e de söyledim. Daha sonra Hasan Koçak bana neden Kızılay'ın üyesi olmuyorsun dedi. Ben de yaptınız da olmadım mı dedim. Aa biz size hiç teklif etmedik mi dedi. Yok dedim herhangi bir teklif olmadı. Hatta ben burada Kızılay olduğunu sizden öğrendim. Daha sonra imar planı hazırlanırken tekrar Hasan Beyle görüşmelerimiz oldu ve üyeliğiniz nasıl gidiyor dedi. Gelen giden olmadı dedim. Daha sonra benim üyelik kaydımı o yaptı. Böylece Kızılay'la tanıştım. Daha sonraki dönemde Kemal… Seka devlet hastanesinin başhekimi Kemal beyin (soyadını unuttum). Kemal bey vasıtasıyla da Kızılay'ın yönetime girdim. Sonra da yönetimlerde devam ettim. Kızılay sevgisi başladı mı insanda siyaset gibi bir daha çıkmıyor. O dönem bir doktorumuz vardı. İsmini söylerim daha sonra. Farenjitim var. O zaman da vardı. O zamanki doktor şöyle dedi. Bak başkan sonunda "-it" olan hastalıklar girdi mi bir daha çıkmaz. Ben de ona takıldım. Doktorum ya İzmit'in de sonunda "-it" var bir geldik bir daha dönemedik. Kızılay da aynı şekilde… Bu sevdaya yakalandığınız zaman onun sizin içinizden çıkması mümkün değil. Bana hayatta kimse bedelsiz iş yaptırsın mümkün

değil. Bedelsiz başkanlık yapıyorum. Kamu yararına dernek… Son derece sorumlu… Herhangi bir şey anında ağır cezada yargılanırsınız. Ben ücretsiz olarak 2005 ten beri sabah 9 akşam 19 aksatmadan yapıyorum.

Benim başkanlık dönemimde Kızılay'ın tıp merkezini basit bir sağlık merkezi halindeyken bir numara haline getirdim. Bu bir süreçti ve çok uğraşılan bir süreçti. Bunu bu hale getirmek için de bir sürü donanım almak gerekiyordu. Pek çok riske girdik ve başardık. Tabii tek başıma başarmadım ekip halinde. Daha sonra 2005 yılında başkan olduğum andan devam etmek üzere Kızılay'a bir afet deposu kazandırmak için faaliyetlerde bulundum. Büyükşehir Belediye Başkanı İlyas Şeker Beyle çalışma yaptık. Karayollarına ait 18 dönüm bir arazi temin ettik. Bu araziyi de Kızılay'a afet alanı olarak tespitini sağlamak üzereyken Gökhan Sözerle bu konuyu görüştüm. Vali bey. Görüşmemin sebebi de şuydu. Kocaeli'nde bir afet merkezi yoktu. Biz afet deposu yapacağız ama. Uzunçiftlik'te bu bahsettiğim yer. Sapanca yolu üzerinde… Sadece Kızılay'ı burada düşünmeyelim. Burada bir afet merkezi yapalım. İçinde de bir depo olsun. Sayın valiye aktardım bunları vali bey de kabul etti. Bunun üzerine gittik Ramazan Bey o zaman Sivil Savunma Müdürüydü onla beraber. Vali yardımcısı İdris Beyle gittik. Yerin videolarını, fotoğraflarını çektik. Valimize getirdik. Çok güzel bir yer olduğunu söyledik. Havaalanına 400 metre, e5 karayoluna 1500 metre, otobana 1500 metre mesafede ulaşım yollarına yakın bir mesafedeydi. Gökhan Sözer Bey projelerini hazırlattı. Tam projeler bitmeye yakındı kendisi Edirne Valiliği'ne tayin edildi. Daha sonra Ercan Topaca geldi. Benim için afet deposu işi birinci derecede önemli dedi. Daha önce de afet işinde bulunmuş. Sayın Nihat Ergün'ün bakan olduğu dönemde ki hala bakan. Kredi ve yardımlar aldı. İl genele meclisinin bütçesiyle o yardımları birleştirdi ve o merkezi yaptı. Bize de oradan 2000 metrekare alan ayırdı. Tabii bu işlemler uzun sürdü. Bu işlemler başlarken İstanbul'da afet meseleleri görüşülüyordu. Bizim Kızılay altında 50 çadırlık bir yerimiz vardı.

Tabii bizim 50 çadırımız vardı fakat deprem zamanı 222.000 çadır girdi Kocaeli'ye. Türkiye'nin her tarafından Kızılay çadır yolladı. O zaman İzmit şubesinde imkânlar yoktu. Büyükşehir Belediye başkanından İnterfex Fuar alanında 6500 metrekare depo tahsisi aldım. Bu depodan 640 ton Pakistan depremine gıda

malzemesi yolladık. Van depremine, Pakistan sel felaketine bu depodan gıda malzemesi gönderdik. Şu anda bu depomuzda bizim MAFOM'un (Marmara Afet Müdahale ve Lojistik Merkezi) Yalova'daki bölge afet merkezimizin buradaki depoyu bölge afet merkezi kullanmaktadır. Burada çadır ve battaniyeler çok miktarda var. Halen kullanılıyor. Bu arada yine deprem esnasında iletişim sıfıra düştüğünden, 99 depreminde. Hatta Allah rahmet eylesin Sayın Ecevit ben Kocaeli'ndeki depremi bir gün sonra haber aldım demişti. Bu iletişim eksikliğini gösteren bir şeydi. Hakikaten Turkcell, Telsim falan tamamiyle devre dışıydı. Biz bunu göz önüne alarak bir telsiz şebeke istasyonu, röle istasyonu kurduk. Şu an da rölemiz Kartepe'de TRT binasının içinde en yüksek direğe monte edildi. Buradan MAFOM'dan dilediğimiz zaman malipleye bastığınız zaman oraya haber ulaştırabilirsiniz. Aynı zamanda mobil ve telsizi olarak da donanımlarımızı temin ettik. Hatta daha sonra sayın valimizle beraber AFADla(Afet ve Acil Durum) beraber yaptığımız görüşmeler neticesinde Çenedağı'na bir röle istasyonu daha kurmak istiyoruz. Onunla Kandıra tarafını kapsama alanı içine alacağız. Tabii Kartepe'den Bahçecik, Gölcük, Yeniköy'ü görmüyor. Onun tersinde kalıyor. Karşıda olunca şey de. Çenedağın'dan da bu tarafa sinyal yansıtacak. Tüm Kocaeli il sınırlarını kapsama alanı içine alan bir haberleşme ağı kurulacak. Bunları yaptım. Haricinde ufak tefek şeylerimiz var. Sarayyokuşu'ndaki ikinci derece tarihi eserimiz var. Onu 4 defa ihale ettik.

Benim yardımsever duygularım gelişti. Daha örgütlü oldu. Zaten duygusaldım. Daha da gelişti. Ayrıca böyle bir kurumda başkanlık yapmak çok şerefli bir şey çok onurlu bir şey… Bakın tıp merkezi olduğu dönemde ben hastalarla birlikte asansörde çıkıyorum. Tabii beni tanımıyorlar. Orada diyorlar ki bunu yapandan Allah razı olsun. Bu bambaşka bir şey… Bunu yaşamak. Açıkça şunu söyleyeyim. Sohbet toplantılarında eşim der ki benim kocamın iki tane eşi var. Biri Kızılay, ben ikinci plandayım. Aynı şekilde çocuklarım da öyle der. Benim üç çocuğum var. Çocuklar der ki babamın dört evladı var biri Kızılay, bir numara odur biz daha sonra geliriz. Bu bir tutku bambaşka bir şey... Benim dikkatim burada. Emin olun Kızılay'dan boş vakit ayırıp aileme vakit ayıramıyorum. Bir miktar ayırıyorum elbette. Ama bu dönemlerim gezmek tozmakla da geçebilirdi. Şahsi olarak ekonomik durumum iyi benim bunları yemem lazım normalde. Ama ben Kızılay'a takılmış duruyorum. Kendi kendime de soruyorum. Yav niye? Cevap yok.

Bir kere Sarayyokuşu'ndaki şu binayı bir şekilde değerlendireceğim. West Otel buraya talip... Arkasında. Kimse buraya ihaleye girmedi onlar dışında. Kızılay'ın ihale şartnamesi çok ağır... O yüzden kimse girmiyor. West Otel burayı aynı şekilde koruyarak bir butik otel yaptırmayı düşünüyor. Nuriye Oğultürk adında burada meşhur bir hanımefendi var. Gayet güzel bir hanım. Bu hanımefendi 50'ye yakın malını Kızılay'a bağışlamış. Bunlardan biri de bu bina. Binanın kendi hissesi… Diğer hissesini de biz abisinden satın aldık. Burası bir dönem yandı ve yıkılmak zorunda kaldı. Daha sonra planlarını çıkardık belediyeden izin aldık. Anıtlar yüksek kurulundan tasdik ettirdik ve bunu belediyeye yıktırıp yenisini yaptırdık. Orjinaline uygun olarak. Yap işlet kiraya ver devlet modeli ile bunu ihaleye çıkardık. West otel ihaleye girdi. Daha sonra genel merkez tek kişi ihaleye girdiği için bunu kabul etmedi. Kendi imkanlarımızla yapacaktık biz bunu. Tıp merkezi kapatılınca bizim kendi imkanlarımız bitti. Genel merkeze bir teklif götürdük. West Otel sahibi ben size istediğiniz mekandan bir yer bulayım vereyim. Siz de bunu bana verin ben buraya butik otel yapayım. Netice itibariyle biz burayı kendi imkanlarımızla yapsak bile eğitimle ilgili bir şey yapacağız. Şu an bu öneriye genel merkezden cevap bekliyoruz. Öyle olursa bize 3 yer teklif ettiler. Bu yerlerden birine takas yoluyla geçeceğiz. Biz de şeye hazırlık yapıyoruz. 2015 senesinde buranın ruhsatı bitiyor. 2015 ten sonra sağlık müdürlüğü buradan çıkabilir. Eğer böyle bir durum olursa biz de kendimize göre tedbir alıyoruz. Burası da dahil olmak üzere tamamını iş merkezi olarak ihaleye çıkaracağız. En az 60 70 binlik bir gelir olabilir. O zaman da biz takas yaptığımız yer. Mesela bunlardan bi tanesi e5 üzerinde bir yer. Oraya çıkacağız. Buranın kira gelirleri ciddi manada artmış olur. Buranın gelir problemi olmaz. Bu arada plaj yolunda 18 dairelik bir arsamız vardı. Buna ben proje yaptırdım ve ihaleye çıkarttım. Yine giren olmadı. Önce daire karşılığı... Genel merkez yüksek tuttu biraz. Daha sonra indirdi ama olmadı. Şimdi genel merkeze yeni bir önerimiz var. Bizim arsalarımız var hatta zaman zaman belediyeler bu arsaları eritiyorlar. Biz bu arsalarımızı satalım 18 daireyi biz yaptıralım. 18i de bizim olsun bunu kiraya verelim yahut bunu yurt yapalım öyle bir gelirimiz olsun. Bu iki önerimiz şu an genel merkezde. Artı bu 6500 metrekare depo emanet 10 bin metrekare bir depo meydana getirmeyi düşünüyoruz. Bunun için vali beyle görüşmelerimiz devam ediyor. Daha önce bize bir yer göstermişti ama il genel

meclisi tarafından kabul edilmedi. Şimdi vali bey yeni bir arayış içerisinde… Bize eğer 20 30 dönüm bir arazi temin ederse biz oraya 10 bin metrekare bir depo ve diğer ünitelerimizi taşımayı düşünüyoruz. Kocaeli, İstanbul'un bitişiğindeki bir il olarak 10 bin m2 deposu olan imkanları olan telsiz sistemi hazır olan bir şube haline gelecek. Zaten genel merkez nezdinde de bizim itibarımız çok yüksek. (M. Şişmanoğlu ile kişisel iletişim, 26 Kasım 2013)

3. KARAR DEFTERLERİ İLE TÜRK KIZILAYI KOCAELİ ŞUBESİ

Türkiye Kızılay Derneği şubelerinin karar defterleri, gerçekleştirilen faaliyetleri öğrenmemiz açısından oldukça önemli kaynaklardır. Karar defterlerinde yer alan ihtiyaç sahibi insanların isimleri, dükkân isimleri, gazeteler, dergiler vb. Kocaeli'nin geçmişi ile ilgili çok önemli bilgiler içermektedir. Kocaeli'de yaşayan hemen hemen herkesin kendisini yahut bir tanıdığını bulabileceği bu defterlerdeki isimler bir başka çalışmanın konusu olabilir. Ayrıca ülkenin geçirdiği sosyal ve ekonomik süreçler de karar defterleri sayesinde bizlere önemli bilgiler vermektedir. Kocaeli şubesinin tarihini ortaya koyabilmek amacıyla karar defterlerini incelemeye başladığımızda ilk olarak 1982 tarihi ile karşılaştık. 1982 senesi öncesinde de var olan bu defterler muhafaza edilmemiştir. Muzaffer Şişmanoğlu'nun aktardığı bilgiye göre[42] 1982 senesinden önceki defterlerin muhtemelen SEKA kâğıt fabrikasında yeniden kâğıt yapımı için yakılmış olabileceğini öğrendik. Bu bilgiyi teyit etmek amacıyla eski SEKA Genel Müdürü ve Kızılay Kocaeli Şubesi Başkanlığı yapmış İsmet Genç'e sorduğumuzda böyle bir durumun olası olduğunu söylemiştir.[43] Bu konuda net bir bilgiye ulaşamamış olsak da emin olunan şey bu defterlerin muhafaza edilmediğidir. Kızılay arşivleri ilerleyen yıllarda şubelerle yapılan yazışmaları araştırmacıların çalışma yapmaları için kamuoyu ile paylaşırsa elimizdeki boşluğu büyük ölçüde doldurabiliriz. Bu bölümde yer alan bütün bilgiler Türk Kızılayı Kocaeli Şubesi'nin karar defterlerinden alınmıştır. Okuyuculara kolaylık sağlaması için kronolojik bir sıra oluşturulmuştur. Ek bilgiler ve farklı kaynaklardan edinilen bilgiler ise dipnot olarak verilmiştir.

Kaynak olarak kullanabileceğimiz karar defterleri Adem Gül'ün başkanlık yaptığı dönem ile birlikte başlamaktadır.

[42] Kendisi ile Kızılay Kocaeli Şubesi makamında 26 Kasım 2013 tarihinde bir görüşme gerçekleştirilmiştir.

[43] "Bu konuda bilgim yok. Onlar zaten SEKA'ya geldiyse öğütülmüştür. Eskimiş, değerden düşmüş kâğıtlar, hemen hemen bütün kurumlardan ve sıklıkla SEKA'ya gelir. Selülozundan faydalanılarak yeni kâğıtlar üretilir." (İ. Genç ile kişisel iletişim, 6 Ağustos 2014)

11 Ocak 1982 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği tüzüğünün 52. maddesi gereğince 16 Ocak 1982 Cuma günü saat 10.00'da şube binası üst katında yapılacak olan toplantıya katılım için davetiye hazırlanması kararı alınmıştır. Şayet bu toplantıda çoğunluk sağlanmazsa, toplantının ertesi gün aynı yer ve aynı saatte yapılacağı ve davetiyelerin bu doğrultuda hazırlanması gerektiği bildirilmektedir.

Görev dağılımını belirlemek amacıyla yapılan seçimlerde 1 Mart 1982 tarihinde şu isimler göreve gelmiştir.

Başkan: Adem Gül

İkinci Başkan: Orhan Kalelioğlu

Sekreter: Hasan Koçak

Muhasip: Mehmet Yalta

Veznedar: Cevale Güney

24 Haziran 1982 tarihinde fakir ve çalışkan 12 çocuğun Murat Dağı Kampı'na ve Çamkoru Kızılay Kampı'na şube şoförü ve şube görevlisi başkanlığında tüm masrafları şubeye ait olmak üzere otobüsle gönderilmesi kararı alınmıştır. Yoksul ve başarılı öğrencilerin Kızılay kamplarına gönderilmeleri hemen hemen pek çok şube tarafından gerçekleştirilen bir faaliyettir. Yıllarca devam eden bu etkinlikler günümüzde yaygın değildir.

6 Ağustos 1982 tarihinde eksik olan kanları ve numune kan tüplerini temin için İstanbul Çapa Kan Merkezine şube arabasının gönderilmesine karar verilmiştir. Bu dönemde şube aracı sık sık İstanbul'da bulunan bu kan merkezine giderek kan temin etmiştir.

Kocaeli şubesinin o dönemde günümüz ile kıyasladığımızda oldukça kısıtlı bir bütçeye sahip olduğunu görmekteyiz. Bütçenin kısıtlı olması gerçekleştirilen faaliyetlerin de günümüze oranla az olmasına sebep olmuştur.

19 Kasım 1982 tarihinde şube kurulunun tamamının bulunduğu toplantıda; bankadaki tüm mevduatın 6 aylık vadeli yatırılmasına; dispanser odalarının kiraya verilmesine, göz, kulak, burun, boğaz ve çocuk doktorlarıyla anlaşılmasına;

dispanserin fahri olarak haftanın muayyen gün ve saatlerinde çalıştırılmasına; şube şartlarının kabul edilmediği takdirde dispanser binasının ihale ile kiraya verilmesine karar verilmiştir.

O dönemde şubelerin aldıkları kararlarda daha özgür davranabildiklerini görmekteyiz. Kararların bu derece özgür alınması, yaptırımların ve denetimlerin kısıtlı olması ile ilgili olabilir. Ayrıca dispanser odalarının kiraya verilmesini ve şubenin belirlediği günlerde çalışmasını ek kaynak arayışı olarak yorumlayabiliriz.

17 Aralık 1982 tarihli yazıda günün hayat şartları göz önünde tutulmuş ve personel maaşlarının arttırılmasına oy birliği ile karar alınmıştır. Bu doğrultuda Dr. Ömer Topçuoğulu'nun 25.000 TL olan maaşı 30.000 TL'ye, şoför Nurdoğan Taşkın'ın maaşının 20.000 TL'den 25.000 TL'ye, Ahmet Aytaç'ın maaşının 16.200 TL'ye, Tahsin Uluğtekin'in maaşının 16.200 TL'ye yükseltildiğini görmekteyiz.

Karar defterlerinde yakaladığımız bu isimler bize o dönemde şubede görev almış görevli kişilerin listesini çıkarmakta yardımcı olmuştur. Bu doğrultuda 1982 senesi Kocaeli şubesinde görev yapmış kişileri şu şekilde sıralayabiliriz:

Başkan: Adem Gül
İkinci Başkan: Orhan Kalelioğlu
Sekreter: Hasan Koçak
Muhasip: Mehmet Cemal
Veznedar: Cevale Güney
Şöför: Nurdoğan Taşkın
Doktor: Ömer Topçuoğlu
Ahmet Aytaç
Tahsin Uluğtekin

1983 senesinin ilk ayları olağan yardımlar ile geçmiştir. Yoksul ve muhtaç kimselere giyecek ve maddi yardım yapılmıştır. Bu kişilerin sayısı oldukça azdır.

Kocaeli şubesinin faaliyetlerine baktığımızda her sene düzenli olarak toplu sünnet merasimleri yapıldığını görmekteyiz. Bu tarz merasimler için gerekli yerlerle

yazışmalar yapılmaktadır. 6 Ağustos 1983 cumartesi günü fuar alanında İzmit Gazinosu'nda sünnet düğünü gerçekleşmiştir. Ayrıca bu dönemde personele bir maaşa yakın bir meblağda giyim ücreti verilmiştir.

30 Eylül 1983 tarihli yazıda Kocaeli Valiliği Kültür Müdürlüğü'nden bir yazı alınmıştır. Bu yazıda cumhuriyetin 60. kuruluş yıldönümü törenlerinin kutlanacağı 24-30 Ekim 1983 günlerinde Kızılay şubesi olarak, şube yönetim kurulunu temsil etmesi için teşkil edilecek komitede bir üye bulundurulması istenmiştir. Ayrıca okulların yeni açılmış olması sebebiyle her okuldan bir öğrenci olmak üzere toplam yüz elli öğrencinin giydirilmesi kararı alınmıştır.

1983 senesinde Erzurum'da büyük bir deprem meydana gelmiştir.[44] Depremin ertesi günü toplanan kurul vukua gelen deprem sonucu yakınlarını ve evlerini kaybeden felaketzedelere bütün yurtta olduğu gibi gerekli yardımları yapmak üzere hazırlıklı olmak için komite teşkil etmiştir. Büyük miktarda kan bağışı beklentisi olduğu için izdihamı önlemek ve gerekli boş şişe stokunu sağlamak amacıyla personel görevlendirilmiştir. Belirlenen merkezlerde (başta okullar olmak üzere) toplanan eşya yardımları 21 Kasım 1983 tarihli kararla şube sekreteri Zafer Balyan başkanlığında Erzurum'a gönderilmiştir.

12 Aralık 1983 tarihinde Rabak İlkokulu'nun göndermiş olduğu dilekçe dikkate alınmış ve bu okulda bulunan otuz fakir çocuğun giydirilmesine karar verilmiştir. Yardıma muhtaç öğrencileri giydirmek tüm Kızılay şubelerinin düzenli olarak gerçekleştirdiği bir etkinlik haline gelmiştir.

1983 senesi karar defterinden kongre yapılmamış olduğunu öğrenmekteyiz. Bu sebeple yönetime ait kesin bir liste veremesek de bu dönemde Münevver Kaynak'ın hemşire olarak çalıştığını ve kendisinin kısa bir süre sekreterlik yaptığını,

[44] 30 Ekim 1983'te, Erzurum ve çevresinde büyük hasara ve önemli ölçüde can kaybına neden olan yer sarsıntısı. Büyüklüğü 6,9 Ms olan bu depremde 1.155 kişi ölmüş, 537 kişi yaralanmış, 3.241 konut ağır, 3 bin konut orta ve 4 bin konut hafif hasar görmüş, 30 bini aşkın hayvan telef olmuştur. (http://tr.wikipedia.org/wiki/1983_Erzurum_Depremi, Erişim Tarihi: 29 Ağustos 2014)

Zafer Balyan'ın sekreterlik görevine getirildiğini öğrenmekteyiz. Muhtemelen diğer isimler 1982 senesinde seçilen kişilerden oluşmaktaydı.

1984 senesine geldiğimizde 1 Mart 1958 tarihinde meydana gelen deniz faciası[45] için mevlüt okutulmasına karar verildiğini görmekteyiz. Üsküdar Faciası olarak adlandırılan bu kazada mevlüt okuma merasimi Adem Gül döneminde her sene düzenli olarak gerçekleştirilmiştir.

28 Şubat 1984 tarihinde idare heyetinin tamamının bulunduğu toplantıda idare heyetini teşkil edecek olan 5 üyenin seçimi için 15 kişi gizli oyla seçim yapmış ve yapılan gizli oyun açık tasnifine göre başkanlığa Adem Gül, ikinci başkanlığa Orhan Kalelioğlu, sekreterliğe Hasan Koçak, muhasipliğe Mehmet Yalta, veznedarlığa Cevale Güney ittifakla seçilmişlerdir.

16 Nisan 1984 tarihinde dispanserin çalışması ve işlerlik kazanması için acil olarak bir hemşire alınması kararı alınmıştır. Dispanser, Kemal Cebeci dönemine kadar devamlı hizmet verememiştir.

24 Ağustos 1984 tarihli kararda Kızılay İşhanı'nda yer alan 3 adet boş büro için gazeteye ihale ilanı verilmiştir. Kapalı zarf usulü ile verilen teklifler sonucu en yüksek teklifi veren kişi ihaleyi kazanmaktadır. Kızılay İşhanı'ndaki bürolar ve dükkânlar yıllarca bu şekilde ihaleye verilmiş ve İzmit'in pek çok eski esnafı bu iş hanında geçimini sağlamaya çalışmıştır.

1984 senesinde okulların açılması ile birlikte şubeye başvuran bazı fakir öğrencilere okul araç ve gereçlerinin alınması kararı verilmiştir.

13 Aralık 1984 tarihinde şube ve idare kurulunun bulunduğu toplantıda Büyük Derbent köyü Şeref Mahallesi cami yaptırma derneği fesh olunduğundan dolayı, derneğe ait 303 ve 372m2'lik iki parsel arsa Türkiye Kızılay Derneği İzmit

[45] 1 Mart 1958'de İzmit - Gölcük arasında sefer yapan Üsküdar isimli vapur, İzmit iskelesinden hareket ettikten sonra Derince yakınlarında şiddetli rüzgâr sebebiyle batmıştır. Kayıplar hakkında net bir bilgi yoktur kimi kaynaklara göre 200-300 kimilerine göre 400-500 yolcu hayatını kaybetmiştir. (http://tr.wikipedia.org/wiki/1_Mart_1958_%C4%B0zmit_deniz_kazas%C4%B1, Erişim Tarihi: 1 Eylül 2014)

Şubesi'ne devredilmiştir. Derbent köyü mahalle sakinlerinden 26 kişinin imzalı talep dilekçesiyle bu arsaların camiye ait bir yer oluşundan dolayı, şubeden kendilerine tescilini istemekle birlikte; yönetim kurulu olarak 60.000 TL teklifi karşılığında bu arsaların cami yaptırma işlerinde kullanmaları dolayısıyla, kendilerine verilmesi için genel merkeze bildirilip gerekli yetkinin alınmasına karar verilmiştir.

1984 yönetim kadrosu ve üyeleri şu şekildedir:

Başkan: Adem Gül

İkinci Başkan: Orhan Kalelioğlu

Sekreter: Hasan Koçak

Muhasip: Mehmet Yalta

Veznedar: Cevale Güney

Üye: Nihat Durak

Üye: Bekir Uygun

Üye: Fahri Doğruyol

Üye: Hayati Kaynak

Üye: Tahsin Yılmaz

Üye: Nimet Aldoğan

Üye: Saliha Yazıcıoğlu

Üye: Kasım Yenice

Üye: İbrahim Hoşel

Personel: Zafer Balyan

Personel: Nurdoğan Taşkın

Personel: Ahmet Aytaç

Personel: Tahir Uğurtu

Doktor: Ömer Topçu

20 Şubat 1985 tarihinde idare heyetinin bulunduğu toplantıda şube idare heyetini teşkil edecek olan beş üyenin seçimi için on beş kişi gizli oyla seçim yapmış ve yapılan gizli oyun açık tasnifine göre;

Başkan: Adem Gül

İkinci Başkan: Orhan Kalelioğlu

Sekreter: Hasan Koçak

Muhasip: Mehmet Yalta
Veznedar: Cevale Güney ittifakla seçilmişlerdir.
Bu dönemde eski yönetim kurulu aynı kadro ile devam etmiştir.

29 Temmuz 1985 pazartesi günü geleneksel hale gelen sünnet düğünü gerçekleştirilmiştir. Bu düğünde çocukların giyecekleri sünnet geceliği, şapka ve kurdela en düşük fiyatı veren kişiye ihale edilmiştir. 27 Temmuz günü Ankara Çamkoru'daki kampa gidecek beş öğrenci belirlenmiş ve bu çocukların kampa şube şoförü ile götürülmesi kararlaştırılmıştır.

25 Ekim 1985 tarihli kararda şube başkanlığı nezdinde yapılacak huzurevi inşası için şube kurulu toplanmıştır. Yarımca Belediyesi ile yapılan temaslarda 'yeni yerleşmeler' mevkiinde huzurevi yapımına ayrılmış bir yerin bulunduğu tespit edilmiştir. Mezkûr yerin şube başkanlığı adına huzurevi yapmak üzere tahsis edilmesi hususunda meclis kararı alınmak üzere müracaat edilmesine oybirliği ile karar verilmiştir. İlerleyen tarihlerde bu huzurevine ait bir bilgi bulunmamaktadır.[46]

31 Aralık 1985 tarihinde şube ve yönetim kurulunda bulunan Adem Gül ve Orhan Kalelioğlu'na ait 1. kat ve zemin katta bulunan işyerleri mevcut mukaveledeki hak ve şartlarla yeni isimlere devredilmiştir. Bu kararın alınmasında genel merkez tarafından gönderilen genelge etkili olmuştur. Genelgeye göre şube ve yönetim kurulunda bulunanlar Kızılay'a ait olan iş hanında mekân işletemezler.

1985 senesi yönetim kadrosuna ait şu isimlere ulaşılmıştır.
Başkan: Adem Gül
İkinci Başkan: Orhan Kalelioğlu
Sekreter: Hasan Koçak
Muhasip: Mehmet Yalta
Veznedar: Cevale Güney

[46] Adem Gül'ün kızı Ayten Gül, bu konu hakkında bilgisinin olmadığını söylemiştir. (A. Gül, 17 Ekim 2014)

Adem Gül'ün şubeden ayrılması ile birlikte Kocaeli şubesi ciddi bir bocalama dönemine girmiştir. Adem Gül'ün şubeden ayrılma sebebi net değildir. 7 Ocak 1986 tarihinde son toplantısına katılmış ve daha sonra istifa ettiğine dair bir not düşülmemiştir. Bu sebeple 6 Şubat 1986 tarihine kadar gerçekleştirilen toplantılarda Mehmet Yalta ve Cevale Güney'in imzaları bulunmaktadır. Bu tarihteki toplantıya genel merkez tarafından görevlendirilen müfettiş Hayati Gümüştekin katılmıştır. Yeni bir heyet atanana kadar şube kıymetleri Hayati Gümüştekin sorumluluğunda kalmıştır.

18 Mart 1986 tarihli yazıda Kızılay genel merkez yönetim kurulunun 11 Şubat 1986 tarih, 12 sayılı toplantısında alınan karar doğrultusunda İzmit Kızılay Şubesine yeni bir intikal heyeti atanmıştır. Bu heyet şu isimlerden oluşmaktadır:

Başkan: Osman Sinanlıoğlu
Başkanvekili: Cevdet Bağdat
Sekreter: Özcan Hun
Muhasebeci: Türker Diker
Veznedar: M. Muammer Karamehmet

Yeni yönetim kadrosunun ilk yaptıkları işlerden biri eski başkan Adem Gül'ün doktor olan kızı Ayten Gül'ün istifa dilekçesini onaylamak olmuştur.

27 Mart 1986 tarihinde alınan karara göre, SSK işçi ve işveren primlerini kendisi ödemek ve asgari ücretten adına tahakkuk eden maaşı şubeye hibe etmek üzere, 1.12.1979 tarihinden beri şubede çalışır gösterilen Dr. Ayten Gül'ün 27.3.1986 tarihi itibariyle şube başkanlığına vermiş olduğu istifa dilekçesi yönetim kurulu tarafından kabul edilmiştir.

Bu dönemde yenilikçi bir adım atılmaya çalışılmış ve mevcut iş hanının yıktırılarak yerine daha büyük ve modern bir iş hanı yapılmasının şube gelirlerine büyük katkı sağlayacağı düşünülmüştür. 26 Haziran 1986 tarihli kararda Kızılay iş hanının şehrin merkezi bir yerinde olmasından ve inşaata uygun sahası bulunmadığından, Kızılay'ın hizmetlerinin daha verimli, daha uygun bir hale getirilmesi, iş hanı, dükkan ve büroların fazlalaştırılması, kira gelirlerinin

yükseltilmesi düşüncesiyle şimdilik yetersiz bulunan mevcut binanın yıktırılıp yerine imar durumlarına uygun bir binanın yaptırılması için gerekli proje çalışmalarına başlayıp durumun genel merkez müsaadelerine arz edilmesine karar verilmiştir.

Şube uzun yıllar kan temini konusunda İzmit'teki hastanelere yardımcı olmaya çalışmıştır. O dönemde kan bulmak oldukça zor olduğu için bu işi organize ve yerele indirgenmiş bir şekilde düzenlemek fikri doğmuştur. 15 Temmuz - 16 Ağustos 1986 tarihleri arasında İzmit fuarında faaliyet gösteren Kızılay standında; 814 kan grubu tespit edilmiş, 211 ünite kan bağışı sağlanmış ve karar defterlerine göre sünnet organizasyonu dışında halkla ilk defa ciddi bir yaklaşıma girilmiştir.

Ayrıca bu dönemde yardımsever insanların taşınmaz bağışları devam etmiştir. İzmit Kandıra Karaağaç Köyü'nde ikamet eden Bekir Karabulut, Gündoğdu Tavşantepe mevkiinde bulunan 217 m2'lik tarlasının Kızılay'a bağışlamıştır.

13 Ekim 1986 tarihine gelindiğinde şubelerin olağan seçim takvimi yaklaşmıştır.[47] İzmit şubesi göreve yeni başlamış olması ve gerekli kongre hazırlıklarını tamamlayamamış olmasından ötürü kongrenin bir yıl ertelenmesi kararını oybirliği ile kabul etmiştir.

24 Aralık 1986 tarihli kararda Alman Kızılhaç Birliği'nin Kocaeli Şubesi'ne bir adet ambulans hibe ettiğini görmekteyiz. Ambulansın Almanya'dan Türkiye'ye getirilmesi esnasında yapılan tüm masraflar için 750.000 TL Alman-Türk Dostluk Derneği üyesi Mustafa Öztonga'ya ödenmiştir. Türkiye'ye gelen ambulans yaklaşık dört ay boyunca Derince Gümrüğü'nde bekletilmiştir. Aracı buradan almak amacıyla gümrüğe 482.517 TL ödenmiştir. Yılsonuna kadar fakir ve muhtaç kimselere yardımlar devam etmiştir.

18 Haziran 1987 tarihinde Kızılay hizmetlerinin halka tanıtılması, Kızılay faaliyetlerinin anlatılması için Kocaeli Sanayi Fuarı'nda bir pavyon açılması görüşülmüştür. Açılacak pavyon için İstanbul Kızılay Kan Merkezi'nden gerekli araç

[47] Bu dönemde Kızılay Derneği şubeler müdürlüğünün 5.8.1986 tarih ve 16 sayılı tamimleri, şube kongrelerinin tüzük gereği ekim ayı içerisinde yapılmasını öngörmektedir.

gereç ve ekibin gönderilmesi istenmiştir. Ayrıca ek gelir elde etmek amacıyla İstanbul Kızılay Müdürlüğü'nün elinde bulunan röntgen filmi, diş filmi, oyun kağıdı ve romatizma bileziğinin satışının İzmit Şubesi tarafından gerçekleştirilmesi için gerekli mecralara yazı yazılmıştır. Şube aracıyla İzmit içi ve civarındaki köylere gidilerek vatandaşları kan bağışı yapmaya teşvik etmeye ve kan bağışlarının artması için gerekli çalışmaların yapılmasına karar verilmiştir. Ağustos ayında ise geleneksel sünnet merasimi gerçekleştirilmiştir.

1986 yılından itibaren Kızılay'ın tanınırlığını arttırmak amacıyla Türkiye genelinde çeşitli faaliyetler yapıldığını görmekteyiz. Bu faaliyetlere örnek olarak İzmit Şubesi'nin 22 Eylül 1987 tarihli kararını gösterebiliriz. Söz konusu karar göre; yaklaşmakta olan Kızılay haftası sebebiyle özellikle Milli Eğitim camiasında bütün İzmit'i kapsayan ilk, orta ve lise seviyesindeki okullarda Kızılaycılık ve kan bağışının önemini konu alan kompozisyon, şiir, resim yarışması düzenlenmesi hususunda Milli Eğitim Müdürlüğü ile koordineli çalışılması kararı alınmıştır. Ayrıca bu hususa ilginin artması ve teşvik edici olması için bu üç daldaki ilkokul birincilerine kıyafet alınması, ortaokul birincilerine yurt içi kamplardan birer dönemlik yer verilmesi, lise birincilerine uluslararası kamptan birer dönemlik yer temin edilmesi için genel merkeze istek yazısı yazılmasına karar verilmiştir.

1986 senesinde yapılmayan kongre 3 Ekim 1987 tarihinde gerçekleşmiştir. Kongre, tüzüğün 52. Maddesi gereğince Halkevi salonunda yapılmıştır. Gizli oy, açık tasnif usulü ile yapılan şube yönetim kurulu seçimlerinde

Başkan: Özcan Hun,

Başkanvekili: M. Muammer Karamehmet,

Sekreter: Erol Binbay,

Muhasip: Türker Diker,

Veznedar: Enver Kılıç ittifak ile seçilmişlerdir.

Göreve başlayan yeni kadro yaklaşan Kızılay Haftası için şehrin çeşitli noktalarına asılacak bayrak, flama, broşür gibi Kızılay'ın mana ve önemini duyurucu çalışmalara başlamışlardır. Ayrıca Kızılay Genel Merkezi tarafından 12.10.1987/15 no'lu tamimi gereğince üye yazma ve aidat toplama kampanyası başlatılmıştır.

Gelirleri artırmak amacıyla düşünülen yeni Kızılay binası ile ilgili proje yapılması için mimarlar odası ile görüşülmüş ve tahmini mühendislik maliyetinin tespiti yapılmıştır. Bu çalışmanın neticesi ve ortaya çıkar gider tablosu daha sonra genel merkeze iletilmiştir.

1987 senesi yönetim kadrosu şu şekildedir:
Başkan: Özcan Hun
Başkanvekili: M. Muammer Karamehmet
Sekreter: Erol Binbay
Muhasip: Türker Diker
Veznedar: Enver Kılıç
Üye: Osman Sinanoğlu
Üye: Dr. İbrahim Kahraman
Üye: Necdet Şenüçler
Üye: Mehmet Şengül
Üye: Vehbi Okan
Üye: M. Hilmi Özüsadıç
Üye: Mürsel Albayrak
Üye: Rasim Su
Üye: Hasan Koçak
Üye: Nizamettin Çetin

1988 senesi ile birlikte kan bağışı konusunda farkındalık yaratmak amacıyla başkan Özcan Hun eşliğinde çeşitli ziyaretler yapılmaya başlanmıştır. İlk olarak gazetelerle çalışma yapma kararı alınmış daha sonra il valisi ziyaret edilerek neler yapılabileceği konuşulmuştur. Vilayetteki bazı birimler, Milli Eğitim Müdürlüğü çalışanları ve cezaevindeki hükümlüler kan bağışında bulunmuştur.

Karar defterleri sayesinde o dönemdeki hayat pahalılığı ve zorluklarını gözlemlemekteyiz. 26 Şubat 1988 tarihinde hastalığı dolayısıyla devlet hastanesinde tedavi gören Emine Öztürk'e ihtiyacı olan 1 ünite kanın tutarı olan 13.250 liranın, fakir ve muhtaç olması sebebiyle şube tarafından karşılanmasına karar verilmiştir. Kocaeli şubesi bu dönemde ve ilerleyen yıllarda pek çok kez ihtiyaç sahibi kimselere

kan tutarı ücreti vermiştir. Günümüzde şüphesiz kan bulmak konusunda bazı sıkıntılar yaşanıyor olsa da Kızılay'ın bu sıkıntıları en aza indirdiği yadsınamaz bir gerçektir.

1987 yılında gerekli girişimlerin başlatıldığı yeni bina projesi olumlu sonuç vermiş ve 18 Mart 1988 tarihinde iş hanında bulunan kiracılara noter aracılığı ile tahliye protestosu çekilmiştir.

30 Eylül 1988 tarihli karar ile şube kongresinde seçime girecek üyeler kıdem eşitliği dolayısıyla kura ile tespit edilmiştir. Üyeler şu şekildedir:

Osman Sinanoğlu
Mehmet Şengül
Hasan Koçak
Nizamettin Çetin
Rasim Su

23 Ekim 1988 tarihinde yapılan şube kurulu seçiminde; İsmet Genç, Erdoğan Gümüşkaya, Şaban Sarıgülle, Sezai Kuş ve Erol Alpaslan şube kuruluna seçilmişlerdir. Seçimlerin ardından toplanan şube kurulu yaptığı seçimle başkanlığa İsmet Genç, ikinci başkanlığa Muammer Karamehmet, sekreterliğe Erol Binbay, veznedarlığa Erdoğan Gümüşkaya ve muhasip üyeliğe Türker Diker'i oybirliği ile seçmişlerdir.

1988 senesi şube personelleri listesi şu şekildedir:

Avni Aydınöz[48]
Zafer Balyan
Nurdoğan Taşkın
Tahir Uğurlu
Ahmet Aytaç
Fatma Uluğtekin

Seçimlerin ardından olağan yardımlar yılsonuna kadar devam etmiştir.

[48] Avni Aydınöz uzun bir süre şube müdürlüğü yapmıştır. 1989'da istediği ücret fazla bulunarak reddedildiği için istifa etmiştir.

2 Ocak 1989 tarihli karar ile aktif duruma geçirilmek istenen kan istasyonunda kan tetkik laboratuvarının kurulması ve standart laboratuvar malzemelerinin temini için genel merkez ile iletişime geçilmesi kararlaştırılmıştır. Akabinde 5 Ocak 1989 tarihli kararlar ile yeni iş hanının projesi tetkik edilmiş ve İzmit Belediyesi ile tasdik hususunda gerekli işlemler başlatılmıştır. Ayrıca bu konu ile ilgili Kocaeli basınına gerekli bilgi verilmiş ve tahliye işlemi devam eden kiracılarla görüşülmesi hususunda Avukat Hayrettin Çetinkaya görevlendirilmiştir.

13 Mart 1989 tarihi itibariyle kan istasyonu, Ömerağa Mahallesi, İnönü Caddesi, Asal Apartmanı'ndaki şubeye ait daireye ve şubenin de daha önceden kiralanmış olan belediye iş hanı doğu blok 4. kattaki büroya taşınması kararlaştırılmıştır.

20 Haziran 1989 tarihinde alınan karar ile Bulgaristan'dan göç eden Türklerden[49] İzmit'e yerleşenlere gıda maddesi yardımı yapılması hususunda bir kampanya başlatılmıştır. Yaklaşık iki ay süren kampanya sonucunda 450.000 TL tutarında gıda yardımı yapılmıştır.

15 Ekim 1989 tarihinde yapılması planlanan şube kongresinde seçime girecek üyeler kıdem eşitliği dolayısıyla kura ile tespit edilmiş ve şu isimlerin seçime girmesi kararlaştırılmıştır:

M. Muammer Karamehmet
Erol Binbay
Türker Diker
Vehbi Okan
Necdet Şenüçler

[49] Bulgaristan geçmiş dönemde uyguladığı politikalar sonucunda ülkedeki Türkleri zorla tutmanın mantıklı olmadığını anlayarak 1989'da aileleri Türkiye'de olanların göç etmesini sağlayan uygulamayı başlatmıştır. Mayıs 1989'da ise ülke dışına yapılan göçler serbest hale getirilmiştir. İsteyen kimselere de beş yıl geçerliliği olan pasaportlar verilmiştir. 24 Mayıs 1989'dan itibaren ise Türk aileler gruplar halinde sınır dışı edilmeye başlamıştır.

15 Ekim günü Halkevi salonunda yapılan 5 kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde; Erol Binbay, Muammer Karamehmet, Türker Diker, Vehbi Okan ve Tuğrul Yılmaz şube kuruluna seçilmişlerdir.

Seçimleri müteakip tüzüğün 63. Maddesi gereğince toplanan yönetim kurulu yaptığı seçimle

Başkan: İsmet Genç

Başkanvekili: Muammer Karamehmet

Sekreter: Erol Binbay

Muhasip: Türker Diker

Veznedar: Erdoğan Gümüşkaya'yı oybirliği ile seçmişlerdir.

Ekim ayı sonunda Kızılay eski iş hanının yıkım işlemi henüz başlamamıştır. Ankara ile temaslar devam etmekte ve yıkımın bir an önce gerçekleşmesi istenmektedir. Nihayet Kasım ayında yıkım gerçekleşmiş ve Aralık ayında enkaz kaldırma işlemleri için ihale başlatılmıştır.

Belediye iş hanında faaliyetlerini devam ettirmekte olan şube, Temmuz 1990'da diğer yıllardan farklı olarak sünnet düğününü şube merkezinde kimlik usulü ile gerçekleştirmiştir. Daha önceki senelerde ihale usulü ile esnaf tarafından gerçekleştirilen işlem 1990'da il sağlık müdürlüğü ekiplerince gerçekleştirilmiştir. Ayrıca bu ay içinde Kızılay Mudanya Gençlik ve Tatil Kampı'na ve Kızılay Ankara Kızılcahamam mevkiindeki gençlik ve tatil kampına gidecek toplamda dört öğrenci belirlenmiştir.

7 Ekim 1990 tarihinde Halkevi salonunda yapılan şube kurulu üyelerinin seçiminde Dr. İbrahim Kahraman, Özcan Hun, Enver Kılıç, Mürsel Albayrak ve Hilmi Özüsadıç şube kuruluna yeniden seçilmişlerdir. Seçimleri müteakip şube kurulu kendi arasında yaptığı seçim ile

Başkan: İsmet Genç

Başkanvekili: Muammer Karamehmet

Sekreter: Erol Binbay

Muhasip: Dr. İbrahim Kahraman

Veznedar: Erol Alpaslan olarak seçilmişlerdir.

3 Aralık 1990 tarihinde, 30.10.1989 tarih ve 47 sayılı şube kurulu kararı ile 7.10.1990 tarih ve 41 sayılı karar gereği muayyen olan son üç toplantıya iştirak etmeyen, şube yönetim kurulu üyesi Türker Diker ve Erdoğan Gümüşkaya, ayrıca şube kurulu üyeleri Tuğrul Yılmaz ile Salim Alyörük'ün kurul üyeliklerinden tüzüğün ilgili hükümüne göre çekilmiş sayılmalarına; yerlerine yedek üyelerden tüzüğün 56. Maddesi ve 59. Maddesi gereğince Burhanettin Kazmalı, Nuri Dirlik, Semra Toptancı ve Hüsamettin Şahin'in şube kurulu üyeliklerine davet edilmeleri kararlaştırılmıştır.

19 Ocak 1991 tarihinde Çapa Kan Merkezi'nden Kocaeli şubesine yapılan müracaat ile Kocaeli ilinde kan bağışını arttırabilmek amacıyla ikinci bir kan istasyonu düzenlenmesi talep edilmiştir. Durumu değerlendiren şube kurulu, kan alım faaliyetlerinde kullanılmak üzere yer temini hususunda belediye başkanlığına müracaat etmiş ve 100. Yıl doğum evinden yer tahsisi hususu kararlaştırılmıştır. [50]

Şubeye ait hesap bilançosu karar defterlerinde yer almamaktadır. Fakat bazı tarihlerde şubenin o dönem bankada bulunan parası ile ilgili bilgi bulunmaktadır.

27 Şubat 1991 tarihinde muhtaç ailelere dağıtılacak 50 ton kömür bedeli ve şube personelinin maaş ödemelerinde kullanılmak üzere T. Vakıflar Bankası'nda vadeli olarak bulunan 25 milyon TL paranın, 12 milyon TL'sinin çekilmesi kararlaştırılmıştır.

27 Şubat 1991 – 13 Ekim 1991 tarihleri arasında karar defterinin boş olduğunu görmekteyiz. Kendi rızası ile şube başkanlığından ayrılan İsmet Genç'in ardından şube yönetim kurulu uzun bir süre toplantı yapmamıştır. 14 Mart 1991 tarihinde Hayati Gümüştekin karar defterini teftiş etmiştir.

[50] Bu konu 6 Ağustos 2014 tarihinde İsmet Genç'e soruldu ve haberinin olmadığı öğrenildi.

Bu tarihler arasında muhtemelen hiçbir faaliyet gerçekleştirilmemiştir. 3 Aralık 1991 tarihinde toplanan diğer yönetim kurulu üyeleri İzmit Kızılay Kan Merkezi kurulması hususunda genel merkez nezdinde teşebbüste bulunma kararı almıştır.

1992 yılının ilk ayında şubede görev yapan üç personelin maaşına zam yapılmıştır. Yapılan zamlara göre aylık:

Zafer Balyan, Brüt, 1.430.000 TL

H. Tahsin Yavaş, Brüt, 1.000.000 TL

Fatma Tuğtekin, Brüt, 1.000.000 TL alacaklardır.

11 Şubat 1992 tarihinde yardım talebinde bulunan Akarçeşme, Derince, M. Ali Paşa, Körfez ve Maşukiye öğrenci yurtlarının her birine 5 teneke (17 kg'lık) çiçek yağı, 5 çuval (250kg) pirinç, 10 çuval (250kg) bulgur ve 5 çuval (250kg) şeker dağıtılması kararlaştırılmıştır. Ayrıca 120 fakir vatandaşa gıda yardımı yapılması, her bir fakire ise 2 kg pirinç, 2 kg bulgur, 2kg kuru fasulye, 2 kg nohut, 6 paket makarna, 5 kg çiçek yağı, 10kg un, 5kg toz şeker, 2kg zeytin, 1,5 kg peynir ve 1kg çay verilmesi kararlaştırılmıştır. Karar defterlerinde ilk defa yapılan yiyecek yardımı ayrıntılı bir şekilde yazılmıştır.

14 Mart 1992 tarihinde Erzincan'da meydana gelen depremde[51] evsiz kalan vatandaşlara gönderilmek üzere giyim eşyası kampanyası düzenlenmesi kararı alınmıştır. Bu doğrultuda belediye hoparlörlerinden duyuru yapılmış ve Ziraat Bankası Alemdar Şubesi'nde afet hesabı açılmıştır. Yaklaşık iki hafta boyunca giyim ve gıda yardımları toplanmıştır. Hatta bazı durumlarda yardım toplamak amacıyla taksi kiralanmış ve semt semt gezilmiştir. Ayrıca Ziraat Bankası afet hesabında toplanan 7.275.00 TL Vakıflar Bankası Kocaeli vilayeti Erzincan depremi yardımına ait banka hesabına nakden yatırılmıştır.

[51] 13 Mart 1992 tarihinde yerel saatle 19:08'de Türkiye'de Erzincan ilinin güneydoğusunda meydana gelen depremdir. Depremin büyüklüğü 6,8 Ms olarak ölçüldü. 653 kişi öldü, 8057 bina hasar gördü veya yıkıldı. Bu deprem 1939 Erzincan Depremi'nin merkez üssü yakınındadır. Kuzey Anadolu Fayı üzerinde bulunan Erzincan, bu depremle beraber tarihindeki altıncı büyük depremi yaşamıştır. (http://tr.wikipedia.org/wiki/1992_Erzincan_depremi, Erişim Tarihi: 1 Aralık 2014)

21 Nisan 1992 tarihinde şubeye yirmi dört parça gayrımenkul bağışlayan Nuriye Oğultürk'ün talep ettiği gıda maddelerinin satın alınarak bağışçıya gönderilmesi kararlaştırılmıştır. İlerleyen yıllarda da Nuriye Oğultürk için gıda ve yakacak yardımları yapılmıştır.

İnşaatı devam eden yeni iş hanı için 19 Mayıs 1992 tarihinde eski iş hanı kiracıları şubeye davet edilmiş ve yeni iş hanındaki dükkân ve büroların kiralanması usulü ile ilgili bilgi verilmiştir. Temmuz ayında ise dükkan ve bürolar için kapalı zarf ile ihale teklifleri alınmıştır.

1992 senesi Ağustos ayında Merkez ilçeye bağlı Şahinler Köyü muhtarlığı köylerinde 20 civarında fakir çocuğun sünnet masraflarının Kocaeli şubesi tarafından yapılmasını talep etmiştir. Sünnet kıyafetleri ve sünnetçi masrafları şube tarafından karşılanmıştır. Ayrıca bu dönemde Çamkoru kampına giden 5 öğrenciye refakat edilmiştir.

Uzun bir süre başkansız hareket eden şube 11 Ekim 1992 Pazar günü şube kongresi gerçekleştirmiştir. O dönemki Kızılay tüzüğünün 58. Maddesine göre aralarında kıdem eşitliği bulunan üyeler kura ile tespit edilmiş ve şu isimlerin tekrar seçime girmesi kararlaştırılmıştır:

1.Mahir Güven

2.Erkan Hatipoğlu

3.Dr. Şefik Postalcıoğlu

4.Dr. Musa Değirmenci

5. Erol Binbay

Tüzüğün 52. Maddesine göre yapılan 5 kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Erol Binbay, Dr Şefik Postalcıoğlu, Dr. Musa Değirmenci, Erkan Hatipoğlu ve Dr. M. Emin Çevrim şube kuruluna seçilmişlerdir

Seçimleri müteakip, tüzüğün 63. Maddesi gereğince toplanan şube kurulu yaptığı seçimle;

Şube Başkanı: Op. Dr. Kemal Cebeci

Başkanvekili: Dr. Emin Çevrim

Sekreter: Erol Binbay

Muhasip: Numan Yavalar

Veznedar: Erol Alpaslan yeni yönetim kadrosunu oluşturmuştur.

Kemal Cebeci dönemi ile birlikte Kocaeli şubesi maddi anlamda atağa kalkmıştır diyebiliriz. Şüphesiz bu durumu sağlayan en önemli etken yeni iş hanı ve dispanserin büyütülmesi işlemlerdir.

15 Aralık 1992 tarihinde belediye iş hanında geçici olarak faaliyetlerini yürüten şube yeni binadaki ofisine taşınma kararı almıştır. Bürolar ve dükkânlar da bu dönemde yeni kiracılarını karşılamıştır.

Ramazan ayının yaklaşması ve kış mevsimi dolayısıyla 100 fakir ve muhtaç aile tespit edilmiş ve bu ailelere gıda ve yakacak yardımı yapılması uygun görülmüştür. Gıda yardımında tespit edilen gıda çeşit ve miktarları için Gima, Migros ve Petko'dan; torba kömür için, Erdeniz, Tevfik Metin, Çağlayanlar A, Aydın Kömürcülük ve Ekmenler Ticaret'ten teklif alınması kararlaştırılmıştır.

28 Aralık 1992 tarihinde vefat eden şube onursal üyesi Saadettin Yalım için Özgür Kocaeli ve Kocaeli gazetelerine vefat ilanı verilmesi kararlaştırılmıştır. Saadettin Yalım'ın ilk şube binasının yapımı konusunda büyük emekleri olmuştur.

Bu dönemde kan bağışı kampanyaları artarak devam etmiştir. Çapa Kızılay Kan merkezi ekibinin Kocaeli mühendislik fakültesinde düzenlediği kan kampanyasında bağışta bulunan öğrencilere telefon firhisti ve kalem hediye edilmiştir.

8 Ocak 1993 tarihinde eski şube başkanlarından Özcan Hun aylık 1.7500.000 TL brüt maaş ile şube müdür yardımcısı olmuştur. Bu dönemde şube müdürlüğü görevini Gürkan Yılmaz yürütmüştür.

Yeni iş hanında güvenliği sağlamak amacıyla yeni personel alımı ihtiyacı doğmuştur. Bu sebeple ilk olarak 22 Aralık 1992 tarihinde İbrahim Demirkol, daha sonra 8 Ocak 1992 tarihinde Necip Kahraman işe alınmıştır.

1993 senesi şube personelleri listesi şu şekildedir:
Gürkan Yılmaz – Şube Müdürü
Zafer Balyen – Memur
Özcan Hun – Şube Müdür Yardımcısı
H. Tahsin Yavaş – Şoför [52]
Cezayır Binbay
Fatma Tuğtekin
İbrahim Demirkol – Gece Bekçisi
Necip Kahraman – Gece Bekçisi

30 Mart 1993 tarihinde İnönü Caddesi Asal Apartmanı'nda bir dairede bulunan kan istasyonunun yeni iş merkezine taşınması kararı alınmıştır. Bu konu ile ilgili Çapa Kan Merkezi'ne bilgi verilmiş ve telefonların yeni adrese nakledilmesi kararlaştırılmıştır.

11 Mayıs 1993 tarihinde tüzüğün 81. Maddesi gereğince mazeretini toplantıdan evvel bildirmeksizin birbiri ardınca üç defa muayyen olan toplantıya iştirak etmeyen şube kurulu üyesi Dr. Musa Değirmenci'nin şube kurulundan çekilmiş sayılmasına, yerine 1. Yedek üye Dr. Saim Toker'in davet edilmesine karar verilmiştir. Bu karar, bu şube kurulu üyesinin Kızılay'a hiçbir maddi ve manevi fayda getirmeyeceği düşünülmüş ve karar oybirliği ile alınmıştır.

6 Temmuz 1993 tarihinde şube kurulu üyesi Hayrettin Günsoy'un görevi gereği Sinop'a atanması nedeniyle üyelikten istifa etmiş yerine yedekten Zafer Cura atanmıştır.

[52] Kocaeli şubesi adına uzun yıllar şoförlük yapan Tahsin Yavaş'ın işe başlama tarihi 31 Aralık 1990 tarihidir.

20 Temmuz 1993 tarihinde Yeni Mahalle Plaj yolunda Naile Kartal tarafından bağışlanan daire, Yenidoğan Mahallesi Sümer Karakolu karşısında Nuriye Oğultürk tarafından bağışlanan 2 daire, 1 dükkân ve merkez bankası karşısı Fazlıoğlu iş merkezinde bulunan büronun yangın, deprem, yıldırım, sabotaj risklerine karşı sigortalanması için Ray, Tam Sigorta, İsviçre Sigorta ve Merkez Sigortadan temin edilen teklifler incelenmiş, en ucuz teklif veren Ray sigortaya 2.600.000 TL üzerinden riskin satılması kararlaştırılmıştır.

Bu dönemde okullara sadece kırtasiye ve giyecek yardımı yapılmamış ayrıca ecza dolapları için alkol, pamuk, flaster gibi malzemeler temin edilmiştir.

9 Kasım 1993 tarihinde alınan karar ile Kızılay İş Merkezi'nin 4. Katına Kızılay dispanseri açılması düşünülmüştür. Bu sebeple dispanserin ihtiyacı olacak tıbbi cihaz ve alet listesi belirlenmiş; sekiz firmadan alınan teklif SSK Hastanesi'nde görevli hekimlerden oluşan kompetan heyet tarafından değerlendirilmiştir. Dispanserin açılması ile birlikte Kocaeli şubesi büyük miktarda gelir elde edecektir.

1994 senesi şube personeli listesi şu şekildedir:
Müdür Gürkan Yılmaz
Memur Zafer Balyan
Şoför Tahsin Yavaş
Teknisyen Sezai Binbay
Hizmetli Fatma Tuğtekin
Bekçi Necip Kahraman
Bekçi Saffet Oral
Dispanser görevlisi Özcan Hun

1994 senesi ile birlikte değişen tüzük sonucu şube kongrelerinin Şubat ayında yapıldığını görmekteyiz.

6 Şubat 1994 Pazar günü yapılan şube kongresinde seçime girecek üyeler tüzüğün 59. Maddesine göre kıdem eşitliği dolayısıyla kura ile tespit edilmiş ve aşağıda isimleri yazılı 5 üyenin seçime girmesi kararlaştırılmıştır.

1. Seyfi Delibaşı[53]

2. Erol Alpaslan

3. Zafer Cura

4. Halit Hür

5. Kamuran Öner

Beş kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Erol Alpaslan, Kamuran Öner, Mürsel Albayrak, Halit Hür ve Zafer Cura şube kuruluna seçilmişlerdir.

Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesi gereğince toplanan şube kurulu yaptığı seçimde;

Şube Başkanı: Op. Dr. Kemal Cebeci

Başkan Vekili: Op. Dr. M. Emin Çevrim

Sekreter: Erol Binbay

Muhasip: Numan Yavalar

Veznedar: Erol Alpaslan oybirliği ile seçilmişlerdir.

1994 senesi şube kurulu üyeleri:

Zafer Cura

Dr. Saim Türker

Mürsel Albayrak

Dr. M. Şefik Postalcıoğlu

Erkan Hatipoğlu

Şefik Ateş

Muzaffer Şişmanoğlu

Mahir Sezgenç

Kamuran Öner

Halit Hür

4 Mayıs 1994 tarihinde Kızılay dispanserimizin faaliyete geçirilmesine yönelik tefriş, tamir-tadilat v işlerinin yapılmasına ait gerekli olan malzeme ve işçilik bedellerinin ödenmesine karar verilmiştir.

1994 senesi şube dispanseri personel listesi:[54]

[53] Dr. Seyfi Delibaşı şube kurulu üyeliğinden kendi isteği ile ayrılmıştır.

Laborant: Hatice Erkal

Laborant: Filiz Gümüş

Hizmetli: Sevinç Akşit

Yüksek Hemşire: Yasemin Demir

Hemşire: Özcan Kulaksız

Memur: Hasan Basri Kezer

Hizmetli: Turanettin Akgün

Röntgen Tek. : İbrahim Çetkin

Memur: Cengiz Aktürk

Memur: İlhan Taştan

Memur: Güzide Dülger

Memur: Hülya Tutun

Memur: Zafer Balyen

Temmuz 1994 itibariyle dispanserde görev alan doktorların listesi:

Seyfi Delibaşı

Faruk Kalfa

Turgut Ateş

Cavit Ünal

Ramazan Şentürk

Hüsnü Dramalı

Erol Nazıroğlu

Selahattin Okay

Orhan Akaltın

Selami Durucan

Derviş Tunoviç (Ekimde başlıyor)

8 Eylül 1994 tarihinde şube müdürü Gürkan Yılmaz'ın görevini istenilen tarzda yürütemediği, yetersiz kaldığı görülmüş, tazminatı verilmek üzere görevine son verilmesi kararlaştırılmıştır. Şube ikinci başkanı Mehmet Emin Çevrim'in işlerinin yoğunluğu nedeniyle şube ikinci başkanlık görevinden ayrılma isteği üzerine yerine Kamuran Öner'in getirilmiştir. Boşalan şube müdürlüğü görevine

[54] 01.06.1994 tarihinden itibaren göreve başlamaları kararlaştırılmıştır.

SSK Genel müdürlük emekli başmüfettişi İhsan Ergüneş'in 9.9.1994 tarihi itibariyle getirilmesi kararlaştırılmıştır.

Kemal Cebeci dönemi büyük ölçüde dispanserin büyümesi için yapılan yatırımlar, kiracılar ile yaşanan sıkıntılar ve sayısı artan yardımlar ile geçmiştir diyebiliriz.

25 Ekim 1994 tarihinde şube dispanserinin açılması için gerekli hazırlıklar sürdürülmektedir. Dispanserin tüm gelirlerinin şube başkanlığı adına "dernek gelirleri alındı belgesi" ile tahsil edilmesine, tüm gelirlerinin de keza şube başkanlığı adına yapılmasına, dispanserin hizmetlerinin bir başhekim ve idare müdürü tarafından yönetilmesine, dispanserin tüm sorumluluğun Kızılay şube başkanlığı yönetim kurulunda olmasına oybirliği ile karar verilmiştir.

Açılışı gerçekleştirilen dispanser kısa sürede İzmit halkı tarafından ilgi görmüştür. 6 Aralık 1994 tarihinde Türkiye İşçi Emeklileri Cemiyeti İzmit Şube Başkanlığı'nın kendi üyelerine Kızılay'da indirim yapılması suretiyle hizmetlerden yararlandırılmaları hakkındaki talepleri incelenmiştir. Tüm işçi, BağKur ve emekli sandığı emeklileri ile bunların dul ve yetimlerine, eş-çocuk ve anne-babalarına Kızılay dispanserinde verilmekte olan muayene laboratuvar ve röntgen hizmetlerinden %30 indirimli olarak yararlandırılmalarına karar verilmiştir. Ayrıca kiraların %137 olarak arttırılması yönündeki genel merkez talimatı görüşülmüş ve ekonomik kriz nedeniyle Ocak 1995 ila Haziran 1995 döneminde iş merkezi kiralarının %75 civarında arttırılması hususunun genel merkeze sunulması kararlaştırılmıştır.

1995 senesi şube kurulu üyeleri listesi şu şekildedir:
Şefik Postalcıoğlu
Dr. Saim Toker
Dr. M. Emin Çevrim
Zafer Cora
Şefik Ateş
Mahir Sezgenç

Erkan Hatipoğlu
Halit Hür
Muzaffer Şişmanoğlu
Mürsel Albayrak

12 Şubat 1995 tarihinde beş kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Dr. Kemal Cebeci, Şefik Ateş, Numan Yavalar ve Mahir Sezgenç şube kuruluna seçilmişlerdir.

Seçimleri müteakip, tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu yaptığı görev taksiminde;

Şube Başkanı: Dr. Kemal Cebeci (15 oy)
Başkan Vekili: Kamuran Öner (15 oy)
Sekreter: Şefik Postalcıoğlu (8 oy)
Muhasip: Erol Binbay (9 oy)
Veznedar: Erol Alpaslan (9 oy) ile yeni yönetim kadrosunu oluşturmuştur.

1995 senesi personel listesi şu şekildedir:
İhsan Ergüneş
Özcan Hun
Özcan Kuşaksız
İbrahim Çetkin
H. Tahsin Yavaş
Fatma Tuğtekin
Hülya Sayan
Güzide Dülger
Esra Demirel
Hatice Dikmen
Necip Kahraman
Raşit Yılmaz
Hüsamettin Örçen
Yasemin Demir
Hatice Erkal

Filiz Gümüş
Cengiz Aktürk
İlhan Daştan
Sevinç Akşit

1995 senesi dispanserde görevli doktorların listesi şu şekiledir:
Seyfi Delibaşı
Faruk Kalfa
Turgut Ateş
Cavit Önal
Hüsnü Dramalı
Orhan Akaltın
Erol Nazıroğlu
Selahattin Okay
Selami Durucan
Ramazan Şentürk

Yarı zamanlı çalışan doktorlar için 30 hastaya kadar; tam zamanlı çalışan doktorlar için 45 hastaya kadar maaşlar geçerlidir. Bu dönemde doktorların listesi hemen hemen her ay yayınlanmıştır. Bunun öncelikli sebebi doktor maaşlarının ve bakacakları hasta sayısının bir nizama oturamamış olmasındandır. İlerleyen zamanlarda zamlar altı ay arayla yapılacak ve ücretler sabit olacaktır.

29 Mart 1995 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü Dernekler Özel Denetleme Grubu tarafından şube denetlenmiştir.

İçişleri Bakanlığı'nın 29.12.1994 tarihli genel denetim onaylarına istinaden "Türkiye Kızılay Derneği İzmit Şubesi" nin denetimi tarafımızdan yapılmıştır.

Ergün Güngör	Muhsin Özaslan
Emniyet Genel Müdürlüğü	Emniyet Genel Müdürlüğü
Dernek Denetçisi	Dernek Denetçisi

18 Eylül 1995 tarihinde uzun seneler Kızılay şube başkanlığı yapan ve halen Yeşilay Derneği İzmit Şube Başkanı görevini sürdüren Nihat Durak ve eşinin şubeye ait dispansere müracaatlarında ücretsiz olarak muayenelerinin ve tetkiklerinin yapılması kararlaştırılmıştır. Ayrıca bu tarihte başkan Dr. Kemal Cebeci'nin gördüğü lüzum üzerine görevinden istifa sebebiyle yönetim kurulu yeniden oluşturulmuştur. Gizli oyla yapılan ve oybirliği ile seçilen yeni yönetim kurulu şu şekilde oluşmuştur:

Başkan: Dr. Kemal Cebeci

İkinci Başkan: Kamuran Öner

Sekreter: Dr. M. Şefik Postaloğlu

Muhasip: Muzaffer Şişmanoğlu

Veznedar: Şefik Ateş

Görevlerinden ayrılan Erol Binbay ve Erol Alpaslan'ın şube kurulu üyelikleri devam etmiştir.

Kemal Cebeci yönetimindeki dönemin en sık karşılaştığı sorunlardan biri iş merkezindeki kiracıların kiralarını zamanında ödememesi olmuştur. Bu sebeple şube avukatı Hayrettin Çetinkaya ile sürekli iletişim halinde olunmuştur. Hayrettin Çetinkaya şube avukatlığı görevini çok uzun yıllar icra etmiştir.

1995 senesinin diğer bir özelliği de ihtiyaç sahibi kişilere oldukça fazla yardım yapılmasıdır. Özellikle Kızılay'a bağış yapmış insanlar için gıda ve yakacak yardımı yapılmıştır. Bu dönemde Kızılay'a üyeliklerde çok ciddi bir şekilde artış olmuştur. Üyelik miktarı bu dönemde 1.000.000TL'dır.

26 Şubat 1996 tarihinde Nuriye Oğultürk Serdengeçti'nin vefatı sonrası cenaze işleri ile ilgili tüm hizmetlerin şube tarafından karşılanması kararı alınmıştır. Nuriye Oğultürk Kızılay Kocaeli Şubesi ve İzmit tarihi açısından oldukça önemli bir insandır.

1995 senesinin son günlerinde şube müdürlüğü görevine İhsan Ergüneş getirilmiştir.

10 Mart 1996 tarihinde tüzüğün 53. maddesine göre yapılan beş kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Erol Binbay, Tayyar Özbek, Cevat Demir, Maruf Tuncel ve Hasan Kırlı şube kuruluna seçilmişlerdir.

Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu yaptığı görev takisiminde;

Şube Başkanı: Dr. Kemal Cebeci

Başkan Vekili: Kamuran Öner

Sekreter: Erol Binbay

Muhasip: Muzaffer Şişmanoğlu

Veznedar: Şefik Ateş oy birliği ile seçilmişlerdir.

Şube kurulunda yer alan ve seçimlerde oy kullanan diğer isimlerin listesi şu şekildedir:

Mahir Sezgenç

Halit Hür

Mürsel Albayrak

Maruf Tunca

Erol Alpaslan

Hasan Kırlı

Tayyar Özbek

Cevat Demir

Zafer Cora

Numan Yavalar

23 Mart 1996 tarihinde şubenin aldığı karar ile Kızılay'a üye olan insanların sayısında ciddi bir artış olmuştur. Söz konusu karar göre Kocaeli Kızılay Şubesi'ne üye olan kişilerin üyelik kayıtlarını ibraz etmeleri şartıyla eş ve çocuklarının da (belgeleriyle getirdikleri takdirde) %30 indirimli muayene vd. yaptırılmaları uygun görülmüştür. İndirim haberinden sonra bir hafta içinde yüzlerce kişi üye olmaya gelmiş ve bu kişilerin pek çoğu kan bağışında bulunmuştur. İlerleyen aylarda kayıtlar artarak devam etmiştir.

12 Nisan 1996'da Özcan Hun şube müdürü görevine atanmıştır. Şube müdür yardımcılığı görevine ise Haydar Kocabaş getirilmiştir. Bu görevlendirmelerden sonra 24 Mayıs 1996 tarihinde Kemal Cebeci son toplantısına katılmıştır.

9 Mayıs 1996 günü gerçekleştirilen toplantıya Kamuran Öner başkanlık yapmıştır.

Genel merkezin 24.04.1996/19 sayılı kararları ile şube kurulunun ıskat edilmesini müteakip toplanan 12 kurul üyesi, konuyu değerlendirmiş ve İzmit kamuoyunda şahsiyetleri ile ilgili oluşması muhtemel menfi durumu önlemek maksadıyla genel merkez kararına karşı itiraz edilmesi kararlaştırılmıştır. Yapılan açıklamaya göre; esasen, mahkemeye müracaat edilmesi hususu genel merkez ıskat kararına bir tepki gösterme maksadının dışında ve ötesinde olup tamamen İzmit kamuoyunda güven duyulan itibarlarına gölge düşmesini önleme zaruretinden doğmuştur. Konunun genel merkez nezdinde anlatılması için kurul üyesi arkadaşlarımızdan Kamuran Öner, Erol Binbay, Erol Alpaslan, Hasan Kırlı ve Halit Hür'den oluşan temsilci heyetinin görevlendirilmesi kararlaştırılmıştır.

Toplantıya katılan üyelerin isimleri şu şekildedir:
Erol Binbay
Muzaffer Şişmanoğlu
Şefik Ateş
Numan Yavalar
Mahir Sezgenç
Taner Özbek
Hasan Kırlı
Halit Hür
Erol Alpaslan
Cevat Demir
Saim Çiftçi
Katılmayanlar;
Kemal Cebeci
Mürsel Albayrak
Zafer Cora

Yaşanan bu olaydan sonra 96 senesinin büyük bir bölümünü başkan vekili olan Kamuran Öner toplantılarda başkanlık yaparak geçirmiştir.

8 Haziran 1996 tarihinde görülen lüzum üzerine yönetim kurulu üyeliklerinden ayrılan Erol Binbay, Muzaffer Şişmanoğlu ve Şefik Ateş'in istifaları ile toplanan şube kurulu tüzüğün 64. maddesine göre yaptıkları görev taksimi ile:

Başkan: Tayyar Özbek[55] (12 oy)
Başkan Vekili: Kamuran Öner (12 oy)
Sekreter: T. Muzaffer Şişmanoğlu (12 oy)
Muhasip: Erol Alpaslan (12 oy)
Veznedar: Şefik Ateş (12 oy) toplantıya katılan arkadaşların oybirliği ile seçmişlerdir.

5 Temmuz 1996 tarihinde yönetim kurulunun düşmesi nedeniyle yeniden yapılan seçimler neticesinde belirlenen yönetim kurulun, genel merkez yönetim kurulunun 26.6.1996 tarih ve 29 sayılı toplantısında tasdik edilmediği 1.7.1996 tarih 8433 sayılı yazı ile bildirilmiştir. Bu durum üzerine ilgili madde amir hükmü gereğince yönetim kurulu seçimi zorunluluğu bulunduğundan yeniden seçime gidilmiş ve aynı kişiler yeniden seçilmiştir.

1997 senesine kadar yardımlar düzenli bir şekilde devam etmiştir. Özellikle kan vererek Kızılay'a üye olunabileceği kararı sonrası oldukça fazla kişi kan verme işleminde bulunmuştur.

27 Aralık 1996 tarihinde bir sonraki başkan Ersin Zaralıoğlu Kızılay'a üye olmuştur.

1 Ocak 1997 tarihi itibariyle şube ve dispanser çalışanları listesi şu şekiledir:[56]

[55] Sadece dört toplantıya başkanlık etmiştir.

Özcan Hun

Haydar Kocabaş

Hülya Sayan

Güzide Dülger

Esra Demirel

Fatma Tuğtekin[57]

Hasan Tahsin Yavaş

Necip Kahraman

Hüsamettin Örçen

Raşit Yılmaz

Gülay Aktürk

Filiz Gümüş

Neval Hatice Erkal

Yasemin Demir

Özcan Kuşaksız

İbrahim Çetkin

İlhan Daştan

Sevinç Akşit

Cengiz Aktürk

1997 senesi Mayıs ayına kadar yönetimde bir boşluk oluşmuştur. Bu boşluk tedviren başkanlık yapan Abbas Ayhan tarafından 23 Mayıs tarihi itibariyle doldurulmuştur. Kendisine görev süresi boyunca müfettiş Özkan Kalemci eşlik etmiştir. Abbas Ayhan ve Özkan Kalemci dönemi 9 Ekim 1997 tarihinde yapılan seçime kadar devam etmiştir. Bu dönemin en önemli özelliği oldukça şeffaf bir maddi tablo çizmiş olmalarıdır. Şubeye alınan çay ve şeker ücretlerinin miktarı bile karar defterine yazılmıştır. Bu şeffaf tablo daha sonraki başkanların döneminde titizlikle devam ettirilmiştir. Kiracılar ile yaşanan sıkıntılar bu dönemde de devam etmiş ve kira bedelini ödemeyen pek çok kişi avukatlık olmuştur.

[56] Bu liste alınan maaşa göre en fazladan en aza göre düzenlenmiştir.
[57] 31 Mart 1997'de emekli olmuştur. Kendisi çok uzun yıllar Kızılay'a hizmet etmiştir.

1997 senesinin önemli olayları arasında, şube bilgisayarlarını daha verimli kullanabilmeleri amacıyla Hülya Sayan, Filiz Gümüş, Güzide Dülger belediyenin açtığı bilgisayar kursuna gitmeleri, dispanser başhekimi Faruk Kalfa'nın 10 Nisan tarihinde ölümü, başhemşire Yasemin Demir'in istifası gösterilebilir. Faruk Kalfa'nın ölümünden sonra başhekim Erol Nazıroğlu, başhekim yardımcısı Cavit Önal olmuştur. Ayrıca yeni başhemşire Özcan Kuşaksız olmuştur.

3 Ekim 1997 tarihinde Ahmet Almaç ve Melih Altan Kızılay'a üye olmuşlardır. Bu isimler altı gün sonra yönetim kurulunda yer alacaktır.

9 Ekim 1997 tarihinde genel merkez yönetim kurulunun 07.10.1997/46 sayılı kararı ile Kızılay İzmit Şubesi'ne geçici heyet aşağıdaki isimlerden teşekkül ettirilmiştir.

Başkan: Avukat Ersin Zaralıoğlu

Başkan Vekili: Prof. Dr. Ahmet Almaç

Sekreter: Gazeteci-Yazar Melih Altan

Muhasip: Avukat Ayhan Maral

Veznedar: Eczacı Ahmet Sunmak

Ersin Zaralıoğlu döneminde yapılan her harcama karar defterlerine yazılmış. Hesapların şeffaf olması konusunda Abbas Ayhan ve Özkan Kalemci kadar hassas davranıldığını gözlemlemekteyiz.

1997 senesinde Kocaeli İsmet Paşa Stadyumu'nda gerçekleştirilen maç, eğlence, gösteri vb. diğer faaliyetlerde seyirci girişlerinde emniyet amaçlı Kocaeli Emniyet Müdürlüğü ekiplerince toplanan madeni paralar zaman zaman şubeye bağışlanmıştır. Kocaeli Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi'nin önerisi ile Emlak Bank İzmit Şubesi'nden bağış olarak portatif para kasaları temin edilmiştir. Bu kasaların üzerine delikler açılarak kumbaraya dönüştürülmüş ve kasaların üzerine Kızılay amblemi yapıştırılmıştır. Faaliyet günlerinde bu kasalar İzmit İsmet Paşa Stadyumu'na götürülmüş ve mevcut on üç kapı girişine dağıtılmıştır. Toplanan

parayı şubeye taşıması amacıyla şube personeli Raşit Yılmaz sezon boyunca görevlendirilmiştir. [58]

1 Ocak 1998 tarihi Kızılay İzmit Şube ve Sağlık Merkezi çalışanları listesi şu şekildedir:[59]

Haydar Kocabaş Md. Yrd

Özcan Hun Md. Yrd.

Hülya Sayan muhasebe şefi

Özcan Kuşaksız Başhemşire

Filiz Gümüş Laborant

Neval Hatice Erkal Laborant

İbrahim Çetkin Rönt. Tek.

Güzide Dülger Memur

Esra Demirel Memur

Hasan Tahsin Yavaş Şoför

İlhan Daştan Memur

Özlem Okutan Hemşire

Necip Kahraman Bekçi

Hüsamettin Örçen Bekçi

Raşit Yılmaz Kaloriferci

Cengiz Aktürk Hizmetli

Sevinç Akşit Hizmetli

Gülay Aktürk Hizmetli

1 Ocak 1998 tarihinden geçerli olmak üzere Kızılay İzmit Sağlık Merkezi'nde çalışan sözleşmeli doktorların listesi şu şekildedir:

Op. Dr. Erol Nazıroğlu Bev. Mut. Başhekim

Dr. Turgut Ateş Dahiliye Mut.

Op. Dr. Fahri Ateş K.B.B Mut

Op. Dr. Selahattin Okay Hariciye Mut.

[58] Bu para kasaları maçlara gelen seyirciler tarafından sağlık çantası zannedilmiştir. Bu sebeple ilerleyen zamanlarda kasaların sabit bir kafes içine konması konusu gündeme gelmiştir.
[59] Liste maaşı en fazla olandan en az olana şeklinde sıralanmıştır.

Dr. Cavit Önal Asbiye mut.

Op. Dr. Ersan Yalçıner Göz ha Mut.

Dr. Hüsnü Dramalı Çocuk Hast. Mut.

Op. Dr. Nazım Uyanık Nisaiye mut.

Dr. Ramazan Şentürk Bakteriyolog

Dr. Selami Durucan Röntgen Mut.

Listede yer alan doktorlar aynı maaşı almakta ve maaş dışında baktıkları hasta başına prim almaktadırlar. Ayrıca başhekime aylık olarak başhekimlik tazminatı ödenmektedir.

1998 senesi ile birlikte özellikle dispanserin bir sağlık merkezine dönüşmesi amacıyla ciddi yatırımlar yapılmıştır. İhtiyaç sahiplerine ilaç, giyim, yakacak, gıda gibi yardımlar devam etmektedir. Şubenin sadece iş merkezinden elde ettiği gelir daha fazla insana ulaşma arzusunu büyük ölçüde engellemektedir. Hali hazırda şubenin ciddi bir harcama periyoduna sahip olduğunu söyleyebiliriz. Aylık olarak yapılan harcamaları şu şekilde sıralayabiliriz. Sarf malzemeleri, tüp, temizlik malzemeleri, yakacak giderleri, personel için yemek bedelleri, elektrik faturası, şube ve dispanser çalışanlarının stopaj vergileri, laboratuvar için tıbbi malzemeler, asansör aylık periyodik bakımı, şube ve dispanser çalışanları aylık ücret bordroları, gıda yardımları için PETKO'ya ödenen ücretler, posta ücretleri, çay-şeker gibi ihtiyaçlar, şube ve sağlık merkezi telefon faturaları, şube aracı için benzin bedeli, şube aylık gazete abonman bedeli, genel merkeze ödenen röntgen film bedeli gibi daha onlarca düzenli ödemeye ait bir iş merkezi şüphesiz daha fazla gelir elde etmek durumundadır.

13 Şubat 1998 tarihinde Nuriye Oğultürk'ün bağışlamış olduğu Sarayyokuşu mevkiindeki tarihi binanın restore edilmesi ve arsaya bir kreş yapılması konusu görüşülmüştür. Ayrıca arsa üzerinde mevcut bulunan iğreti kulübelerin yıktırılması kararı alınmıştır.

22 Şubat 1998 tarihinde tüzüğün 53. maddesine göre yapılan on beş kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde, seçimi kazanan kurul üyeleri, tüzüğün 64.

maddesine göre yaptıkları görev taksiminde şube yönetim kurulunu aşağıdaki şekilde belirlemişlerdir:[60]

Şube Başkanı: Ersin Zaralıoğlu 15 oy

Başkan Vekili: Muzaffer Şişmanoğlu 15 oy

Sekreter: Erol Binbay 15 oy

Muhasip: Şefik Ateş 15 oy

Veznedar: Erol Alpaslan 15 oy

Geçici olarak atanan heyetten sadece Ersin Zaralıoğlu görevine devam etmiştir.

1998 senesi şube kurulu üyeleri listesi şu şekiledir:

Tayyar Özbek

Numan Yavalar

Cevat Demir

İbrahim Kılıçarslan

Muhittin Yıldırım

Saim Çiftçi

Hüsnü Çeliker

Nuri Koç

Mustafa Çavuş

Durmuş Kaya

1998 senesinde başhekimlik görevini sürdüren Cavit Önal istifa etmiş ve yerine Turan Moğulkoç yeni başhekim olmuştur.

31 Ağustos 1998 tarihinde sağlık merkezinin açılabilmesi için ruhsat alma girişimi başlatılmıştır. Ayrıca daha önceki dispanserde bulunan pek çok tıbbi malzeme yenilenmiş ve bazı odaların boyutu ihtiyaçlara göre genişletilmiştir. Okulların açılması sebebiyle fakir ve muhtaç öğrencilere geleneksel kırtasiye yardımı gerçekleştirilmiştir. 350 ilkokul, 300 ortaokul ve 250 lise öğrencisi olmak üzere toplam 900 öğrenciye yardım yapılmıştır.

[60] Ayrıca bu kongrede 10.10.1997-31.12.1997 dönemi faaliyet raporu ve 1998 yılı tahmini bütçesinin 116.250.000.000 TL ile bağlanarak şube kuruluna sunulmuştur.

30 Kasım 1998 tarihinde yaklaşan ramazan ayı sebebiyle yine geleneksel hale gelen ramazan kolisi hazırlıkları yapılmıştır. İhtiyaç sahibi ailelere ulaşacak kolilerin içinde;

1 kg kuru fasulye

3 kg pirinç

1 kg pilavlık bulgur

4 paket makarna

2 kg Ayçiçek yağı

4 kg toz şeker

1 kg kamelya çay

4 kg un

1 kg zeytin

1 kg beyaz sabun (kalıp)

4 paket margarin yağ (250 grlik)

1 kg kırmızı mercimek

1 adet diş fırçası

1 adet orta boy diş macunu bulunmaktadır. Hazırlanan koliler 500 aileye verilmiştir.

Bu dönemde sağlık merkezi halk tarafından büyük ilgi görmüş ve telefon santrali yetersiz kaldığı için yenisi alınmıştır. 18 Şubat tarihinde tahmini bütçenin 300 milyar TL olarak kongreye sunulması kararlaştırılmış ve üç gün sonra olağan kongre gerçekleştirilmiştir. Tüzüğün 53. maddesine göre yapılan beş kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Ersin Zaralıoğlu, Muzaffer Şişmanoğlu, Şefik Ateş, Erol Alpaslan ve Abdullah Özkırklar şube kuruluna seçilmişlerdir. Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu yaptığı görev taksiminde şube yönetim kurulunu aşağıdaki şekilde belirlemişlerdir.

Başkan: Ersin Zaralıoğlu

Başkan Vekili: Muzaffer Şişmanoğlu

Sekreter: İbrahim Kılıçarslan

Muhasip: Şefik Ateş

Veznedar: Erol Alparslan

Kocaeli Üniversitesi'nde çalışmakta olan İbrahim Kılıçarslan'ın yönetim kurulunda yer alması ile birlikte üniversite ile gerçekleştirilen faaliyetler de artmıştır. 17 Mayıs 1999 tarihinde, Kocaeli Üniversitesi, Büyükşehir ve Bekirpaşa Belediyeleri'nde kan kampanyası organizasyonu gerçekleştirilmesi kararı alınmıştır. Ayrıca Kosova'ya giyecek yardımı toplanması amacıyla Nisan ayı sonunda Kocaeli Üniversitesi bahçesine bir çadır kurulmuştur.

26 Nisan 1999 tarihinde şubede bir süre başkanlık yapmış daha sonraki dönemlerde şube müdür yardımcılığı görevi üstlenmiş Özcan Hun vefat etmiştir.

Seçimlerin ardından mevcut laboratuvarın yeniden düzenlenmesi gündeme gelmiştir. Bu doğrultuda ihtiyaçlar giderilmiş ve mobilyalar değiştirilmiştir.

17 Mayıs tarihinde Kızılay Sağlık Merkezine diş kliniği açılması için gerekli cihazların alınması yolunda bağışta bulunarak gerçekleşmesinde yardımcı olan Ayfer Bekata bu bağışı merhum eşi Hıfzı Oğuz Bekata adına yaptığından açılacak kliniğe Hıfzı Oğuz Bekata Diş Kliniği adının verilmesine; bu ismin Sağlık Merkezi Diş Kliniği devam ettiği sürece muhafaza edilmesine ayrıca plaket yazılarak asılmasına ve bu yolla bağışçıya noterden taahhütname verilmesine karar verilmiştir.

31 Mayıs 1999 tarihinde TC Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu 75. Yıl Cumhuriyet Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'nün altındaki çocuklardan bir kaçının bu seneki Kızılay kamplarından yararlanmasını talep ettikleri dilekçeleri incelenmiş ve yedi öğrenciye kamp formu verilmiştir.

7 Haziran 1999 tarihinde sağlık merkezine ikinci göz polikliniği açılması için gerekli çalışmalar başlatılmıştır.

5 Temmuz 1999 tarihinde Kozluk Mahallesinde bulunan ve Nuriye Oğultürk tarafından bağışlanan II. Sınıf tarihi eser hüviyetindeki binanın, röleve planların hazırlanması, anıtlar kuruluna tastik ettirilmesi hususunda gerekli piyasa araştırması yapılarak teklifler alınmıştır. Alınan teklifler sonucu en uygun fiyatı veren Onaran Mimarlık bürosuna yaptırılmasına, belediye ve müdürlüklerden evrak takibi için

Mimar Sedat Onaran'a yetki verilmesine, tüm masrafların şube tarafından karşılanmasına karar verilmiştir.

17 Ağustos 1999 günü saat 03:02'de bölgede meydana gelen deprem felaketi üzerine yönetim kurulu hemen olağanüstü toplanmış, durum değerlendirilmiş ve Kızılay olmanın verdiği hukuki, vicdani sorumluluk anlayışı ile şu kararlar alınmıştır:

1. Merkez binasında 24 saat görev yapacak bir kriz masası oluşturulmasına, bu masanın başta kan talepleri ve kan verme olaylarını yönlendirme, halkı bilgilendirme, hastane, kriz masaları vb. hususlarda danışmanlık yapmasına,

2. Yönetim kurulunun bu masada bizzat nöbetleşe görevde bulunmasına,

3. Merkez binadaki (3. kat) kan merkezinin vilayet bahçesindeki il kriz masası civarındaki birimlerin hemen yanına kurulacak çadır içinde hizmete başlamasına,

4. Merkez binasındaki kan merkezinde mevcut kanların muhafazası için İzmit elektriği kesik olduğundan geçici olarak İzmit postanesi jeneratöründen yararlanılmasına, köklü çözüm için acilen bir jeneratör teminine karar verilmiştir.

18 Ağustos 1999 tarihinde depremin acı sonuçları ikinci gün daha netleşmiş, özellikle başta Gölcük merkez (Başiskele, Döngel, İhsaniye, Değirmendere), Derince (60evler), Tütünçiftlik sahil kesiminde tahribatın çok fazla olduğu gözlenmiştir.

Bu yüzden:

1. Acil ilaç, çadır, gıda, giyecek ihtiyacı için Kızılhaç ile bağlantıya girilmesine,

2. Acil sağlık yardımları için şehir içinde olduğundan Kızılay kriz masasında bir hemşire ve doktorun bulundurulmasına,

3. Hizmet verilecek olan merkez binasının deprem sonu kontrol ettirilmesine, dökülen duvarların onarılmasına,

4. Kızılay İzmit Merkez Şubesi çalışanlarının kayıpları ile ilgili çalışmanın yapılmasına, gelemeyenlere ulaşılmasına karar verilmiştir.

19 Ağustos 1999 tarihinde;

1. Yönetim kurulunca çadır kentlerin dolaşılarak ihtiyaçlarının teminine,

2. İzmit ve Gölcük devlet, sigorta ve tıp fakültesi hastanelerinin gezilerek ilaç ve çadır ihtiyaçlarının tesbitine,

3. Çadırkentler ve hastanelerden çıkan ihtiyaç taleplerinin Kızılhaç'a bildirilmesine,

4. İsviçre Kızılhaç'tan gelmiş bulunan temsilciler (Filip ve Marek) ile ilişkilerin sürdürülmesine,

5. Deprem bölgesi dışı Kızılay şube merkezleri ile bağlantı kurularak yardımların kanalizesine,

6. Temin edilen ilaç ve çadırların İzmit Devlet, Sopalı SSK ve Kızılay Uzunçiftlik hastanelerine teslimine,

7. Jenaratör ihtiyacı tespit edilen Gölcük Devlet Hastanesine jenaratör temini ve teslimine karar verilmiştir.

20 Ağustos 1999 tarihinde;

1. Kızılhaç'tan temin edilmiş bulunan battaniyelerden, konunun kriz masasına başvuranlara ve oluşmuş bulunan çadırkentlerdeki çadırlara fert sayısı kadar dağıtılmasına

2. Kızılhaç'tan gönderilmiş bulunan ilaçların İzmit Devlet Hastanesi baştabipliğine teslimine

3. İzmit merkez şubemize ait gayrimenkullerin, malların deprem sonu durumlarının tespit edilerek, Genel merkeze bilgi verilmesine

4. Gelen talep üzerine temin edilmiş bulunan çadır içi izole bezlerinin 5 ve 10 ar metrelik kesilerek ihtiyaç sahiplerine verilmesine karar verilmiştir.

23 Ağustos 1999 tarihinde yönetim kurulu depremin ardından yedinci gününe gelindiğinde bir durum değerlendirmesi yapmıştır. Bu doğrultuda gerek başvuran ihtiyaç sahipleri, gerek çadır kent oturanlarına battaniye, izole bezi, gıda, temizlik malzemesi ve mutfak seti dağıtılmasına karar verilmiştir. Bölgede bulunan Kızılhaç yetkilileri ile yoğun ilişki kurulması amaçlanmıştır. Depremde kurum personelinden vefat eden Dr. Ali Yavuz, Bursa Tıp Fakültesinde tedavi gören Dr. Can Çabukaş, anne babasını, kayınpederini, evini ve işyerini kaybetmiş bulunan başhekim Turan Moğulkoç, Dr. Turgay Göncü ve diğer personelin ihtiyaçları konusunda tespitlerin

yapılması ziynet edilmesi ve ihtiyaçlarının giderilmesine maaş ve ücretleri konusunda gecikmeye mahal verilmemesine karar verilmiştir.

Depremden sonra Almanya Kızılhaç'ının yolladığı tır ve Bayrampaşa Kızılay'ının yolladığı yardımlar Kuruçeşme deposuna yönlendirilmiştir. Ayrıca Elazığ şubesi de çadır yardımında bulunmuştur.

Gayrimenkul	**Hasar Durumu**
B5.1 Ömerağa Mahallesi İş Merkezi	Sağlam
B5.5 Cedit Mahallesi Apartman Dairesi	Sağlam
B5.7 Ömerağa Mahallesi Apartman Dairesi	Orta Hasarlı
Kozluk Mahallesi Kagir Ev	½ Sağlam
Cumhuriyet Mahallesi Apartman Dairesi	Ağır Hasarlı
Kemalpaşa Mahallesi Büro	Sağlam
Gültepe Mahallesi Dükkan	Orta Hasarlı
Gültepe Mahallesi Apartman Dairesi	Orta Hasarlı
Gültepe Mahallesi Apartman Dairesi	Ağır Hasarlı
Hacıhızır Mahallesi Ahşap Ev	Sağlam
Halıdere Apartman Dairesi	Enkaz
Kozluk Mahallesi Ahşap Ev	Hasar Tesbiti Yapılamadı[61]

Tablo 23: 31 Ağustos 1999 Depremi Kocaeli Kızılay Şubesi'ne Ait Gayrimenkullerin Hasar Durumu

Depremin ağır bilançosu nedeniyle personelin bir kısmı izin kullanmıştır. Bazı doktorlar işten ayrılmıştır. Bunun yanı sıra yirmi dört saat durmadan çalışan şube personelleri de vardır. Ayrıca işten ayrılan kişilerin yerine yeni başvurular yapılmış ve işe alımlar başlamıştır.

18 Ekim 1999 tarihinde Bekirpaşa (Yahya Kaptan)'da İsviçre Kızılhaç ile ortaklaşa kurulacak 2000 çadırlık çadır kentin İzmit Kızılay Şubesi adına koordinatör olarak şube sekreteri İbrahim Kılıçaslan ile şube kurulu üyesi Mustafa Çavuş'un görevlendirilmesine karar verilmiştir.

[61] Kozluk Mahallesi Saray Yokuşu'ndaki sit kararlı ahşap ev metruk olduğundan hasar tespiti yapanlarca bakılmamış, bu nedenle de hasar tespit raporu alınmamıştır.

12 Kasım 1999 tarihinde meydana gelen Düzce depremi nedeniyle 13 Kasım 1999 günü depremzedelerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere acil olarak götürülen(battaniye, sağlık malzemesi, gıda vb.) malzemeleri söz konusu yere nakliye edilmiştir.

22 Kasım 1999 tarihinde şube kurulu üyesi Erol Binbay'ın ikametgâh ve işyerinin Bursa'da olması sebebiyle görevinden istifa etmek istediğini belirttiği dilekçesi incelenmiş olup, Erol Binbay'ın istifasının kabulüne ve 2. yedek üye olan Selami Aydın'ın 23.11.1999 tarihinden itibaren şube kurulu üyeliğine atanmasına karar verilmiştir.

Çadırkente sürekli gidip gelinmesi ve iletişim sağlanması amacıyla kurumda çalışan 6 personele cep telefonu ve hat alınmış ve mesai dışında çalışan personellere fazladan 1 maaş ikramiye verilmiştir. Bu dönemde sık sık giyecek, yiyecek ve çadır taşınmıştır.

29 Kasım 1999 tarihinde çadırların tabana monte edilmesi için her çadıra 10'ar adet olmak üzere ilk 500 çadır için 5000 adet kancalı çivi yaptırılmasına, çadır kente Avusturya'dan gönderilen banyo, tuvalet ve lavabo konteynırlarının indirilmesine ve indirici kiralanmasına, 24 Kasım 1999 gününün akşamı gece gelen çadırları indirmek için (2 tır 300 çadır) 5 kişiye 70 milyon TL ödenmesine karar verilmiştir.

13 Aralık 1999 tarihinde şubeyi ziyarete TBMM Kızılay araştırma komisyonu ve başbakanlık müfettişleri gelmiştir.

19 Aralık 1999'da fırtına sebebiyle pek çok çadır zarar görmüştür. Özellikle şiddetli fırtına sebebiyle yerlerinden sökülmesi şube personelini yeni arayışlara itmiştir. Bu doğrultuda çadırları yere daha sağlam şekilde sabitlemek için daha dayanıklı malzeme araştırılmıştır.

20 Aralık 1999 tarihinde Afet Bölgesi Koordinatör Valiliği'nden cephanelik çadır kentine 300, Doğukışla çadır kentine 300, Yeniköy çadır kentine 300 adet çadır tahsis edilmiştir.

Bu çadırların indirilmesi ve kurulması için görevli kişilere nakliye ücreti ödenmiştir. Bu dönemde nakliye amaçlı oldukça fazla harcama yapılmıştır.

Yahya Kaptan çadır kentinde kurulacak olan depremzedeler için çadır tabanına ahşap parke üzerine serilmek üzere valilikçe temin edilmeyen keçe alımı için gerekli piyasa araştırması yapılmış ve çadırların daha sağlam ve dayanıklı olması, uçma ve yağmur girmesinin önlenmesi için bezden kum yastığı yaptırılmasına, bez ve dikim için gerekli araştırmaların yapılmasına karar verilmiştir.

27 Aralık 1999 tarihinde valilik tarafından Kızılay'a çadır kent için 480 adet yatak tahsis edilmiştir. 11 Ocak 2000 tarihinde ise Afet Bölgesi Koordinatörlüğü tarafından 417 adet soba ve 510 adet katalitik soba Yahya Kaptan çadır kenti için gönderilmiştir.

17 Ocak 2000 tarihinde İsviçre Kızılhaç'ı tarafından 2 tır (4 konteyner) yardım malzemesi gönderilmiştir. Bu yardımdan iki gün sonra Uluslararası Kızılhaç Derneği Federasyonu tarafından 8 konteynerlik yardım malzemesi depolara taşınmıştır.

21 Şubat 2000 tarihinde Göz Hastalıkları Tanı ve Tedavi Merkezinin kurulması için gerekli malzemeler temin edilmiştir. İlerleyen dönemlerde bu merkezin büyütülmesi amacıyla oldukça fazla yatırım yapılmıştır.

27 Şubat 2000 tarihinde yapılacak olağan genel kurulda seçime şube kurulu üyeleri İbrahim Kılıçaslan, Mustafa Çavuş, Durmuş Kaya, Numan Yavalar ve Tayyar Özbek'in girmelerine karar verilmiştir. Tüzüğün 53. maddesine göre yapılan 5 kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Kamuran Öner, İbrahim Kılıçaslan, Şükrü Eser Köseli, Mustafa Çavuş, Yusuf Çetik şube kuruluna seçilmişlerdir. Seçimleri

müteakip tüzüğün 64. maddesine göre toplanan şube kurulu, gizli oy açık tasnifle yönetim kurulunu aşağıdaki şekilde seçmişlerdir.

Başkan Ersin Zaralıoğlu
Başkan Vekili T. Muzaffer Şişmanoğlu
Sekreter Yrd. Doç Dr. İbrahim Kılıçaslan
Muhasip Şefik Ateş
Veznedar Erol Alpaslan

Seçimlerin ertesi günü Almanya'daki Türk vatandaşlarının Lufthansa ile ortaklaşa şartlı olarak Kızılay'a yolladığı 15.000 DM ve Alman Hastanesi'ne verilen 7.500 DM, Yahya Kaptan Çadır Kenti'nde sağlık harcamalarında kullanılmak üzere şube hesabına aktarılmıştır.

27 Mart 2000 tarihinde Ersin Zaralıoğlu model olarak aldığını söylediği Pendik Şubesine ait Anıttepe Kızılay Sağlık Merkezi'ni ziyaret etmiştir. Yine bu tarihte Çekler tarafından gönderilen ve Yahya Kaptan Çadır Kenti'ne kendilerince kurulan 10 adet prefabrik için Çek Kızılhaç'ından gelen 7 adet görevli personelin masraflarının karşılanmış ve Yahya Kaptan Çadır kenti C adasındaki 4 adet WC konteynırın kanalizasyon ve su giderleri için boru ve büz yerleştirilmiştir.

8 Mayıs 2000'de Yahya Kaptan Çadır Kenti'nde, kurulmamış, depoda muhafaza edilen 500 civarındaki çadır Ankara'daki Genel Merkeze gönderilme kararı alınmıştır. Aynı tarihte genel merkez 08.05.2000 tarih ve 7463 sayılı emirleri ile Kocaeli bölgesinde bir gençlik kampı kurulmasını isteyen yazılarını yollamıştır. Bu doğrultuda kamp yerinin tespiti için şube sekreteri İbrahim Kılıçaslan, şube kurul üyesi Muhittin Yıldırım ve şube müdürü Abdullah Özkırklar Kandıra Kefken'e ziyarette bulunmuşlardır.

Yer tespitinin ardından 19 Haziran 2000 tarihinde Kandıra Cebeci mevkiinde, İzmit Kızılay Şube Başkanlığı, Kandıra Kızılay Şube Başkanlığı, Alman Kızılhaç'ı ve İtalyan Kızılhaç'ı ortaklaşa bir protokol çerçevesinde Uluslararası Gençlik Kampı kurulması kararlaştırılmıştır. Kampın yönetim ve sorumluluğu kampın Kandıra

sınırları içinde olması sebebiyle Kandıra Şubesi ve şubenin şahsında da aynı zamanda emekli bir eğitimci olan şube başkanı Selahattin Akçan'a verilmiştir.

26 Haziran 2000 tarihinde genel merkezden gönderilen 849 öğrenci için 66.772.000.000 TL burs parasından 779 öğrenciye 61.712.000.000 TL ödenmiş ve 70 öğrenciye ulaşılamadığından 5.060.000.000 TL ödeme yapılamadığı için iade edilmiştir.

10 Temmuz 2000 tarihinde ise genel merkezden gelen yazı üzerine çadır kentlerde bulunan çadırlar toplanmaya başlamıştır. Temmuz ayının sonuna gelindiğinde yaklaşık iki bin çadır ihtiyaç sahipleri tarafından kullanılmaya devam etmiştir.

2 Kasım 2000 tarihinde kurum faaliyetlerinin daha belgesel hale getirilmesi için birer adet kamera ve video temin edilmesi için gerekli fiyat araştırması yapılması kararı alınmıştır. Yine aynı tarihte, Yahya Kaptan Çadır Kenti'nde yer alan bütün çadırlar sökülerek yıkanmıştır. Daha sonra 170 çadır, 3 tır ile Kızılay Interteks deposuna nakledilmiştir.

10 Kasım 2000 günü Japon Kızılhaç'ı tarafından yapılmış olan Tıp Fakültesi Ünitesi'nin açılışında Kızılay Genel Başkanı'na, Japon Kızılhaç Başkanı'na sunulmak üzere, İzmit Kızılayı faaliyetlerini tanıtan bir albüm verilmiştir.

İhtiyaç sahibi kimselere yapılan yardımların sayısı oldukça fazladır. Yardımların büyük çoğunluğunun kadınlara yapılmış olması sosyolojik bir çalışmanın konusu olabilir.

19 Şubat 2001 tarihinde hazırlanmış olan şube 2001 yılı tahmini bütçesi 1.600.000.000.000 TL olarak bağlanarak şube kongresi genel kuruluna sunulmak üzere kabul edilmiştir. Ayrıca hazırlanmış olan iş merkezi 2000 yılı işletme giderleri ile 2001 yılı işletme projesinin 30.900.000.000 TL olarak tespiti ve şube olağan kongresine sunulmasına karar verilmiştir.

25 Şubat 2001 günü yapılacak 2001 yılı olağan şube kongresinde 3 yıllık süreleri dolmuş bulunan

Saim Çiftçi

Selami Aydın

Muhittin Yıldırım

Nuri Koç

Cevat Demir'in seçimlere girmeleri kararlaştırılmıştır.

Gerçekleştirilen şube kurulu seçiminde;

Saim Çiftçi

Selamı Aydın

Muhittin Yıldırım

Cevat Demir

Şükrü Karabalık şube kuruluna seçilmişlerdir

Seçimleri müteakip gerçekleştirilen yönetim kurulu seçiminde ise;

Başkan: Ersin Zaralıoğlu

Başkanvekili: T. Muzaffer Şişmanoğlu

Sekreter: İbrahim Kılıçaslan

Muhasip: Şefik Ateş

Veznedar: Erol Alpaslan oy birliği ile seçilmişlerdir.

Seçimlerin ardından 27 Ocak 2001 tarihli Prof. Dr. Çağlar Güven imzalı yazıda belirtilen Kızılay'ın yeniden yapılanması için hazırlanan anket şube kurulu üyelerine dağıtılmıştır.

2001 yılında karar defterlerinde gözlemediğimiz en önemli olaylardan biri her türlü malzemenin fiyatına zam gelmesi ve yeni fiyatlandırmaların bu doğrultuda yapılması şeklindedir. Buna paralel olarak personel ve doktorların sık sık avans talebinde bulunduğunu görmekteyiz.

9 Temmuz 2001 tarihinde Kandıra Cebeci Kızılay Kampı'nın protokolü son haline getirilerek imzalanmıştır. 13 Ağustos 2001 tarihinde kampın ardından yapılan hesaplarda Kandıra Cebeci kampı masrafları toplam olarak 502.210.000 TL olarak belirlenmiştir.

1 Ocak 2002 tarihinden itibaren arttırılan üye aidat miktarları sonrasında eski üyelere ve yeni üye olacaklara bilgilendirme yapılması kararlaştırılmıştır.

28 Ocak 2002 tarihli kararda Türkant Eczanesi'nin tıp merkezi tarafından alınan ilaçlarda %25 indirim uyguladığını ve bu indirimi bağış olarak yaptığını görmekteyiz.

15 Şubat 2002 tarihinde hazırlanmış olan şube 2002 yılı tahmini bütçesi 2.050.000.000.000 TL olarak bağlanarak şube kongresi genel kuruluna sunulmak üzere kabul edilmiştir. Ayrıca hazırlanmış olan iş merkezi 2000 yılı işletme giderleri ile 2001 yılı işletme projesinin 43.300.000.000 TL olarak tespiti ve şube olağan kongresine sunulmasına karar verilmiştir.

17 Şubat 2002 günü yapılacak olan olağan şube kongresinde 3 yıllık süreleri dolmuş bulunan

1. Ersin Zaralıoğlu
2. Muzaffer Şişmanoğlu
3. Erol Alpaslan
4. Şefik Ateş
5. Sedat Onaran'ın seçime girmeleri kararlaştırılmıştır.

Yine aynı tarihte alınan karara göre Türkiye Kızılay Derneği Genel Müdürlüğü'nün 05.02.2002 tarih ve 6 sayılı tamim yazılarındaki Afyon depremi nedeniyle açılan banka hesap numaraları gazete ilanı ile duyurulmuştur.

17 Şubat 2002 günü gerçekleştirilen 2002 yılı olağan kongresinde tüzüğün 53. maddesine göre yapılan şube kurulu üyelerinin seçiminde, Ersin Zaralıoğlu, Muzaffer Şişmanoğlu, Erol Alpaslan, Sedat Onaran, Durmuş Faruk Yıldırım şube kurulu üyeliğine seçilmişlerdir.

Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu gizli oy açık tasnif ile yeni yönetim kurulunu şu şekilde oluşturmuştur:

Başkan: Ersin Zaralıoğlu

Başkanvekili: Muzaffer Şişmanoğlu
Sekreter: İbrahim Kılıçaslan
Muhasip: Faruk Yıldırım
Veznedar: Erol Alpaslan

4 Mart 2002 tarihinde Almanya'nın Kassel şubesi; Alman Kızılhaç'ının projelerinden olan kardeş şube projesini kabul etmiş olup, Kocaeli şubesinden Almanya'ya görevli bir elemanın gönderilerek oradaki faaliyetleri izleyip rapor etmesi ve Kocaeli şubesinin de Alman Kızılhaç'ına kardeşlik projesi istediğine dair yazının yazılmasına karar verilmiştir.

10 Haziran 2002 tarihinde tüzüğün 83. maddesine istinaden şube kurulu toplantılarına katılmayan şube kurul üyesi Osman Sarıçam'ın aynı madde gereğince şube kurulu üyeliğinden çekilmiş sayılmasına karar verilmiştir. En son yapılan olağan şube genel kurulunda en çok oy alan ve birinci sıra yedek listesinde yer alan Harun Yaşar Aliş'in şube kurulu üyeliğine tüzüğün 60. maddesi gereği şube başkanı Ersin Zaralıoğlu tarafından yazılı olarak davet edilmesine karar verilmiştir.

2002 yılındaki Kandıra-Cebeci kampı 10 Temmuz - 20 Ağustos tarihleri arasında gerçekleşmiştir. Kamp süresi boyunca yaklaşık 1.000.000.000 TL masraf (elektrik, su, ulaşım vb.) yapılmıştır.

15 Temmuz 2002 tarihli karara göre Kocaeli Aktif Sanayici ve İşadamları Derneği'nin, Kocaeli'yi tanıtma niteliğinde hazırladıkları dergide şube ve tıp merkezinin de tanıtımı için yer alması ile ilgili konu reddedilmiştir. Bu teklif reddedilmiş olsa da şubeyi ve tıp merkezini tanıtım faaliyetleri gazete aracılığı ile gerçekleşmektedir. Kocaeli Gazetesi(Kırmızı) ve Kocaeli Gazetesi(Yeşil) ücret karşılığı tıp merkezine ait ilanlar yayınlamıştır.

29 Temmuz 2002 tarihinde İş merkezinde yer alan bütün dükkânların boşaltılması gündeme gelmiştir. Bütün kiracıların boşaltılması halinde boşaltılan yerlerin tıp merkezine dönüştürülmesi ve yeniden dekorasyonu, gerekli tıbbi cihazların alınması tahmini olarak 1.5-2 trilyon TL gibi bir harcama

gerektirmektedir. Mevcut durumda şubenin bu harcamayı karşılayamayacak durumda olması tüm kiracıları bir anda boşaltma fikrinin maddi olarak zarar vereceği görüşünü getirmiştir. İş merkezinde yer alan kan istasyonunun İnönü Caddesi Asal Apartmanı'na taşınması halinde burada bir bölüm açılabileceği düşünülmüştür. 2. katta bulunan kafe ve asma katta 1 adet dükkânın tahliyesi sağlandığı takdirde, taksi durağının bulunduğu yerde tıp merkezinin acil ünitesi ile giriş kabul bölümlerinin projesi çalışmaları yapılabilir hale gelecektir. Sonuç olarak girişte kullanılan yerlerle birlikte yaklaşık 3500 m2 bir alan tıp merkezine ilave edilebilmesi sebebiyle kiracılarının tümünün tahliyesi yerine;

1. Herhangi bir yerde boşalan yerlerin yeniden kiraya verilmemesi,

2. Mevcut kiracıların birbirlerinin arasında veya üçüncü şahıslara devir taleplerinin kabul edilmemesi,

3. İhtiyaç durumuna göre bir kısım kiracıların boş olan yerlere taşınmalarının teminine,

4. Herhangi bir şekilde kirasını ödememe sebebiyle temerrüd veya 2 haklı ihtarda bulunulmuş kiracıların yasal yollardan tahliyesine gidilmesine,

Bu suretle iş merkezindeki kiracıların zaman içerisinde tasfiyesinin hepsini bir anda karşılamaktan daha iyi olacağı düşüncesi ile hareket edilmiştir. Bu kararlar genel merkeze iletilmiştir.

12 Ağustos 2002 tarihinde şubenin en büyük bağışçısı kabul edilen merhume Nuriye Oğultürk Serdengeçti'nin kocası ve Kızılay onursal üyesi olan Necdet İnal vefat etmiş olup, bağış sırasındaki üstün gayretlerinden dolayı kendisine merhume Nuriye Oğultürk Serdengeçti'nin mezarının aynısından yapılmasına karar verilmiştir. [62]

23 Eylül 2002 tarihinde tıp merkezinde çalışan her doktor için sabit bir brüt maaş teklifi konusu görüşülmüş ve 500.000.000 TL olmasına, yıllık izine çıkan doktorlara o ay brüt 500.000.000 TL üzerinden bordro düzenlenmesine karar verilmiştir.

[62] 12 Ağustos 2002 tarihinde alınan bu karar 8 Aralık 2003 tarihinde uygulamaya koyulmuştur.

30 Eylül 2002 tarihinde şube yönetim kurulu üyesi Doç. Dr. İbrahim Kılıçaslan'ın görevinden ayrılma talebiyle ilgili dilekçesinin kabulüne, bir sonraki toplantıda yerine bir seçim yapılmasına karar verilmiştir. [63]

İsviçre Kalkınma ve işbirliği dairesinin toplam 60 kişilik gruba talep ettikleri ilk yardım eğitimi konusu görüşülmüş ve kursun Interfeks fuar merkezi yanındaki şubeye ait depoda verilmesine karar verilmiştir. Bunun için gerekli malzeme ve hazırlık gerçekleştirilerek kursun katılımcı başına 40 milyon TL'den verilmesine, kurs ücretinin peşin tahsil edilmesine katılımcılar ile protokol imzalanmasına ve bundan sonraki verilecek kurslarda katılımcı ücretinin en az 50 milyon TL olmasına karar verilmiştir.

14 Ekim 2002 tarihinde İzmit merkezde bulunan Asal Apartmanı 2. kattaki dairenin kan merkezi olacak şekilde daha önceden çizdirilen projesi uyarınca tadilatının emanet usulü ile yaptırılmasına onay verilmiştir. Projenin en kısa sürede tamamlanması kararlaştırılmıştır.

21 Ekim 2002 tarihinde şube kurulu üyesi olan Yusuf Çeltik istifa etmiştir. Çeltik'in yerine Nurettin Balkaya davet edilmiştir.

9 Aralık 2002 tarihinde daha önceki yıllarda genel merkez tarafından verilen ancak bu dönem bazında genel merkezin yazılı talimatıyla şubeler tarafından maddi durumlarına göre şubelerin insiyatifine bırakılan öğrenci burslarının verilip verilemeyeceği konusu görüşülmüş ve şube bütçesi buna müsait olmadığı gerekçesiyle bu dönem burs verilmemiştir.

Karar defterlerinde diğer şubelere ait bilgiler de bulunmaktadır. 23 Aralık 2002 tarihinde Kızılay Gölcük şubesinin yeni binasının açılış töreni gerçekleştirilmiştir. Bu sebeple açılışa bir şube kurulu üyesi gönderilmiştir.

[63] Daha sonra gerçekleştirilen toplantıda İbrahim Kılıçaslan'ın yerine Cevat Demir çağrılmıştır.

Yine aynı tarihli karara göre İzmit Şubesi bünyesinde İzmit-Kandıra Cebeci köyünde bulunan yaz kampının maliyeti çok fazla, getirisinin hiç olmaması ve artık şube imkanları ile kampın yönetilmesinin mümkün olmadığından kampın kapatılması ile ilgili genel merkeze yazı yazılmıştır.

3 Şubat 2003 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği Genel Müdürlüğü Sağlık ve Sosyal Hizmetler Müdürlüğü'nün 23.01.03 ve 001090 sayılı yazılarında belirtilen Interfeks fuar merkezinin arkasında bulunan Afet Müdahale Eğitim Merkezi'ne valilik tarafından el konulması neticesinde içinde bulunan eğitim mankenleri ile ilgili yazı görüşülmüştür. Şube tarafından ilk yardım halk eğitimlerinde kullanılan ve genel merkez tarafından şubeye verilen mankenlerin Kızılay'a hibe olarak verilmesi sebebiyle şubeye ait depodan bilgi verilmeksizin alınması üzerine valilik makamına yazı yazılması, sonuç alınamaması durumunda gerekli yasal girişimlerin başlatılması kararı verilmiştir.

21 Şubat 2003 tarihinde hazırlanmış olan şube 2003 yılı tahmini bütçesinin 3.000.000.000.000 TL olarak bağlanarak olağan şube genel kuruluna sunulmak üzere kabulüne ve hazırlanmış olan iş merkezi 2002 yılı fiili işletme giderleri ile 2003 yılının işletme projesinin 55.600.000.000 TL olarak şube olağan kongresine sunulmasına karar verilmiştir.

23 Şubat 2003 günü yapılacak olan olağan şube kongresinde üç yıllık süreleri dolmuş bulunan;

Kamuran Öner
Mustafa Çavuş
İsmail Kılıçaslan
Nurettin Balkaya
Eser Şükrü Köseli'nin seçime girmelerine karar verilmiştir.

23 Şubat 2003 günü yapılmış bulunan 2003 yılı olağan kongresinde tüzüğün 53. Maddesine göre şube kurulu üyelerinin seçiminde Kamuran Öner, Mustafa Çavuş, Nurettin Balkaya, İsmail Kılıçaslan, Kazım Kahraman şube kurulu üyeliğine seçilmişlerdir. Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu

gizli oy açık tasnif ile yaptığı oylamada yeni yönetim kurulunu şu şekilde oluşturmuştur:

Başkan: Ersin Zaralıoğlu

Başkanvekili: Muzaffer Şişmanoğlu

Sekreter: Cevat Demir

Muhasip: Durmuş Faruk Yıldırım

Veznedar: Erol Alpaslan

3 Mart 2003 tarihinde şube aracılığı ile Kızılay'a daire bağışlayan Yurdagül Akbel'e genel merkez tarafından gönderilen onursal üyelik beratı ve rozeti verilmesi kararlaştırılmıştır.

10 Mart 2003 tarihinde İzmit Kızılay şube kurulu üyesi Kamuran Öner'in işlerinin yoğunluğu nedeniyle görevinden ayrılma talebi ile ilgili istifa dilekçesinin kabulüne, şube başkanı tarafından yedek listeden en çok oy alan üyenin yazılı olarak davet edilmesine karar verilmiştir.

17 Mart 2003 tarihinde TÜPRAŞ İzmit rafinerisinde çalışan Petrol-İş Sendikası'na üye işçilerin kendileri, eş ve çocuklarının tıp merkezinden indirimli sağlık hizmet almaları ile ilgili 13.03.03 tarihli dilekçe görüşülmüş ve talebin %20 indirim yapılması yönünde kabulüne karar verilmiştir. Yine aynı tarihte İzmit Büyükşehir Belediyesi İSU Genel Müdürlüğü'nde çalışan memurların eş ve çocuklarının, tıp merkezinden Maliye Bakanlığı bütçe uygulama talimatı fiyatlarından sağlık hizmeti alım taleplerini içeren 17.03.03 tarihli dilekçeleri görüşülmüştür. Talebin bütçe uygulama fiyatlarından kabulüne karar verilmiştir.

24 Mart 2003 tarihinde tıp merkezinde çalışan doktorlara verilen taban ücretlerinin arttırılması konusu görüşülmüş ve taban ücret olarak 400 milyon TL verilmesine, uygulamanın 1 mart 2003 tarihi itibariyle başlatılmasına karar verilmiştir.

21 Nisan 2003 tarihinde MARSİAD (Kocaeli Marmara Sanayici ve İşadamları Derneği) ve Kızılay İzmit Şubesi'nin birlikte organize ettiği "Savaşta

Zarar Gören Irak Halkına İnsani Yardım Kampanyası" çerçevesinde Irak halkı için gıda ve ilaç maddeleri alınması şartı ile PAKMAYA'dan 10.000.000.000 TL şartlı bağış gerçekleşmiştir. Bu konu ile ilgili araştırmalar sonucunda Irak'a gönderilecek paketlere konulacak gıda maddelerinin eksik kalanlarının alınmasına karar verilmiştir. Yine aynı tarihte tıp merkezi veznesine pos cihazı takılarak kredi kartı kullandırılması ile ilgili konu görüşülmüş ve en kısa vadede parayı faizsiz olarak hesaba geçirecek banka bulunması konusunda araştırmalara başlanması kararı alınmıştır.

5 Mayıs 2003 tarihinde 08.12.1995 günü ve 47 sayılı şube kurulu toplantısında, genel başkanlık müfettişi Yavuz Gülecek'in 24.10.95 tarihli teftiş raporunun 7. maddesine istinaden şube üyelerinin güncelleştirilmesi kararı alınmış ve genel gazetelere ilan verilerek güncelleme gerçekleştirilmiştir. Bu güncelleştirme ve müteakip üye kayıtları ile 1710 kişiye ulaşan şube üyelerine özellikle 17 Ağustos 1999 depreminden sonra ulaşmak mümkün olamamıştır. Üye kayıt bilgilerinin güncelleştirilmesi, hayatta olan üyelerin tespiti ve üyelerin aidatlarını ödemelerinin hatırlatılması amacıyla mevcut üye adreslerine yazı postalanması kararı alınmıştır. Ayrıca yerel gazetelere ilan vermek suretiyle, üye kayıt defterindeki üye bilgilerinin tüzüğün ilgili hükümlerine uygun olarak güncel hale getirilmesi ve ulaşılamayan üyelerin kaydının silinmesi durumunun genel merkez onayına sunulmasına karar verilmiştir.

Bingöl depreminde zarar gören vatandaşlara dağıtılmak üzere gönderilecek olan muhtelif giyim battaniye, soba, tencere seti, temizlik malzemesi vb. malzemelerin şube görevli ekibi tarafından elden teslim edilmesi kararlaştırılmıştır.

11 Ağustos 2003 tarihinde TC Saraybahçe Belediye Başkanlığı Yapı Kontrol ve İskan Müdürlüğü'nün 31.07.03 tarihli ve 14 sayılı yazılarında belirttikleri, İzmit Kozluk mahallesi 63 pafta 204 ada 7 no'lu parselde bulunan 2. grup sivil mimarlık örneği yapı ile ilgili olarak; binanın tehlikeli bölümlerinden arındırılması için belediye tarafından verilen yıkım izni üzerine binanın yerine projesi uyarınca aslına uygun olarak yeniden yapılacağından yıktırılmasına karar verilmiştir.

8 Eylül 2003 tarihinde bir hafta sonra başlayacak olan 2003-2004 eğitim-öğretim yılı için fakir ve muhtaç çocuklara kırtasiye yardımı yapılamayacağı kararı alınmıştır. Gerekçe olarak da şube kasasının müsait olmaması gösterilmiştir.

Öğrenciler için büyük çaplı bir yardım yapılmasa da şubeye başvuran vatandaşlara yardımlar devam etmiştir. Özellikle askere gidecek gençlerin otobüs paraları şube tarafından karşılanmıştır. Ersin Zaralıoğlu döneminde uzun yıllar boyunca onlarca insan aylık düzenli olarak şubeden maddi yardım almıştır.

29 Eylül 2003 tarihinde, 10 Temmuz 2003 tarihinde yayımlanan "Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" hükümleri doğrultusunda 17. Maddenin i bendi gereği olarak binanın acil giriş tarafına yönetmelik standartlarına uygun bir şekilde sedye asansörü yaptırılması görüşülmüştür. Bu işlem için proje çizdirilmesine ve gerekli tadilatların yapılmasına karar verilmiştir. Bu sebeple zemin kat 2 no'lu kiracının 4 no'lu büroya geçirilmesine; aynı şekilde asma kat 26 no'lu kiracının boş olan 17 no'lu büroya geçirilmesi gerekli görülmüştür.

13 Kasım 2003 tarihinde tıp merkezinin genişletilmesi ve geliştirilmesi amacıyla ikinci ve üçüncü kat kiracılarının tahliye edilmesi gündeme gelmiştir.

20 Kasım 2003 tarihinde ramazan ayı münasebetiyle yoksul ve gariban vatandaşlara gıda yardımı yapılıp yapılmaması konusu görüşülmüştür. Şube imkanlarının kısıtlı olması ve tıp merkezinde büyük çaplı bir tadilat hazırlığı olmasına rağmen halkın Kızılay'dan beklentilerini karşılamak adına kısıtlı imkanlar dahilinde yardım yapılması kararı alınmıştır. Bu doğrultuda şube kurulu ve şube yönetim kurulunun tespit edeceği 550 yoksul ve muhtaç aileye 40 milyon TL'lik gıda yardımı yapılması düşünülmüştür. Kocaeli'nin değişik semtlerinde farklı marketlerle anlaşarak belirlenen kişilerin yaptıkları alışveriş tutarının 40 milyon TL'lik kısmının Kızılay tarafından karşılanmasına karar verilmiştir.

8 Aralık 2003 tarihinde yeni yıl itibariyle tıp merkezinde uygulanacak muayene ve tedavi ücretlerinin belirlenmesi konusu görüşülmüştür. Normal muayene

ücretleri 20 milyondan 25 milyona, indirimli muayene ücretleri 16 milyondan 20 milyona çıkarılmıştır.

2003 yılı ortasından itibaren genel merkezden her hafta bilgilendirme ve eğitim yazısı gelmiştir. Kızılay ciddi bir yeniden yapılanmaya giriştiği için şubelerden sık sık geri bildirim alınmıştır. Ayrıca bilim insanlarının hazırladıkları raporlar doğrultusunda yeni uygulamalar yürürlüğe konulmuş fakat uygulamada yaşanan aksaklıklar istikrarsızlığa sebep olmuştur. Kurumun en iyiyi yakalayabilmek adına arada yaşadığı aksaklıklar gayet doğaldır. Bu çalışmaların en büyük katkısı ise Kızılaycılık fikrinin eğrisi ve doğrusu ile yeniden tartışılmasını sağlaması olmuştur.

10 Şubat 2004 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanlığı Şubeler Müdürlüğü'nün 27.01.2004 tarih 7 no'lu tamim yazılarında belirtilen Bakanlar Kurulu kararı ile genel merkezde yapılan değişiklikler nedeniyle, Kızılay'ı çağdaş bir kurum haline getirmek için, şubelerden tüzükte yer almasını istedikleri konuların ve genel düşüncelerin hazırlanıp en geç 1 Mart 2004 tarihine kadar genel merkezde olacak şekilde gönderilmesi ile ilgili konu görüşülmüştür. Bu sebeple mevcut tüzük çoğaltılarak şube kurulu üyelerine gönderilmiş ve mevcut tüzük üzerinde çalışmalar yapılarak oluşan fikirlerin genel merkeze bildirilmesi kararı alınmıştır.

17 Şubat 2004 tarihinde şube başkanlığı bütçesi, iş merkezi işletme projesi ile birlikte toplam 3.1500.000.000.000 TL ve iş merkezi işletme projesi 64.700.000.000 TL olarak belirtilmiştir.

24 Şubat 2004 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği Zeynep Kamil Kan Merkezi Müdürlüğü'nün 16.02.2004 tarih ve 135 sayılı yazılarında belirttikleri Kızılay Kan Merkezlerine bağışta bulunan donörlerin Kızılay Tıp Merkezi sağlık hizmetlerinden indirimli faydalandırılmaları talepleri ile ilgili konu görüşülmüştür. Kan bağışında bulunan donörlere de tıp merkezinde diğer anlaşmalı kurumlara uygulanan cari fiyatlandırmadan %20 indirim uygulamasının yapılmasına karar verilmiştir. Ancak indirimden faydalanmak isteyen vatandaşlar devamlı kan bağışı yapıyor belgesini vezneye göstermesi zorunlu kılınmıştır.

2 Mart 2004 tarihinde şubeler müdürlüğünün 27.01.2004 tarih 13 no'lu tamim yazısında belirttiği üzere, 2004 yılında yapılması gereken olağan genel kongrenin 2005 yılı Nisan ayında ve şube kongrelerinin 2005 yılı şubat ayı içerisinde yapılması ile ilgili konu görüşülmüştür.

22 Mart 2004 tarihinde şube tıp merkezine sağlık sorunları nedeniyle müracaat eden maddi durumu yetersiz ve hiçbir sosyal güvencesi olmayan vatandaşların ücretsiz olarak muayene olduğu belirtilmiştir. Ancak son zamanlarda bu şekilde muayene olan hastalardan alınan bilgiye ve yapılan araştırmaya göre tıp merkezi doktorları ücretsiz muayene olan vatandaşlara gerekli hassasiyeti göstermemektedir. Bu durum hem muayene olan hastanın tam manayla tedavisinin yapılmasını engellemekte hem de kurum olarak Kızılay'ın asli görevini aksatmasına sebep olmaktadır. Primli olarak hasta muayene eden doktorlardan hiçbir ücret almadan hasta muayene etmelerini ve paralı hasta ile ücretsiz hastaya aynı ilgi ve alaka göstermelerini beklemek de şube yönetim kurulu tarafından mümkün görülmemektedir. Bu durumu ortadan kaldırmak amacıyla hem hastayı hem de doktoru mağdur etmemek adına tıp merkezi doktorlarına ücretsiz muayenelerini yaptığı her hasta için hasta başı 7.000.000.000 TL brüt ücret ödenmesine karar verilmiştir.

8 Haziran 2004 tarihinde şube müdür yardımcılığı görevini sürdüren Haydar Kocabaş emekli olmuştur. Yerine bu görevi Alaattin Nar üstlenmiştir.

2004 yılı ortasında oturmuş mevcut bir düzenin olduğunu görmekteyiz. Tıp merkezi ihtiyacı olan tıbbi malzemeler eksiksiz karşılanmakta ve şubeye başvuran ihtiyaç sahibi kimselere yardımlar devam etmektedir.

1 Temmuz 2004 Şube Kurulu Üyeleri
Mustafa Çavuş
Saim Çiftçi
Muhittin Yıldırım
H. Yaşar Aliş
Sedat Onaran

Kazım Kahraman
Mehmet Şahin
Şükrü Karabalık
Nurettin Balkaya
İsmail Kılıçaslan

Temmuz 2004'de tıp merkezinde gerçekleştirilen tadilatlar, acil girişine yaptırılan çelik konstrüksiyonlu sedye asansörü ve yaz sezonu sebebiyle hasta sayısındaki azalma sebebiyle maddi olarak güçlükler yaşanmıştır. Kurumlar ödeneğinin geç ödenmesi sebebiyle bazı harcamalar ileri tarihlere kaydırılmış; acil olan harcamalara öncelik verilmiştir.

21 Aralık 2004 tarihinde Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanlığı Şube Hizmetleri Bölümü'nün 09.12.04 tarih 015171 sayılı yazısında belirtilen, Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın raporu doğrultusunda şubenin şube ve yönetim kurulunun uyarılması ile ilgili yönetim kurulu kararı görüşülmüştür. Yapılan uyarılar sonucu daha dikkatli olunması kararı alınmıştır.

11 Ocak 2005 tarihinde 2005 yılı olağan kongresinin 06 Şubat 2005 tarihinde Sabancı Kültür Merkezi Tiyatro Salonu'nda yapılması kararlaştırılmıştır.

18 Ocak 2005 tarihinde tüzüğün ilgili maddesi gereği 2005 yılı bütçe tasarısının 2.845.337 YTL olarak kabulüne ve kongrece onaylanmak üzere şube kurulunun tetkik ve kararına sunulması kararlaştırılmıştır. Yine aynı tarihte tıp merkezinde uygulanan muayene ücretleri konusu görüşülmüştür. 31 Ocak 2005 tarihinden itibaren muayene ücretlerinin 30.00 YTL olmasına, indirimli ücretlerin de 25.00 YTL olmasına karar verilmiştir. Ayrıca bu dönemde sosyal güvencesi olmayan engelli vatandaşlara muayene ücretlerinde %50 indirim, tetkik ve operasyonlarda ise %20 indirim yapılması kararı alınmıştır.

6 Şubat 2005 Pazar günü yapılacak olağan şube kongresine süreleri dolmuş bulunan Muhittin Yıldırım, Saim Çiftçi, Cevat Demir, H. Yaşar Aliş, Şükrü Karabalık'ın seçime girmelerine karar verilmiştir. Tüzüğün 53. Maddesine göre beş

kişilik şube kurulu üyelerinin seçiminde Harun Yaşar Aliş, Hasan Kırlı, Sadık Beşer, Faik Çakıroğlu, Hüseyin Düzgün şube kurulu üyeliğine seçilmişlerdir. Seçimleri müteakip tüzüğün 64. Maddesine göre toplanan şube kurulu gizli oy açık tasnif ile yaptığı oylamada yeni yönetim kurulunu şu şekilde belirlemiştir.[64]

Başkan: Muzaffer Şişmanoğlu

Başkanvekili: İbrahim Kılıçaslan

Sekreter: Harun Yaşar Aliş

Muhasip: Mustafa Çavuş[65]

Veznedar: Erol Alpaslan

[64] Bu seçime Ersin Zaralıoğlu katılmamıştır.

[65] Mustafa Çavuş aynı zamanda genel merkez kurulu üyesidir. Bu sebeple sık sık Ankara'ya gidip gelmiştir. Ayrıca civar illerde gerçekleştirilen etkinlikler için genel merkez tarafından görevlendirilmiştir.

SONUÇ

Sanayi devrimi Avrupa'da burjuva sınıfının yapı değiştirmesine ve yeni bir işçi sınıfının doğmasına yol açmıştır. Bilinçlenen işçi sınıfı ile birlikte, insanın var oluşunda yer alan birlikte hareket etme güdüsü yasal bir zemin kazanmıştır. 19. yüzyılın başlarında özellikle Avrupa'da pek çok yeni görüş ve hareket ortaya çıkmıştır. Hümanizm düşüncesinin temelleri her ne kadar Antik Yunan'a kadar dayandırılsa da insanların birbirlerinden haberdar olması ile birlikte bahsi geçen yüzyılın başlarında önemli bir boyuta ulaşmıştır. Hümanizm düşüncesinin sorumluluk alma bilinci ile birleşmesi sonucu savaş alanlarında ciddi değişimler gerçekleşmiştir. Solferino Savaşı'ndaki şiddeti ve çaresizliği gözlemleyen Henry Dunant bu doğrultuda ilk adımları atmak için girişimlerde bulunmuştur. Sunmuş olduğu öneriler sonrası 17 Şubat 1863 tarihinde Uluslararası Kızılhaç Komitesi adıyla bir oluşum meydana gelmiş ve gerçekleştirilen görüşmeler sonrası 22 Ağustos 1864 tarihinde bir mukavelename hazırlanarak Kızılhaç Cemiyeti resmi olarak kurulmuştur.

Cemiyetin hazırladığı ve içeriğinde savaş meydanlarında kurulacak seyyar ve sabit sağlık kuruluşlarının tarafsız sayılacağı, orduların bu kişilerin tarafsız olduklarını anlayabilecekleri bir alametin seçileceği ve bu alametin bayrak olarak çekildiği yerin tarafsız olarak kabul edilmesi gerektiği şartları doğrultusunda hazırlanan mukavelename kısa sürede pek çok devlet tarafından imzalanmıştır. Osmanlı Devleti bu sözleşmeden bir fayda sağlanamayacağı gibi bir zararı da olmayacağını düşünerek 5 Temmuz 1865 tarihinde sözleşmeyi imzalamıştır. Dönemin Osmanlı aydınları sözleşme maddelerinin diğer devletlerin yararına olacağı gibi Osmanlı Devleti'nin de yararına olacağını düşünerek bazı girişimlerde bulunmuşlardır. Dr. Abdullah Bey'in ısrarlı çalışmaları sonucu 11 Haziran 1868 tarihinde "Osmanlı Hasta ve Yaralı Askerlere İmdat ve Yardım Cemiyeti" kurulmuştur. Cemiyet, devlet idarecileri tarafından sivillerin askeri işlere karışması olarak yorumlanmış ve ciddi bir faaliyet gösterememiştir. Rus Harbi'nin başlaması sonucu cemiyetin yeniden hayat bulması fikri doğmuş ve 14 Nisan 1877 tarihinde "Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti" adıyla ikinci defa kurulmuştur. Osmanlı – Rus savaşında büyük fedakârlıklar ile adından söz ettiren cemiyet savaşın bittiği

gerekçesiyle yeniden sessizliğe itilmiştir. 1897 yılındaki Türk – Yunan savaşı ile birlikte yeniden faaliyet gösterse de sürekli bir oluşumun meydana gelmesi 1911 yılında gerçekleşmiştir.

Cemiyet, Milli Mücadele Dönemi'nde yaptığı yardımlar sonucu halk tarafından kabul görmüş ve yurtiçinde şubeleşme çalışmaları başlamıştır. İzmit Sancağı'nda oluşturulan İzmit Şubesi'nin kurulduğu tarihe dair net bir belge olmasa da KGMA' da bulunan belgeler bizi 1912 yılında yapılan yazışmalara götürmektedir. Dönemin mutasarrıfları tarafından yapılan yazışmalar o dönemde seçilerek yönetime gelmiş bir idare heyetinin olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte tahminen 1930'lu yılların başına ait olduğu düşünülen bir teftiş raporuna göre şube ilk olarak Rumi 1330 tarihinde açılmıştır. Miladi takvime göre 1913/1914 yıllarına karşılık gelen bu tarihi şubenin kuruluş tarihi olarak kabul etmekteyiz. Şubenin yapmış olduğu yardımları ve hesaplarını düzenli olarak 1930 tarihinden sonra takip edebiliyoruz. Ancak şube, bu tarihten önce esir değişimleri ve muhacirlerin yerleşimi konusunda Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti ile birlikte çalışmalar yürütmüştür. Şubede başkanlık yapan ilk isimler İzmit halkı tarafından sevilen ve tanınan kişiler olmuştur. Kurulduğu tarihten günümüze kadar geçen süreçte başkanlık yapan kişileri incelediğimizde bu görevin halka indiğini, eski dönemlerde herkesin bu görevi üstlenemediğini görmekteyiz. 1930'lu yılların ortasından itibaren kurulan aşevleri, çayhaneler; bayramlarda kimsesiz ve muhtaç çocuklara yapılan yardımlar şubenin başlıca faaliyetleri arasında yer almaktadır. Ayrıca bu dönemde gerçekleşen depremlerde, kuraklık sorunlarında halktan ciddi bağışlar toplandığını ve felaketlerden etkilenen insanlara bu yardımların iletildiğini görmekteyiz. Çalışmamızda KGMA' da devam eden arşiv tasnif çalışmaları sebebiyle 1940 ve 1960 yılları arasında önemli eksikler bulunmaktadır. Burada oluşan boşluğu doldurabilmek amacıyla bugün şubenin bulunduğu arsa ve bina üzerine yapılan çalışmalar arttırılmıştır. Şubenin bugün üzerinde bulunduğu arsanın 1927 yılında OHAC tarafından satın alındığı ve buraya inşa edilmesi düşünülen iki katlı bir bina projesi olduğu bilgisine ulaşılmıştır. Proje çizildiği dönemde hayata geçmemiş ve bu arsa 1950 yılına kadar boş kalmıştır. 1950 yılında dönemin milletvekili Saadettin Yalım'ın katkıları ile şubeye ait bir bina inşa edilmiş, 1960'lı yıllarda Hilmi Ege döneminde, yeni bir imar planı ile içerisinde dükkanların bulunduğu bir pasaj

yapılmıştır. Hilmi Ege ile birlikte şubede uzun süre başkanlık yapmış diğer isim Adem Gül'dür. Adem Gül dönemi Kızılay'ın halkla tanışması açısından önem arz etmektedir. Adem Gül'ün birlikte çalıştığı insanların İzmit'in önde gelen başarılı ve sorumluluk sahibi kadınlarından oluşması, şubenin sosyolojik yapısı açısından önemli bilgiler vermektedir. Kurulduğu tarihten günümüze kadar hiçbir dönemde kadınlar şubede bu derece aktif rol üstlenmemiştir. Adem Gül'ün başkanlık sürecinden sonra şube binasının yıkılarak o dönemin standartlarına uygun bir iş hanı yapılması fikri ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda ilk adımlar Osman Sinanlıoğlu döneminde atılmış ve İsmet Genç döneminde bu proje hayata geçmiştir. İsmet Genç'in Kızılay Genel Merkezi'ne yaptığı ısrar sonucu şube yeni ve modern bir iş hanına kavuşmuştur. İsmet Genç'ten sonra göreve gelen Doktor Kemal Cebeci, şubenin özellikle sağlık alanındaki yeniliklerine öncü olmuştur. Kemal Cebeci dönemi büyük ölçüde şubeye ait dispanserin büyümesi için yapılan yatırımlar, kiracılar ile yaşanan sıkıntılar ve sayısı artan yardımlar ile geçmiştir. Ayrıca Kemal Cebeci döneminde Kızılay'a üye olan insanların sayısında ciddi bir artış olmuştur. Şube tarafından alınan karara göre Kocaeli Kızılay Şubesi'ne üye olan kişilerin üyelik kayıtlarını ibraz etmeleri şartıyla eş ve çocuklarının da (belgeleriyle getirdikleri takdirde) %30 indirimli muayene vd. yaptırılmaları uygun görülmüştür. İndirim haberinden sonra bir hafta içinde yüzlerce kişi üye olmaya gelmiş ve bu kişilerin pek çoğu kan bağışında bulunmuştur. 1997 yılında Avukat Ersin Zaralıoğlu'nun şube başkanı olması ile birlikte dispanser bir değişim geçirmiş ve ilerleyen yıllarda bir tıp merkezine dönüşmüştür.

Kurumlar sosyal yapılardır. Kurulur, hizmet eder ve bir noktada yetersiz duruma düşebilirler. Türkiye Kızılay Derneği yetersiz duruma düşme sürecini 17 Ağustos 1999 tarihinde merkez üssü Gölcük olan deprem ile yaşamıştır. Kızılay'ın bu dönemde yetersiz kaldığı hemen hemen herkesin kabul ettiği bir durum haline gelmiştir. Yaşanan facia Kızılay'ı yeniden yapılanmaya ve böylesi bir felaketin yeniden yaşanması durumunda önlemler almaya itmiştir. Kocaeli Şubesi bu dönemde Yahya Kaptan'da bir çadır kent kurulması için İsviçre Kızılhaç'ı ve Türkiye Kızılay Derneği ile protokol imzalamıştır. Depremin acılarını silmek mümkün olmasa da her sosyal varlık gibi şube de bir süre sonra yapması gereken işlerine geri dönmüştür. Pendik ve Kayseri şubelerini örnek alan Zaralıoğlu bu doğrultuda ciddi adımlar atmış

ve Kocaeli Kızılay Şubesi'nin sağlık hizmetleri veren birimini İzmit'in en iyi merkezlerinden biri haline getirmiştir. 2005 yılında Muzaffer Şişmanoğlu göreve gelmiş ve tıp merkezi çalışmalarına devam etmiştir. Günlük 750 hastası, 30 hekimi, 58 çalışanı olan ve yıllık 11 trilyon -eski parayla- cirosu olan halk tarafından büyük ilgi gören tıp merkezi, 2012 yılında Sağlık Bakanlığı'na devredilmiştir. Bu devir işleminden sonra şube önemli bir gelirini kaybetmiş ve şu an iş hanına ait kira bedelleri ve bağışlar ile faaliyetlerini devam ettirme çabasındadır.

KAYNAKÇA

Sözlü Kaynaklar

Ayten Gül	1943	İzmit	Bekar	Doktor
Ersin Zaralıoğlu	1946	Sivas	Evli	Avukat
İsmet Genç	1944	Kocaeli	Evli	Emekli Mühendis
Muzaffer Şişmanoğlu	1948	Trabzon	Evli	İnşaat Mühendisi

Arşiv Kaynakları

KGMA. Kutu No. 26, Belge No: 38. İzmit'te Kiralanan Bina Hakkında.

KGMA. Kutu No. 27 Belge No. 134. İzmit HAC Reisinin İsminin İstemi Hakkında.

KGMA. Kutu No. 27 Belge No. 135. Gönderilen Para ve Makbuz Hakkında.

KGMA. Kutu No. 79 Belge No. 167. İzmit Şubesindeki Heyetlerin Görev Dağılımı ve İdare Heyetinin Elinde Kalan Para ile İlgili.

KGMA. Kutu No. 88 Belge No. 217. İzmit'te İmdad-ı Sıhhiye Heyeti Tarafından Açılan Hastane Hakkında.

KGMA. Kutu No. 101 Belge No. 242. Şubede Gelişen Olaylar Hakkında ve Görevlerdeki Değişikliklerle İlgili Yazı.

KGMA. Kutu No. 196 Belge No. 18. İzmit'te Bulunan Harb Esirleri Hakkında.

KGMA. Kutu No. 313 Belge No. 7. İzmit'te Henüz HAC Teşkil Edilmediği İçin Toplanan Yardım Parası.

KGMA. Kutu No. 1082 Belge No. 29. Önce İzmit Daha Sonra Ankara'ya Tayin Olunan Dr. Rüşdü Bey.

KGMA. Kutu No. 1275 Belge No. 12. Ayvalık ve İzmit İmdat Heyetlerinin Açılış Tarihleri ve Faaliyetleri Hakkında.

KGMA. Kutu No. 1452 Belge No. 1. HA Tarafından İzmit'te İstiklal Caddesi'nde İnşası Düşünülen Binanın Projesi Hakkında.

Kitaplar

Akgün, Seçil Karal, Murat Uluğtekin. (2000). Hilal-i Ahmer'den Kızılay'a I. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Akgün, Seçil Karal, Murat Uluğtekin. (2001). Hilal-i Ahmer'den Kızılay'a II. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Bayar, M. Hikmet. (2002). Bir Zamanlar İzmit. İstanbul: Kastaş Yayınevi.

Çapa, Mesut. (2009). Kızılay Hilal-i Ahmer Cemiyeti (1914-1925). Ankara: Pullat Matbaası.

Çokşen, Mustafa Kemal. (2004). Çadırkent Günlüğü Fay Hattında Nazım'ın Küçük Ülkesi. İstanbul: NK Yayınları.

Devellioğlu, Ferit (2008). Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lügat. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları

Dunant, J. Henry. (1964). Solferino Hatırası (Çev: Nermin Arpacıoğlu). Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Erol, Hüseyin. (2013). İzmit Esnaf ve Ticaret Tarihi. Kocaeli: İzmit Rotary Kulübü.

Gerger, Mehmet Emin. (2000). 17 Ağustos Büyük Marmara Depremi ve Alınması Gerekli Tedbirler. İstanbul: Milsan Yayınevi.

Hacıfettahoğlu, İsmail. (2007). Milli Mücadelede Hilâl-I Ahmer: Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Teşkilinden Sakarya Zaferi'ne Kadar İcraat Raporu 23 Nisan 1920 - 23 Eylül 1921 (ed. Selahattin Bostan). Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Kaya, Şennur. (2009). Tanzimat'tan Günümüze İzmit Kenti (1839-1938). Kocaeli: Düzey Matbaa.

Kocaeli Üniversitesi. (2006). Bir Kâbusa Uyanmak. Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi Basımevi.

Kocaeli Valiliği. (1973). Cumhuriyet'in 50. Yılında Kocaeli 1973 İl Yıllığı. İstanbul: Kardeşler Matbaası.

Özdemir, Gültekin. (1992). Türk Kızılayı. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Türkiye Kızılay Genel Merkezi. (1974). Kızılay. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Özel, Sabahattin. (2009). Milli Mücadelede İzmit-Adapazarı ve Atatürk. İstanbul: Derin Yayınları.

Öztüre, Avni. (1981). Nicomedia Yöresinde Yeni Bulgularla İzmit Tarihi. İstanbul.

Şenyurt, Oya. (2010). 1923-1960 İzmit Cumhuriyet'in Tanıkları Binalar ve Kentten Haberler. İstanbul: Mimarlık Vakfı İktisadi İşletmesi.

Türk Dil Kurumu. (1998). Türkçe Sözlük. Ankara: Türk Dil Kurumu.

Türkiye Kızılay Derneği, (1950). Türkiye Kızılay Derneği 73 Yıllık Hayatı: 1877-1949. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği.

Türkiye Kızılay Derneği (1976). 101 Soru ve 101 Cevapta Kızılay. Ankara: Türkiye Kızılay Derneği Basımevi.

Türkler Ansiklopedisi (2002). C.XXII. (Ed. Hasan Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca). Ankara: Yeni Türkiye Yayınları. s. 87-91.

Yazıcı, Merzuka. (2004). İzmit'te Çocukluğum. Kocaeli: Kocaeli Dokümantasyon Merkezi Yayınları.

Yazıcı, Merzuka. (2007). İzmit'te Gençlik Yıllarım ve Öğretmenlik Anılarım. Kocaeli: Dokümantasyon Merkezi Yayınları.

Yeniaras, Orhan. (2000). Türkiye Kızılay Tarihine Giriş. İstanbul: Kızılay Bayrampaşa Şubesi.

Yüce, Rifat. (2007). Kocaeli Tarih ve Rehberi, (Haz. Atilla Oral). İstanbul: Demkar Yayınevi.

Makaleler

Bulut, Taner. (2007) Cumhuriyet'in Bir Gençlik Projesi Olarak Kızılay Kampları. ÇTTAD. VI/14.

Arslan, Nebahat Oran. (2003). Yalova, Gemlik, Orhangazi ve İzmit (Samanlıdağ) Bölgesinde Yaşanan Yunan Mezalimi ve Bölgeye Gönderilen Uluslar Arası Tahkik Heyetinin Çalışmaları. A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi. 22. Sayı. Erzurum.

Süreli Yayınlar

Türk Yolu

Hilal-i Ahmer Mecmuası.

Kızılay Dergisi.
Türkiye Hilal-i Ahmer Mecmuası

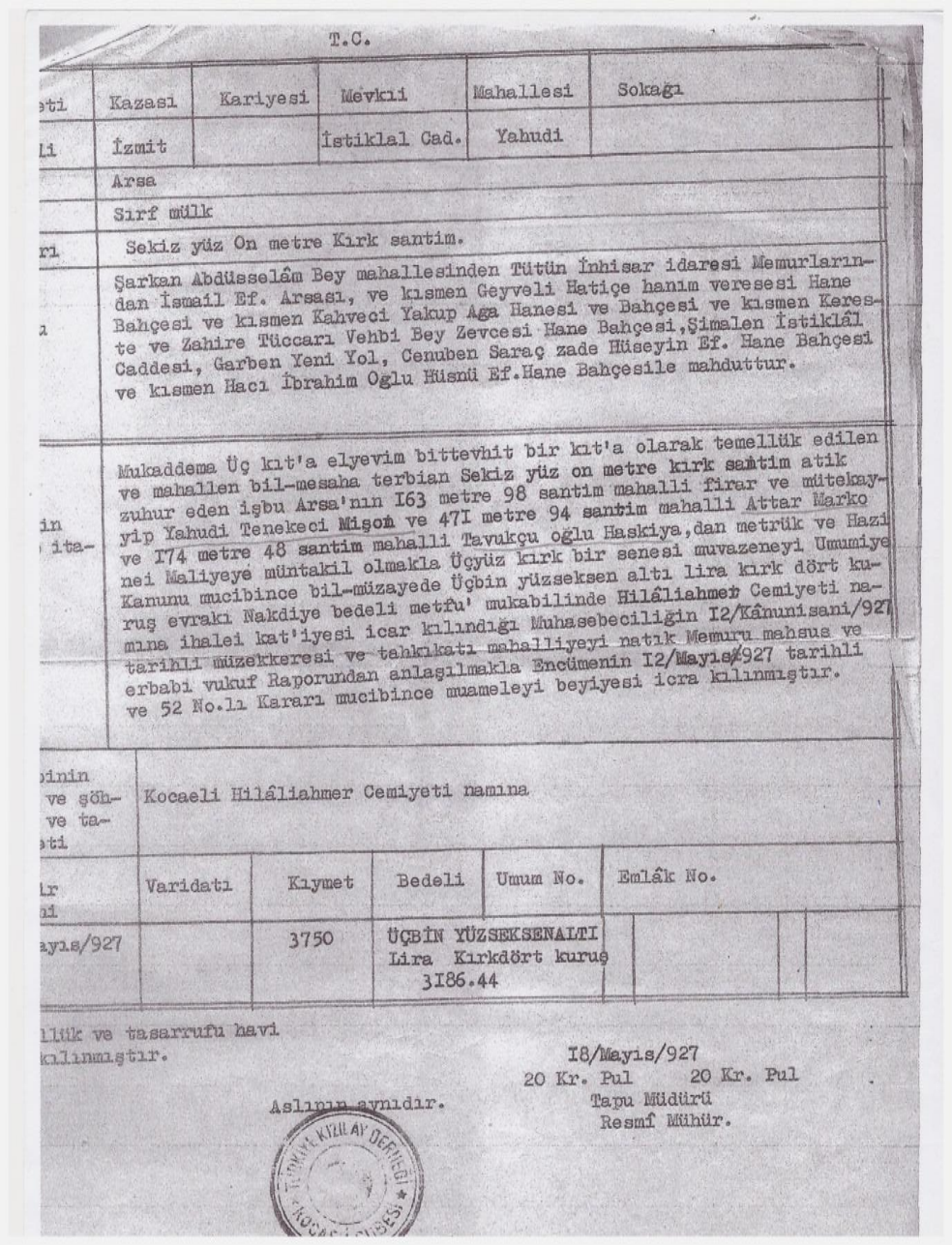
Elektronik Kaynaklar

http://www.kizilay.org.tr/
http://tr.wikipedia.org/wiki/Ana_Sayfa

EKLER

EK I: Kızılay'ın Özel Günleri (Özdemir: 1992, 40)

T.C.

Kazası	Kariyesi	Mevkii	Mahallesi	Sokağı
İzmit		İstiklal Cad.	Yahudi	

Arsa

Sirf mülk

Sekiz yüz On metre Kırk santim.

Şarkan Abdüsselâm Bey mahallesinden Tütün İnhisar idaresi Memurlarından İsmail Ef. Arsası, ve kısmen Geyveli Hatiçe hanım veresesi Hane Bahçesi ve kısmen Kahveci Yakup Aga Hanesi ve Bahçesi ve kısmen Kerestecide ve Zahire Tüccarı Vehbi Bey Zevcesi Hane Bahçesi,Şimalen İstiklâl Caddesi, Garben Yeni Yol, Cenuben Saraç zade Hüseyin Ef. Hane Bahçesi ve kısmen Hacı İbrahim Oğlu Hüsnü Ef.Hane Bahçesile mahduttur.

Mukaddema Üç kıt'a elyevim bittevhit bir kıt'a olarak temellük edilen ve mahallen bil-mesaha terbian Sekiz yüz on metre kırk santim atik zuhur eden işbu Arsa'nın I63 metre 98 santim mahalli firar ve mütekayyip Yahudi Tenekeci Mişon ve 47I metre 94 santim mahalli Attar Marko ve I74 metre 48 santim mahalli Tavukçu oğlu Haskiya,dan metrük ve Hazinei Maliyeye müntakil olmakla Üçyüz kırk bir senesi muvazeneyi Umumiye Kanunu mucibince bil-müzayede Üçbin yüzseksen altı lira kırk dört kuruş evrakı Nakdiye bedeli metfu' mukabilinde Hilâliahmer Cemiyeti namına ihalei kat'iyesi icar kılındığı Muhasebeciliğin I2/Kânunisani/927 tarihli müzekkeresi ve tahkikatı mahalliyeyi natık Memuru mahsus ve erbabı vukuf Raporundan anlaşılmakla Encümenin I2/Mayıs/927 tarihli ve 52 No.lı Kararı mucibince muameleyi beyiyesi icra kılınmıştır.

Kocaeli Hilâliahmer Cemiyeti namına

Varidatı	Kıymet	Bedeli	Umum No.	Emlâk No.
	3750	ÜÇBİN YÜZSEKSENALTI Lira Kırkdört kuruş 3I86.44		

lük ve tasarrufu havi kılınmıştır.

I8/Mayıs/927

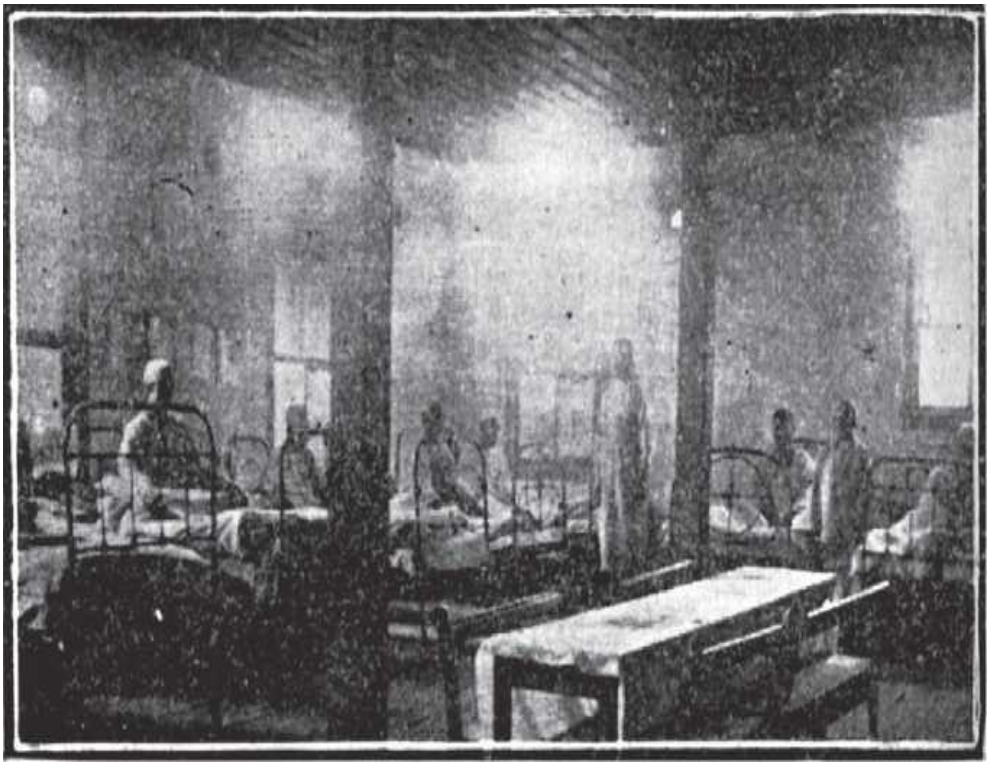
20 Kr. Pul 20 Kr. Pul

Tapu Müdürü

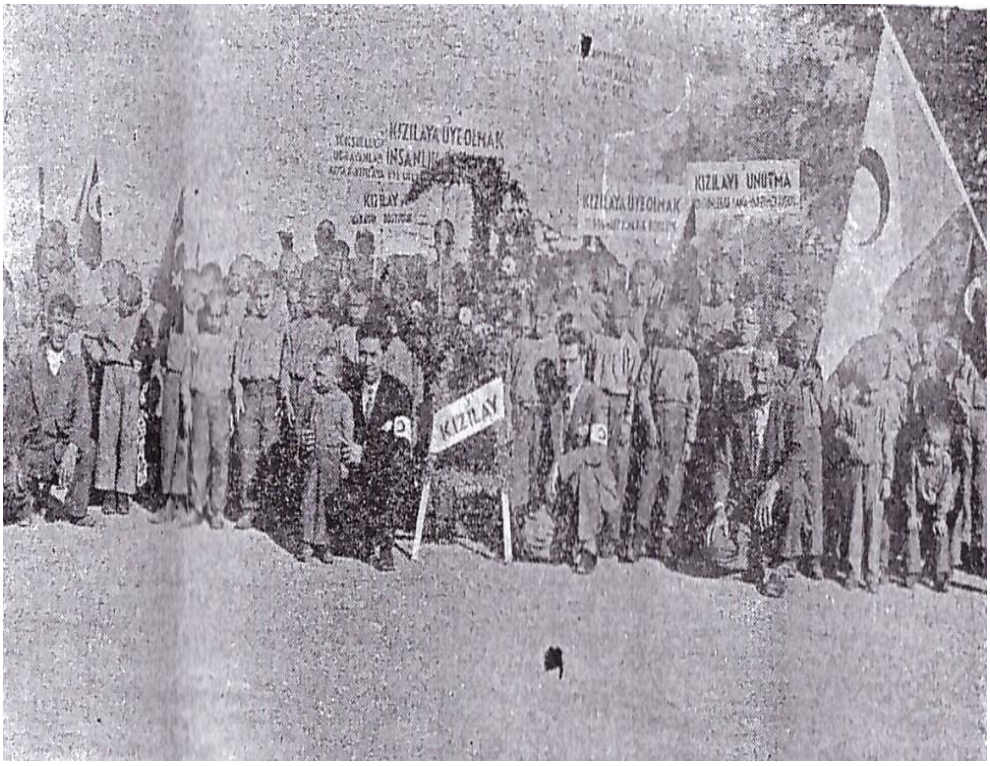
Resmî Mühür.

Aslının aynıdır.

EK II: Kocaeli Hilal-İ Ahmer Cemiyeti Tarafından Satın Alınan Arsanın Tapusu

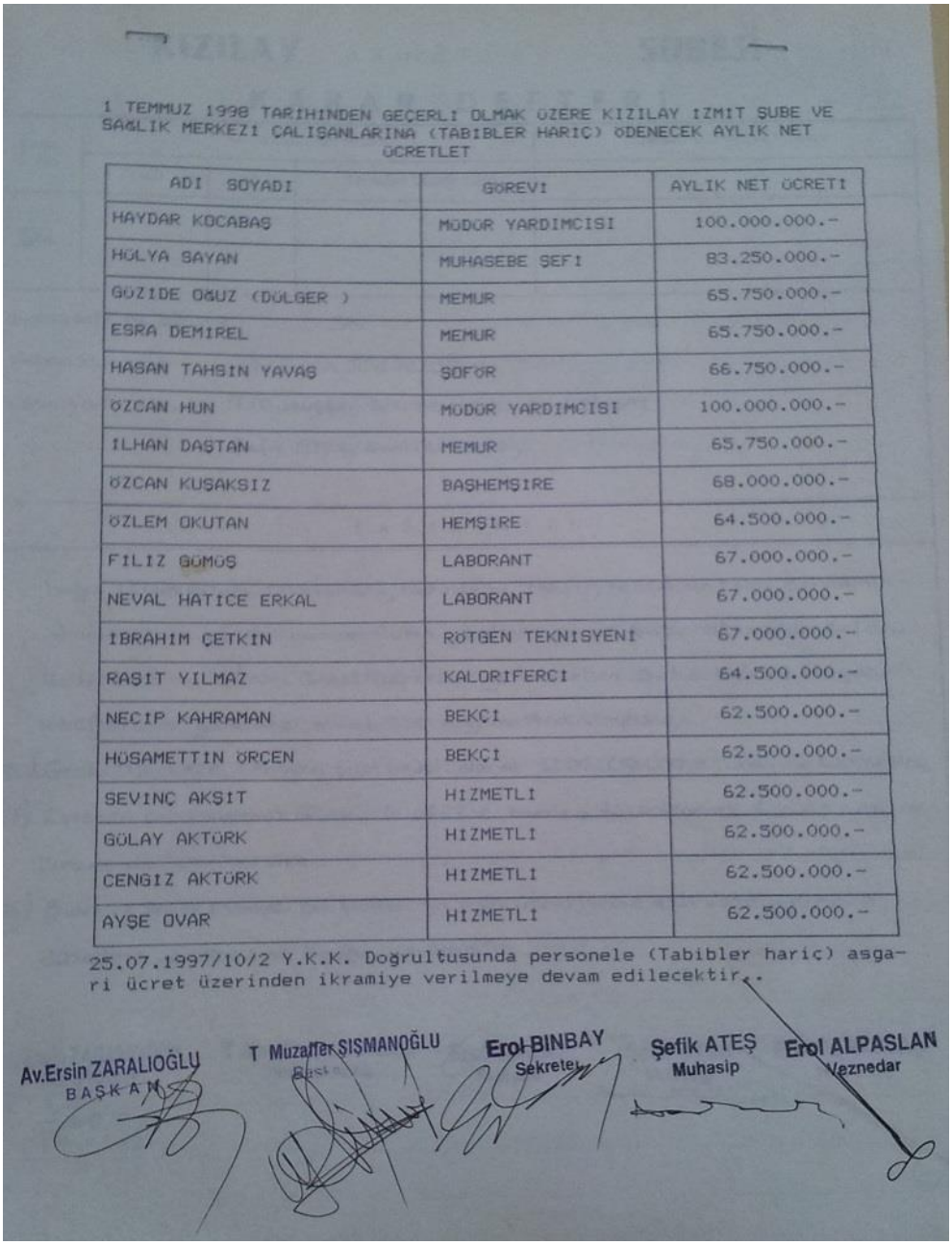
EK III: Adapazarı Hilâl-i Ahmer Sekizinci imdâd-ı Sıhhî Hey'eti Hastahânesi'nden Bir Koğuş (Hacıfettahoğlu, 2007: 62)

EK IV: 15 Aralık 1936 Kocaeli Şubesi Kimsesiz Çocuklarla Birlikte

EK V: Kocaeli Şubesi Tarafından Yardımda Bulunulan Çocuklar. (KD 164, 1939: 80)

1 TEMMUZ 1998 TARIHINDEN GEÇERLI OLMAK ÜZERE KIZILAY IZMIT ŞUBE VE SAĞLIK MERKEZI ÇALIŞANLARINA (TABIBLER HARIÇ) ÖDENECEK AYLIK NET ÜCRETLET

ADI SOYADI	GÖREVI	AYLIK NET ÜCRETI
HAYDAR KOCABAŞ	MÜDÜR YARDIMCISI	100.000.000.-
HÜLYA SAYAN	MUHASEBE ŞEFI	83.250.000.-
GÜZIDE OĞUZ (DÜLGER)	MEMUR	65.750.000.-
ESRA DEMIREL	MEMUR	65.750.000.-
HASAN TAHSIN YAVAŞ	ŞOFÖR	66.750.000.-
ÖZCAN HUN	MÜDÜR YARDIMCISI	100.000.000.-
ILHAN DAŞTAN	MEMUR	65.750.000.-
ÖZCAN KUŞAKSIZ	BAŞHEMŞIRE	68.000.000.-
ÖZLEM OKUTAN	HEMŞIRE	64.500.000.-
FILIZ GÜMÜŞ	LABORANT	67.000.000.-
NEVAL HATICE ERKAL	LABORANT	67.000.000.-
IBRAHIM ÇETKIN	RÖTGEN TEKNISYENI	67.000.000.-
RAŞIT YILMAZ	KALORIFERCI	64.500.000.-
NECIP KAHRAMAN	BEKÇI	62.500.000.-
HÜSAMETTIN ÖRÇEN	BEKÇI	62.500.000.-
SEVINÇ AKŞIT	HIZMETLI	62.500.000.-
GÜLAY AKTÜRK	HIZMETLI	62.500.000.-
CENGIZ AKTÜRK	HIZMETLI	62.500.000.-
AYŞE OVAR	HIZMETLI	62.500.000.-

25.07.1997/10/2 Y.K.K. Doğrultusunda personele (Tabibler hariç) asgari ücret üzerinden ikramiye verilmeye devam edilecektir..

Av.Ersin ZARALIOĞLU BAŞKAN

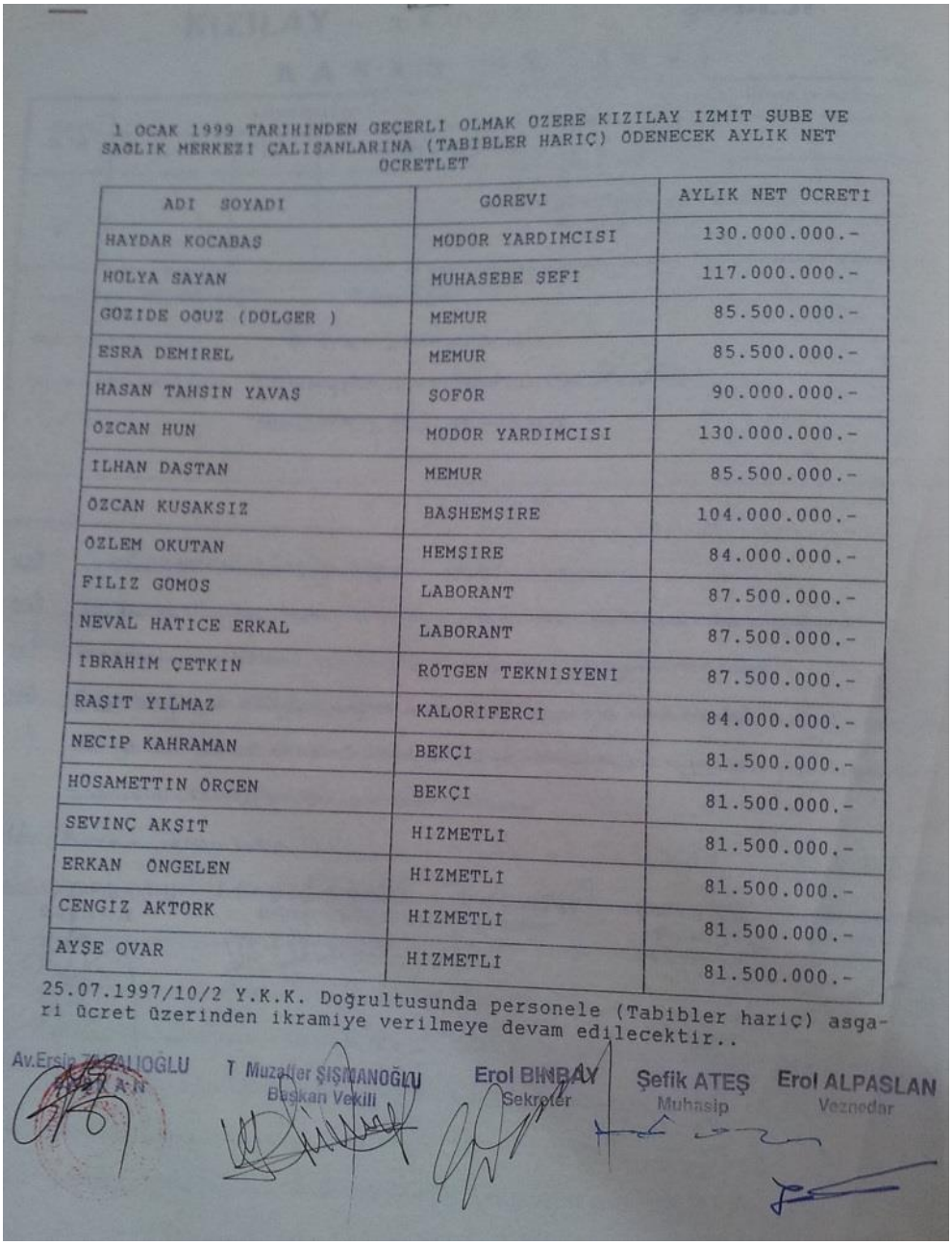
T Muzaffer IŞIMANOĞLU

Erol BINBAY Sekreter

Şefik ATEŞ Muhasip

Erol ALPASLAN Veznedar

EK VI: 1 Temmuz 1998 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

1 OCAK 1999 TARIHINDEN GECERLI OLMAK OZERE KIZILAY IZMIT SUBE VE SAGLIK MERKEZI CALISANLARINA (TABIBLER HARIÇ) ODENECEK AYLIK NET OCRETLET

ADI SOYADI	GOREVI	AYLIK NET OCRETI
HAYDAR KOCABAS	MODOR YARDIMCISI	130.000.000.-
HOLYA SAYAN	MUHASEBE SEFI	117.000.000.-
GOZIDE OGUZ (DOLGER)	MEMUR	85.500.000.-
ESRA DEMIREL	MEMUR	85.500.000.-
HASAN TAHSIN YAVAS	SOFOR	90.000.000.-
OZCAN HUN	MODOR YARDIMCISI	130.000.000.-
ILHAN DASTAN	MEMUR	85.500.000.-
OZCAN KUSAKSIZ	BASHEMSIRE	104.000.000.-
OZLEM OKUTAN	HEMSIRE	84.000.000.-
FILIZ GOMOS	LABORANT	87.500.000.-
NEVAL HATICE ERKAL	LABORANT	87.500.000.-
IBRAHIM CETKIN	ROTGEN TEKNISYENI	87.500.000.-
RASIT YILMAZ	KALORIFERCI	84.000.000.-
NECIP KAHRAMAN	BEKCI	81.500.000.-
HOSAMETTIN ORCEN	BEKCI	81.500.000.-
SEVINC AKSIT	HIZMETLI	81.500.000.-
ERKAN ONGELEN	HIZMETLI	81.500.000.-
CENGIZ AKTORK	HIZMETLI	81.500.000.-
AYSE OVAR	HIZMETLI	81.500.000.-

25.07.1997/10/2 Y.K.K. Doğrultusunda personele (Tabibler hariç) asgari ücret üzerinden ikramiye verilmeye devam edilecektir..

Av.Ersin ... ALIOGLU
Muzaffer ŞIŞMANOĞLU
Başkan Vekili
Erol BİNBAY
Sekreter
Şefik ATEŞ
Muhasip
Erol ALPASLAN
Veznedar

EK VII: 1 Ocak 1999 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

1 TEMMUZ 1999 TARIHINDEN GEÇERLI OLMAK ÜZERE KIZILAY IZMIT ŞUBE VE DISPANSERI ÇALIŞANLARINA (TABIBLER HARIÇ) ÖDENECEK AYLIK NET ÜCRETLER

ADI SOYADI	GÖREVI	AYLIK NET ÜCRETI
HAYDAR KOCABAŞ	MD.YARD.	156.000.000.-
HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFI	140.400.000.-
GÜZIDE DÜLGER	MEMUR	102.600.000.-
ESRA DEMIREL	MEMUR	102.600.000.-
ILHAN DAŞTAN	MEMUR	102.600.000.-
ÖZCAN KUŞAKSIZ	BAŞ HEMŞIRE	140.000.000.-
ÖZLEM ÖKUTAN	HEMŞIRE	100.800.000.-
FILIZ GÜMÜŞ	LABORANT	105.000.000.-
NEVAL HATICE ERKAL	LABORANT	105.000.000.-
LEYLA ATEŞ	LABORANT	105.000.000.-
IBRAHIM ÇETKIN	RÖNTG.TEKNS.	105.000.000.-
HASAN TAHSIN YAVAŞ	ŞOFÖR	108.000.000.-
RAŞIT YILMAZ	KALORIFERCI	100.800.000.-
NECIP KAHRAMAN	BEKÇI	97.800.000.-
HÜSAMETTIN ÖRÇEN	BEKÇI	97.800.000.-
SEVINÇ AKŞIT	HIZMETLI	97.800.000.-
AYŞE ÖVAR	HIZMETLI	97.800.000.-
ERKAN ÖNGELEN	HIZMETLI	97.800.000.-
CENGIZ AKTÜRK	HIZMETLI	97.800.000.-
BURHAN ÇIVI	HIZMETLI	82.350.000.-

Av.Ersin ZARALIOĞLU
BAŞKAN

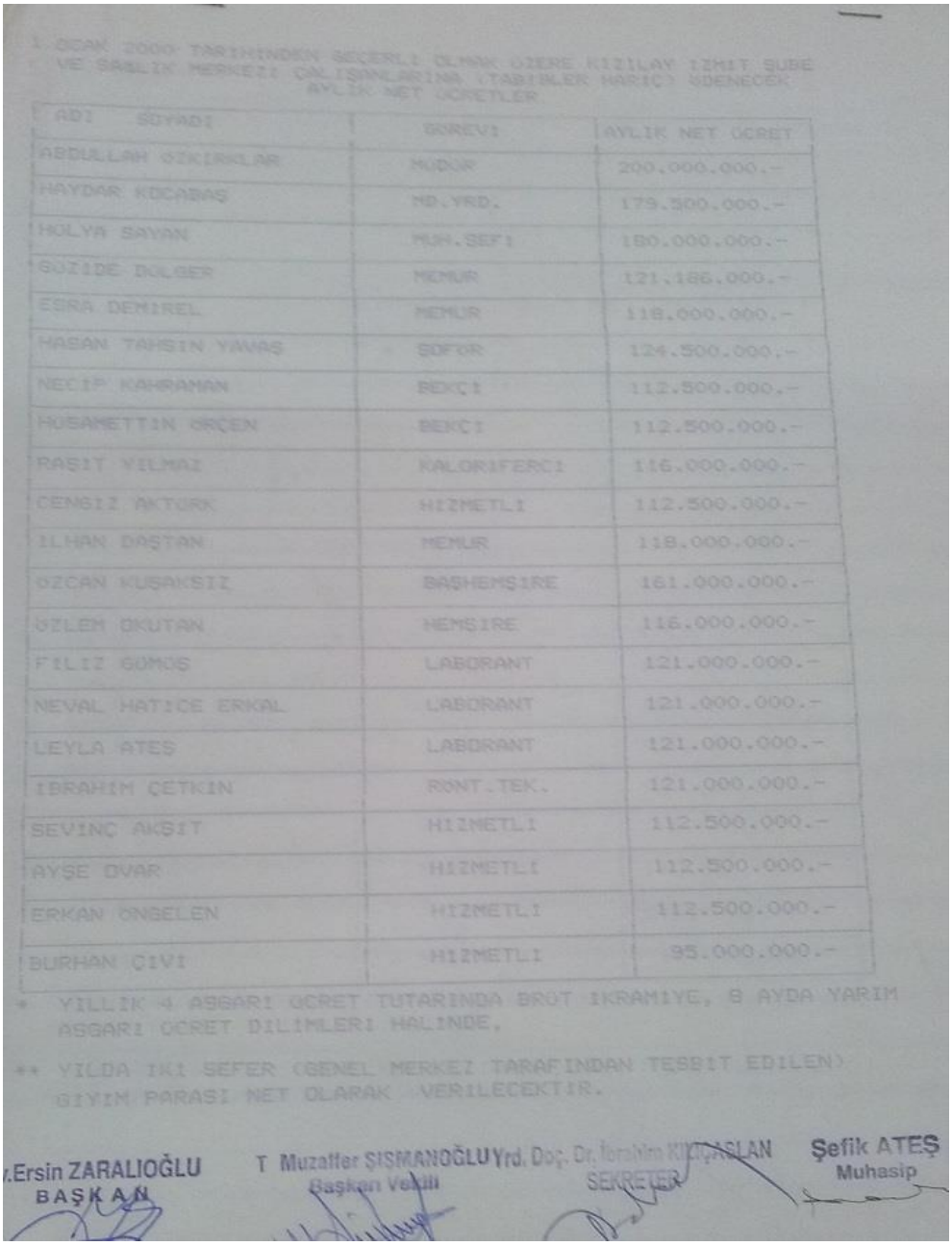
T Muzaffer ŞIŞMANOĞLU
Başkan Vekili

Yrd. Doç. Dr. İbrahim KILIÇASLAN
SEKRETER

Şefik ATEŞ
Muhasip

Erol ALPASLAN
Veznedar

EK VIII: 1 Temmuz 1999 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

1 OCAK 2000 TARİHİNDEN GEÇERLİ OLMAK ÜZERE KIZILAY İZMİT ŞUBE VE SAĞLIK MERKEZİ ÇALIŞANLARINA (TABİPLER HARİÇ) ÖDENECEK AYLIK NET ÜCRETLER

ADI SOYADI	GÖREVİ	AYLIK NET ÜCRET
ABDULLAH ÖZKIRKLAR	MÜDÜR	200.000.000.-
HAYDAR KOCABAŞ	MD.YRD.	179.500.000.-
HÜLYA SAYAN	MUH.SEFİ	180.000.000.-
GÜZİDE DULGER	MEMUR	121.186.000.-
ESRA DEMİREL	MEMUR	118.000.000.-
HASAN TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	124.500.000.-
NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ	112.500.000.-
HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ	112.500.000.-
RAŞİT YILMAZ	KALORİFERCİ	116.000.000.-
CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	112.500.000.-
İLHAN DAŞTAN	MEMUR	118.000.000.-
ÖZCAN KUŞAKSIZ	BAŞHEMŞİRE	161.000.000.-
ÖZLEM ÖKUTAN	HEMŞİRE	116.000.000.-
FİLİZ GÜMÜŞ	LABORANT	121.000.000.-
NEVAL HATİCE ERKAL	LABORANT	121.000.000.-
LEYLA ATEŞ	LABORANT	121.000.000.-
İBRAHİM ÇETKİN	RÖNT.TEK.	121.000.000.-
SEVİNÇ AKSİT	HİZMETLİ	112.500.000.-
AYŞE ÖVAR	HİZMETLİ	112.500.000.-
ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	112.500.000.-
BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	95.000.000.-

* YILLIK 4 ASGARİ ÜCRET TUTARINDA BROT İKRAMİYE, 8 AYDA YARIM ASGARİ ÜCRET DİLİMLERİ HALİNDE.

** YILDA İKİ SEFER (GENEL MERKEZ TARAFINDAN TESBİT EDİLEN) GİYİM PARASI NET OLARAK VERİLECEKTİR.

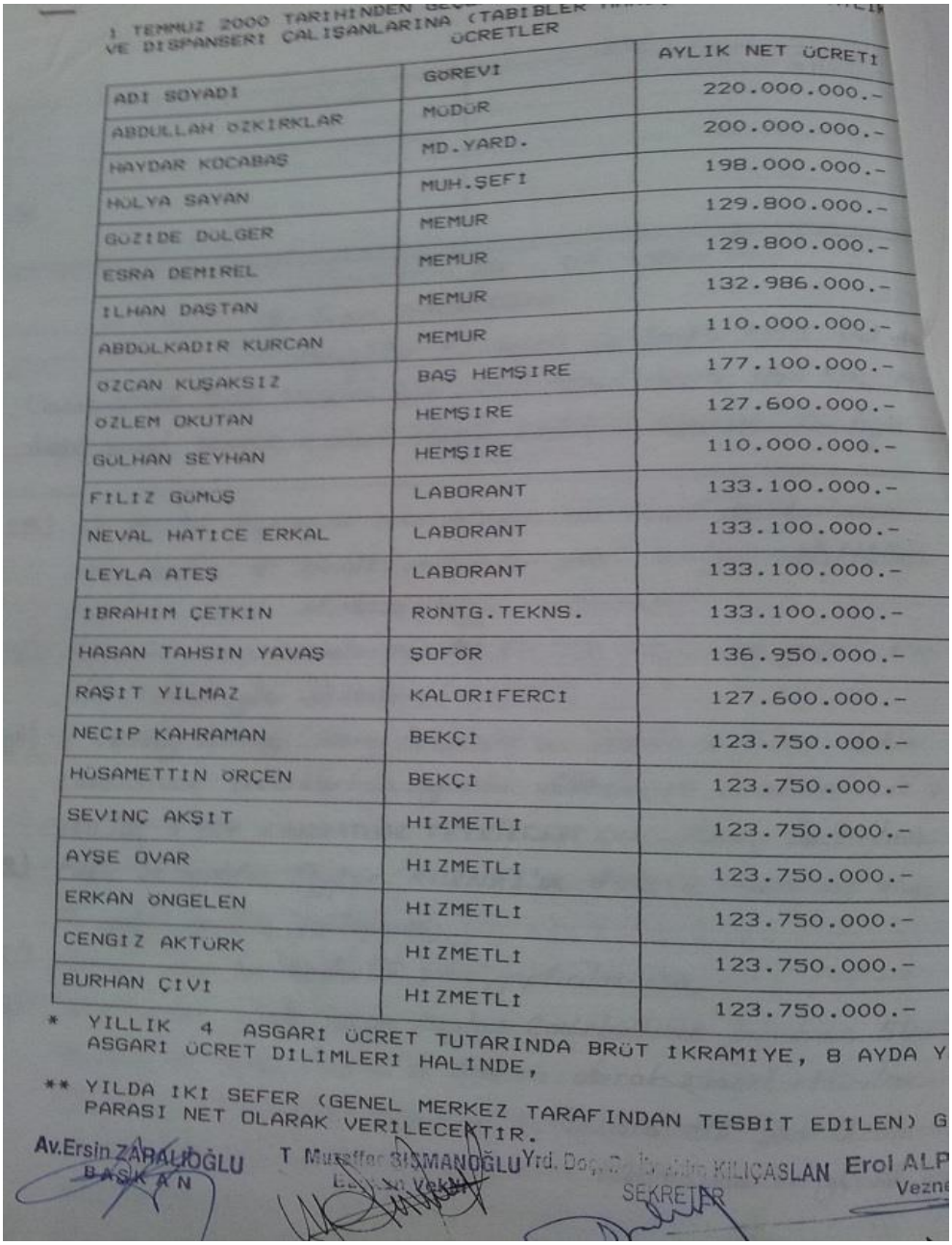
Ersin ZARALIOĞLU
BAŞKAN

T Muzaffer ŞIŞMANOĞLU
Başkan Vekili

Yrd. Doç. Dr. İbrahim KILIÇASLAN
SEKRETER

Şefik ATEŞ
Muhasip

EK IX: 1 Ocak 2000 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

1 TEMMUZ 2000 TARIHINDEN GEÇ... (TABIBLER ...) VE DISPANSERI ÇALIŞANLARINA ÜCRETLER

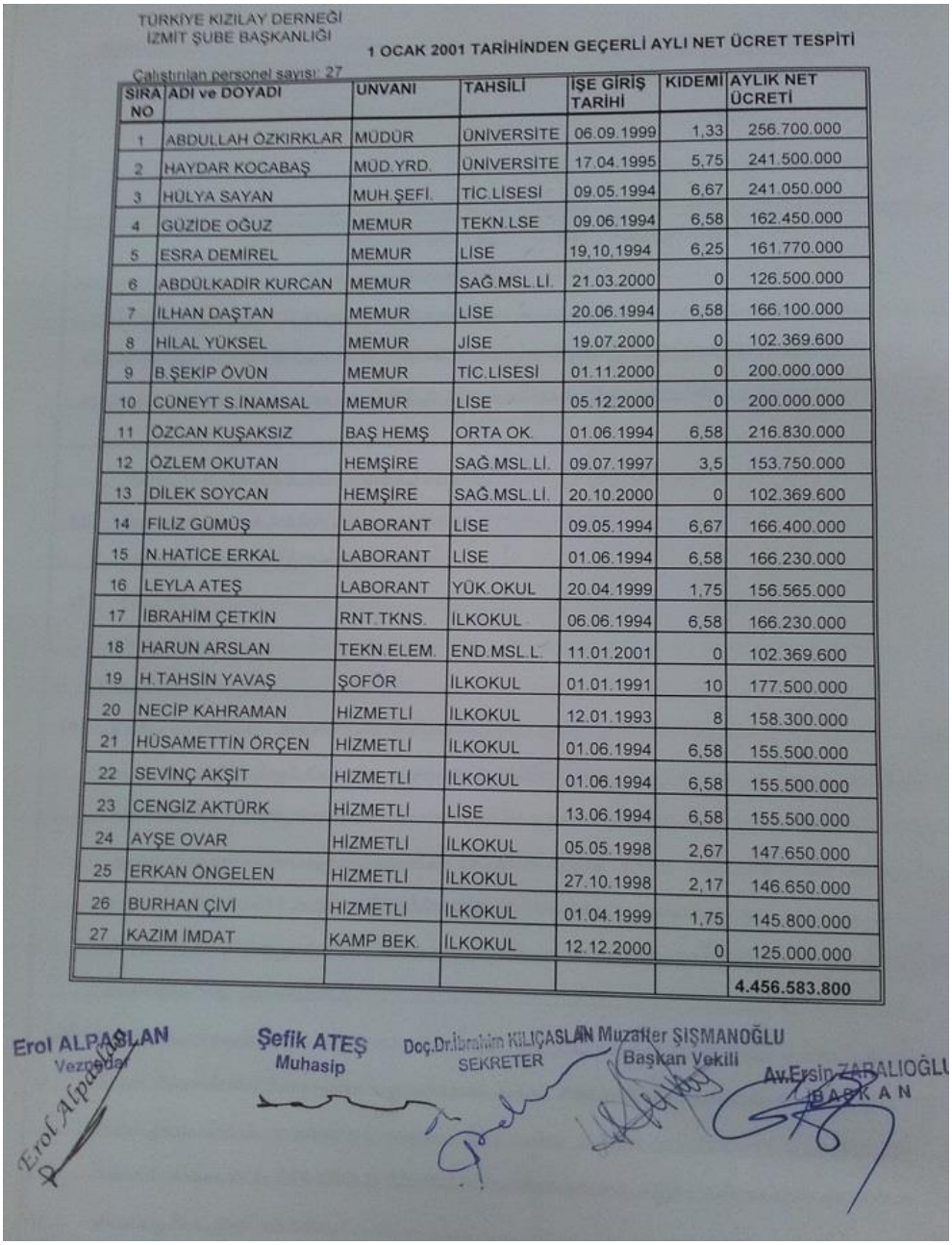
ADI SOYADI	GÖREVI	AYLIK NET ÜCRETI
ABDULLAH ÖZKIRKLAR	MÜDÜR	220.000.000.-
HAYDAR KOCABAŞ	MD.YARD.	200.000.000.-
HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFI	198.000.000.-
GÜZIDE DÜLGER	MEMUR	129.800.000.-
ESRA DEMIREL	MEMUR	129.800.000.-
ILHAN DAŞTAN	MEMUR	132.986.000.-
ABDÜLKADIR KURCAN	MEMUR	110.000.000.-
ÖZCAN KUŞAKSIZ	BAŞ HEMŞIRE	177.100.000.-
ÖZLEM ÖKÜTAN	HEMŞIRE	127.600.000.-
GÜLHAN SEYHAN	HEMŞIRE	110.000.000.-
FILIZ GÜMÜŞ	LABORANT	133.100.000.-
NEVAL HATICE ERKAL	LABORANT	133.100.000.-
LEYLA ATEŞ	LABORANT	133.100.000.-
IBRAHIM ÇETKIN	RÖNTG.TEKNS.	133.100.000.-
HASAN TAHSIN YAVAŞ	ŞÖFÖR	136.950.000.-
RAŞIT YILMAZ	KALORIFERCI	127.600.000.-
NECIP KAHRAMAN	BEKÇI	123.750.000.-
HÜSAMETTIN ÖRÇEN	BEKÇI	123.750.000.-
SEVINÇ AKŞIT	HIZMETLI	123.750.000.-
AYŞE ÖVAR	HIZMETLI	123.750.000.-
ERKAN ÖNGELEN	HIZMETLI	123.750.000.-
CENGIZ AKTÜRK	HIZMETLI	123.750.000.-
BURHAN ÇIVI	HIZMETLI	123.750.000.-

* YILLIK 4 ASGARI ÜCRET TUTARINDA BRÜT IKRAMIYE, 8 AYDA Y... ASGARI ÜCRET DILIMLERI HALINDE,

** YILDA IKI SEFER (GENEL MERKEZ TARAFINDAN TESBIT EDILEN) G... PARASI NET OLARAK VERILECEKTIR.

Av.Ersin ZARALIOĞLU BAŞKAN — T Muzaffer BIŞMANOĞLU — Yrd. Doç. ... KILIÇASLAN — SEKRETER — Erol ALP Vezne

EK X: 1 Temmuz 2000 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

TÜRKİYE KIZILAY DERNEĞİ
İZMİT ŞUBE BAŞKANLIĞI

1 OCAK 2001 TARİHİNDEN GEÇERLİ AYLI NET ÜCRET TESPİTİ

Çalıştırılan personel sayısı: 27

SIRA NO	ADI ve DOYADI	UNVANI	TAHSİLİ	İŞE GİRİŞ TARİHİ	KIDEMİ	AYLIK NET ÜCRETİ
1	ABDULLAH ÖZKIRKLAR	MÜDÜR	ÜNİVERSİTE	06.09.1999	1,33	256.700.000
2	HAYDAR KOCABAŞ	MÜD.YRD.	ÜNİVERSİTE	17.04.1995	5,75	241.500.000
3	HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFİ.	TİC.LİSESİ	09.05.1994	6,67	241.050.000
4	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	TEKN.LSE	09.06.1994	6,58	162.450.000
5	ESRA DEMİREL	MEMUR	LİSE	19.10.1994	6,25	161.770.000
6	ABDÜLKADİR KURCAN	MEMUR	SAĞ.MSL.Lİ.	21.03.2000	0	126.500.000
7	İLHAN DAŞTAN	MEMUR	LİSE	20.06.1994	6,58	166.100.000
8	HİLAL YÜKSEL	MEMUR	JİSE	19.07.2000	0	102.369.600
9	B.ŞEKİP ÖVÜN	MEMUR	TİC.LİSESİ	01.11.2000	0	200.000.000
10	CÜNEYT S.İNAMSAL	MEMUR	LİSE	05.12.2000	0	200.000.000
11	ÖZCAN KUŞAKSIZ	BAŞ HEMŞ	ORTA OK.	01.06.1994	6,58	216.830.000
12	ÖZLEM OKUTAN	HEMŞİRE	SAĞ.MSL.Lİ.	09.07.1997	3,5	153.750.000
13	DİLEK SOYCAN	HEMŞİRE	SAĞ.MSL.Lİ.	20.10.2000	0	102.369.600
14	FİLİZ GÜMÜŞ	LABORANT	LİSE	09.05.1994	6,67	166.400.000
15	N.HATİCE ERKAL	LABORANT	LİSE	01.06.1994	6,58	166.230.000
16	LEYLA ATEŞ	LABORANT	YÜK.OKUL	20.04.1999	1,75	156.565.000
17	İBRAHİM ÇETKİN	RNT.TKNS.	İLKOKUL	06.06.1994	6,58	166.230.000
18	HARUN ARSLAN	TEKN.ELEM.	END.MSL.L.	11.01.2001	0	102.369.600
19	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	İLKOKUL	01.01.1991	10	177.500.000
20	NECİP KAHRAMAN	HİZMETLİ	İLKOKUL	12.01.1993	8	158.300.000
21	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	HİZMETLİ	İLKOKUL	01.06.1994	6,58	155.500.000
22	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	İLKOKUL	01.06.1994	6,58	155.500.000
23	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	LİSE	13.06.1994	6,58	155.500.000
24	AYŞE OVAR	HİZMETLİ	İLKOKUL	05.05.1998	2,67	147.650.000
25	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	İLKOKUL	27.10.1998	2,17	146.650.000
26	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	İLKOKUL	01.04.1999	1,75	145.800.000
27	KAZIM İMDAT	KAMP BEK.	İLKOKUL	12.12.2000	0	125.000.000
						4.456.583.800

Erol ALPASLAN
Vezne

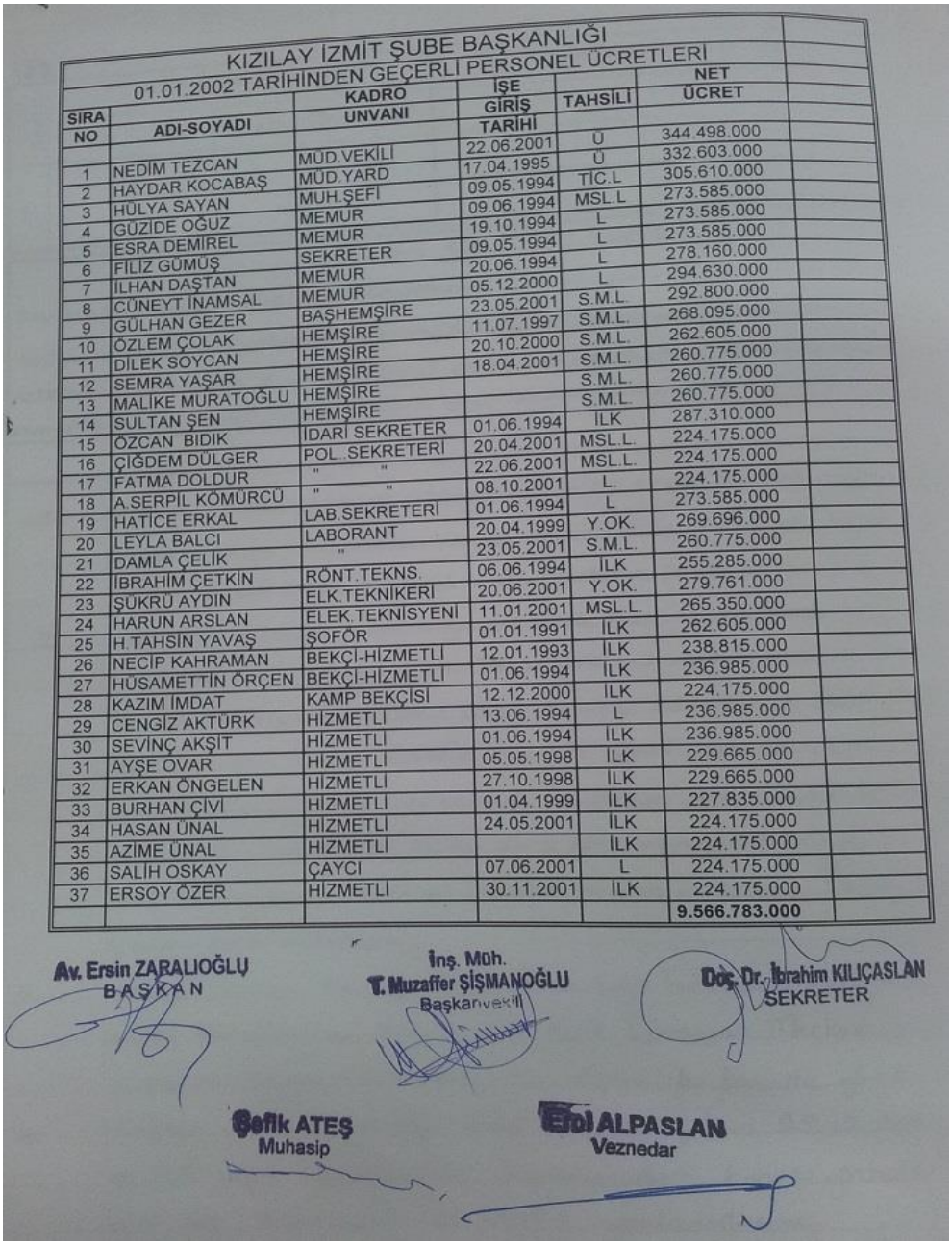
Şefik ATEŞ
Muhasip

Doç.Dr.İbrahim KILIÇASLAN
SEKRETER

Muzaffer ŞIŞMANOĞLU
Başkan Vekili

Av.Ersin ZARALIOĞLU
BAŞKAN

EK XI: 1 Ocak 2001 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

KIZILAY İZMİT ŞUBE BAŞKANLIĞI

01.01.2002 TARİHİNDEN GEÇERLİ PERSONEL ÜCRETLERİ

SIRA NO	ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	NET ÜCRET
1	NEDİM TEZCAN	MÜD.VEKİLİ	22.06.2001	Ü	344.498.000
2	HAYDAR KOCABAŞ	MÜD.YARD	17.04.1995	Ü	332.603.000
3	HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFİ	09.05.1994	TİC.L	305.610.000
4	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09.06.1994	MSL.L	273.585.000
5	ESRA DEMİREL	MEMUR	19.10.1994	L	273.585.000
6	FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09.05.1994	L	273.585.000
7	İLHAN DAŞTAN	MEMUR	20.06.1994	L	278.160.000
8	CÜNEYT İNAMSAL	MEMUR	05.12.2000	L	294.630.000
9	GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23.05.2001	S.M.L.	292.800.000
10	ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11.07.1997	S.M.L.	268.095.000
11	DİLEK SOYCAN	HEMŞİRE	20.10.2000	S.M.L.	262.605.000
12	SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18.04.2001	S.M.L.	260.775.000
13	MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE		S.M.L.	260.775.000
14	SULTAN ŞEN	HEMŞİRE		S.M.L.	260.775.000
15	ÖZCAN BIDIK	İDARİ SEKRETER	01.06.1994	İLK	287.310.000
16	ÇİĞDEM DÜLGER	POL.SEKRETERİ	20.04.2001	MSL.L.	224.175.000
17	FATMA DOLDUR	" "	22.06.2001	MSL.L.	224.175.000
18	A.SERPİL KÖMÜRCÜ	" "	08.10.2001	L.	224.175.000
19	HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01.06.1994	L	273.585.000
20	LEYLA BALCI	LABORANT	20.04.1999	Y.OK.	269.696.000
21	DAMLA ÇELİK	"	23.05.2001	S.M.L.	260.775.000
22	İBRAHİM ÇETKİN	RÖNT.TEKNS.	06.06.1994	İLK	255.285.000
23	ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20.06.2001	Y.OK.	279.761.000
24	HARUN ARSLAN	ELEK.TEKNİSYENİ	11.01.2001	MSL.L.	265.350.000
25	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01.01.1991	İLK	262.605.000
26	NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12.01.1993	İLK	238.815.000
27	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	236.985.000
28	KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12.12.2000	İLK	224.175.000
29	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13.06.1994	L	236.985.000
30	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	236.985.000
31	AYŞE OVAR	HİZMETLİ	05.05.1998	İLK	229.665.000
32	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27.10.1998	İLK	229.665.000
33	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01.04.1999	İLK	227.835.000
34	HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24.05.2001	İLK	224.175.000
35	AZİME ÜNAL	HİZMETLİ		İLK	224.175.000
36	SALİH OSKAY	ÇAYCI	07.06.2001	L	224.175.000
37	ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	30.11.2001	İLK	224.175.000
					9.566.783.000

Av. Ersin ZARALIOĞLU
BAŞKAN

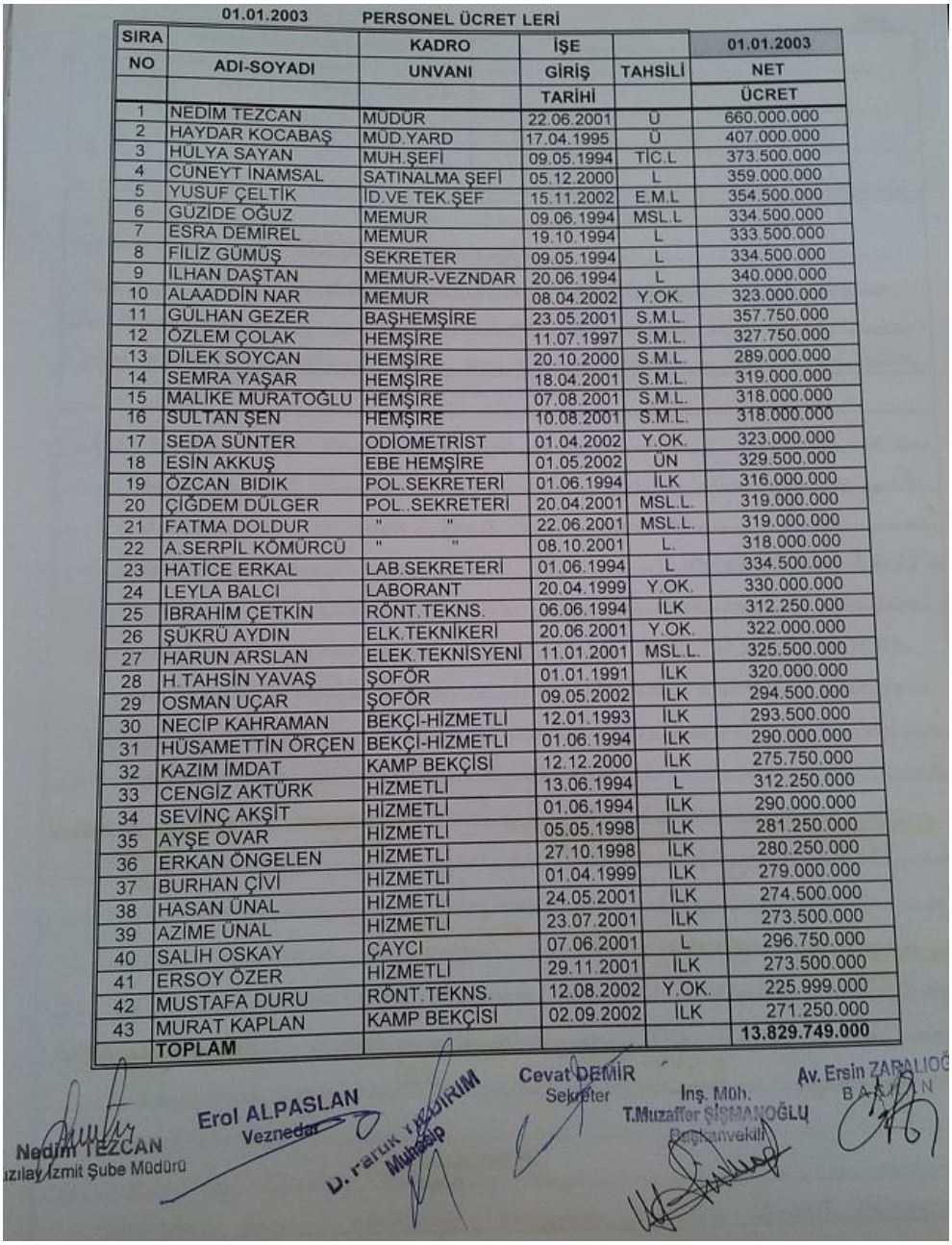
İnş. Müh.
T. Muzaffer ŞİŞMANOĞLU
Başkanvekili

Doç. Dr. İbrahim KILIÇASLAN
SEKRETER

Şefik ATEŞ
Muhasip

Erol ALPASLAN
Veznedar

EK XII: 1 Ocak 2002 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

01.01.2003 PERSONEL ÜCRET LERİ

SIRA NO	ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	01.01.2003 NET ÜCRET
1	NEDİM TEZCAN	MÜDÜR	22.06.2001	Ü	660.000.000
2	HAYDAR KOCABAŞ	MÜD.YARD	17.04.1995	Ü	407.000.000
3	HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFİ	09.05.1994	TİC.L	373.500.000
4	CÜNEYT İNAMSAL	SATINALMA ŞEFİ	05.12.2000	L	359.000.000
5	YUSUF ÇELTİK	İD.VE TEK.ŞEF	15.11.2002	E.M.L	354.500.000
6	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09.06.1994	MSL.L	334.500.000
7	ESRA DEMİREL	MEMUR	19.10.1994	L	333.500.000
8	FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09.05.1994	L	334.500.000
9	İLHAN DAŞTAN	MEMUR-VEZNDAR	20.06.1994	L	340.000.000
10	ALAADDİN NAR	MEMUR	08.04.2002	Y.OK.	323.000.000
11	GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23.05.2001	S.M.L.	357.750.000
12	ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11.07.1997	S.M.L.	327.750.000
13	DİLEK SOYCAN	HEMŞİRE	20.10.2000	S.M.L.	289.000.000
14	SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18.04.2001	S.M.L.	319.000.000
15	MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE	07.08.2001	S.M.L.	318.000.000
16	SULTAN ŞEN	HEMŞİRE	10.08.2001	S.M.L.	318.000.000
17	SEDA SÜNTER	ODİOMETRİST	01.04.2002	Y.OK.	323.000.000
18	ESİN AKKUŞ	EBE HEMŞİRE	01.05.2002	ÜN	329.500.000
19	ÖZCAN BIDIK	POL.SEKRETERİ	01.06.1994	İLK	316.000.000
20	ÇİĞDEM DÜLGER	POL. SEKRETERİ	20.04.2001	MSL.L.	319.000.000
21	FATMA DOLDUR	" "	22.06.2001	MSL.L.	319.000.000
22	A.SERPİL KÖMÜRCÜ	" "	08.10.2001	L.	318.000.000
23	HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01.06.1994	L	334.500.000
24	LEYLA BALCI	LABORANT	20.04.1999	Y.OK.	330.000.000
25	İBRAHİM ÇETKİN	RÖNT.TEKNS.	06.06.1994	İLK	312.250.000
26	ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20.06.2001	Y.OK.	322.000.000
27	HARUN ARSLAN	ELEK.TEKNİSYENİ	11.01.2001	MSL.L.	325.500.000
28	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01.01.1991	İLK	320.000.000
29	OSMAN UÇAR	ŞOFÖR	09.05.2002	İLK	294.500.000
30	NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12.01.1993	İLK	293.500.000
31	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	290.000.000
32	KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12.12.2000	İLK	275.750.000
33	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13.06.1994	L	312.250.000
34	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	290.000.000
35	AYŞE OVAR	HİZMETLİ	05.05.1998	İLK	281.250.000
36	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27.10.1998	İLK	280.250.000
37	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01.04.1999	İLK	279.000.000
38	HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24.05.2001	İLK	274.500.000
39	AZİME ÜNAL	HİZMETLİ	23.07.2001	İLK	273.500.000
40	SALİH OSKAY	ÇAYCI	07.06.2001	L	296.750.000
41	ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	29.11.2001	İLK	273.500.000
42	MUSTAFA DURU	RÖNT.TEKNS.	12.08.2002	Y.OK.	225.999.000
43	MURAT KAPLAN	KAMP BEKÇİSİ	02.09.2002	İLK	271.250.000
	TOPLAM				13.829.749.000

Nedim TEZCAN
Kızılay İzmit Şube Müdürü

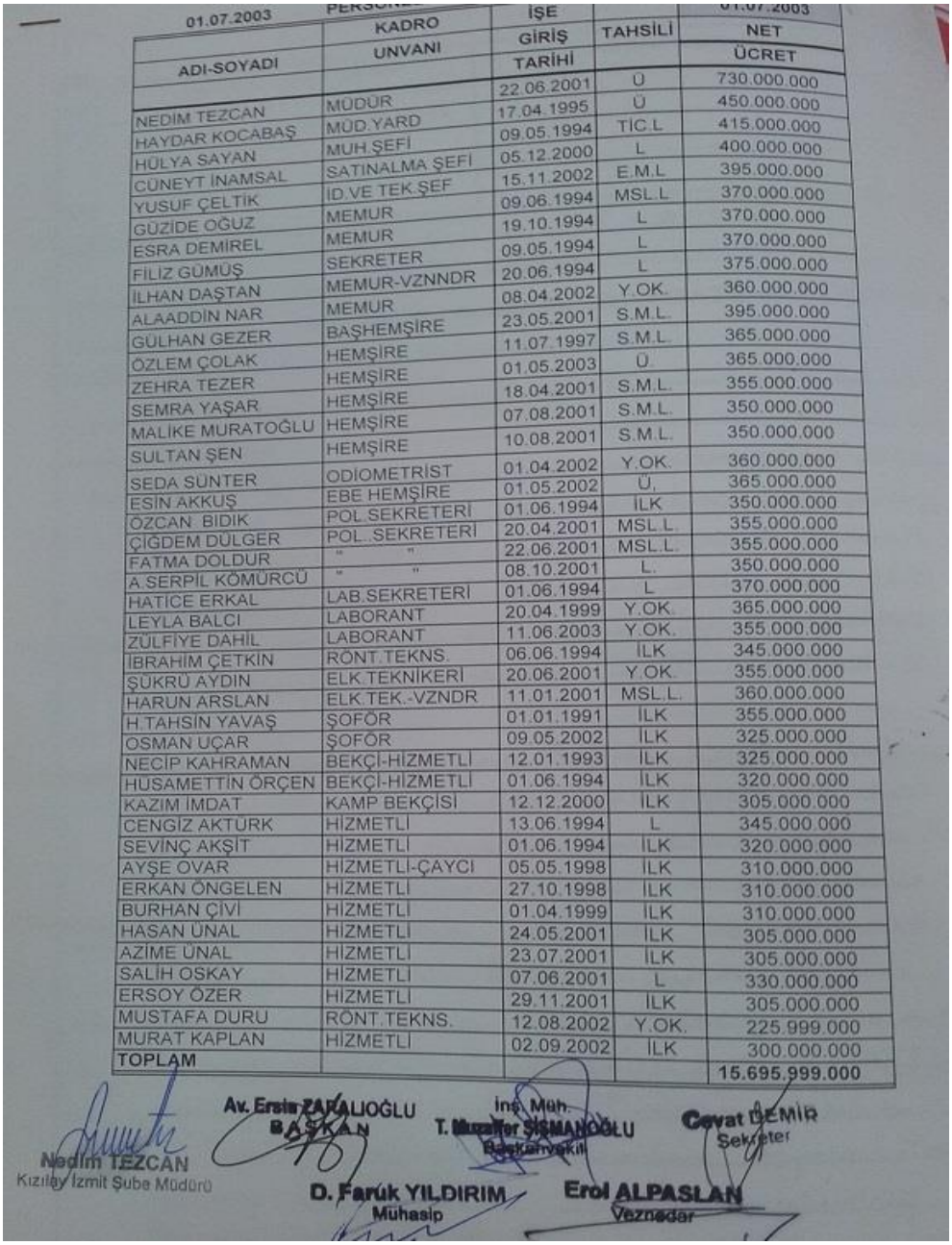
Erol ALPASLAN
Veznedar

Cevat DEMİR
Sekreter

T.Muzaffer ŞİŞMANOĞLU
Başkanvekili

Av. Ersin ZARALIOĞ
BAŞKAN

EK XIII: 1 Ocak 2003 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

01.07.2003

ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	01.07.2003 NET ÜCRET
NEDİM TEZCAN	MÜDÜR	22.06.2001	Ü	730.000.000
HAYDAR KOCABAŞ	MÜD.YARD	17.04.1995	Ü	450.000.000
HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFİ	09.05.1994	TİC.L	415.000.000
CÜNEYT İNAMSAL	SATINALMA ŞEFİ	05.12.2000	L	400.000.000
YUSUF ÇELTİK	İD.VE TEK.ŞEF	15.11.2002	E.M.L	395.000.000
GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09.06.1994	MSL.L	370.000.000
ESRA DEMİREL	MEMUR	19.10.1994	L	370.000.000
FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09.05.1994	L	370.000.000
İLHAN DAŞTAN	MEMUR-VZNNDR	20.06.1994	L	375.000.000
ALAADDİN NAR	MEMUR	08.04.2002	Y.OK.	360.000.000
GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23.05.2001	S.M.L.	395.000.000
ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11.07.1997	S.M.L.	365.000.000
ZEHRA TEZER	HEMŞİRE	01.05.2003	Ü.	365.000.000
SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18.04.2001	S.M.L.	355.000.000
MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE	07.08.2001	S.M.L.	350.000.000
SULTAN ŞEN	HEMŞİRE	10.08.2001	S.M.L.	350.000.000
SEDA SÜNTER	ODİOMETRİST	01.04.2002	Y.OK.	360.000.000
ESİN AKKUŞ	EBE HEMŞİRE	01.05.2002	Ü.	365.000.000
ÖZCAN BİDİK	POL.SEKRETERİ	01.06.1994	İLK	350.000.000
ÇİĞDEM DÜLGER	POL. SEKRETERİ	20.04.2001	MSL.L.	355.000.000
FATMA DOLDUR	" "	22.06.2001	MSL.L.	355.000.000
A.SERPİL KÖMÜRCÜ	" "	08.10.2001	L.	350.000.000
HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01.06.1994	L	370.000.000
LEYLA BALCI	LABORANT	20.04.1999	Y.OK.	365.000.000
ZÜLFİYE DAHİL	LABORANT	11.06.2003	Y.OK.	355.000.000
İBRAHİM ÇETKİN	RÖNT.TEKNS.	06.06.1994	İLK	345.000.000
ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20.06.2001	Y.OK.	355.000.000
HARUN ARSLAN	ELK.TEK.-VZNDR	11.01.2001	MSL.L.	360.000.000
H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01.01.1991	İLK	355.000.000
OSMAN UÇAR	ŞOFÖR	09.05.2002	İLK	325.000.000
NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12.01.1993	İLK	325.000.000
HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	320.000.000
KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12.12.2000	İLK	305.000.000
CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13.06.1994	L	345.000.000
SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	320.000.000
AYŞE OVAR	HİZMETLİ-ÇAYCI	05.05.1998	İLK	310.000.000
ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27.10.1998	İLK	310.000.000
BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01.04.1999	İLK	310.000.000
HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24.05.2001	İLK	305.000.000
AZİME ÜNAL	HİZMETLİ	23.07.2001	İLK	305.000.000
SALİH OSKAY	HİZMETLİ	07.06.2001	L	330.000.000
ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	29.11.2001	İLK	305.000.000
MUSTAFA DURU	RÖNT.TEKNS.	12.08.2002	Y.OK.	225.999.000
MURAT KAPLAN	HİZMETLİ	02.09.2002	İLK	300.000.000
TOPLAM				15.695.999.000

Av. Ersin ZARALIOĞLU
BAŞKAN

İnş. Müh.
T. Münevver SİSMANOĞLU
Başkanvekili

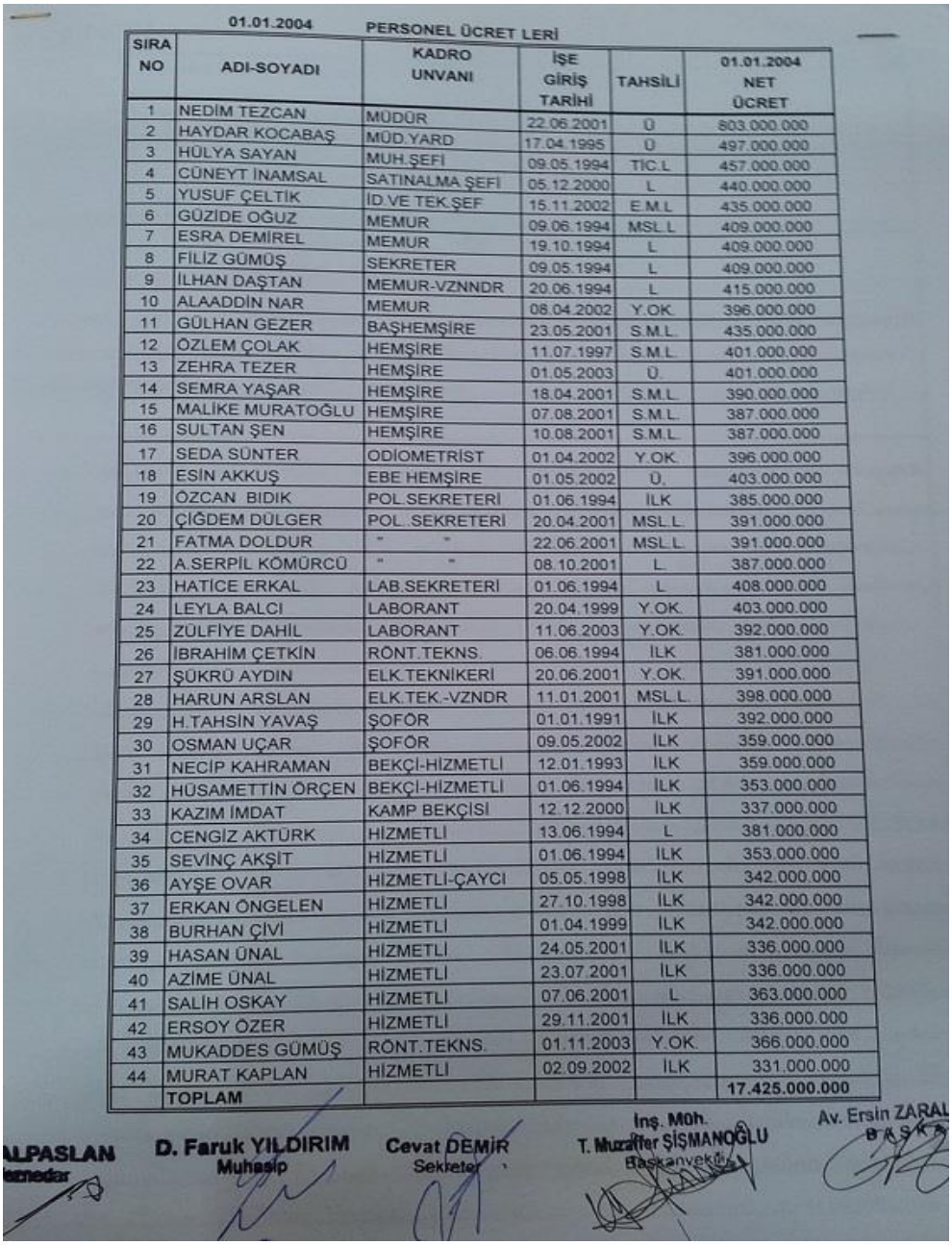
Cevat DEMİR
Sekreter

Nedim TEZCAN
Kızılay İzmit Şube Müdürü

D. Faruk YILDIRIM
Muhasip

Erol ALPASLAN
Veznedar

EK XIV: 1 Temmuz 2003 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

01.01.2004 PERSONEL ÜCRET LERİ

SIRA NO	ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	01.01.2004 NET ÜCRET
1	NEDİM TEZCAN	MÜDÜR	22.06.2001	Ü	803.000.000
2	HAYDAR KOCABAŞ	MÜD.YARD	17.04.1995	Ü	497.000.000
3	HÜLYA SAYAN	MUH.ŞEFİ	09.05.1994	TİC.L	457.000.000
4	CÜNEYT İNAMSAL	SATINALMA ŞEFİ	05.12.2000	L	440.000.000
5	YUSUF ÇELTİK	İD.VE TEK.ŞEF	15.11.2002	E.M.L	435.000.000
6	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09.06.1994	MSL.L	409.000.000
7	ESRA DEMİREL	MEMUR	19.10.1994	L	409.000.000
8	FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09.05.1994	L	409.000.000
9	İLHAN DAŞTAN	MEMUR-VZNNDR	20.06.1994	L	415.000.000
10	ALAADDİN NAR	MEMUR	08.04.2002	Y.OK.	396.000.000
11	GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23.05.2001	S.M.L.	435.000.000
12	ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11.07.1997	S.M.L.	401.000.000
13	ZEHRA TEZER	HEMŞİRE	01.05.2003	Ü.	401.000.000
14	SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18.04.2001	S.M.L.	390.000.000
15	MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE	07.08.2001	S.M.L.	387.000.000
16	SULTAN ŞEN	HEMŞİRE	10.08.2001	S.M.L.	387.000.000
17	SEDA SÜNTER	ODİOMETRİST	01.04.2002	Y.OK.	396.000.000
18	ESİN AKKUŞ	EBE HEMŞİRE	01.05.2002	Ü.	403.000.000
19	ÖZCAN BIDIK	POL.SEKRETERİ	01.06.1994	İLK	385.000.000
20	ÇİĞDEM DÜLGER	POL. SEKRETERİ	20.04.2001	MSL.L.	391.000.000
21	FATMA DOLDUR	" "	22.06.2001	MSL.L.	391.000.000
22	A.SERPİL KÖMÜRCÜ	" "	08.10.2001	L.	387.000.000
23	HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01.06.1994	L	408.000.000
24	LEYLA BALCI	LABORANT	20.04.1999	Y.OK.	403.000.000
25	ZÜLFİYE DAHİL	LABORANT	11.06.2003	Y.OK.	392.000.000
26	İBRAHİM ÇETKİN	RÖNT.TEKNS.	06.06.1994	İLK	381.000.000
27	ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20.06.2001	Y.OK.	391.000.000
28	HARUN ARSLAN	ELK.TEK.-VZNDR	11.01.2001	MSL.L.	398.000.000
29	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01.01.1991	İLK	392.000.000
30	OSMAN UÇAR	ŞOFÖR	09.05.2002	İLK	359.000.000
31	NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12.01.1993	İLK	359.000.000
32	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	353.000.000
33	KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12.12.2000	İLK	337.000.000
34	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13.06.1994	L	381.000.000
35	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	353.000.000
36	AYŞE OVAR	HİZMETLİ-ÇAYCI	05.05.1998	İLK	342.000.000
37	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27.10.1998	İLK	342.000.000
38	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01.04.1999	İLK	342.000.000
39	HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24.05.2001	İLK	336.000.000
40	AZİME ÜNAL	HİZMETLİ	23.07.2001	İLK	336.000.000
41	SALİH OSKAY	HİZMETLİ	07.06.2001	L	363.000.000
42	ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	29.11.2001	İLK	336.000.000
43	MUKADDES GÜMÜŞ	RÖNT.TEKNS.	01.11.2003	Y.OK.	366.000.000
44	MURAT KAPLAN	HİZMETLİ	02.09.2002	İLK	331.000.000
	TOPLAM				17.425.000.000

ALPASLAN
Genedar

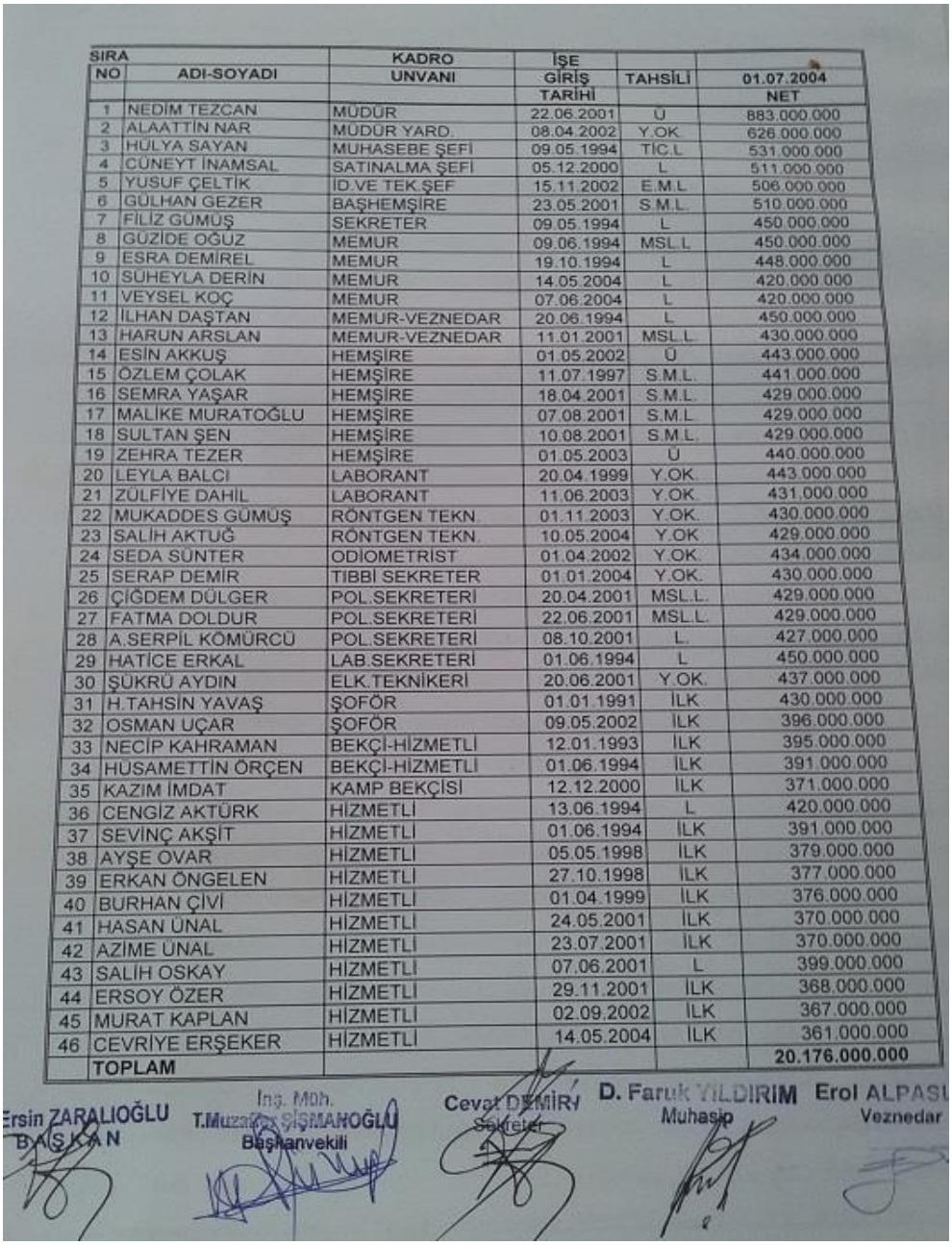
D. Faruk YILDIRIM
Muhasip

Cevat DEMİR
Sekreter

Inş. Müh.
T. Muzaffer ŞİŞMANOĞLU
Başkanvekili

Av. Ersin ZARAL
BAŞKA

EK XV: 1 Ocak 2004 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

SIRA NO	ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	01.07.2004 NET
1	NEDİM TEZCAN	MÜDÜR	22.06.2001	Ü	883.000.000
2	ALAATTİN NAR	MÜDÜR YARD.	08.04.2002	Y.OK.	626.000.000
3	HÜLYA SAYAN	MUHASEBE ŞEFİ	09.05.1994	TİC.L	531.000.000
4	CÜNEYT İNAMSAL	SATINALMA ŞEFİ	05.12.2000	L	511.000.000
5	YUSUF ÇELTİK	İD.VE TEK.ŞEF	15.11.2002	E.M.L.	506.000.000
6	GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23.05.2001	S.M.L.	510.000.000
7	FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09.05.1994	L	450.000.000
8	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09.06.1994	MSL.L.	450.000.000
9	ESRA DEMİREL	MEMUR	19.10.1994	L	448.000.000
10	SÜHEYLA DERİN	MEMUR	14.05.2004	L	420.000.000
11	VEYSEL KOÇ	MEMUR	07.06.2004	L	420.000.000
12	İLHAN DAŞTAN	MEMUR-VEZNEDAR	20.06.1994	L	450.000.000
13	HARUN ARSLAN	MEMUR-VEZNEDAR	11.01.2001	MSL.L.	430.000.000
14	ESİN AKKUŞ	HEMŞİRE	01.05.2002	Ü	443.000.000
15	ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11.07.1997	S.M.L.	441.000.000
16	SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18.04.2001	S.M.L.	429.000.000
17	MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE	07.08.2001	S.M.L.	429.000.000
18	SULTAN ŞEN	HEMŞİRE	10.08.2001	S.M.L.	429.000.000
19	ZEHRA TEZER	HEMŞİRE	01.05.2003	Ü	440.000.000
20	LEYLA BALCI	LABORANT	20.04.1999	Y.OK.	443.000.000
21	ZÜLFİYE DAHİL	LABORANT	11.06.2003	Y.OK.	431.000.000
22	MUKADDES GÜMÜŞ	RÖNTGEN TEKN.	01.11.2003	Y.OK.	430.000.000
23	SALİH AKTUĞ	RÖNTGEN TEKN.	10.05.2004	Y.OK	429.000.000
24	SEDA SÜNTER	ODİOMETRİST	01.04.2002	Y.OK.	434.000.000
25	SERAP DEMİR	TIBBİ SEKRETER	01.01.2004	Y.OK.	430.000.000
26	ÇİĞDEM DÜLGER	POL.SEKRETERİ	20.04.2001	MSL.L.	429.000.000
27	FATMA DOLDUR	POL.SEKRETERİ	22.06.2001	MSL.L.	429.000.000
28	A.SERPİL KÖMÜRCÜ	POL.SEKRETERİ	08.10.2001	L.	427.000.000
29	HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01.06.1994	L	450.000.000
30	ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20.06.2001	Y.OK.	437.000.000
31	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01.01.1991	İLK	430.000.000
32	OSMAN UÇAR	ŞOFÖR	09.05.2002	İLK	396.000.000
33	NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12.01.1993	İLK	395.000.000
34	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	391.000.000
35	KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12.12.2000	İLK	371.000.000
36	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13.06.1994	L	420.000.000
37	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01.06.1994	İLK	391.000.000
38	AYŞE OVAR	HİZMETLİ	05.05.1998	İLK	379.000.000
39	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27.10.1998	İLK	377.000.000
40	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01.04.1999	İLK	376.000.000
41	HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24.05.2001	İLK	370.000.000
42	AZİME ÜNAL	HİZMETLİ	23.07.2001	İLK	370.000.000
43	SALİH OSKAY	HİZMETLİ	07.06.2001	L	399.000.000
44	ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	29.11.2001	İLK	368.000.000
45	MURAT KAPLAN	HİZMETLİ	02.09.2002	İLK	367.000.000
46	CEVRİYE ERŞEKER	HİZMETLİ	14.05.2004	İLK	361.000.000
	TOPLAM				20.176.000.000

Ersin ZARALIOĞLU BAŞKAN

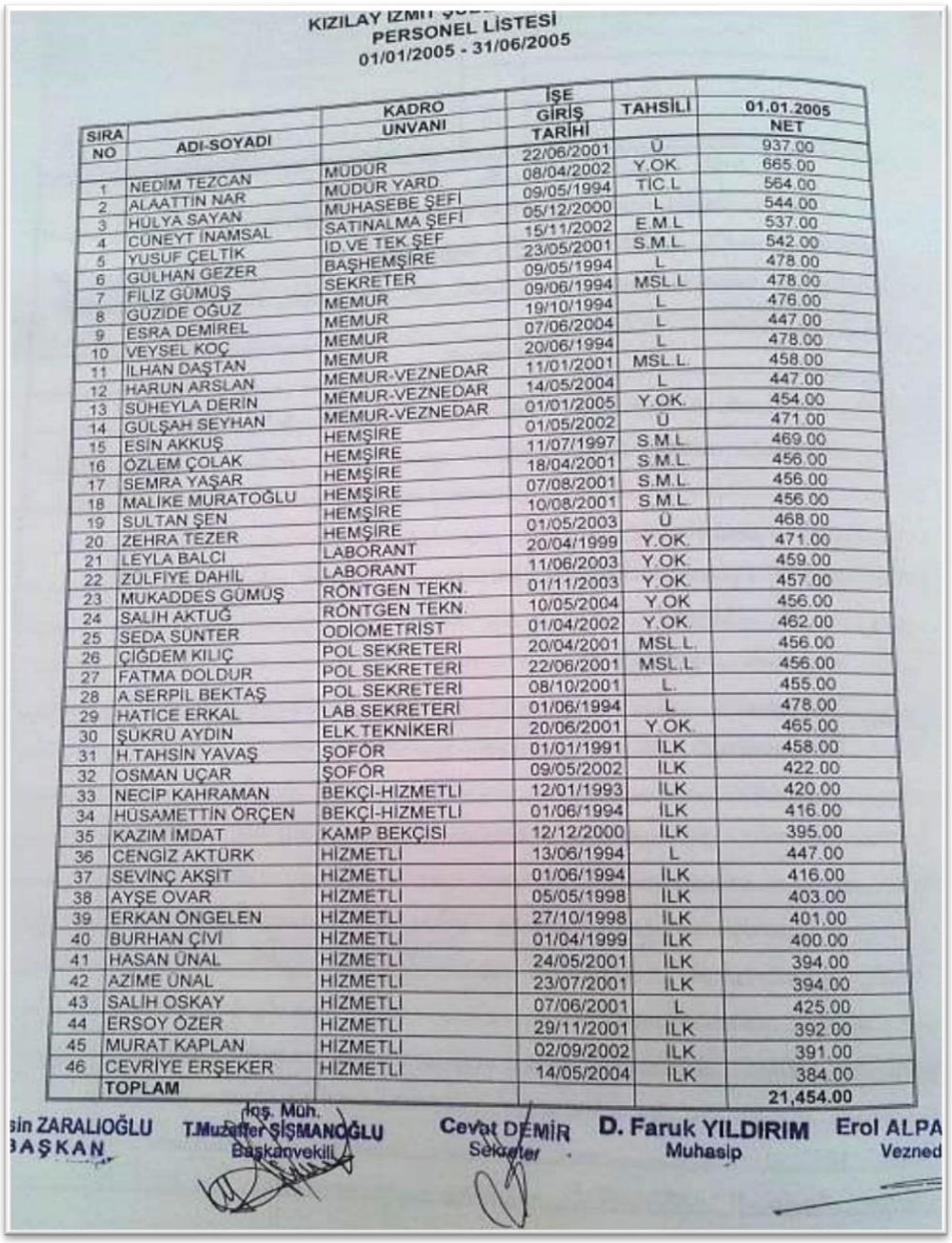
İnş. Müh. T.Muzaffer ŞİŞMANOĞLU Başkanvekili

Cevat DEMİRİ Sekreter

D. Faruk YILDIRIM Muhasip

Erol ALPASL Veznedar

EK XVI: 1 Temmuz 2004 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

KIZILAY İZMİT ŞUBE
PERSONEL LİSTESİ
01/01/2005 - 31/06/2005

SIRA NO	ADI-SOYADI	KADRO UNVANI	İŞE GİRİŞ TARİHİ	TAHSİLİ	01.01.2005 NET
1	NEDİM TEZCAN	MÜDÜR	22/06/2001	Ü	937.00
2	ALAATTİN NAR	MÜDÜR YARD.	08/04/2002	Y.OK.	665.00
3	HÜLYA SAYAN	MUHASEBE ŞEFİ	09/05/1994	TİC.L.	564.00
4	CÜNEYT İNAMSAL	SATINALMA ŞEFİ	05/12/2000	L	544.00
5	YUSUF ÇELTİK	İD.VE TEK.ŞEF	15/11/2002	E.M.L.	537.00
6	GÜLHAN GEZER	BAŞHEMŞİRE	23/05/2001	S.M.L.	542.00
7	FİLİZ GÜMÜŞ	SEKRETER	09/05/1994	L	478.00
8	GÜZİDE OĞUZ	MEMUR	09/06/1994	MSL.L.	478.00
9	ESRA DEMİREL	MEMUR	19/10/1994	L	476.00
10	VEYSEL KOÇ	MEMUR	07/06/2004	L	447.00
11	İLHAN DAŞTAN	MEMUR-VEZNEDAR	20/06/1994	L	478.00
12	HARUN ARSLAN	MEMUR-VEZNEDAR	11/01/2001	MSL.L.	458.00
13	SÜHEYLA DERİN	MEMUR-VEZNEDAR	14/05/2004	L	447.00
14	GÜLŞAH SEYHAN	HEMŞİRE	01/01/2005	Y.OK.	454.00
15	ESİN AKKUŞ	HEMŞİRE	01/05/2002	Ü	471.00
16	ÖZLEM ÇOLAK	HEMŞİRE	11/07/1997	S.M.L.	469.00
17	SEMRA YAŞAR	HEMŞİRE	18/04/2001	S.M.L.	456.00
18	MALİKE MURATOĞLU	HEMŞİRE	07/08/2001	S.M.L.	456.00
19	SULTAN ŞEN	HEMŞİRE	10/08/2001	S.M.L.	456.00
20	ZEHRA TEZER	HEMŞİRE	01/05/2003	Ü	468.00
21	LEYLA BALCI	LABORANT	20/04/1999	Y.OK.	471.00
22	ZÜLFİYE DAHİL	LABORANT	11/06/2003	Y.OK.	459.00
23	MÜKADDES GÜMÜŞ	RÖNTGEN TEKN.	01/11/2003	Y.OK.	457.00
24	SALİH AKTUĞ	RÖNTGEN TEKN.	10/05/2004	Y.OK	456.00
25	SEDA SÜNTER	ODİOMETRİST	01/04/2002	Y.OK.	462.00
26	ÇİĞDEM KILIÇ	POL.SEKRETERİ	20/04/2001	MSL.L.	456.00
27	FATMA DOLDUR	POL.SEKRETERİ	22/06/2001	MSL.L.	456.00
28	A.SERPİL BEKTAŞ	POL.SEKRETERİ	08/10/2001	L.	455.00
29	HATİCE ERKAL	LAB.SEKRETERİ	01/06/1994	L	478.00
30	ŞÜKRÜ AYDIN	ELK.TEKNİKERİ	20/06/2001	Y.OK.	465.00
31	H.TAHSİN YAVAŞ	ŞOFÖR	01/01/1991	İLK	458.00
32	OSMAN UÇAR	ŞOFÖR	09/05/2002	İLK	422.00
33	NECİP KAHRAMAN	BEKÇİ-HİZMETLİ	12/01/1993	İLK	420.00
34	HÜSAMETTİN ÖRÇEN	BEKÇİ-HİZMETLİ	01/06/1994	İLK	416.00
35	KAZIM İMDAT	KAMP BEKÇİSİ	12/12/2000	İLK	395.00
36	CENGİZ AKTÜRK	HİZMETLİ	13/06/1994	L	447.00
37	SEVİNÇ AKŞİT	HİZMETLİ	01/06/1994	İLK	416.00
38	AYŞE OVAR	HİZMETLİ	05/05/1998	İLK	403.00
39	ERKAN ÖNGELEN	HİZMETLİ	27/10/1998	İLK	401.00
40	BURHAN ÇİVİ	HİZMETLİ	01/04/1999	İLK	400.00
41	HASAN ÜNAL	HİZMETLİ	24/05/2001	İLK	394.00
42	AZİME ÜNAL	HİZMETLİ	23/07/2001	İLK	394.00
43	SALİH OSKAY	HİZMETLİ	07/06/2001	L	425.00
44	ERSOY ÖZER	HİZMETLİ	29/11/2001	İLK	392.00
45	MURAT KAPLAN	HİZMETLİ	02/09/2002	İLK	391.00
46	CEVRİYE ERŞEKER	HİZMETLİ	14/05/2004	İLK	384.00
	TOPLAM				21,454.00

...sin ZARALIOĞLU
...BAŞKAN

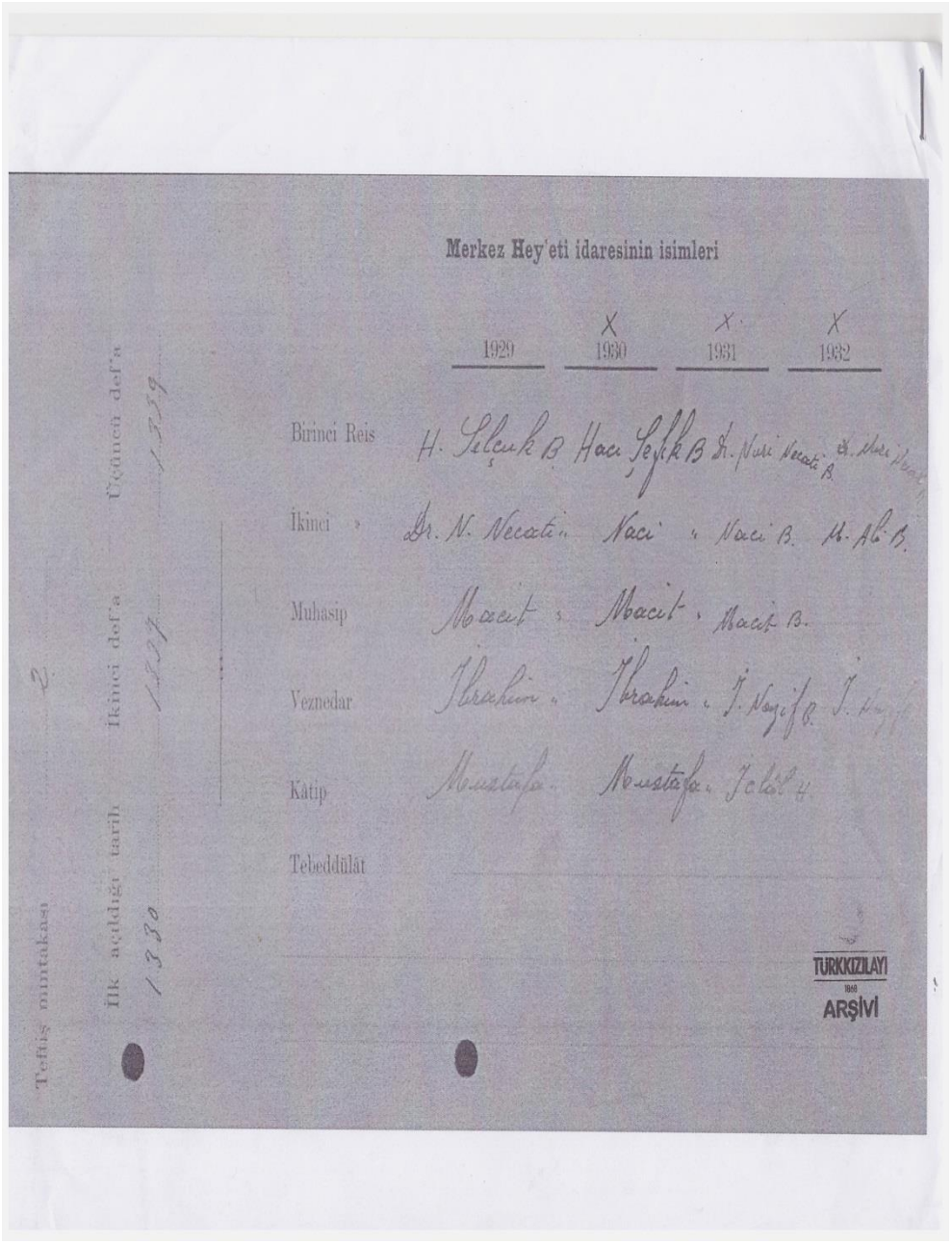
İnş. Müh.
T.Muzaffer ŞİŞMANOĞLU
Başkanvekili

Cevat DEMİR
Sekreter

D. Faruk YILDIRIM
Muhasip

Erol ALPA
Vezned

EK XVII: 1 Ocak 2005 Tarihli Kızılay İzmit Şube Sağlık Merkezi Çalışanları

Merkez Hey'eti idaresinin isimleri

	1929	X 1930	X 1931	X 1932
Birinci Reis	H. Selçuk B.	Haci Şefik B.	Dr. Nuri Necati B.	Dr. Nuri Necati B.
İkinci »	Dr. N. Necati »	Naci »	Naci B.	H. Ali B.
Muhasip	Macit »	Macit »	Macit B.	
Veznedar	İbrahim »	İbrahim »	İ. Naşit B.	İ. Naşit
Katip	Mustafa »	Mustafa »	Celâl »	
Tebeddülât				

Teftiş mıntakası 2.

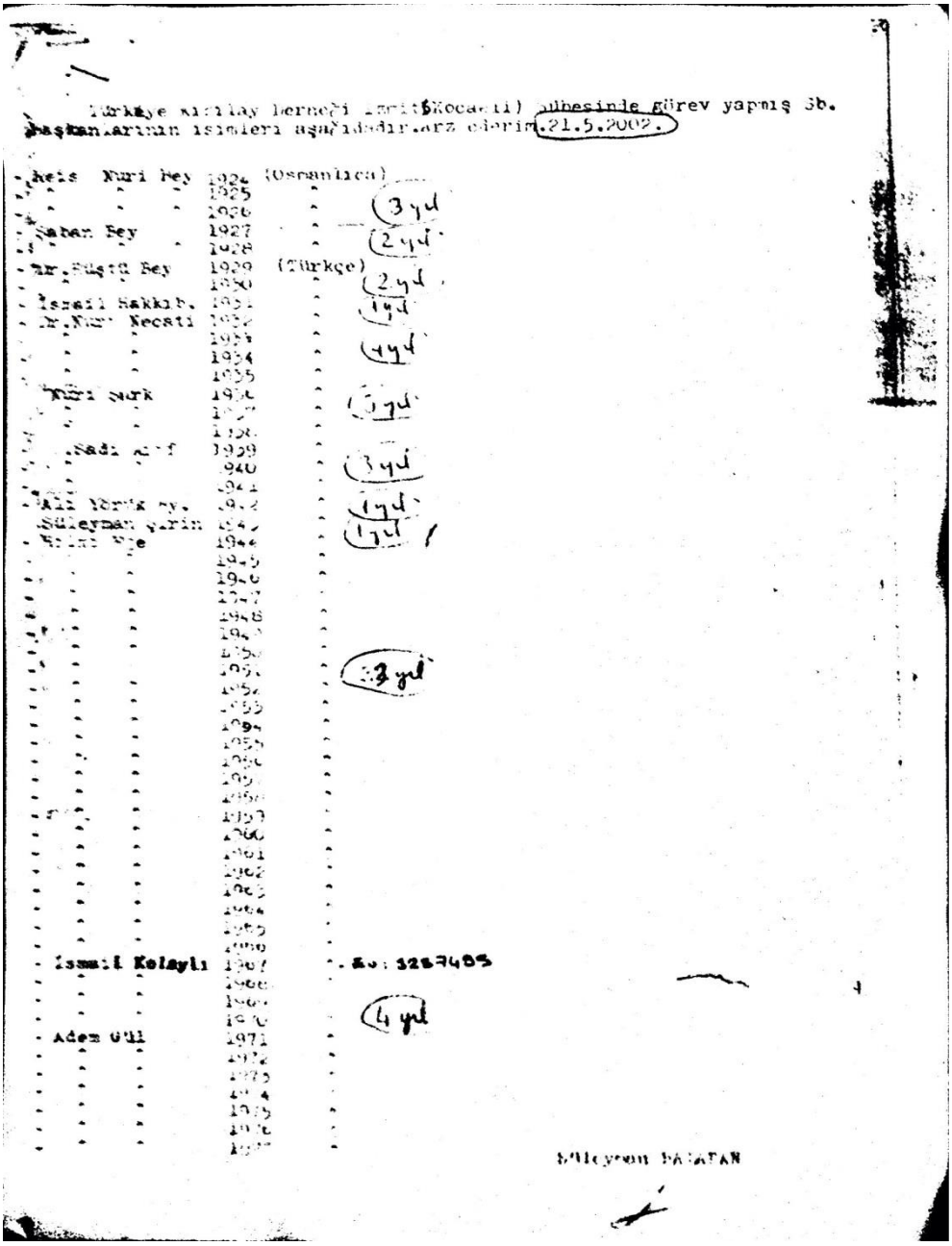
İlk açıldığı tarih 1330

İkinci def'a 1307

Üçüncü def'a 1339

TÜRKKIZILAYI 1868 ARŞİVİ

EK XVIII: Kocaeli Kızılay Şubesi'nin Teftiş Raporu

Türkiye Kızılay Derneği ...rit/Kocaeli) şubesinde görev yapmış şb.
başkanlarının isimleri aşağıdadır.arz ederim.21.5.2002.

Hacı Nuri Bey	1924	(Osmanlıca)	
" " "	1925	"	
" " "	1926	"	(3 yıl)
Saban Bey	1927	"	(2 yıl)
" " "	1928		
Dr. Rüştü Bey	1929	(Türkçe)	(2 yıl)
" " "	1930	"	
İsmail Hakkı b.	1931	"	(1 yıl)
Dr. Nuri Necati	1932	"	
" " "	1933	"	(4 yıl)
" " "	1934	"	
" " "	1935	"	
Nuri Serk	1936	"	(3 yıl)
" "	1937	"	
" "	1938	"	
Sadi Arif	1939	"	
" "	1940	"	(3 yıl)
" "	1941	"	
Ali Yörük ay.	1942	"	(1 yıl)
Süleyman Yarin	1943	"	(1 yıl)
Nuri Uçe	1944	"	
" " "	1945	"	
" " "	1946	"	
" " "	1947	"	
" " "	1948	"	
" " "	1949	"	
" " "	1950	"	
" " "	1951	"	(3 yıl)
" " "	1952	"	
" " "	1953	"	
" " "	1954	"	
" " "	1955	"	
" " "	1956	"	
" " "	1957	"	
" " "	1958	"	
" " "	1959	"	
" " "	1960	"	
" " "	1961	"	
" " "	1962	"	
" " "	1963	"	
" " "	1964	"	
" " "	1965	"	
İsmail Kolaylı	1966	"	Tel: 3283405
" " "	1967	"	
" " "	1968	"	
" " "	1969	"	(4 yıl)
Adem Gül	1971	"	
" " "	1972	"	
" " "	1973	"	
" " "	1974	"	
" " "	1975	"	
" " "	1976	"	
" " "	1977	"	

Süleyman BAŞARAN

EK XIX: 21 Mayıs 2002 Tarihinde Genel Merkez'den Gönderilen Kocaeli Şubesi'nde Başkanlık Yapmış Kişilerin Listesi

ÖZGEÇMİŞ

Ersin ÇELİK
Doğum Tarihi: 11.06.1989
Doğum Yeri: Çankaya/Ankara
E-Mail: ersincelik1389@gmail.com
Tel: 0505 895 4228

Eğitim

•Yüksek Lisans: Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (2012 - Devam ediyor)

•Lisans: Kocaeli Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü (2008 - 2012)

Sertifikalar

Toplum Gönüllüleri Vakfı Anahtar Eğitimi

Yabancı Dil Bilgisi

YDS: 58.75

Çalışma Durumu

Redaktör, Uluslararası Motif Akademi Halkbilimi Dergisi (2014- Devam ediyor)

Bildiriler

Altun Işıl, Çelik, Ersin, *17 Ağustos Depremine Ait İnanışlar ve Memoratlar*, 5. Uluslararası Deprem Sempozyumu, Kocaeli, 2015

Yazıları

Ersin Çelik, "Hölderlin Ve Tragedya", *Birgün Kitap Eki*, S.119, Şubat 2013, s.17.

Ersin Çelik "Kendimize Yolculuk", *Birgün Gazetesi*, Mart 2013, s.2.

Ersin Çelik "Alevi Kürtler Üzerine Alternatif Bir Tarih", *Özgür Kocaeli Çınar Eki*, Mart 2013, s.4.

Tezleri

1. Behçet Çelik'in "Diken Ucu" Adlı Kitabında Yer Alan "Diken Ucu" Ve "Kaldığımız Yer" Hikâyelerinin Yapım Eklerinin İncelenmesi (Lisans Tezi – 2012)